

దేశీ ప్రచురణ
ప్రథమ ముద్రణ
జూలై — 1957
దేశీప్రెస్, విజయవాడ

సాదాప్రతి: రు. 4-0-0

లైబ్రరీప్రతి: రు. 5-0-0

సంపాదకులు:

బొందలపాటి శకుంతలాదేవి

శివరామకృష్ణ

దీక్షితులుగానె ఈ వృత్తరూపా నాచాను. ఆయన
[నను ఎనుటో లగిరినొన్న ఉపదేశిస్తుండె] ఆశ—
శుభ్రాది.

ఈ సమస్యను ఇంగ్లీషులో వ్రాసినది. చాతకాని
వల్లభశర్మ దానిని పదం పోలుగుట జూను.

కృత్యముని గాఢమునున్నది. అట్లుకాన్పని పేరు
వనములు ౧౦ అట్లునున్నది, గురువులు ౧౦, బ్రాహ్మణులు ౧౦,
సాక్షి-సమీప భాగములో ఉన్నది ఉన్నది, అట్లుగించును.

ఏం interest ఇవ్వవచ్చు అన్నది పంక్షనులు
అందిస్తాయి.

అయినచో నాకు ప్రసాద ఉద్ధారము వాదని, నా నిర్లక్ష్యము, నా అసమర్థత, అసమర్థత -- తమిళ వత్సగినవి కావు.

ఈ పుస్తకము మహా సముదాయమునందున్నది. అభిప్రాయములు
అనుసరించి, ఈ సమితికి "కాల వినుము" నా అభి
ప్రాయములు ముందుంచబడినవి, చదివితీసుకొని.

చ ల రి.

1-1-64

ఒ క మూ ట

ఈ ఉర్తరాలు నేను దాచడానికి కారణం - నాకు కీర్తిపెంపకం దామని కాదు, వెంకటచలంగారికి కీర్తి రెడ్డామనివాడు. నేను ప్రేమించిన స్నేహితుడై వెంకటచలంగారు ముఖ్యులు. నా ప్రేమకుడులు ప్రేమ అయి స్త్రీంచి నాకు కావలసినంత దొరికింది. అయిన ఉర్తరాల్లో నిష్కాపట్రమూ, ప్రేమా, హాస్యమూ, హృదయవేదనా నన్నాకర్చించాయి. పై కారణాలవల్లనే వారి ఉర్తరాలు దాచాను. అవి ఎప్పుడైతేనా ముద్రిస్తారని కూడా మే ముఖ్యులమూ అనుకోలేదు.

ఈ ఉర్తరాలు వదిలివే వెంకటచలంగారి హృదయానికి సమీపముగా పోవచ్చు. దాని రోచూ వైశ్యామూ తెలుసుకోవచ్చు. వారి సారస్వత కృషికి పురికొల్పిన ఛాందోచ్చేగం ఇందు గమనించవచ్చు.

అరమరిక లేకుండా నిర్భయంగా మనుష్యుల్ని గురించి సంస్థల్ని గురించి చర్చించుకొనేందుకు ఉర్తరాల్లోనే సావకాశం వుంది. అట్టి చర్చలూ - అభిప్రాయాలూ - ఈ ఉర్తరాల్లో ఉన్నవి. కొన్ని ఖామగాకూడా ఉన్నవి. మా ఇద్దరికీ మిత్రుడైన సమకాలికులూ ఇరువురూ చివరి కోపించారని అనిపిస్తాను.

నావల్ల వెంకటచలంగారికి ఉపకారం జరిగిందని అనుకుంటారేమో ? ఇర్ర వీళ్ళనుంచి వేము అనోన్యంగా ఉంటున్నాము. ఒకరొకర్ని అశించిందేమీలేదు. టైమ్లలో వెలుగులే గాని నీడలు లేవు. నేను వారి కేవిధంగానైనా ఉపకరిస్తే వారు నాకూ అంతగా ఉపకరించారని నా నమ్మకం. ఈ ఉర్తరాలు కూడా అందుకు సాక్ష్యం చెప్పుతవి.

వెంకటచలంగారు నేడు దేదాంతమార్గాల్లో వెలుగు నన్వేషించ పూను కొన్నారంటే పూర్వజన్మలో వారెంత సాధనచేసినాలో తదభ్యుదయ తెలుస్తుంది. ఈ అన్వేషణ తెలుగు సారస్వరానికి సూతసాలంకారాలు చెప్పి పెట్టుకోండికూడా.

—చింతా దీక్షితులు

చ ల ం ఉ త్త రా లు

Dear Friend,

నానస్ పేట — పూనా

4—7—27

'సఖి'లో ప్రచురించిన మీ కథల కన్నిటికీ మిమ్మల్ని అభినందనలున్నాయి. ముఖ్యంగా చంచురాణి. ఉత్పాదకతం ప్రయత్నించినా సరే, పైగా చిన్నపిల్లలకి వ్రాస్తున్నాననే భావన మీ మనసుని విడవలేనిదిగా ఉంది. మనుషులు సహజ భావాల్ని (emotions) చిత్రిస్తే మంచి, నాకింకా బావుండేది. కాని అది నా find. వస్తుతేనేం, కథ చాలా గొప్పగా ఉంది. Settings చాలా బాగా ఉన్నాయి. కథ చెప్పే పద్ధతి simple గా naive గా ఉంది. చక్కని స్టైలు.

క్రిష్ణ శాస్త్రిగారి పద్యాలు తప్ప ఆ పత్రికల్లో లెక్కినదంతా చెప్తే.

౨

Dear Friend,

గుంటూరు

16—11—28

శాస్త్రిగారి సుస్మృతం (ఊర్వశీ ప్రవాసం) అచ్చయింది. నాతర సంగతి ప్రకటిస్తున్నారని దాంతో, మీ శబరిని కూడా కావ్యావళికి ఇమ్మని అడుగుతారట.

(నా కథల మీద పత్రికల్లో వ్రాసే) విమర్శనలు చాలా ఉల్లాసంగా ఉంటాయి. నాకు—దేశానికి జ్ఞానబోధకంగా ఉంటాయి.

మొత్తానికి అశ్లీలాలుచ్రాసె వెంటచలం అనేవాడు ఇంకా ఉన్నాడని జ్ఞాపకంచేస్తోవుంటాయి.

ఆధ్రపత్రిక సంవత్సరాది సంచికవాళ్ళు కథ సంపాదని అడిగారు నన్ను.

Three cheers to Mr. G V.

కవులహక్కు జాడ్యం, అజీర్నం, నన్ను గాఢ పట్టుకుంది. కనక ఇంతకాలం పనిచేసి శ్రమచెందానని వెన్షన్ తీసుకుందామని ఆలోచిస్తున్నాను. నేను వెళ్ళిపోతానంటే, గాని రావలసిన దానికన్న కొంచెం ఎక్కువ పెట్టిన ఇస్తానని కుంటాను, సంతోషించి.

ఇన్నాళ్ళు మీరువ్రాయకపోవడం నన్ను బాధపెట్టినా, మీకార్థ చాలా మనోరంజకంగావుంది.

సుబ్బారావు నన్ను భీమాచెయ్యమని ప్రాధేయపడుతున్నాడు. ఒకసంగతి—సహారాలో కలుపు తవ్వడానికి, Iceland లో పాముల్ని పట్టడానికి, ప్రిన్సిపాల్ రామక్రిష్ణ రావుగారినించి చందా వసూలు చెయ్యడానికి, కోమటిస్త్రిలో అందాలు వెతకడానికి, ఎవరన్నా మనిషికొవలిస్తే, భీమా ఏజంటుని నియమించండి. పని జరిగితిరుతుంది.

సుబ్బారావు అనేపేరు భయోత్పాతమయింది. క్లాసులో సుబ్బారావు అని హాజరుపిలిస్తినా, నాగుండె ఒక గజం ఎగురుతుంది. నేను రేపు చచ్చిపోతున్నాననీ, భార్యాపిల్లలూ ఎల్లుండినించి మూడిపోతారనీ వాణుకు పుడుతుంది. భీమా

సుబ్బాచావు నామొందు నూచుని వేలు అడిస్తో, “నేను ముందు చెప్పితేదూ?” అంటున్నట్లే వుంటుంది.

నా పుస్తకానికి పిరిగ్ వాసిన శ్రీ శివశంకరశాస్త్రిగారి అవస్థమీద తమిళ ముద్రాదేరి మీరు?

విమర్శకులు ఏమంటున్నారు?

“నగలే. ఆ critical అక్టోబర్ మాస్ట్రేం ప్రాశాదనుకో. అంతకుముందు మంచిది ప్రాస్తాదని మీ దెప్పుడన్నా అనుకున్నావా? కాని, మార్కాదస్తుడని, బుద్ధినుండుడు, నువ్వు, ప్రేగా అతనిని సమర్థిస్తావా? సెనకి వేసుకున్నారా? Heresy లో చచ్చు స్వభావం. లో అతనిని మించిపోయినావే?” అంటున్నాను చావూ.

3

తెనాలి

25-1-29

నేను చాలా sensitive, ముఖ్యం స్నేహితులవిషయమై. తొన్ని సమయాల నాళ్ళని సరిగా అర్థంచేసుకోను. మిమ్మల్ని ఎప్పుడూ ఘనంగా ఎంచుకున్నాను-నా ఉపయోగంకోసం కాదు- నేను చూసిన నాళ్ళల్లో Generally as one of the thoroughly nice guileless persons (few they are) కాని యీ మధ్య మీకు తెలిసినడానేలేమో, మీరు మీ ఉత్తరాల్లో నన్ను దెప్పుతున్నట్టు కనపడ్డది. నేనీమన్నా చేశానా?

మీరు బాగా అభిసరణయిన ఒకరు నాకధర్మి మీరు వెక్కిరిస్తున్నారని చెప్పారు. కాని ఆయనమాటల్ని ఏమా

త్రమూ నమ్మడానికి వీలులేనిమనిషి. నాకభల్ని తిట్టడం అపరాధమనికాదు కాని, మీ ఉద్దేశ్యం మారితే, నాకు తెలియచేసి వ్రండేవారేకాదా అనుకుంటాను. వైగానే సీమివ్య వ్రాసినవాటి విషయమై మానంగా పూరుకున్నాను కూడాను మీరు.

మిమ్మల్ని శిక్షార్హుణ్ణి చేసేటంత గొప్పకేసు చేశానా లేదా? మీనించి నాకు సంజాయషీకోసం కాదు. నీని నా మనసులో ఉన్నది వ్రాసేశాను.

నా అభిప్రాయం తెలియదెయ్యమని మీ ఉద్దేశ్యం లో మీరు వేసిన ప్రశ్నలుచూస్తే, మీరు సారస్వత వాతావరణంలో ఉల్లాసమాడుతున్నట్టు తెలుస్తోంది. ప్రస్తుతమూ, ముందూ యీ తెలుగు సారస్వత గతి ఏమిటని ఆలోచిస్తున్నట్టు తోస్తోంది. కాని నన్ను సుఖంగా వంటరిగా వాటి లేశారు మనుషులు. నా జోలికి ఎవరూ రారు. లోకాన్ని తన్నేవాణ్ణి చూచి లోకం అవసరమైన దూరానికి పూస జరుగుతుంది. ఈ మీ వ్యవహారపు టుత్తరంకూడా మీనించి ఎంతో ఉత్సాహాన్నిచ్చింది నాకు. అక్కణ్ణించి మీ ఉత్తమ హృదయం నన్నావరించినట్టే! మీ సూత్రదృష్టులు నన్ను ప్రశ్నించి ఏం జబాబు వస్తుందోనని నావంక చూస్తున్నట్టే, వుంటుంది నాకు. ఇంక దూకుతున్నాను-

మీ ప్రశ్నలకి సమాధానాలివ్వడానికి ఏమీ చేతగాని విమర్శకుణ్ణి నియమించుకున్నారు. ఎందుకంటే సరిగాని విలువలు కట్టడంలో చాలా అపకీర్తివంతుణ్ణి నేను. నాకుతోచినది అది foolishness అయినా పైకి చెప్పడానికి భయంలేని

వాణ్ణని మీరు పాపడానికి మీ ఛాలెంజి తీసుకుంటున్నాను. నాకు కవిత్వం (అంటే పద్యరచన) అంటే ఏమీ తెలీకు. కనక నామూలం విలువలకి కొంత ఎడం వానిలిపెట్టాలి.

(నందూని)సుబ్బిలావుకి మీరిచ్చిన విలనతో నేను చాలా తీవ్రంగా బేసిస్తాను. In this age of vaporous cowardly pointless poetry of vain longings, his is a healthy departure, dealing with real desires and definite flesh and blood. But for the handicap of his flippant language, he would have been a lasting force. But Subbarow is weak. మొహమాటం వున్నది. అకస్మాత్తుగా ఓ ఉదయం కళ్ళు తెరిచేటప్పటికి అతనికి నట ప్రిందిన 'గైరానిక్' కీర్తిని భర్జించుకోలేక, ఒకటి రెండు నువ్వు. అబద్ధవాటలు వ్రాశాడు నూనూను, తన అరాధకన్న సంతోష పెట్టడానికి.

మిత్రులు ఆశ్చర్యం మొనరించుచున్నాడు: "తెనుసదేశం degenerate అయింది. ఉత్తరక్షం ప్రవేశమైతేనే కాని శాశ్వత మొనరి ఉత్తమమనదీ ఏదీ సృజించలేదు" అని. చాలావరకు అతనితో ఏకభావిస్తున్నాను.

నచయితలు రెండుకాలు. ఒక ఉద్గ్రంథాన్ని (master-piece)ని వాడిలిపోయేవారు. మును స్వతంగా గొప్పది ఏదీ వ్రాయుకపోయినా, సాగస్వతానికి అంతజీవనాన్ని చేచ్చేవారు.

ఏ కొందరో గూరెండూ చెయ్యగలవా రుంటారు.

దేశం ఇట్లానే గొడ్డుపోయి, ప్రస్తుతం వచ్చిన గ్రంథాల కన్న గొప్పవి రాకపోతేతప్ప, 1900 సం॥ తరువాత ప్రచురిం

చిన పుస్తకాలలో ఒకటికూడా కొంతకాలం తరవాత నిలవదు.

మన సారస్వతంలో (low channels of thought and path of life) అభిప్రాయాలలో కొత్తకాలవలూ, కళలో కొత్తసూక్తాలూ ప్రారంభించినవాళ్ళు కొద్దిమంది వున్నారు. వాళ్ళల్లో నేనొకణ్ణి. ఈకాలపు రష్యను | ఫ్రెంచి కథలూ నాటకాలలో ప్రశస్తమైన వాటికాల్ని తెలుగులో ప్రవేశ పెట్టాను. ఇళ్ళిను సారస్వతంలోంచి స్కాట్ తగిలించి డాక్టే శ్యాలేమీ టెలుగులోకి రావలెను, ఇంతవరకు. నీను కొన్ని చాలా మంచి వ్రాసాను. కాని నా టెక్నిక్ and విడియా, చాలాశాస్త్రాత్మ నాటకరచనాన్ని సూచిస్తాయి. నీను మన నేలమీద ఆరోగ్యంగా అభివృద్ధి చెందవు.

రాజకీయంగా సాంఘికంగా ముందు దేశం ఏవిధంగామూగ నోతుందో, దాన్నిపట్టి వుంటుంది నాపుస్తకాల విలువ. టెక్నిక్-యల్లే చేతల్లోను ఆలోచనల్లో, యూపీవి అనుకరించటాతో, నేను గొప్పపూజల్ని పొందుతాను. అట్లా కాకపోతే, నీను స్తానమేవుండదు. కాని ఈనాడు వాస్తవజీవితంలో, మాటల్లో, చాలామంది చూపుతున్న పోకడలనే నీను కళారూపంలో వ్యక్తంచేశాను.

ఇంక నాభావ ఒక ఆటంకం. Force of sincerity సూన్యత శక్తి, weight of passion- నా ఉద్దేశపు ఉద్దేశ తము-తప్ప నాకు శైలిలేదు. కాని 'వైను'ను బాగ్రత్త పరిచి పాత్ర శైలి. ఈ పనులు జాడీలో యీ వైను చాలా వర్షు నిలవదు.

నా పుస్తకాల్లో ఏదీగూడా నిజమైన గొప్పదనం కలది కావు. ప్రస్తుతం మా శాస్త్రదేశాల్లో అమలులోవున్న కళా విజృంభణకన్న గొప్పదనం నా పుస్తకాల్లో లేదు.

చలన సంగీత వాస్తున్నాను ఇంతసేపూ—ఎందుకంటే నేను బంగా ఎరిగిన అతను అతనొక్కడే.

మీ సంగీత నా కన్నకు పోలేదు. మీ వరూణిని, చెంచురాణీ తెలుసు. అవి చాలా బాగున్నాయి. They are very good. మీకు ఏకాదశి శిష్యుడనిగా వుంటుంది చదవడానికి. అంతే. మీకు నేలేలివుంది. ప్రేమా—హాస్యమూ వున్నాయి మీలో. మీ శబ్దం చదవలేదు. మీ రచనల్ని ప్రేమించే చాలా ఉత్తమ పురుషుల్ని ఎరుగుదును నేను. కాని నా స్వభావం మీనించి చాలా భిన్నం. నీవన మీకు న్యాయమైన విలవ కట్టలేను. మీ రచనల్లో ఉప్పుకాగం తక్కువగా తోస్తుంది. ఈ అభిప్రాయం నా స్వంతం. కాని మీ సూక్ష్మతమూ, మెత్తని హాస్యం, చాలా మంది ఎంత ఇష్టపడతారో ఊహించుకోగలను. కొంచెం కట్లు వొదిలించుకుని, ప్రయత్నిస్తే, గొప్పవి వ్రాస్తారని నా నమ్మకం. మీకు భవిష్యత్తు వుంది.

మునిమానిక్యం ఆ నిమిషానికి కులాసాగా చదవడానికి పనికి వస్తాయి - All sentiment and tawdriness - ప్రస్తుత కాలపు కుటుంబ జీవనాన్ని ప్రతిబింబిస్తాయి—కాని Disgustingly small.

M. N. Sastry ని ఒక రచకుడుగా ఎంచును. నాకు శివరామశాస్త్రి తెలిదు ఎక్కువగా. రెండు మూడు కథలు

చదివాను. ప్రస్తుతకాలపు రకాల్ని- చిత్రించాడు-అంతకన్న చెప్పకోవలసింది ఇంకేంలేదు.

విశ్వనాథ-ఆయనకవిత్వం నాకు అర్థంకాదు. తప్పిదం చాలావరకు నాదే ననుకుంటాను. ఆయన నాటకాలలో ఏమీ గొప్పవికావు. Quite disappointing.

కృష్ణశాస్త్రి-ఆయనపూర్వసి is disappointing. ఇంకా వెన్నెముక గట్టిపడి, సూన్యతమూ, ఉత్సాహమూ, అతని జీవితంలోకీ-తద్వారా, కవిత్వంలోకీ, వాస్తవ-తను ఏమి అనుభవించానని ప్రజలు అనుకోవాలనుకుంటున్నాడో అదిగాక— తను నిజంగా ఏమి ఎట్లా అనుభవించాడో అదివాస్తవ-అతను అద్భుతమైన గీతాలు వ్రాయగలడు. నాఉద్దేశ్యంలోప్రస్తుతపు రచకుల్లో అతను అగ్రగణ్యుడని. కాని అతని రచనలు అస్పష్టము, అసవసరంగాఅయోమయం. రాబోయే తెలుగుకవిత్వం అతను తీసినదోవలో నడుస్తుంటుంది నాకు నమ్మకంలేదు. కాని స్వంతంగా, నాకు గొప్పగా వుంటాయి అతని రచనలు. అతని fine delicate touches at the heart- హృదయంమీద అతనిచ్చే నాజాకు నొక్కులు. కాని అతను చాలామందికి ఏమీ అర్థంకాకపోవడంకూడా ఊహించుకోగలను.

వేదుల కలంలో శక్తివుంది. తన కవిత్వం కోసమన్నా బతుకుతున్నాడు. కాని చాలా సంకుచితం. ఇరుకు. బాగా కేంద్రీకరించగలడు. కాని విశాలమైనది ఏమన్నా ప్రయత్నించి తప్పిపోతాడు.

సభాపతి-అతనిహృదయేశ్వరి నాకుఇష్టం-ముందు కాలంలో జ్ఞాపకముంటేనేం లేకపోతేనేం-అతను మనకి జాన్సన్-ఒక

force. ఒకప్పుడు మన సారస్వతంలో గొప్ప శక్తుల్ని పోగుచేసి తోవలు తీయగల, opportunity వచ్చింది అతనికి. కాని బౌదాత్యమూ, బౌన్నత్యమూ తనలోలేక, తన స్వంతఘనతా, కుయుక్తులూ ఎక్కువై, ఆ opportunity పోగొట్టుకున్నాడు. ఐన స్వాధ్యాసీ, ఈర్ష్యసీ, జయించగలిగేవుంటా!

నోరి—కవికిందనాకు తెలీదు—నాటకం మరీ చెడ్డగాలేదు—ఎన్నవలసింది లేను.

నాయని—నాకు తెలీదు—అతని కవిత్వం నాకు నచ్చదు, రామగెడ్డిలో ఏమీలేదు.

బసవరాజు అప్పారావు—ఒక్క-గొప్ప కవిత్వపుపంక్తి కోసం నూరుడబ్బల చత్తరాస్తాడు. ఇప్పటికే అతన్ని మరిచి పోవడం న్యాయంగా తోస్తుంది.

రాయప్రోలు—కొత్తయ్యగొన్ని ప్రారంభించాడు. మంచి తైలి. Thought (కొత్తఅభిప్రాయాలు) సున్న.

మంచి సారస్వతం రెండురకాలు.

1. అందమైన పటామల్లే గోడని వేశ్యాడుతో—మనసుని అందాలతోనింపేది.

2. ఉరిమి, చింది చెండాడి, మంచికో చెడ్డకో, జీవితాన్ని Influence చేసేది.

మొదటిరకపు సారస్వతం ఇప్పుడు బళ్ళకొద్ది తయారవు తోంది. రెండోరకం చాలాస్వల్పం. రెండోరకంసారస్వతాన్ని దేశానికిచ్చేది నేను వొకణ్ణి. కాని నాకు వుండవలసినంత force లేదు. ఏదో ఓదేశంలో ఇంతవరకులేని కొత్తదనం ఎక్కువలేదు నాలో. చెప్పదగిన కథలు, మీరూ నేనే.

మనిద్దరమూ sincere (సిన్సియర్) మనం feel అవుతాము, feel అయింది వ్రాస్తాము. కాని మనలో కానలసినంత force వుందా అని నానందేహం. ఆదర్శంకోసం అవసరమైనంత త్యాగంచేసి కష్టాలకి సిద్ధమాతామా? కష్టాలతో కాలిపోక, మిగిలి, అగ్నిపరీక్షకి తాళగలనత్తువవుందా మనలో? లేనప్పుడు గొప్పవి ఏంచెయ్యగలం, సృష్టించగలం?

తన యుగాన్ని Influence చెయ్యగల గ్రంథకర్త.

1. వైశాల్యంలో బలంలో, పుట్టుకతోవాచ్చిన గొప్పతనం వుండాలి అతని Inner Personality లో.

2. గొప్పగా త్యాగంచేసి బాధలుపడాలని నా సమ్మతం.

అందుకునే ఇష్టాదుదేశంలో వ్రాశేదంతా శాశ్వతంగా వుండబోతుందని నాకు సమ్మతం లేదు. గొప్పశక్తివున్న విషయాలివి మనము సృజించటంలేదు.- ఏదోబలహీనంగా, పాలిపోయిన, అనారోగ్యమైన శైలిలో అందంగాకనపడేవి వ్రాస్తున్నాయి—ముఖ్యంగా గీతాలు.

అలిసి పోయినాను,

జవాబు ఏమన్నా కొంచెం వ్రాయండి.

(1940లో దీక్షితులూ, చలం గుంటూరులో కలిసి పనిచేశారు. అప్పడు ఈశ్వరుడిలో కర్మగో, జాతకాలలో, ఏమాత్రము సమ్మతంలేని చలాన్ని 'జాతకాలు నిజమానోకాదో' వొచ్చిచూడరాదా!' అనిదీక్షితులుఅం టే చలం 'నల్లిచూడకపోవడంకూడా మూఢత్వమే'నిపిపెళ్ళాడు, ఈనాటిలతనిదగ్గరికి దీక్షితులుగాగిసెంట. అక్కడతనజీవితాన్నిగురించి అనాడిలోచెప్పిన విషయాలు చలం కళ్ళు తెరిచాయి. ప్రయత్నించి, కొన్ని నెలలు ఆ శుకనాడవిషయాన్ని పరీక్షించి, భవిష్యత్తును చెప్పగలశక్తి లోకంలోవుందని విశ్వసించక పొప్పిందికాదు. ఆ జాతకాలలోచలాన్ని శాంతులు చెయ్యమనికూడా వుండ. ఈలోపల దీక్షితులుగాగు చలం తలనొప్పలు పోగొడతామని సూర్య సమస్కారాలు సేర్పి బుదిలీవి వెళ్ళిపోయినారు.)

౪

గుంటూరు.

(1 - 2 - 1911.)

Companion of my lungs and heart,

గొప్ప thoughts తో ప్రజ్వలించే మీ కాన్లులండది. పూరికి ఒక యోగాభ్యాసి వచ్చి, ఆసనాలు నాన్నకున్నా ప్రస్తుతం సూర్యనమస్కారాలు కట్టిపెట్టి, ఆయన శిష్యుడి చేరాను. సులభమైన ఆసనాలూ, ధౌతీ నేర్చుకుంటున్నా. రేపటికించి మళ్ళీ సూర్యదేవుడిముందు నాప్టాంగాలు ప్రాభిస్తాను.

ఇట్లా చాలా పనిగావున్నాను. 'యోగి' లిరగి తినుంచు లేవొచ్చి, ప్రతిదినం పదింటిదాకా, పిల్లలు ఎక్కేందుకు గురొనాలిఅని జట్కాఅబ్బాయితో బేరంచేస్తావా. నేనుకొనని కొనను, అతను వచ్చి బేరం పెట్టడం ఏమాననూ ఏమాన అతనూ నేనూ 'బేరంశాస్త్రంలో' ఒకరికొకరం పాఠశాల కున్నాము - అంతకన్న బేరం తప్పించే శాస్త్రంలో లెంబావుంటుంది.

ఆముసలాడు, శుకుడు మాలతీబాయిగారిజాతకంలో రెం శాంతులు విధించాడు. వారంలో అన్ని రోజులూ ఆ శాంతు అనుష్ఠానంతో నిండిపోయినాయి. శుకుడి ఆసరాచూసుకు నా నిరీశ్వర అహంభావాన్ని గాయపరచడం ఆమెకి సంపంగా వున్నట్టుంది. ఇప్పుడు మాయంటినిడా పవిత్రమై బాహ్యులు, భోజనానికి వచ్చినవాళ్లు దాహానికివచ్చినవా

ముప్పికివొచ్చినవాళ్ళు, ఇంకను పోరాడడానికివచ్చిన వాళ్ళు. అవని యుద్ధమునకు యుద్ధములో రాజసూయం తలపెట్టించి, యుద్ధమునాంది, ఆ వయస్కి, ఈ బ్రాహ్మణి నింది అప్రభుత్వము, నాశీర్తి వాడుకలోంది.

నానానికొరలో యుద్ధము అయినాగానికొరలో ప్రవేశ పెట్టి, పిచ్చి అయ్యను నిలువీతికి తొలగి ముందుకువచ్చి మిగు. మిగు నాలో ప్రవేశ పెట్టి ముందుకు పుంకిలంపెట్టింది. నాబుజం ముందుకు 'అది' అని ప్రోత్సహించుచున్నాడు !

యుద్ధమునకువచ్చి వచ్చిపోయింది. Assistant గోపాలం అని పిలిచి వచ్చిపోయినాడు. నాసంగతి సరే. ఈ వడు నూనికే ముందుకువచ్చిపోయినాడు. మిగు వెళ్లిపోవడం అదృష్టము ?

౫

గుంటూరు.

6—8—30.

Dear passy,

మీ coming కి ప్రతి ఒకరినూ ప్రయోజనాలనే అనుకుంటున్నాను. అది ముందుగా, పొంగి అలలమీద కొట్టుకోవడానికై. and all that rot; అది అదే ఓడ, ముందు... అది... ప్రయోజనాలతో ముందున్నమాట.

చాలా ప్రయోజనాలను ముందుగా ముందుగా ముందుగా ఉండాలి. ప్రతిఒక్కరినీ ముందుగా ముందుగా ముందుగా ఉండాలి. ఉండాలి, చాలామంది కోట్లను, ముందుగా ఉండాలి. అంటే

యోగాసనాలు—వెన్నెముకకు చాలామంచిది. వెన్నెముకని జావకిందకరిగిస్తాయి. అంటే నన్ను Jelly back-honed and weak-kneed fellow ని చేసి వొడులుతాయి. నరాలకు చాలా మంచి చేస్తాయి. ఈ విద్యలు, మీరే అభ్యాసం చేసుకుంటే వెన్నెముకచివరి lumbago వెన్నమల్లే కరిగిపోతుంది!

మా హెడ్మాష్టరు డంబాలకోరు, గర్విష్టి, గుచ్చుడు—స్వార్థ పరుడు, సోమరి, టక్కరు—అంటే ... టెలుస్తుందిగా, ననే మంటున్నానో!

తన గుమాస్తావొచ్చాక జాతకంకాపీ ఇస్తానంటున్నాడు జ్యోతిషుడు. ఆ గుమాస్తా ఎప్పుడు వస్తాడో జ్యోతిషం చెప్పలేట్ట.

అలిసిపోయానాను.

Mrs భూషణం జాతకం చెప్పించాము. దాంట్లో తనకి ఇష్టం లేనివన్నీ అబద్ధాలని ఆమె తగూలాడుతోంది. జాతకంలో, ఆమె తన భర్తని కాల్చుకుతింటుందని వుంటే, 'చూశారా ఎంతఅబద్ధమో—పావురాల జంటమల్లే వుండే మమ్మల్ని ఏమంటున్నాడో' అంటుంది. ఏంచెయ్యను?

Mrs. Bindle చదవండి.

సుభమణ్యంగారు. నాల్గ్కి state కి వొచ్చారా? తరువాత step శీతారామాంజనేయం. నాకథలసంగతి ఎత్తడమెంగుకు ఇంకా?

'నీచుట్టూ వున్న పవిత్ర వాతావరణంలో' అంటున్నారు మీరు. ఏమిటి మీ వుద్దేశ్యం? my blooming chap,

ఇదంతా పై మోగును. లోపలంతా ఇదివరకటి, rogue and herotic నేను.

ఎట్లా వున్నాను మీరు ?

డాక్టరుగారు పెజవాడలో practice పెడతారు.

౬

గుంటూరు

14-8-30

my dear penubhuan,

మీ వుత్తరాని వెంటనే జవాబువాసితీరా లనిపిస్తోంది. అంతవనియొందగలో, వాసినా మీవుత్తరం సోడామల్లె పొంగు తోంది.

మీరు పెట్టిపోయిన ఆ మూగపుగొడవనంతా ఒక్కసారిగా మానేశాను. సూర్యనమస్కారాలు ముఖ్యం. అలిసిపోయినాను. ఏమాత్రంలేదు inspiration, బైటనించిగాని, లోపలినించిగాని.

మా హెడ్డాష్టరు కుదర్చడానికి రోగుల్ని వెదకడంలో నిమగ్నుణ్ణి ప్రస్తుతం. కొంతకత్తి వూది ఆయనకి. కాని వుత్తర nonsense మాట్లాడుతాడు. ఆ సాహేబు, ఎన్నేళ్ళకిందో చచ్చిపోయిన యీవూరి ఉద్యమస్తానుని నిన్న కలుసుకొని, మాట్లాడానంటాడు.

బల్లో అతనిజోరు తగ్గింది. ఈ ఎండవేడి అతన్ని మెత్తపడేసిందో ఏమో? గొర్రెపిల్ల అయినాడు మరి.

రోజూ నేనూ సుబ్బావామా జాగ్రత్తగా జరుగుతున్న సంగతుల్ని గమనించి గాంధీగారిని చర్చించుకుంటున్నాము. నా వృత్తాహాన్ని అణిచిపెట్టడం కష్టంగావుంది. ఏ నిమిషానో తెంచుకుని ఆయనతో చేరి పోతానేమో? ఎవరికి తెలుసు? వొయ్యి మీకు వ్రాయకండా గోలచేస్తుంది. అల్లరిది. పైగా మాలతీబాయిగారు చేరారు ఆమెతో. వెనకనింది కొడుకుత్తనూరు కూడాను నన్ను.

మొన్నరైల్వేలో సారిస్ టాగూరుగారిని కలుసుకుంది. ఆయన పో చేశాని పట్టుకున్నారు. ఆయన్ని గురించి rave చెప్తోంది. అచ్చుకి కథలు శయ్యారుచేస్తున్నాను.

బెజవాడలో మీకు యోగాసనాలు నేర్పుతాను. మీ వెన్నెముక లాగుతుంది వాటిని.

ఈ Mrs. భూషణం నాబతుకుని చెడ్డకలగా మారుస్తోంది. ఒకటేగొడవ ఆ చుకుడి జాతకం పట్టుకుని,

“నేను సుఖంగా వుంటానని వుందికాదా?”

“అవును.”

“సుఖంగా అంటే?”

“అంటే, సుఖంగా అన్నమాట.”

“ఎట్లా?”

ఏం చెప్పను??

“మరి నా నలభై రూపాయేట ఏం జరుగుతుందో చెప్పలేదే?”

“మేషలగ్నం అంటే ఏమిటి?”

నా కేం తెలుసు?

మేషంవొచ్చి ఆమెకు లగ్నం చేశాడనా ?

ఆ జాతకంతనను మోసాలమారిట. నన్ను వెళ్ళి అతన్ని తన్న మంటుంది. లేకపోతే తానేవొచ్చి అతన్ని తంతా నంకోంది. ఇంక అతను అడనాళ్ళకి జాతికాలు చెప్పడనుకుంటాను.

2

గుంటూరు

9-4-30 రాత్రి 9 గంటలు.

Dear apple of my eye, or darling of my ear
 or హవరపన of my nose,

బైట అందమైనవెన్నెల. గొప్ప సెన్సమచం మీరు వేసుకునే చోటనే నేను కూచుని వ్రాస్తున్నాను. మనం విటమినులు తిన్నచోట మీరూ, నేనూ, సన్నీ, ముగ్గురం. విటమిను బాంబులూ, ఫిరంగులూ - Happy days.

మీ సభాపతి బైట పేక ఆడుతున్నారు - ఏకతారగా శృతో. అతని నవ్వులో ఏదోపేచీ వుంది.

Your editor of pra—is terribly parasiting on Ramaseshu, the good and weak. The latter's women complain to my Zonana.

ఇనాళ నా పాలమనిషివొచ్చి నాకోఅమ్మాయి సిస్తానంది. మధ్యాహ్నం ఇంకో అమ్మ వొచ్చింది. ముసలమ్మవెనక ఒక పడుచు ఆమెతో. She too offers her services.

ఆ మంత్రనాని ఇంకా నాకు ఇంటిపని చేస్తుంది. చుక్కాతో ఆమెని సంస్కరింపలేక పోయినాము. ఉప్పుసత్య గ్రహానికి పంపి చూద్దామా?

౮

బెజవాడ

12-4-30

Dear Paper-marker,

‘ప్రతిభ’ అరవనంవత్సరాదినా ముగిసిన బైటికి రాలేదనే వార్త విని చాలా సంతోషిస్తారు. కన్నడంవత్సరాదికిగాని, హోటంటాట్ పాతనంవత్సరాది అర్ధరాత్రికిగానిరాదు. ఫరవా లేదు. రామశేషు, the weak, and the desperate పైన పడి ప్రసంపాదకుడు. జలగలాగు సారం పీలుస్తున్నాడు.

శుక్రవారంరాత్రంతా నిద్రలేదు గుంటూరులో. మిమ్మల్ని బాధించిన పాతబాధలుకాక, రాత్రంతా చుట్టలుతాగుతో మాట్లాడేరెడ్డి, T. R. వాదిలేసివెళ్ళినఅమ్మాయి రాత్రంతా చెడ్డకలలాచ్చి కలవరింపులు. రెడ్డిగారిచంటిపిల్ల ఒకఎడతెగని ఏడుపు రాగంకింద మారింది. ఆ ముసలమ్మా, ఆ పడుచువల్లీ, ఆ ఏడుపు మాన్పడానికని, ఆ పిల్ల ఆయువుసమాస్తీ చే. విధాలు మాట్లాడుకుంటున్నారు. తక్కినబంధువులు అంతకన్న మంచి పద్ధతులు సూచించారు.

“మెతుకు పెట్టండయ్యా!” అయిదు నెలలురానిపిల్లకి! పాలు హరించుకోలేక ఏడుస్తున్న పిల్లకి!

క

బెజవాడ

25 - 5 - 80

నా మానాన్ని ఉపేక్షచేసి మీరు వ్రాసిన ఉత్తరం అందింది. మీకు వ్రాయాలని అనుకోని రోజు లేదు. కాని వ్రాయడానికి ఏమీలేదనిపించేది. ఒక్కటేవార్త. పూర్వమ్మ పరిచయం అయింది. మీకు ఆ అభిలాషవుంటే, జరిగిన సంగతంతా వ్రాస్తాను.

చాలా విశ్వాసంగా రోజూ సూర్యనమస్కారాలు చేస్తున్నాను. వినాయకుణ్ణి, అతనితండ్రినీ స్తుతిస్తున్నాను. తరువాత నిద్రపోతాను, లేక బద్ధకంగా పడుకుంటాను-ఏమీ చెయ్యటం లేదు. రాత్రింతా నిద్రపోతాను. ఈనిద్ర నాకు మంచిచేస్తోంది.

వ్రాయడమా? ఎందుకు? ఏం ఉపయోగం? ఎచరికి? వ్రాయడానికి అర్హత వుందా నాకు?

ఒక్కసారి తెంచేసుకుని జైళ్ళకు వెళ్ళేవాళ్ళతో కలవడం నాధర్మంకాదా? ఏకొన్ని శతాబ్దాలకో, దేశాన్ని సంచలించ చేసే ఉద్రేకాన్ని చూస్తే నా కేమీ ప్రేమలేదు. కాని-ఎందుకూ కొరగానివాళ్ళు క్షుద్రులు భీరులు ప్రవాహంబోదూకి ఎదురీడుకో ఆ గాలివేగానికి సంతోషిస్తావుంటే, దగ్గికి వెళ్ళు ఉనికి భయపడి, వొడ్డున చూస్తానుంచున్నాను. నొంగలు, నీమలు, అబద్ధులు, రాడీలు, వీళ్ళందరూ త్యాగంచేసి, ఆ వొక్కత్యాగంకో, నాకన్న ఆభివ్యతను పొందారు. మైయి-సాహసమైన ఆలోచనలకన్న ఒక్క సాహసకార్యం శక్తి

వంతమైనది. ఇతరులకి 'ప్రీచ్' చెయ్యడానికి నా కేమి అన్వత
వుంది? తొలగి-మరుగుపడి, చూస్తూ, ఆశీర్వాదింపడం అన్న తత్వం.

కాని... నవ్వుతో ఒక మిత్రుడితో "నైట్లు కెళ్ళిపోయినా
యీ ముగ్గురిపిల్లల్ని భరించడం కష్టమైనది" అన్నాను. నిజం
కాదా? ఇక్కడ ఒక వాలంటీరు వున్నాడు. అతనిపిల్లక జబ్బుగా
వుంది. "నాకు వ్యవధిలేదు. ఈ పిల్లజబ్బు నా చేత సేవకి ఆటం
కంగావుంది" అని వెళ్ళిపోయినాడు. ఆ పిల్లని పూర్తిగా ఉపేక్ష
చేశాడు బంధువులు. చాలా బాధపడ్డది చివరికి చచ్చి
పోయింది. ఇది హరిశ్చంద్రుడి త్యాగాల పూర్వం కాదా?
కొత్తవారి ఇంటో నా పిల్ల ఉబ్బు లేకపోవడంవల్ల, బాధల
పాలవుతోందంటే భరించగలనా? నా పిల్లలకుంటే నేను దీనిని
అధికంగా ప్రేమించటంలేదు.

నే నొకవేళ చచ్చిపోతే, అప్పుడు పిల్లలు నిస్సహాయులు
కారా అంటే! ఇప్పుడు మరి నేను బుద్ధిపూర్వకంగా వాళ్ళిని
కష్టాలకి వదులుతున్నానుకదా! మృత్యువు నా చేతుల్లో
లేదు. వాళ్ళిని అన్యాయం చేస్తున్నానని నేను నిందించుకోను
అప్పుడు.

నా ఆలోచన లిట్లా వున్నాయి. ప్రతి విషయాన్ని ఇట్లా
చీల్చి ఆలోచించే శక్తినిచ్చిన యీ చదువే లేకుండావుండి,
ఏ సంకోచమూ లేకండా ఇటూ అటూ చూడకండా, తన
పిల్లని చంపుకుని దేశసేవకి పోయిన ఆ వాలంటీరుమల్లే,
గుడ్డిగా, సంచలితంగా, నాధర్మ మని మంచికో చెడ్డకో,
వెళ్ళిపోగలిగినట్టయితే, ఎంత బావుండేది అనుకుంటాను
చాలాసార్లు.

కాని నా పిల్లల్ని గక్షించుకుని, దేశాన్ని నా దేశస్తుల్ని హత్య చెయ్యటంలేదా? అయినా, నాకు సమరంమీదనే ప్రేమ - కాని నాదేశం cause మీదగాని, దేశస్తులమీదగాని ఏ ప్రేమా లేదు. నాళ్ళ స్వగౌరవమీద నాప్రేమ, వారి మీద కాదు. నాళ్ళలో చేరనందుకు సిగ్గుపడతాను. నాకూ తెలుసు, మీకూ తెలుసు, ఏదో లెక్కల్లు ఇవ్వడమూ, జైలుకు వెళ్ళడం, మహా గొప్ప బయారిం సనికాదని. కాని ప్రజలు చచ్చిపోతున్నారు. నాకు చావంటే భయంలేదనుకుంటాను. కాని చావాలని దేశం. జీవితమంటే ప్రేమ నాకు. దేవుళ్ళాని, బతుకు తగవాలి బతుకులోగాని, దేశంలోగాని నాకు విజ్ఞానం లేదు. సమరంలో చేరనందువల్ల పిరికి వాణ్ణేమో నుకోడం పిరికితనంకాదా? లక్కడికి వెళ్ళి దేశానికి నేను చుచ్చుగలు ఉపసానంకంటే, వెళ్ళకండా ఉండడం వల్ల నానాళ్ళకేనేనే ఉపకారం చాలా యెక్కువ. M. R. అన్నట్టు యంత్యాగం out of proportion.

కాని ఇదంతా తన భీరుత్వాన్ని సమర్థించుకోడానికి నా మనసు అల్లుకున్న వేదాంతమేమో? ఇట్లా ఆలోచించుకుంటో నిర్వీర్యుణ్ణిగా వ్రాయున్నాను.

నాయోదన మీకు అర్థమయిందనుకుంటాను. నన్ను ప్రోత్సహించే ఆలోచన ప్రేమకాదు. పిరికినని నన్నునే నిందించుకోడంవల్ల కలిగేబాధ.

కాని యీ ఉద్యమం మొదటిహోజ్జాల్లో శిబిరాల్లోని సుహా త్సాహాన్ని చూసివచ్చిన, గొప్పఅనుభవాన్ని మిస్ (miss) అవుతున్నా ననిపించింది.

ప్రతికక్షుల అన్యాయాన్ని, అబద్ధాన్ని చదివినప్పుడు నా రక్తం వుడుకుతుంది... కాని వారివల్ల బాధితులైనవాళ్ళమీద జాలిఅన్నా కలగదు నాకు. గాంధీగారుకాక ఇంకెవరు మాట్లాడినా నాలో ఏ సంగలనమూ కలగదు.

డాక్టరు ఉద్యమంలో పనిచేస్తున్నారు. జైలుకి చాలా దగ్గరగా వున్నారనిపించింది ఆమె. కాని నా సిద్ధాంతాచారం ఆమె మనసుమీద పనిచేసినట్టుంది.

మాలతీబాయిగారు చాలా ఉత్సాహం చూపుతున్నారు మాటలతో. షే, వసంత్, అందరూ orthodox ఖద్దరువాలాలు. డాక్టరురోజూ రెండుగంటలు వొడుగుతారు. మీరు వొచ్చి మమ్మల్ని చూడకూడదూ?

మీపద్యాలతో, మీఆత్మనింది మాధుర్యంతో నిండిన మీకవిత్వంతోవొచ్చి, మాలో నవజీవనం కల్పించరాదూ?

మిమ్మల్ని రమ్మనడం స్వార్థం.

డబ్బుదొరికితే, వొచ్చేవారం అక్కడికి రావడానికి ప్రయత్నిస్తాను. కాని ఎక్కడా వుండలేను. Home-sick అవుతాను. కొత్తఇళ్ళలో పూళ్ళలో నాకు చాలా ఇబ్బందిగా వుంటుంది.

౧౦

ఇంకా గుంటూరు

8-7-31

Dear నళ్యాహూతకా,

తమాషాసంగతి. మీ బ్రాహ్మసమాజపు గృహస్తులేడూ రా—ఆయనా, నా కీకథ చెప్పిన ఆయనా ఒక్కరైలుపెట్టెలో

ప్రమాణం చేస్తున్నారు. ఇద్దరూ నిద్రపోతున్నారు. ఇంతలో పక్కబల్లగొనిన పడుగున్న ఒక అమ్మాయి కేకవేస్తూ రా—ని తిడుతో లేచింది.

‘నంచేశావురా, లంజకొడకా!’

‘రా—ఇంకా నిద్రపోతోనే వున్నాడు.

‘చూడండి, గొంగవెధన, నిద్రపోతున్నట్టు ఎట్లా పడుకున్నాడో...’

రా—లేని జానేని ఎరగనంటాడు. కాని ఆమెమాత్రం అతను తన హొమ్ముపట్టుకున్నాడని గోలపెట్టింది.

వెం—తను ముతూరుతో సహా పుట్టినట్టు నటిస్తున్నాడు. ఆమెయూభై యేళ్ళవయసుతో పుట్టినట్లు కనపడుతోంది పాపం!

నా భవిష్యత్ కోర్కీ మందిరానికి వొచ్చేవారం పునాది వెయ్యబోతున్నాను. అంటే ఒక పాతశాల స్థాపిస్తున్నాను. ఒక పరగతి, ఒక ఉపాధ్యాయుని, ఒక విద్యార్థిని, ఆసంస్థకు నేను ప్రిన్సిపాల్—మాలతీబాయిగారు వైస్ ప్రిన్సిపాల్. బోర్డర్లని కూడా తీసుకుంటాము. ఈ యేటికి 5-7 మధ్యవయసుపిల్లలివి.

౧౧

బెజవాడ

17-7-30

Ref: to his letter no. nil Dated nil, addressed to this dear Kiddie-trainer.

Dear Head of muffs,

అవును. రా—మనిషేననీ, మనిషికి వుండే లోపాలు అతనికి పున్నాయనీ తెలుసు. కాని తనకి అవేమీ లేనట్టు అతను పెళి pose తో నా తగాదా.

ప్రస్తుతం ప్రజలమీద చాలా కోపంగావుంది నాకు. పిల్లల్ని బడికి (అంటే నేను స్థాపించిన బడికి) పంపని తల్లితండ్రుల ఊపేక్షనీ, నిర్దయనీ, నిరుపయోగానీ, తలుచుకుని మండిపోతున్నాను. Mr. Bhushan నాబళ్ళో టీచరుగా చేరతానంటోంది. చేరిన యీ నలుగురు కూనల్ని ఆశ్రయించి ఎవరు తప్పించగలరు, దేవుడు కాక! వాళ్ళని కాల్చుకుని తినేస్తుంది. ఈవూరుమీద దండెత్తింది. ఆసు బైలుదేరితే చాలు, స్త్రీ పురుషులు పిల్లలూ, ఎక్కడివాళ్ళక్కడ చెవులుపెట్టుకొని చెడరిపోయి దాక్కుంటున్నారు. వుండుండి ఏవో ఓ మికారపు పేరు వుచ్చరించి, 'ఆయన అల్లుడు ఎక్కడవున్నాడంటుంది. ఆ అల్లుడు మీరేనని నిర్ణయిస్తాము మేము. మాబడి ప్రారంభం మీ 'బాబాలోయ్' నాన్న బాబాలోయ్' కో. కనక మాబడిపురోవృద్ధి, నాశనమూ నీటి; మీరే భాధ్యులు. మీరు మాబడికి God-father.

ఆదివారం మీకోసం ఎదురుచూస్తాను.

౧-౨

నరసారావుపేట

22--7--30

Near Letter head

ఉమాస్వచ్ఛా ము ఈవూరినించి కదలనీనంటాను, కాని, భార్య, పిల్లలు, కుక్కలు, ఎలటికొదీవాలు, వంటమనిషి, రోగులు, మందులు—ఇవన్నీ లేక ఏకాకినైన నాదిగులుమొహం చూడలేక మెత్తపడుతున్నాను.

ఏమో భేదపోతే జైలుకి వెళ్ళరాదా, అని సూచించాము, Mrs. Bhushan ని. కాని వినదు. నాబడిని పురిటింటిలోనే ఎన్నెమ్మకొట్టింది. కాని సాగిస్తున్నాను. చాలా సాహస ప్రయత్నంచేశాను. తేలతానోమునుగుతానో నానూముగాలు cynicism కి లొంగిపోతే, ఎప్పుడో పోయేది ఈబడి. మనుష్య స్వభావంలో, తెలివిలో, అమితమైన విశ్వాసాన్ని సకల్పించు కుని బడిజీసనాన్ని నిలపెడుతున్నాను. కథ చాలావుంది. నాదని ఇచ్చిన యశనాడి జాతకం నాది కాదని రూఢి అయింది. చూశారా, నాభావిజౌన్నత్యం కూలిపోయింది. ఏ యెందు?

౧౩

బెజవాడ

19—8—30

My dear Financial adviser to the Government

ఈ విశేష వ్రాద్దామంటే ఆదివారం కనరలేదు. నరసారావు పేట వెళ్లానంటే ఉమాన్ బచ్చా స్నేహితులకికూడా ఉత్తరాలు వ్రాయనీడు. అక్కడ టీచర్లు, విద్యార్థులూ, నా అనుచరులు. అతను వంటరైపోయినాడు. నన్నెట్లానా వానిలింపుకోడమని, వాళ్ళకీ పీళ్ళకీ మొక్కుకుంటున్నాను.

నేనేమీ వ్రాయటంలేదు. మొదటిసారి నా జీవితంలో, ఏ ఆశయమూ, ప్రయత్నములేకుండా, నావంటి యువకుడు ఎట్లా సుఖంగా బతకాలో అట్లా బతుకుతున్నాను—తినడమూ, నిద్ర పోవడమూ, కబుర్లు, వేళాకోళాలూ, తిరగడమూ, చాలా హాయిగా అందంగావుంది. నరసారావు పేట నీలపు ఆకాశం,

దూరపు శుభ్రమైన కొండలూ పచ్చని జొన్నచేలూ, ఎత్తైన
చేలు కల్పించే మాటుని వినియోగించుకుంటున్నాను.

ఆపక్క నోచేను—ఈపక్క నోచేను.

ఉమాన్ బచ్చాని చాలా తిప్పలు పెడుతున్నాను.

ఈబడి, బడిఅంతా కాదులెండి, ఆ ఒక్క చీటికిగుహ, ఆ
గుహలో స్వర్ణపరుడైనబచ్చాతప్ప—ఈవూరింటే చాలా
యిష్టం నాకు. అష్టాదశాక్షుడు నాయని సుబ్బారావుగారిని
చూస్తోవుంటాను.

నరసారావుపేట, ఆకాశాలూ, చేలూ, చేబిల్లో పాటలూ
పాటపాడే పడుచులూ, అన్నీ అందాలే. కాని మనుషులనిండా
రోగాలు.

౧౪

నరసారావుపేట

31-8-34

Dear corrector,

నా worthy సోదరుడి ముద్రాలయంలో అచ్చవుతున్న
నా sex పుస్తకంపేరు 'స్త్రీ' దాని అంకితం ఇట్లావుంటుంది.

ఒక్క నిమిషం నాకు

విశ్రాంతి నివ్వక,

మహా ప్రణయమారుతవేగాలమీదనో,

అగాధవియోగభారంకిందనో

చీల్చి, నలిపి

ఊపిరాడనీక

నా జీవితాన్ని పాలించే

ప్రీ లోకానికి
నివేదితము.

దీని మర్యాదా, వ్యక్తిగతము, పరిశీలించండి. ఏమో,
ఇది ప్రీ లోకానికి నా farewell ఏమో, చివరికి సేనూ
మారబోతున్నా నేమో ! ఎవరికి తెలుసు ?

(లోయర్ సీనియర్ క్లాసులో ఎదరోగుమ్ముతున్నారు.
నేను మరచిపోతున్నాను !)

౧౫

నరసారావుపేట

1—9—30

Dear Romain Rolland,

మేమూ, నేనూ, డాక్టరుగారూ, సారిస్, కల్లూ, పెదిమలూ,
తలకూడా చివరికి, రోమన్ రోలెండువి, మీకుమల్లే వుంటాయి
అని చర్చించి నిశ్చయించినాము. ఏమైతేనేం, ఇద్దరూ రామ
కృష్ణ భక్తులు.

(దీక్షలుగాట పంపిన Romain Rolland ది రామకృష్ణవరప
పంపిన జీవితము చదివి దానిపైన రెప్లై.)

1. అంత దూరదేశంనించి హిందూ ఆధ్యాత్మిక జీవిత
సూత్రాన్ని గొప్పగా అర్థం చేసుకున్నాడు.

2. కాని ఆయన treatment rationalistic గా లేదు.
అందుచేతనే అంత అందంగా గొప్పగా సహాయకారిగా
వుంది. Explain చెయ్యడానికినే ప్రయత్నం పుష్పంలో
పరిమళాన్ని నలిపేసును.

3. కాని పాఠకుడు పొందే అనుభవం పరమహంసజీవితం లోని సంగతులు చదవడంవల్ల కలుగవలసినవి కాని, గ్రంథ కర్త ఉద్దేశ్యాలవల్ల reflections వల్ల కలుగడంలేదు. His thoughts are wise and learned, but not great or emotional.

4. ఎంతైనా బైటనుంచే చూస్తున్నాం అనిను, Life and intuition are lacking.

5. గొప్పగ్రంథం. మహాపురుషులజీవితాలు సాధారణంగా మనం చదివేవన్న జీవంలేని—ఎండు సంగతులూ superstitious పెరిపోగడ్డలూ.

అందుకనే యీపుస్తకానికే ప్రాణం పోయ్యగలిగితే ఎంత గొప్పది అయ్యేది అనిపిస్తుంది. చాలాసార్లు గాను బాధపలిగింది. ఇంకొంచెం ఔన్నత్యానికి వెళ్ళకూడదా! రాహం కొన్న నాటత్మని ఇంకొంచెం గాఢంగా నిరవహింపడడా అని పిందింది. తీపి తక్కువైన శేనని తాగుకున్నట్లుంది.

ఇంతకీ రోలెండు గొప్పతనంకాదు, రామకృష్ణగొప్పతనం కనపడుతుంది.

ఆ ఇంగ్లీషు శైలి చూడండి. ప్రెంచిలోంచి తప్పునూగావును. It is labour; and often the attempted flights into poetry are lifeless and absurd ఏమైతే నీం నన్ను, చివరకే నన్నుకూడా, రామకృష్ణ జీవితాన్ని సంపూర్ణంగా తెలుసుకోవాలన్నంత కదిలింది.

ఈమార్పు కనపడతోంది నాలో. మతమూ భక్తి రకం పుస్తకాలు చదివి ఎన్నోయేళ్ళయింది. చదవాలని ప్రయత్నిం

చాను, కాని భరించలేకపోయినాను. మతం వుత్త foolery లాగు, వెర్రీ, హాసములాగు కనిపించింది. చాలాయేళ్ళకింద రానుకృష్టా, వివేకానందా, పుస్తకాలుచదివితే, అవిచాలా simple and foolish గా కనపడ్డాయి. నాళ్ళు చెప్పేదంతా ఇంకాకే నాకు తెలుసు పనిపించింది. స్కూలు కుర్రాళ్ళకి ఉపన్యాసాలలాగున్నాయి. ఇప్పుడు రామకృష్ణచెప్పే కథలూ, విమర్శలూ, simple and naive గా వున్నాయి కాని ఎంతిని నేను enjoy చేశాను. ఒక సందర్భసమయంలో ఆ పుస్తకం నాచేతికి వచ్చింది. అంతంతలేకండా అట్లా ఆ పుస్తకం చదువుకో నే వుండా లనిపించింది. efficient నామీద అట్లానే వుండా లనిపించింది. కాని సందేహమూ అంధకారమూ నన్ను చాలా స్వల్పంగా ఆవరిస్తాయి. బహుశా, రామకృష్ణ ఎవరిసంగంలో అన్నట్టు “ఈజన్మలో” కాదేమో నాకు.

ఈ పుస్తకానికి బిళ్ళకొనేందుకు డబ్బు లేదు.

౧౬

బెజవాడ

8—9--30

Dear depressed dad,

అప్పుడు. మీ పుస్తకమంతా విసుక్కుంటున్నాను. అలసటా పలుకు పలుకున్నాయి.

స్త్రీకి అభిశేషం—‘స్త్రీకి’ అంటే ఎవరో ఒకరికీ అనుకుంటారు. అందుకని స్త్రీ “లోకానికి” అనే వుంచుతాను.

Busy, unhappy, efficient, 'cruelly treated by

fate' Head masters even are allowed and are expected to take rest, sing, dance, and laugh for a while and see friends. కనక రండి.

సుబ్బారావు నరసారావుపేట వొస్తున్నాడు. మేనిద్గరం కొండవీడు వెడతాము. అక్కణ్ణిని బెజవాడ—అక్కడ . R. మమ్మన్న కలుసుకుంటాను. ఈ రుతువులో కొండ వీడు, సిరగిపురం చాలా అందంగా వున్నాయి. నరసారావుపేట రాత్రులు వెన్నెట్లో ఇంద్రజాలాన్ని పన్నుతోంది. in spite of wmaabach. తరువాత పడనమీద నైకుంత పురం వెడతాము.

ఈ ఇంటి పరిపాలకురాలు, ధనాగారంపై నా, భోజనాగారంపై నా నిరంకుశాధికారి, గుడిపాటి ఉష్ణటూరి నంజాల ఆస్తుల travelling agent, వొల్లూరి సోదరుల ధర్మాల నిర్వయదారురాలు, ఆగ్రధ భీమాకంపెనీ స్త్రీ శాఖకి chief organiser గా నియమింపబడేందుకు ఈరోజు బందరు వెళ్ళిన మాలతీబాయిగారు, తన private secretary ని నన్ను మమ్మన్న సకుటుంబసపరివారంగా దసరా సెలవల్లో ఇక్కడికి ఆహ్వానించమని శాసించారు. ఇక్కడ మాకు ఒక పెద్ద ఇల్లు (వెంకాయ సహాయంతో G. V. పెంచుతున్న)తోట, విద్యుత్ శక్తి, కుళాయిలు, రెండు కుక్కలు, ఒక చిక్కులేని సిగ్నల్లి, అప్పుడప్పుడు మేక అతిథులు, కొన్ని దోమలు, ఇన్ని ఉన్నాయి. మీరు ఆహ్వానితులు. ఈకింది పనులకై మీరు రావలసింది.

1. మీరు refresh కావడానికి
2. మమ్మల్ని solace చేసి సంతోషపెట్టడానికి.
3. ఆహ్వానాన్ని నిరాకరించడం మర్యాద మనుషుల లక్షణం కాదు గనక.

4 మీ assistant in charge వ్రాడే గౌరవం పొందేందుకు.

5. sonny ని 'చే' కి చూపి వాళ్ళ పూర్వప్రేమ ద్వేషాల్ని తిరగపెట్టేందుకు.

6. నాకు మాతృబాయిగారికి మధ్య తగాదాలు తీర్చి తగిన సలహాలిచ్చేందుకు.

7. నన్ను తగిన శిక్షణలో పెట్టేందుకు.

8. నన్ను రాజమృది బదిలీచేయించేందుకు మార్గాలు మోసించేందుకు.

మీరు రానడం ఎంత సుఖంగా ఆనందంగా వుంటుందని నాకు !

మీకు కొండనీరు చూడాలనివుంటే, నరసారావుపేట రండి. మీ భార్యకి ఇక్కడ భోజనం చెయ్యడానికి ఆచారపు అభ్యంతరాలుంటే.

1. నగటిల్లు, భోజనాలయిల్లు, ఇంటికి 10 గజాల దూరంలో వున్నాయనీ,

2. వాటిని నింపేటంత లావాటి ప్రాహ్మణవటామె వున్నదనీ,

3. మీ భార్యని నగటింటి అధికారిణిని చేస్తామనీ, వారితో చెప్పండి.

మీరు రావాలి !

ఈపురాతన పట్టణాన్ని మేలుకొలిపి, యీ చచ్చిన నాతా వరణానికి నవజీన మిద్దాము.

౧౭

బెజవాడ

12-1-31

Dear co-responsible officer,

మా — తీవ్రప్రయత్నాలవల్ల నన్ను యీ పూజోళ్ళ హెడ్క్వార్టర్లుగా మార్చారు. ఏమంటారు ? మీకు చెప్పవలసింది ఎంతో వుంది. మీతో చెప్పాలని చచ్చిపోతున్నాను. ఈలోపల మీ దగ్గరికివస్తాను. కాని డబ్బులేదు. మీ స్నేహితుడు, అ—మన ఆఫీసులో నామీద చాలా విషంపోశాడు. నేను నడవడిలో, డ్రెస్ లో, మాటల్లో, నడకలో చాలా careless గా వుంటానని వెళ్ళి స్వయంగా పనిపట్టి చెప్పాడు. అతను నేనడిగినప్పుడు, ఈశ్వరుడి ఎదుట తానేమీ ఎరగనన్నాడు. పొద్ద స్తమానం మానవ జంతుసేవ మాట్లాడతాడు మళ్ళీ.

మొన్న మాలతీబాయిగారు ఎవరితోనో వాదిస్తున్నారు. ఈ హెడ్క్వార్టర్లకి ఈర్వ్య. అందుకని ఈయనమీద పైకి వ్రాస్తారు. ఈయనసంగతి వాళ్ళకి ఎక్కువ తెలుసా, నాకు ఎక్కువ తెలుసా? ఎవరికి బాగాతెలుసు నాకన్న! ఎంత మంచివారు? అంటున్నారు.

నేనొక 'మంచివారో' ఆమెకితప్ప ఎవరికి తెలుసు?

ఇంక నరసారావుపేట రైలునుచూసి వాణకనఖిల్లే దన్న సంశోషమేగాని, నేను ఛార్జిటీసుకున్న నిమిషంనుంచి కరుణామయమైన తన వక్షంమీద ఈశ్వరుడే నాకు ఓదార్పు నివ్వాలి. ఇంకెవ్వరికీ చాతకాదు. ఎట్లావున్నారు మీరు?

మా—నాతరపున ఆఫీసులో ఈ వాగ్దత్తాలు చేసి వాచ్చారు నా కీపని తెప్పించేందుకు.

1. సరైన సూట్సు వేసుకుంటాననీ

2. ఎక్కువగా నవ్వననీ

3. అరవై ఏళ్ళవాడికిమల్లే నడుస్తాననీ,

4. నాకింది టీచర్లని జవాబుననీ, రోజూ చివాట్లు క్రమంగా వేస్తావుంటాననీ,

5. జీవితంలో బాధల్నిగురించి, నాగతి సంగతి రోజుకి మూడుసార్లు కనపడ్డవారితో ఏడుస్తాననీ,

My old chap. మీతో ఏడుపు ప్రారంభించానుఅప్పుడే.

౧౮

బెజవాడ

1—7—31

My dear Longfellow,

‘సఖి’కి మీరిచ్చిన ఆ చత్తలంతా ఏమిటి? నా ఆరోగ్యం చాలా ఛండాబంగావుంది, రాజీనామా నిద్దామనీ చద్దామనీ. తాగుదామనీ అనిపించేటంత. Good old (కొడలి) సుబ్బా రావుగారికి ఆ లోకానికి బదిలీ ఐనరోజునించి మీకు వ్రాద్దామని, పత్రికలు అతన్ని వదిలిపెట్టలేదు ఇంకా.

ఆ blasphemer శుకుడినుగలి ఇప్పుడేమంటారుమీరు? మమ్మల్ని కలుసుకుని మాట్లాడా లనిపిస్తోంది. ఇంత అనాలోగ్యంగా లేకపోతే రాజమడ్రావాద్దును. ఈ హెడ్డాస్ట్రస్సుని చాలా ఘోరంగావుంది. మీకేం! అజ్ఞప్తం! హెడ్డాస్ట్రస్సు boon, డిపార్టుమెంటు గ్లొబ్, జారకిం వున్నాడు మీకు. తన పన్నెండో బిడ్డ పుట్టిన పూజగా చేసి, తన accommodating హెడ్డాస్ట్రస్సు ఆహ్వానించాడని విన్నాను. ఇట్లాంటి అతనుచాలా కాలం వంశాభివృద్ధిచేసి, కులాలు గుర్తులేని పుత్రాశ్రులతో, యీ పవిత్ర ఆర్యావర్తంలో, consternation and confusion తీసుకురావాలని కోర్కె.

D. E O. సు—కొన్ని శతాబ్దాలనించి ఇక్కడ camp వేశాడు ఉపన్యాసాలు, నిరసలు, చీవాట్లు, bombardring surprise visits. తన మీటింగుల్లో తలగుడ్డల్ని హాజరునూ నిర్బంధ పెడుతున్నాడు. చాలా న్యాయం. తలగుడ్డలే లేకపోతే అతనికంత విని చెప్పనస్తుంది. హాజరు నిర్బంధం కాకపోతే అసలు ఎవరూ వుండరు.

కాన్ఫరెన్సులు మండిపోనూ. వాటిని మీరు seriousగా తీసుకోలేదుగనక చాలా enjoy చేసివుంటారు ఆ కాన్ఫరెన్సుల్ని.

ఇప్పటికన్నా మీకు తెలిసివచ్చిందా, గాంధీ, అంతగా sincere religious man కాదని, మంచిరాజకీయవేత్త అని He is tactful.

I am bitter; ప్రజల్ని ఎంతకొంచెంచూస్తే అంతమంచిది. మనుషుల్ని (నాతో కలిపి) చూసినకొద్దీ ఆసక్త్యం పుడుతోంది.

పితాపురం-హంబగ్ - నాయిడుగారు సగం వాళ్లనిచూసి భయపడి వాళ్ళ రాగానికి నాట్యంచేసే వాళ్ళరుచులకి వంట చేసే ప్రెస్టుశాస్త్రీ, అంత మధురమైన కవిత్వం వ్రాయడానికి వీల్లేదు. ఏదో శాంతంగావున్న మూలకిపోయి, ఉరిబోసుకుని, Swan song కానియ్యరాదూ?

నేను పూజలన్నీ మానాను. మళ్ళీ red hot నిరీశ్వర వాద్దినైనాను—మోక్షదాయకా, ఏమంటారు! మీవు త్తరం ఎందుకు తగల పెట్టమన్నాడు? పితాపురాన్నా, లేక సభవారినా, ఎవరినీ చూస్తే భయం?

వెం—ఎట్టే "deteriorate" అవుతున్నావో గమనించారా? దేహం? మనసుకి అద్దం శరీరం. soul ఆత్మలేదు. నాకు ఆత్మలున్నాయని సమ్మతించేదు—కాదు ఆత్మ పుణ్యమందిరమొకం వుంది. ముఖ్యం rotten souls వుండి తీరాయి. ఆత్మలు మాత్రం లేవు.

గాల్సినర్డ్ - Forsyte sugar చదవండి.

కవిత్వ తత్వవేది — వెంకటనారాయణరావు — తెలుగు సీతిషుడు—ఒక M. A. L. T. బోధనా పాఠశాలలో పని— రాయలసీమలో—ఆ దేశాన్ని నేను పాములసీమ—అంటాను.

పరిక్షలు - పడక కుర్చీలో - నాకాలం మధురంగా గడిచేందుకు ఒక యూనివర్సిటీ అమ్మాయి B. A. L. T. నా ఆరోగ్యం ఎప్పటికీ అడ్డున్నంగా వుంది. ఏం వ్రాయటం లేదు. జరిగడానికి వీలులేని దివ్యసన్నివేశాలు నా జీవితంలో జరుగుతాయని ఇంకా కలలు కంటున్నాను. /

మా పిల్లలందరూ ప్రస్తుత విద్యావిధానానికి తిరగబడి చదువు మానేశారు.—ప్రభుత్వవారు తమ educational policy మార్పుకునేవరకు బడికి వెళ్ళరుట. సారిస్ వోడ్ హౌస్ చదువుతోంది. వసంత్ foot-ball matches ఏర్పాటు చేస్తున్నాడు. చే ప్రస్తుత ఆర్థికసమస్యలకీ, రూపాయ మారకపు మార్పులకీ solution కింద పెళ్ళిచేసుకోవాలని లోపల ఆలోచించుకుంటో జట్టు పెంచుకుంటోంది.

మేమో పిల్లని పెంచుకుంటున్నాము.

సు—హఠాత్తుగా బడికివచ్చి నన్నుగానక, రిజిస్ట్రర్లలో “ఎక్కడ? ఎక్కడ?” అని వ్రాసిపోతున్నాడు. ఒక ఇన్నూరెన్సు ఏజంటు ఆయనకి ఒక కొత్త పోర్ట్లకారు బహుమతి ఇచ్చాట్ట. అది వుత్తవదంతి. ఈజిల్లాలో బలవంతం భీమా చెయ్యనిబడి మాది ఒక్కటేనని తెలుసా మీకు?

అలిసిపోయినాను. లేకపోతే ఇట్టా వ్రాస్తోనే వుండును.

సంగతేమిటంటే నేను 'recluse' (వొంటరిగా బ్రతికేవాణ్ణి) ఐనాను. ఎవరినీ చూడను. ఇంట్లోవాళ్ళతోతప్ప ఎవరితోనూ మాట్లాడను. పైగా లోకం నన్ను 'గృహచ్ఛేదకుడంటారు. నేను వ్రాయను. ఏమీ చెయ్యను—ప్రాణాయామంతప్ప.

ప్రాణాయామంవల్ల ఫలితాలంటారా? నా సూక్ష్మ శరీరం చాలా గొప్ప ఆధ్యాత్మిక ఔన్నత్యాన్ని పొందుతుందో ఏమోగాని, ప్రస్తుతం నాకు భౌతికలాభం ఏమీ కనపడదు. అయితే ఎందుకీట్లా నన్ను నేను యాతనపెట్టుకుంటున్నాను అంటారా? చెయ్యడానికి అంతకన్న ఘోరకార్యం కనపడక.

ఉత్తరాలు

నా ఆరోగ్యం బాగుచెయ్యడానికి కొంచెం హోమోపతి పంపండి.

ఆ bloody geographical chap టి. బి. వెంకట్రావు ఎవరో తెలీదు. మా విద్యార్థులు ఇంక ఈయేటికి పుస్తకాలు కొనరు. నాకు 250 రూపాయలన్నా ఇవ్వడం న్యాయమని తెలుసుకోని ఈ ప్రభుత్వం, నా విద్యార్థులకి ఏమాత్రం ఉస్తుంది?

నాకు చాలా అవసరంగా ఒక మోటారుకారు కావాలి మరి. నాయూ రేషియన్ స్నేహితురాలు తీసుకురమ్మంటింది.

రామశాస్త్రిగారు ఏమి వ్రాస్తున్నారు? బాహ్యసమాజపు నాశనచరిత్ర వ్రాస్తున్నారా? మీరు చదివేముందు ఈ పుస్తకం పేజీలన్నీ ఓ విద్యార్థిచేత సరిగా సద్దించండి.

౧౯

బెజవాడ

18—10—31

Dear bob,

డాక్టరు అహో బలరావుగారు చచ్చిపోయిన షాక్ తో కుంగిపోయి బాధపడుతున్నాను. ఆయనకీ మృత్యువుకీ సంబంధం మనసులోనన్నా శలమకోడానికి వీలులేనిమనిషి ఆయన. ఒక్కొక్కణే, నా స్నేహితులు, నాపక్షం నిలబడతారని నమ్మదగినవారు, సీయమైన నా జీవితయత్నాన్ని, నా 'స్ట్రెగుల్' ని, అడ్డంచేసుకోగలిగినవాళ్ళు, చచ్చిపోతున్నారు. కొత్తవాళ్ళు స్నేహం కావడంలేదు. అంటే వయసు మళ్ళు తోందన్న మాటేగా! ఇంకా ఇట్లా కొద్ది సంవత్సరాలు

బతికితే, to, struggle and to swallow, ఒక్క-స్ట్రో మిగిలి పోతానుగావును! డాక్టరుగారి గొప్పతనం తెలుసుకోడానికి వీలులేనిది. I feel కావలసిందే. ఎందరికి తెలుసు? నాకు తెలిసిన గొప్పనాళ్ళకన్న చాలా గొప్పవాడు ఆయన. నేను తుంగభద్ర వెళ్ళలేదు.

ఇండియాలో మతమంటే, ఈలోకిను స్నేహానికి దూరం కావడంలో కలిసిపోయింది. అందుకనే నాలో కాని ఇతరులలో కాని మతరోగం చాలా భయపెడుతుంది నన్ను.

౨౦

Dam Bloody School

14-11-31

my dear co-sufferer,

చూడండి, జి. వి. ఎంత గతికి దిగాడో-

1. అధికారికి ఒకాబేజీ పంపాడు.
2. శనివారం ప్రైవేటుక్లాసు పెట్టాడు.
3. ఒక టీచర్ని చివాట్లు పెడుతున్నాడు.

పాపం! Poor chappie G. V. - అతనిసంగతి మనకి వొద్దు. మళ్ళీ కార్తీకం వచ్చింది. బెల్లారకట్టలు సూర్యోదయ స్కూరాల్నూ, తరువాత మన మిద్దరం మెట్లమీద కూచుని Violet Rays పీల్చుకొంటో సోమరిగా చెప్పకుక్క కబుర్లూ,

సాయింత్రాల మెత్తనికాంతి సోమవారాలు మీరు బల్ల వంతంచేసి ఉపవాసాలుంచడం, మీరు రాకముందే నేను భోజనంచెయ్యడం—

ఆరోజులు ఎంత అందంగా వుండేవి!

మళ్ళీ కొడుకు కారా మీరు నాకు? మీరు వస్తారని నేను కన్న కలలన్నీ నిరాశతో పడిపోయినాయి.

ఈ మూలుగు చాలిస్తాను.

మీసంగతీ, నిటనినులు మింగడం సంగతీ, సుబ్బారావు నేనూ ఎప్పుడూ మాట్లాడుకుంటాము. అతనూ చావడం మానేశాడు. శెన్నేటి రామమూర్తి తన పెళ్ళితరవాత మర్యాదస్థుల సంఘసామగ్రిలో వాళ్ళతో తిరుగుతున్నాడు.

వొళ్ళిక్కి—వొంటరిని.

సంతోషవార్త - మాలతీబాయిగారు మునిసిపల్ కౌన్సిలరు అయి ఊరంతా అడావిడి చేస్తున్నారు. గోజూ రెండు రూపాయలు భిక్షుచేసి, తీవ్రంగా భీమాపని చేస్తున్నారు.

నాకింద ఇప్పుడు తొమ్మిదిమంది జీతాలు తీసుకునే నౌకర్లు, జీతంలేని ఒకరుక్క. (ఇంకోటి చచ్చిపోయింది) ఒక గొర్రె—రెండు పర్మనెంటు పిల్లలు—రెండు Part-time పిల్లలు—నాటి కాముకులు ఇంకో రెండు పిల్లలు—(రాత్రి పనిమాత్రమే వాటికి) లెక్కలేని చాపల్లి, పెంచుతున్నాను. వొచ్చేనెల స్వరాన్ని కొనబోతున్నాను.

ఈమధ్య నానొకభయ్యావూళ్ళో పత్రికలో ప్రచురించాను, instalments నా. వాకీలుగారి భార్య లేదో పోవడం. ఊరిపెద్ద మనుషులుగోల—సామానకట్టి తెదిరించి కథని అపించారు.

సంతోషింపబట్టి :

సఖ. పురిటిదోషంకొట్టి చచ్చుదా.

న—కాస్త్రీగారు పూర్వోత్తరగురునన్నరు.

నాప్రియురాలు గోదావరి ఎట్లావుంది !

౨౦

బెజవాడ

5-2-12

my dear deekshitulu,

Your letter provokes an immediate reply, no; an instantaneous kick. So I give up valuing nature study papers, and straighten my old rod of a back-bone to pen a hate-letter to you.

My hand follows my mouth. First abuse, and then a blow,—in silence.

Herr find me—a budding Yogi—why! a Yogi in the marking—trying very hard to rouse his kundalini buried under bushols of sins and non-Yogic-habits. My gaze is in words towards the mysterious kundalini a treasure island in the ocean of misleading nerves and the vibrating waves of lustful tides.

నా యోగదృష్టిని తన చూపుకో లాగాలని ప్రయత్నిస్తూ ఇప్పుడే ఓ అమ్మాయి వెడుతోంది కిటికీకింద. ఆ అమ్మాయి ఇష్టపడుతోంది, నేనూ ఇష్టపడుతున్నాను, యీ రెండోళ్లు ఇష్టపడటోనే వున్నాను - కాని మామధ్య యీ సరిగ్గాని దాటరాని దూరమూ అభ్యంతరం. గాలిలో ప్రచూరించేసే శక్తి యీ యోగం యివ్వనన్నా ఇవ్వాలి. ఆమోత్రందూరం

నాశరీరంలో ఒక భాగాన్ని పొడిగించగల శక్తివన్నా
యిన్నాటి. అందాకా లాభంలేదు.

మా పావురాలు ఎగిరిపోయినాయి.
దిగిరాము దిగిరాము దివినుండి భువేకి
అని పాడుతో.

పిల్లులు ఏడు సంస్కృతాకా ఆభివృద్ధిచెందాయి. ఇప్పుడు
మా. తెల్ల ఎలికలు తొరికిం కలుబంకిన్న శీఘ్రంగా ఎక్కు
వవుతున్నాయి-కాని అంతకిన్న తెలిసిగా, ఎక్కువైన పిల్లల్ని
తెల్లులు భోజనానికి వినియోగించుకుంటున్నాయి.

మూసపుడా! తెల్ల ఎలికల్ని చూసి పాతాలు నేర్చుకో.

పిల్లలకిందబట్ట ఒక మేకిని గట్టించి తీసికొచ్చాను. దాని
కాలు నోకి దాన్ని పట్టాలమీదనే వదిలి. కోటుజేబుల్లోనించీ,
పెదసు నుప్పట్లకినించీ, గొంగళిపురుగుల్ని పోగుచేసి,
అద్దాల పట్టల్లోపట్టి సీతాకోక చిలుకల్ని తయారుచేస్తున్నాము.
పాడునాసనకొడుతున్నాయి. సీత్య కుండులో చాపలు.
తాబేలు పారిపోయింది. నాతుల్ని తెప్పిస్తున్నాను.

ఏ. తోచటలేదు. రైలుస్టేషన్లో జీవిస్తున్నాను. హిగిం.
బొడిమ్మ పుస్తకాలమేపూ- mag. sulph, ప్రసాదయంత్రం.
కొంచెం సిరామంకోసం సుబ్బారావుదగ్గికి శినాలి పికారు.

మా D. E. O. ఉపన్యాసంమల్లీ, ఇట్లా ఎంతైనా వ్రాయ
గలను. నాకుమాత్రం సోడాబుడ్లు ఇచ్చేవాళ్ళులేరు, చివరకి
సిరాబుడ్లు- కూడా. తరకన్న అవిగండి తరవాత అంత్య
ప్రాసకి. మోచ్చే సంసత్సరిం పెన్సన్ తీసుకోవాలని చూస్తు
న్నాను.

౨౨

బెడవాడ.

5-3-32

my dear beef-steak,

ఇప్పటికికూడా మీరు beef-steak అంటున్నారా? రేమో! చాపలు దేవతల ఆహారం, మాంసం, గొడ్డునలు ఆహారం—రెండూ కలిపితే మనుష్యులకి ఆహారం.

ఎట్లావున్నారా? పదియే సాములకి పందిల్లి వేయిస్తున్నారా? నేనూ, D. E. C. తనిఖీకంటే ఆడాము, ఒకరినొకరిం బెడగొనుకొంటూ.

నా వుత్తరానికి మీరు జబాబు వ్రాయలేదేం?

1. '—' వ్రాయడానికి ఏమీ లేకనా?
2. మీ ప్రశ్నలన్నింటికీ జబాబు వ్రాశాను గనకనా?
3. నేను తలతిరిగిన గాడిదనైనానని అభిప్రాయపడ్డారా?
4. ఏ చింతలేని ఉపాధ్యాయుణ్ణి కాస్తా, ఉపాధ్యాయుల్ని ఏడిపించుకుంటే boss ని ఐపోయినాననా?

కాకపోతే, ఇంకేమిటి?

త్రెయినింగు బడి హెచ్చాస్తరుగా పడివుండి 75 రూపాయల పెన్షనుతో పని విరిమించుకునే విచారకన్ఠునగతి తప్ప ఇంకేంలేదని తలవొంచారా? లేక ఇంకేమన్నా అంతకన్న మంచి మార్గముల్నిగూర్చి కలలు కంటున్నారా?

1. చమత్కార కథానక చక్రవర్తిగా పట్టిపెట్టుకుని కావడమో.

2. అసలు అభ్యుక్తి మైసా సినిమా డిజికిండు కీర్తి పొందడమో.

3. సత్యభామారాసు, పంపెన్సు బోర్డులో ప్రధాన బహుమానం పొందడమో.

4. లేక అభినవ రామబాసుగా పొందడమో! ఏమంటారు?

నేను అన్న ఆశ్చర్యాలూ వాదనలూకున్నాను, ఈ వొక్కటి సన్న—

నేను గొప్ప యోగినోతాను. నా అభ్యుత్థానమహిమల కీర్తి దగంధిగా వ్యాపిస్తోంది. స్త్రీ పురుషులు నా పాదాలముందు నమస్కరిస్తారు. నా మహిమలలో ముఖ్యంగా నేను Specialist చేసేది. యవ్వనంలోవున్న భార్యలకి పిల్లలు లేకపోతే, సంతుష్టి పుట్టించడం—బాలవితంతువులకోసం—

ఈరోజు నన్ను పనిలోనుంచి తొలగించకపోతే, 75 రూపాయలతో పని నిగతుంచుకుంటారు.

మీ బ్రాండ్ జరం—ఏమంటాన్నాడండో, “అద్భుత దేవత మొహాన లెక్కలేదని చిటకిలుకొట్టి నిషేధ తిప్పితేనే కాని ఆమె స్త్రీత్వని నిరూపిస్తూ అనుగ్రహించను”

కాని అంత నిబ్బరం వచ్చేకాలం వచ్చేప్పటికి ఆ దేవత చిటకపు మనకి లెక్కలేకుండా పోతుందనుకుంటాను. జీవితంలో అన్నీ ఆలస్యంగా వస్తాయి.

ఏమంటారు?

ఎన్నో చెయ్యాలని కలలు కన్నాను. ఇంకా కలలు కంటున్నాను - నాకే ఆరోగ్యమూ, ఐశ్వర్యమూ ఉంటేనా? ఈ

రెండుకూడా సంపాదిస్తానేమో ఎప్పటికీనా? కాని అప్పటికి నా కలల్ని చూసి పిల్లచేష్టలని నేనే నవ్వనచ్చు.

ఏమంటారు?

ఈనాడు నాకు ఒకసంగతి తెలుసు. మీ దేవుళ్ళు అబద్ధం. నా దేవుడే సర్వశక్తివంతుడైన దేవుడు.

అతను

శూన్యం.

ఏమంటారు?

జవాబు వెంటనే ఇచ్చేటంత రెచ్చకొచ్చినా మున్నాన్ని!

౨౩

బెజవాడ

27-11-82

My dear habu,

మీపుస్తకం 'జగన్మాత' చతువుతున్నాను. దాని rhythm లో పడ్డాను నేను. శాగుండి నాకు, తెలిసి భాషలో పాడే శ్రావ్యమైన సంగీతంలాగు. మీరు యీ పుస్తకంలో ప్రవేశించడంతా నమ్మగలగాలని, అనుభవంలోకి వెళ్ళుకో గలగాలని ఎంతోవుంది నాకు. ఏమో ఎప్పటికో జరుగుతుందేమో అది.

ఇదివరకటికన్న రోజులు శాంతంగా వున్నాయి. కాని ఇదివరకటికన్న సంతోషంగా వున్నానా? శాంతి నా మనోస్వభావానికి పడేట్టులేదు.

మాలతీబాయిగారి మునిసికల్‌షరీ, భీమాపనీ చాలా తీవ్రంగా చేస్తున్నాను. ఆమె చాలా పూరాని మీరు ఇష్టంను చూడాలి ఆమెని.

హైదరాబాదులో నా చిత్రాగిని ఆడబోతున్నాము. ఇక్కడ నాశీవరి, ఇంకా నావి రెండు కొత్తవాటకాలు ఆడాము.

౨౪

బెజవాడ

1982

ఏమిటి మీరు జబ్బా!

మీవంటివాళ్ళుగోయి, లోకంలో—కృష్ణలూ, భాస్ స్లేలూ, జె. సుబ్బరావులూ, రావిస్వాములూ మిగిలితే, వాచ్చేతగంతులుషులు ఏకావాలి? వీళ్లేకున్నాయబద్ధంగానో, విరుద్ధంగానో, పొడగాటి, సహృదయులై, అమాయకులైన చిట్టి దీక్షితుల్ని అశక్తమందిసి స్పష్టించి జేవతల్ని సంతృప్తిల్ని చెయ్యాలి మీరు. నేను బైబిలూ . యూనిక్సు మాట్లాడుతున్నాను.

ప్రస్తుతం గౌరవశ్రీమం సూరప్ప ఇండియా దీవులకి వెళ్ళాలని. పోని వరకే తేక న్యాయాన్నికి వెళ్ళాలని నావీవుడ్ లో సినిమాత్రానిన సన్నపడడానికి యోగవ్యాయామం చేసి, సాధ్యమైనదితా అనుభవద్దామని—అంటే డబ్బుతో తెచ్చుకోలేని ప్రేమా.. ఇంకా.

నాకు శాంతివొద్దు, ఆనందం నా కిల్లిగిరి. నాక్కా-
వలసింది జ్వలించే మోక్షాగ్రదేహిని height of feverish
passion-- తరనాత సభావిం చే విపాదకూ. నీను శివుణ్ణి;
శక్తిని న్యాధీనం చేసుకుంటాను. అనేక సుందరమైన శివగా
లలో ఆమెని అనుభవిస్తాను, అదీ నా ముక్తిమార్గం.

ఈ ఎండాకాలం ఎక్కడికి వెడతాను? నీను లోనస్టా కాని
నందికొండలకిగాని వెడతాను. తప్పిందా ఇక్కడ చక్కగా
కాలతాను. తీవ్రమైనఎండ ఇష్టం నాకు.

బహుశా మీరు నవ్వుకుంటా

“ఏరోజో ఎప్పడో నువ్వు తిరిగి, ఈశ్వరుడు కానాలంటా
వులే” అనుకుంటున్నారేమో?

ఏమో చెప్పలేను. కాని ఇప్పుడు దేవుడు నన్ను “నీకు
అత్యున్నతమైన మోక్షంకావాలా, ప్రస్తుతపుజీవితం కోరుకుం
టావా?” అంటే

“నాకు జీవితమంటే ప్రేమ. కన్నీళ్ళలో, నవ్వులలో,
నీచత్వంలో, త్యాగాలలో, స్వార్థంలో, ఔదార్యంలో,
విపాదంలో, ఆనందంలో—ఈ జీవితమే నుంచిది. మళ్ళీ మళ్ళీ
అనంతంగా పునరుత్పత్తి, పెళ్ళిచేసుకుని సంతోషించి, పుట్టి
కని, పాపాలుచేసి, ప్రేమించి, ద్వేషించి, నవ్వి, మూల్యం...
కాని నీమోక్షం అక్కర్లే” దంటాను నిశ్చయంగా ఈనాడు.

౨౫

బెజవాడ.

౨౨—౧—౩౨

my dear grammar-breaker,

ఈశి సామంతం అంటే భయంగావుంది. మీరన్నట్టు ఇంకో సంవత్సరం... నిష్పక్షికి అంతరి మల్టీ చేర్చుకోవాలూ, పైపెం చూలూ, పరిశీలూ, బిల్లులు, సమైండ్లు, విధి కార్డులు. ఇట్లా అంకూ పడి మానేసుకు గుడ్డిగా పనిచేసి—నిశ్చయంగా ఏమూలకో కోరిక బట్టుకోక, బుద్ధితోక, ఉపాసాహం లేక— ఏమూలో అంకూ—పెడితాచేల—గీర్తితులూ.

భాగ్యిలో వికళ చాలా బావుంది. అందరూ, బంధు సూత్రాలు సామంతం ప్రయోగం, అనే అంటానాన.

నాకునా నాకు పిల్లల్ని స్థానంలోంది. అనేకరకాల సైజుల పిల్లలు ఆనందిస్తున్నాయి—రెండు కోడిపెట్టలు—ఒకదానికి పన్నెండు గుడ్లు—పిల్లుల వ్రుణ్ణాలు—పావురాలు.

మీకవి—సత్సనారాయణగారి భార్య సోయిందా, ఆమె గుణ గణాలమీది పద్యాలుకూడా అల్లారా, అప్పుడే—మల్టీపెట్టి ఆయనకి.

కవులు! కవులు! కవులు!

అయ్యంకి నెంపొన నూ చ్యుగాని ముమ్మల్ని అడిగామని నాయమన్నారు.

చి

దెజవాడ

11 8—10

my dear Anti-Pushk,

చివరికి మీనించి a long-chipping వుత్తరం. పిల్ల
వరదలతో పాగుతోంది. రామశాస్త్రి గారితో చెప్పండి. పిల్ల
ఎన్నటికీ ఆడపిల్లలబడికి మార్చరని.

నాపై (Scandal) స్కాండల్ విషయం—

నేను వ్రాశాను—చి నన్ను ఇనపకాలిలో చాలా
గట్టిగా తన్నిన సంగతి. గడిచిన మూడు నెలలూ నా జీవితంలో
అన్నిటికన్నా విషాదకరమైన నెలలు. అంత బాధ నే నన్ను చూ
పడలేదు.

(చాతకాలలో మీ ఇష్టరేస్తు ఏమంటోంది ?)

ఈనెల నయం. కాని పాతబాధ ఇంకా పడిపోతోంది.
తీవ్రంగా ప్రేమించి వుంటేనే కాని, ఆ నరకం మీకు అర్థం
కాదు. అవును. నే నెక్కడికీ వెళ్ళడంలేదు. ఎవరితోనూ
మాట్లాడడంలేదు. ఏ సంతోషమూ ఏ ఉత్సాహమూ
లేకుండా, ఈరకంగా ఉన్నానని. అందరిమట్టే వుండేట్లు
మారిపోయినా నయంనూరు. మరి మూడు నెలలకింద నే నే
కన్యాపహరణంకింద కొట్టికీ పిలిపించుకోనే పరిస్థితినించి నా
కొద్దిలో తప్పించబడ్డాను. కాని ఇప్పుడు చైలుకి వెళ్లిపో
నా స్థితి బాగుండే దనిపిస్తోంది. ఈ స్వేచ్ఛలు భరించలేను,
ప్రతినిమిషం నన్ను కాలుస్తోంది.

ఈ బాధ—నాగుండెదగ్గర ప్రతినామికం కోరుకున్న యీ బాధ—ఇది తటస్థించని మాయ లులతో కన్పిస్తే పుడితే ఎంత బాధించడం ! ప్రస్తుతం స్త్రీలకూని అనుభవం క్రేస్తంబుంది. నాకు స్త్రీ అవస్థ—తే. అనుని 'ల' పరిస్థితివా నానించి వేరుచేసి, స్నేహం వేరులేదన్నారూ. లోకాన్ని మంచి ప్రవర్తించి నాతల బద్ధిలయ్యారు. కోరికకాలం పరిస్థితినుంటాను నయం కానడానిక. అప్పటివరకూ నాకు బంధంలేదు.

మోక్షం చాలా అరుదంగావుంది.

శ్రీమ. మా అతీతంబుగాని సహాయం తీసుకోవటంలేదు. నాస్థితిని సహాయం మాత్రమే పొందడానికే—చెట్లని కష్టం పొందడంలేదు. అంత్రా యానాస్థితికి నన్ను పోటీనిలుద్దా మన్నానం—కాని అంత్రా అనుభవం—ఏక క్షీణం నాకు—దేవుని పరిస్థితిని, నా పరిస్థితిని—నా కిచ్చిందాకా.

అంతానానా నాకు కష్టం లో నన్ను, నేనుగిలో అనుభవం—నన్ను చూడండి. ఆ కష్టం ఒక లేనంతా గేమో మారు. నన్ను కావు అంటాను.

నిన్ను ఎవరో రానునయ్యలనే ఆయన వచ్చాడు—ఆయన మీ పట్టికన్న అనో ఏవో చెప్పాడు—హానాద్ బాబులు, ఏవో అనుభవం—వెన్న పరిస్థితిని—ఇదంతా చెప్పినో నా ముఖంపై నిద్ర చెప్పగొట్టాడు. నేను నా shell లోకి మునుచుకుని, ఊహించాను; నా (sickly smile) జబ్బు చివరపెట్టాను. (క్రొత్తవారికి నేనుచూపే ముఖానికి ఆ పేరు పెట్టాను తీసుకుని సుబ్బారావు.) నదవొట్టున దైలుప్తివన్లో

ప్రక్కన వాకట్లో, యీ భుజ్జుకొర్రుకుంపులోలని తిరుగుతో
కాలపూర్వపునున్నాచి.

౨౮

గోదావర

16-11-1933

Dear P. M. S. S. S. S.

నీమిటి పూర్వపు సంతోషంతో నుత్తరం వచ్చింది
దొంగిలించి.

విన్నవించి నేనూ ఎందుకు పంచుకోవాలి యూనివర్సిటీ
బహుమతిని!— మీ ప్రేమని పంచుకుంటున్నామనే
కారణంబునా? నా బోటీనించి ఆయన కేమీ భయం
అట్లయ్యేదు. మీకు తెలిమా?—తన మెదడు సరిగా పాలో
వున్నమనిషి ఎవరూ నాకు బహుమానం ఇయ్యాలనుకోడు—
అందులో అంతి ఘరానాసంస్త యూనివర్సిటీ ఇస్తుందా?

నీమిటి సంతోషని మీకు? పనిని వాదిలిచుకోడంతా నా
నించి సాతాలు నేర్చుకోండి. మనం బోధించేవాటివల్ల పిల్లలు
లాభం పొందుతున్నారా? డిప్లొమేషన్ ప్రకారం వాళ్ళనే
చదువుకోమనండి—సందేహాలువొస్తే అడగమనండి. కాని
నన్ను చూడగానే వాళ్ళ సందేహాలు ఎగిరిపోతాయి. కనక
method పుస్తకాలు చెప్పేట్టు మీ ఆఫీసు గుండాకు చుని
masterly inactivityని వలించండి. ఆఫీసుపనా!—కాయ
తాలు సంతకం చెయ్యండి. బిల్లులా!—అవి సరిగా ఉన్నాయో
లేవో చూడటానికికాకపోతే, తాలూకా హెడ్క్వార్టర్స్
జీతమెందు కిస్తున్నారు? పైకి కాయితాలా? అని సరిగా

ఉన్నాయో లేదో చూసుకోవడం నిర్దుష్టం. తే నా ఆఫీసు హెడ్డెరింగుమాస్తాకి ఇంకేంపని!

ఇట్లా ఏళ్ళుగడుస్తున్నాయి. నేను పనిచెయ్యలేదుచుకోలేదు. నన్ను పనిలోంచి తీసెయ్యకదా ఎంతో కోరిక ఉంది చెయ్యాలో అంతే చేస్తున్నాను, వాళ్ళు నాకీచ్చే ప్రమాదాన్ని ఏమీ లేవు. నేను కావాలనీ అనను. ఇష్టంలేకపోతే, బదిలీ చెయ్యమనిండ్రి. అ బదిలీ హెడ్డెరింగ్ సంగీతాలు పాడిస్తాను—కినకీ నన్ను జిల్లా అధికారిని చెయ్యటం తప్ప ఇంకోగతిలేదు నాళ్ళకీ. ఈ సలహా పైకి ఉంటుంది.

కినకీ, old boy, గమనించండి. మీరు వూరికే గోలపడి చెమటలుాడ్చి, ఎవరికీ లాభంలేదు, చక్కని సవల పట్టుకుని, కాళ్ళు బట్టపైకి వేస్తే, నోట్లో పెద్దచుట్టవెట్టి, మీ గదిలో కూచోండి. ఎవరన్నా కడవారా,—"Dear you G. O. O. O." అనండి. మీకు స్టైల్ గుములే మీ ఆమ్మాయిని తెచ్చుకోండి, కిబుర్లు మొదలై ననాటికీ.

కవులమూల poets'-corner కి మీ ఫోటో పెడవారా? నాళ్ళు నన్ను పడవమని అడిగారు. "నా ఫోటో చూడాలని కోరుకునేటంత ప్రేమగల స్నేహితులు (Friends) నాకు లేరు. నా మొహం చూసుకోవాలనే vanity దాంబికం నాకు లేదు. కినకీ ఇంతవరకు నేను విడిగా ఫోటో తీయించుకోలేదు" అని వ్రాశాను.

ఆంధ్రప్రదేశ్ వాళ్ళు వాళ్ళ జాబితా ఉత్సవసందర్భంలో నా అభిప్రాయం అడిగారు.

‘ఆంధ్రప్రదేశ్ అనేపేరు వినలే’దని వ్రాశాను.

క్రిస్టోఫర్ రాజమండ్రి వొస్తాను—నేను అటుంచి వెడితే తప్ప.

రాధాకృష్ణ (ఆయనెవరో నే నెన్నడూ చూడలేదు.) నా సంగతి మాట్లాడుతున్నారట—నా అభిప్రాయాలూ, నా అన్వేషణల సంగతి. నా కేవల extension lectures ఇస్తారట. దానికే opposition వొస్తోందినీ, తనకే చాతకావటం లేదనీ అన్నారట. దాని ప్రతిధ్వని అట్లా వినిపించివుంటుంది. కాని నేను ఏవిషయం మాట్లాడగలను? ప్రేమా, సుఖరోగాలూ తప్ప? వొప్పకుంటారా వాళ్ళు?

శలవ తీసుకుని రండి. ఎవరూ కొత్త స్త్రీలు లేరు నా-బో ప్రస్తుతం. కాని exposed చేస్తున్నాను. వొచ్చిరా, మిమ్మల్ని ఇబ్బంది పెట్టనీ వాళ్ళని. Hop along.

శాస్త్రి పుట్టినవండగా! ఆకపులసంగతి మిమ్మల్ని కలుసుకున్నప్పుడు చాలావుంది మాట్లాడవలసింది. ఆ ఉమాకాంతం వాళ్ళ కవితాన్ని చావబాదారు—కొంతవరకు అన్వేషణయంగా. కాని నాకు వాళ్ళని మనుషుల్ని చావబాదా లనిపిస్తోంది—at least వాళ్ళజీవితాల్ని వాళ్ళ అభిప్రాయాల్ని ఆశయాల్ని; ఎప్పుడో ఓపుస్తకం వ్రాయాలి.

ఆ వెంకటచలం పోటీసంగతి—ఎవరో prize fighters వొచ్చి “మాకు ముద్దుకృష్ణ కనపట్టలేదు—ఈ కాంపిటిషన్లు తీసుకోండి” అన్నారు.

“మాకు ప్రవరుడు కనపడలేదు గనక, ఆ రెండో నిర్భాగ్యుడు దొరికాడా? పొమ్మన్నాను.”

(ముద్దుకృష్ణ బాబుపత్రికలో. వెంకటచలం ప్రవరుడు, సంవాసన అని ఒకరాత్రీ వక్తకెట్టి బహుమానాలిస్తానని ప్రకటించారు)

Doctor's Dilemma లో వాళ్లేమల్లే మీరు జాతకాల తుక్కు నా మనసులో ప్రవేశపెట్టి శీతమైన దేవుళ్ళతో, నీచమైన దేవాలలో నా దీనితాన్ని వరకంచేసి. కర్మ, జన్మ-ఆండులూ, భయాలూ, నా మనసులోకెట్టి, పైగా ఇష్టం మాట్లాడకండా విష్ణుకుంబున్నారా. నీల్లేదు రండి.

Now come on, and be trained to be a red-blood revolutionary-Be a report. ఈ శిష్యుడెవ్వశ్యవందర్శి తన్నెయ్యండి.

రామశాస్త్రిని అడిగాననండి. Constipation లేనప్పుడు గంతులేస్తానని చెప్పండి.

18 తోళ్ళురాత్రీ, నా విద్యార్థులూ, ఉపాధ్యాయులు, నా పిల్లలూ, నాటకాలు ఆడుతున్నారు. నేను ఎంపాటలు పాడాలిట. మీకు తెలుసుగా, రాయనవారి నేను బోగం అమ్మాయితోకలిసి ఎంపాటలు పాడాలని! ఆమె నా సాన్నిధ్యం నా సాన్నిధ్యం చేశానని! ప్రేక్షకులు బాగానే మింగి వర్షించి ప్రతిచోట, ఆమెనూ, నన్నూ.

ఈసారి నే నొక్కణ్ణే పాడాలని వచ్చింది.

(అమ్మ) యింకీ మారానుండె.

యోగి (కృష్ణ) ఇంక నేనుంటి

నావాస నుంకెమిద?

సాలెదే అనుకొంటి.

ఈ బాధాపూర్వక పాటల్ని అన్నింటికీ Parody చేస్తున్నాను ఇట్లా—అవి ఎంత ఆహ్లాదంగా చేస్తున్నానంటే, విన్నదా, వాతేసిన అతని కనిత్వంతోకా. సహస్రాలోంచి కనులు తుంగి.
18 కి వాస్తారా ?

ప్రతి సంవత్సరం వానించి విద్యార్థులు వేర్వేరువేరు గుళ్ళు విషయం...

దేవుడు లేడని.

౨౮

బెజవాడ

24--1--24

మనిషి కోసుకోతగినదన్నీ న్యాయంగా జీవితంలో కానా లని అనుకోతగినదన్నీ జర్నాయి నాకు. కాని నేను విషాదంగా (miserable) గా వున్నాను. చాలాసార్లు ఆలోచిస్తాను. నేను తక్కిన మనుషులనుల్లే, తృప్తిగా ఉన్న నాటితో సంతోషపడుకో వుండగూడదా? ఎందుకు ఉండలేను? ఉండను? అని.

ఈ సమస్య విప్పుండి. చాతనైతే.

మీమీద దేవతలకి దయలేదు. నామీదా లేదు. కాని మీ మీద చాలామంది మనుషులకి ప్రేమ వుంది—నామీద ప్రీతికి - వాళ్ళుగా కొంపరికైనా - తాత్కాలికంగానైనా (తాత్కాలికమైనదాన్ని ప్రేమ అనగలిగితే.)

నే నెరుకుదును, మీమీద ఎంతో ప్రేమవున్నా కరిని.

మీకు a rare specimen of good humanity ఎక్కడా నొరకనంత మంచితకం మనిషి అని ఆయనకి గౌరవం.

మీ బాధలేమిటి? కాక నాకుమల్లనే బాధలేమీ లేకుండానే బాధ పడుతున్నారా?

మొన్న నామనసుని నేను భరించలేక బాగా వొళ్ళుమరిచేట్టు తాగాను.

నా పాప చాలా అల్లరిది. నే నితవరకు ప్రేమించిన మొదటిపాప. తమాషా, నేను ప్రేమించడం నేర్చుకున్న మొదటిపాప, మాకు పుట్టినపాప కాదు.

మీకు 'జడకుచ్చులు' పంపుతున్నాను. అవి పెట్టుకోడానికి వీలులేనంత ముసలమ్మ (అయ్యంకి) దగ్గర్నించి కొన్నాను.

ధనుష్కోటిలో చాలా మంచి చాపలు దొరుకుతాయిట. తినడానికి వెడుతున్నాను. మీరూ రండి. తరువాత girls కోసం ట్రావెన్ కూరు - తరువాత కన్యాకుమారి.

౨౯

రామేశ్వరం

25-9-34

My dear Stay-at-home,

మెర్రీమేగజీనులో నాపేరుతో ఎవరు వ్రాస్తున్నారో నాకు తెలీదు. నాపేరు నిలబెడుతున్నాడని ఆశిస్తున్నాను. ఈదీప్తమంతా తిరిగాము. సింహళానికికూడా దాటాము. రెండు మూడు స్థలాలలో కొన్నికొన్ని రోజు లున్నాము. ఏప్రదేశం నించివినాసరే కొబ్బరితోపుల్లోంచి నీలంగా సముద్రం మెరుస్తో కనపడుతుంది, ఎంతో అందంగా. ఏచోటనైనాసరే ఇసిక బంగారంమల్లే వెన్నమల్లే మెరుస్తుంది. ప్రతిచోటా మంచి

హోటళ్ళు వున్నాయి. కాని అరవవాళ్లు తెలుగు దేశానికి వచ్చినప్పుడే ఎక్కువ బాగా వంటచేసేట్టున్నారు. చాలా అందమైన బుగాళాలలో కాలంగడిపాము. కొద్ది గజాల దూరంలో సముద్రం హోరునుంటో.

అన్నింటికీ యీ రామేశ్వరాన్ని నా హృదయం వరించింది. వాదిలి వెళ్ళడమంటే చాలా దిగులేస్తోంది. ఈసత్రం ఏ బుగాళాకంటెనూ అందంగావుంది—మారంగా సముద్రం కనపడుతోంది. ఇసికలు చాలాగొప్పగా మెరుస్తాయి. ఇది యాత్రికులువచ్చే కాలంకాదు. గుళ్ళోనూడా వంటరిగా అట్లా తిరుగుతో వుండవచ్చు.

ఈ ద్వీపమంతా శ్రీరాముడు తిరిగిన చిహ్నాలతో ప్రజ్వరిల్లుతోంది. ఇక్కడ శ్రీరాముడు తుమ్మాడు, ఇక్కడ కూచున్నాడు, ఇక్కడ నవ్వాడు, ఇక్కడ ఏడ్చాడు. భక్తి ఏమాత్రములేనినాకు ఆలయంచూస్తే ప్రేమ. నా అందపు అభిరుచికి ఎంతో appeal అవుతోంది. జాజుపువ్వులు—పువ్వులొకల్లా ఇష్టమైనవి—చందనం, నాదస్వరం, హారతి, అన్నీ నాకు అమితంగా ఇష్టం. అన్నిరకాల దేశాలయాత్రికులు, పెంగలీలు, గుజరాతీలు, ప్రతివాడు ఆ లింగం దర్శనంకోసం వచ్చిపోతారు. వాస్తవమైన emotion తో వాణుకుతారు. ముసలి వితంతువు, చిన్నపిల్లలు, సూటు (బూడ్సులు వీల్లేదు) వేసుకున్న పెద్దమనిషి, ఏమీలేని బైరాగి—పెద్దస్తంభాలు, ప్రాకారాలు—subdued light—మెత్తనికాంతి, శ్రావ్యమైన సంగీతం, గొప్ప గోపాలు, విగ్రహాలు, ఆస్పత్రి నర్సులు

మల్లే ఎప్పుడూ సేవచేస్తూ తిరిగేపూజార్లు—అట్లా ఆ ప్రదేశానికి అతుక్కుని పోతాను.

ఇంటినించి వూరినించి ఈ టపాలనేవి లేకుండా, దొరికింది తింటో, 'రేపు ఏమిటి?' అనేది లేకండా, అట్లా-మూస్తూ, అందరూ మరచిపోయిన ముష్టివాణ్ణి, యీ గొప్ప గుంపులో కలిసి పోవాలనిపిస్తుంది. కాని ఎంతకాలం వుండగలనో విసుకు పుట్టకండా! కాని ఎంత అందంగా వుండి!

ఎప్పుడో—ఒకసారి—మీదూసేనూ . యీ ప్రదేశాలు దర్శించాలి—బుజాలమీద చిన్నసంచులు—ఈ ఆలయాల్లో పంచిపెట్టేవీ, అమ్మేవీ, ఆ ప్రసాదాలమీద బతుకుతో, కోట్ల కొలదిప్రజల తొక్కిన యీ బండలమీద నిద్రపోతో—వొద్దామా? మీ శ్రీరాముణ్ణి మీరు స్తుతిస్తూ, నేను పెక్కిరిస్తూ... 'మొత్తానికి ఇద్దరమూ అతిన్నే తలుచుకుంటా' అంటారు మీరు.

శ్రీరాముడనేవాడే ఉండి ఉండకపోతే, ఇన్ని చిలవలతో పలవలతో ఇంతపెద్ద అబద్ధం ఎట్లా కల్పితమై వుంటుందా అని సందేహం తోస్తుంది.

లోపలికి వెళ్ళడానికి, పూజలకి, అన్నిటికీక్కెట్లు అంతా డబ్బుతోపని. అదిచూస్తే అసహ్యంవేస్తుంది. కాని ఇంకో విధం ఏముంది అనే ఆలోచనవొస్తుంది మళ్ళీ.

ఈవాళ్ళో రేపో కుర్తాలం వెళుతున్నాము. అక్కణ్ణించి ఇంకా దక్షిణానికి, బహుశా కన్యాకుమారిదాకా.

తోవలో రామనాద్ చూస్తాము, రాముడితో నిండిన ఇంకో ప్రదేశం.

మీ రాముణ్ణి చూస్తే నాకు ఇష్టంవొచ్చిందనుకోకండి. కాని సుందరమైన యీ ప్రదేశాల్లో ప్రతిమూలా ఏదోఒకటి చేశాడు ఆరాముడు. ఎక్కడా ఆ కుంకనితప్పించుకోలేకుండా వున్నాను. నాకు ఇష్టమైన చల్లని చక్కనిచోట్లనే అతనూ ఏరుకున్నాడు, పూజలు చెయ్యడానికి— ఏడవడానికి. అతని విరహం నాకు తెలుస్తుంది—అతను భార్యకోసం—నేను ఎప్పుడూ మారే నా అనంతపథ సహచారిణికోసం.

చాలా enjoy చేస్తున్నాను.

మీకు తెలుసుకదూ, నన్ను సేతువుకివెళ్ళి తిలహోమం చెయ్యమని శుకుడు ఆజ్ఞాపించాడని. నిన్న పూర్తిచేశాను ఆ తంతు. భయంకరమైన ఆపని ఆరుగంటలు పట్టింది నాకో తల నెప్పించింది. నన్నుచూడవలసింది మీరు—మెళ్ళో దంధ్యం, తడిబట్టలు, నానుదుటకుంకం. చేతిలో పూజాద్రవ్యాలపల్లెం, ఈవూరి వీధులంబడి—సముద్రానికి నడక, ఏమైతేనేం—జన్మకి మతపు humbugకి లోబడడానికి ఇదేఆఖరు. (God help me)

‘పేర్రాసిపెద్దమ్మ’ అని వ్యాసం వ్రాయబోతున్నాను. ఆమెని చరిత్రస్త్రీగా. మీరూ వ్రాయండి! న్యాయంగా అది మీరు వ్రాయవలసిన విషయం.

‘ఈ హోమంచేస్తే, నీదుఃఖం నయమవుతుంది’ అన్నాడు శుకుడు. నయమవుతుందా? ఎంతో చల్లగావుంది. ఎక్కడ రాత్రులు చలి.

30

తిరువనంతపురం, Public Gardens

9—6—34

My dear Goose,

ఈతోట అద్భుతమైన అందాలు వొలికే ప్రదేశం. ఈ పరగణాకి ఎండాకాలమనేది లేదు. పడమటికనుమల wild సాంధ్యర్యంలోనించి దాటివచ్చాము ఇక్కడికి. కన్యాకుమారి దివ్యమైన లావణ్యాన్ని చూడగలిగాను. ఆకారంలో, రంగులలో, ఇంత అంకితమిచ్చే స్త్రీలానినొందాలి వెళ్ళవలసిరావడం హృదయాన్ని చీల్చేస్తోంది. ఈ సముద్రాన్ని, అడవుల్ని, కొండల్ని వొదిలి, బెజువాడలో సిరామచ్చల బల్లముందు కూచోడం తప్పదనుకుంటే, బతుకుమీద రోతకలుగుతోంది. ఈ సాందర్యాన్ని చూసి, జీవితమంతా యీ జ్ఞాపకంతో బాధపడగలిగి తప్పించుకున్న మిమ్మల్ని తెలుచుకొని ఈర్ష్యపడతాను.

ఇక్కడి బతుకు చాలాచవక. పెద్ద పనసపండు రెండణాలు. పెద్ద అనాసపండు అణా. తినితిని జబ్బుచేసింది. అంత బీదరి కంఠానూ, ఈ దేశపుస్త్రీల ముఖమీద తృప్తిలో ముణిగిన మాధుర్యం కనపడుతుంది. Sex consciousness అనేది లేనే లేదు వాళ్ళల్లో. తినడానికి, పిల్లల్ని కనడానికి చాలినంతభాగ్యం వుంది వీళ్ళకు—విలాసాలకి ఏమాత్రమూ మిగలదు. ఇంత పెద్దపట్టణంలో గ్రామఫోనుచుట్టూ ప్రజలు మూగుతారు, ఈనాడుకూడా. బళ్లు ఆగవలసి వచ్చేటంత గుంపు. మీరు వుంటే ఎంతబావుండేది! కన్యాకుమారి యింద్రజాలమల్లేవుంది.

3౦

బెజవాడ

11-11-34

My dear Deekshitar,

కనిగిరినించి ఇక్కడికి వచ్చింది మీపుత్రరం తారీఖు
తో బాటు, నెలతోబాటు, సంవత్సరంకూడా 11 అని వెయ్య
గలిగితే ఎంత బావుంటుంది ! 1911 లో నేను S. S. L. C.
చదువు తున్నాను.

నా ఉమాసుతరావుని వదిలి అప్పుడే నెల అయింది!

So farewell beautiful Kanigiri !

కనిగిరిలో తమామా అనుభవం. నాకు పరిచితురాలుకాని
ఓ హైస్కూలు ఆమ్మాయి అర్థరాత్రినాయంటికివచ్చి నన్ను
తేపి, తనని మోపించ (make love) మంటుంది. A fine
girl ! How passionate she was !

నన్ను రాజమండ్రికి వెళ్ళకూడదూ ఈసారి! మనం ఒకరి
కొకరం ఓదార్పుగా వుంటామని అనడం నాకు చాలా
గర్వంగా వుంది.

చాలాసార్లు అనుకున్నాను మీకు వ్రాయాలని. కాని
కాయితాలమీద వ్రాయగలిగింది ఏమీలేదు. ఇన్నాళ్ళు.
మనం సమక్షంలో మాట్లాడుకునేమాటలే, మన నిజమైన.
అభిప్రాయాలన్నీ వెలిబుచ్చలేవే... అందులో యీ వ్రాత
మాటలు-అందులో-యీతుక్కు హిగింబాగమ్ము కలంతో
వ్రాసినవి—గోడలూ, నేలూ, బొమ్మలతో అలంకరించడానికి
నా బేబీ కిచ్చాను యీ కలాన్ని మరి-ఏమీ తెలియచెయ్యలేవు.

అవును నాలోమార్పు మీరూ గమనించారా? కాని మీకు ఇష్టంగా వుండేట్టు మారానా? అదీ ముఖ్యం.

అవును—వ్రాతలలో చాలామంది నన్ను అనుకరిస్తున్నారు. నా పదాల్ని దొంగిలిస్తున్నారు — కాదు, వాక్యాలనే అట్లాగే వేసేసుకుంటున్నారు. ఒకతను నావాక్యంతో కథ ప్రారంభించాడు.

ప్రతిరోజూ ఉదయం రెండుమూడు గంటలు కథలూ, నాటకాలూ వ్రాస్తున్నాను.

ఏదో ఓరోజు రాజమండ్రి రానాలనివుంది. కాని కొత్త పూళ్ళు నాకు గుబులుపుట్టిస్తాయి.

ఈమధ్య సెన్సరులో తాగుతున్నాను — చాలా ఎక్కువగా, కాని ఎప్పుడూ స్మృతితప్పటం లేదు ఎంత తాగినా.

ధర్మపురి ఒంగోలు హెడ్క్వార్టర్లు ఇప్పుడు. ఒకగంట బతిమాలాడు తనకింద ఉపాధ్యాయుడుగా నన్ను రావొద్దని. నా మీద అతనికి చాలా ప్రేమ.

రంగదాస్ — I deserve absolutely no credit' అది వ్రాసినందుకు నాకేయీ ఘనతలేదు. నాకన్న గొప్ప రచయిత వ్రాసిన నాటకాన్ని తెలిగించాను.

పుస్తకం ఇవ్వటానికి నా పరతులు — ఒక edition అచ్చు వేసుకోవచ్చు, కాపీరైటు ఇవ్వను. పదోవంతు కాపీలు నా కివ్వాలి. పుస్తకం బావుండాలి.

3౨

బెజవాడ

26—11—35

ఉత్తరాలలో మర్యాదలూ మన్ననలూ మానేస్తున్నాను. కనక తప్పుకథల చేసుకోకండి. నే నెట్లావున్నానో అనే మీ ఆమర్దా నన్ను చాలా ప్రేమతో కావలించుకుంది. అంతదయ మీనుండితప్ప నా కెక్కడనుంచి వస్తుంది?

(ఆమెకోసం నా బాధని) నేను తాగి మఱచిపోగలిగితే బావుండును. కాని ఆ అదృష్టం లేదు. నాకు దానికి కావలసిన డబ్బు, శక్తి వీలేవు. Except the company drink has no charm for me. మర్నాడు తలనొప్పితో ప్రాయశ్చిత్త మవుతుంది. స్త్రీతప్ప నన్ను గట్టిగా కదలించగలది ఏదీ లేదు.

స్త్రీకోసం జీవితాల్ని ధ్వంసం చేసుకున్న వాళ్లని, అంటే కీర్తి. డబ్బుకాదు — అంతకన్న శ్రేష్ఠమయినవి—జీవితంమీద ఆసక్తి—శక్తి—బతకడంలో ఆనందాన్ని, (Grip on life and joy of living) పోగొట్టుకున్న వాళ్లని చూస్తే —నేను చాలా వివేకవంతుణ్ణిగా తోస్తాను.

నే నెవరితోనూ మాట్లాడటంలేదు, వారాలకి వారాలు ఎవరికీ వ్రాయను. అందుకనే ఇట్లా ఒకటే వ్రాస్తాను మీకు. సరే, తిరుమన్నామలై వెడదాము.

ఇంతకన్న నేను పొందవలసినదీ, నేను పుస్తకంగా వ్రాయవలసిందీ ఏముంది ?

నేను పనిలోనించి విరమించుకోవా లనుకుంటున్నాను.
 I am sick of these Training Schools. అందుకనీ, బెజ
 వాడికి కనిగిరి చాలా దూరమనీ, ఆత్మలేని ఆ పాఠశాలపై
 భరించలేక ఇలవపెట్టాను. పాపంహృదయాన్ని మూలమూలలా
 గోకాడు నామీద యిష్టం చూపేందుకు Wmas batcha.
 వీళ్ళందరికి నన్ను చూస్తే ఈర్ష్య. అందువల్ల నే నాళ్ళకి నన్నెంత
 యిష్టపడాలన్నా వాళ్ళకి చాతకాదు.

నేను భారతి చదవను.

33

బెజవాడ

9-12-35

My dear Saint,

మొన్న ఎవరో మిమ్మని చెడ్డగా మాట్లాడుతున్నారు —
 ఏమీ చెడ్డ అనేది ఏకోశానా లేని మిమ్మని! పోనీ తప్పుగా
 అర్థంచేసుకునేందుకు వీలిచ్చే సీపనీ చెయ్యని మిమ్మని. పంతం
 పట్టి ప్రజలు విషయాన్ని ఎందుకూ వంకరతిప్పి అర్థంచేసుకుం
 టారు? Wodehouse అర్థంకా దేమో వాళ్ళకి. మొన్న ఒక
 స్నేహితుడు వోడ్ హౌస్ కథని అడిగి నాచేత రెండోసారి
 చదివించుకుని, మెచ్చుకుంటో, ఆనందిస్తో, చప్పున అన్నాడు
 కదా—“నాతోడి వకీళ్ళు ఎంతమందికి ఈకథని ఆనందించే
 శక్తి వుంటుంది?” అని.

అప్పుడు అతని అభిప్రాయం తప్పుచుకున్నాను, కాని
 ఇప్పుడు తెలుస్తోంది నాకన్న మనుషులసంగతి అతనికే ఎక్కువ

తెలుసునని ఇంగ్లీషు తెలిసినవాళ్ళు చక్కలిగింతలుపెట్టే వోడ్ హప్పునీ, తెలుగు తెలిసినవాళ్ళు (స్తోత్రానుకోకండి) మీ మృదువైన తాకుళ్ళనీ (touches) ఎట్లా మెచ్చుకొని ఆనందించకండా వుండగలరో నా కర్థంకాదు. నిన్నరాత్రి నా admirers కొంతమంది, మీ వొరూధినీ, చెంచు - తప్ప తక్కినవన్ని వుత్త తొక్కుకొన్నాను అంటేనే? నేను చిరు నవ్వునవ్వి, వాళ్ళు మరి వెంటటచలారాధకు లవడంవల్ల మీ ప్రాశస్త్యాన్ని గుర్తించటం లేదనుకున్నాను.

జబ్బులేదు యీశలవల్లో. మళ్ళీ ఎక్కడో చేరాలి. కాని మళ్ళీ ప్రెయినింగువిద్యార్థి మొహంచూడడమంటే అసహ్యంగా వుంది. ఇట్లా సోమరిగా కూచోడం, పనిలేకండా తిరగడం, ఏడ్చేదేశ్యమూ లేకండా కలలుకనడమూ, నా fate మీదా, బలహీనత్వంమీద బలహీనంగా తిరగపడడమూ - ఇట్లా నన్ను వదిలేస్తే బావుంటును.

రాజమండ్రి వస్తానా? చాలా సందేహం. కదలడమంటే చాలా బద్ధకం. నేను వొస్తే గొప్ప 'మిరకిల్' అద్భుతంజరిగిందన్నమాట. ఇట్లాకూచుని సీలాకాశంమీద చల్లనిగాలిలో తేలుతో మారిపోయే తెల్లని మబ్బులవంకా కాలవదగ్గిరపోయే పడవల తెరచాపలవంక చూస్తోవుండటం—నేను వీటిని వదిలి కదిలిరాలేను. ఇదేమన్నా జబ్బా! కదలడంఇష్టంఉండదు? పని అంటే శ్రమ. ఈ రెండునెలల శలవల్లో ఇక్కడకోర్టు, బ్యాంకులు, వత్తిపన్ను ఆఫీసులు, వకీళ్ళు, డాక్టర్లు, చివరికి హెడ్మాస్టర్లు, ఈబరువులన్నీ ఎట్లావుపేక్షచేసి తప్పించుకొని, నిర్వృత్తిని అవలంబించానో మీకు వాచ్యగలిగితే, మీకు అర్థమౌతుంది

ఎందుకు కదలటం నాచేతకాదో! కదలడం, మాట్లాడటం, వేలు కదిలించడం ఇష్టంలేదు. ఎక్కిడో ఏమిటో చెడిపోయింది నాలో. మీకూ నాకన్న ఇంకా సుఖం, సోమరితనం ఇష్టమై కూడా, ఎర్రని ధర్మదీక్షలింగి, కాలాన్ని బలియిస్తారు.

పెద్దాడ కామేశ్వరమ్మ మాయంటికి వచ్చింది. shallow and sweet.

3౪

నెల్లూరు

౪-3-37

My Dear Fast-becoming slave to a son-in-law,

ఏంచెయ్యను నేను మిమ్మన్ని రాజమండ్రినించి బెజవాడ రప్పించేందుకు—లేని, చెవిటి, గుడ్డి, దేవుణ్ణి ప్రార్థించనా?

ఈ నెల్లూరులో నాకు ఆ Paul Brunton ఎక్కడ దొరుకుతుంది? చాపలుతప్ప ఇక్కడ ఏమీ దొరకవు. నెల్లూరు నెరజాణలు వృత్తకథలు (myth).

The fast ones are ugly

The loose ones nasty.

క్రిష్టియను పిల్లలుతప్ప.

పిచ్చిఅయ్యను నన్ను ఆడపిల్లలబడికి ఎందుకు మారుస్తాడు? విశాహాన్ని గురించి నాలభిప్రాయాలు ఇట్లాంటివని complain చేస్తున్నాట్ట. నేను బళ్లీ బోగం అమ్మాయితో సరసాలాడుతున్నానని గు—పైకి వ్రాశాట.

అవును నాకు ఎప్పుడూ తెలుసు. నాకన్న మీకే ఆడవాళ్లు సంగతి బాగా తెలుసునని. సౌందర్యాన్ని ఆరాధిస్తున్నాను, ఇన్నాట్లు, ప్రాచీనంగాన్ని. ఇప్పుడు darker side realise చేస్తున్నాను. వ్రాతల్లో చూపుతున్నాను.

ఈమధ్య చాలా ఉత్సాహంగా సంతోషంగావుంది. ఏమీ కారణంలేకండానే—తెలిదూమికు—అదే—వూరికే బతికి వుండడమే అనందంలాగు. ఈ బడి నాలుగు మూలలా, చిరు చప్పుల్ని సంతోషాన్ని వెదజల్లుతున్నాను. నా విద్యార్థుల idol ని—కాని అందరూ మొగిల్లు—రాత్రి వాచరుకికూడా భార్యలేదు. కుక్కకూడా మొగిది ఈ ఆవరణలో.

నిన్న రాత్రి వెన్నెల ఎంత బాధించింది! నవ్వునకుడిబాధ తెలిసివస్తోంది. కోర్కి, కాని వీలులేదు.

ఎప్పుడు వెళ్ళి! ఎక్కడ? ఎప్పుడు?

‘మేట్’ లేకండా గంతులేసే చలం.

ఒకటే సృష్టిస్తున్నాను, సాంసత్వంలో—నా ఏర్పాట్ల క్రింది కిక్కిరిస్తూ—transmute చేసున్నా ననుకుంటాను.

3౫

నెల్లూరు

6-5-55

My Dear Ram,

మానం భక్తుడి భూషణం.

మీరూద కోపంగావుంది. నా వ్యాసం ‘అనందం’ బావున్న దన్నారు మీరు. కాని మీరు ఆ ప్రతికని విమర్శిస్తూ, నా వ్యాసం

సంగతిమాత్రం ఏమీ వ్రాయకుండా వూరుకున్నారు. ఎందుకు? నాకు ఎడ్వర్ట్ రైజుమెంటు అక్కర్లేదని మీకు తెలుసు. కాని మీరు—మీరే—మీవంటివారే—నా గొప్పస్నేహితులు, చివరికి మీరుకూడా, నాసంగతివొదిలేశారంటే బాధకలిగింది.

పోనీండి ఆసంగతి.

ఈపత్రికలసంగతి ఏమంటారు? కథలకోసం వాళ్ల గోల ఎట్లా భరిస్తున్నారు? 'భక్తి' మీద వ్యాసాలువ్రాసి వాళ్ళ మొహాల గుమ్మరించరాదూ!

3౬

నెల్లూరు

28-6-35

My dear Astrologer,

ఈ సంవత్సరం నాకు గొప్ప విషయాలు జరుగుతాయి అంటున్నారు జ్యోతిష్కులు. ఈ వాగ్దత్తాలు చాలావినాయి. మోసపోవడం మానేశాను. ప్రతి కొత్త జ్యోతిష్కుడూ నా అదృష్టాన్ని ఓ సంవత్సరం వెనక్కి నెట్టేస్తాడు. Quite right. జీవితం అంతే. వాటిమీది రుచిపోయినప్పుడే, గొప్పసంగతులు తటస్తిస్తాయి. — అట్లానే వేదాంతులు తయారుకావడం ఇట్లా disappoint అయి ఈలోకంలోని మధురమైన అనుభవాల్ని, లోకాన్ని ప్రేమించవద్దని బోధించడం ప్రారంభిస్తారు. It is all stupid and bitter—అయినా ఇంక నాకు కావలసింది ఏమింది? ఎప్పుడు మళ్ళీ ప్రేమలో చిక్కుకుంటా

ననితప్ప! (When am I to have a nice love-affair?)
 శుక్రుడు నా జాతకంమీద పనిచెయ్యడం ప్రారంభించాలి.
 Venus will have to take me in hand. When?
 When I am sans eyes, sans teeth, sans p—?

సుబ్బారావు ? ఓకథ చెప్పలాడు—

ఒక జ్యోతిష్కుడు ఒకాయన్ని అన్నట్ట.

“మీకు గొప్పతనం, భాగ్యం—అన్నీముప్పైరెండ్లోయేట
 తటస్తిస్తాయి.”

“అయిస్సు!”

“ఇరవై తొమ్మిదేళ్ళు.”

Am I bitter ? మధురమైన దీక్షితులుగారిమీదకాదు —
 కూరమైన యీ జీవితంమీద—నాకోపం. ఈ బడిమీద
 ద్వేషం—ఎవరన్నా నన్నీస్కూలునించి తప్పిస్తే ! ఏ డిప్టీట
 రన్నా యీఅధికార్లనందర్ని చంపేస్తే!—జీవితానికేళాపాలు
 యీ పాతశాలలు—curse of life, సుందరమైన బాల్యానికే
 పీడకలలు, ఉజ్వలమైన యవ్వనానికి వినాశ కారణాలు—
 ప్రస్తుత విద్యని తిడుతో. మూడుకరుకు కథలు వ్రాశాను.

తేదీకై నిరీక్షించుడు.

ఫిల్ముకి ఒకకథ వ్రాశాను. మహామహావాళ్ళంతా మెచ్చు
 కున్నారు. ఒక్కరూ కావాలనరు. ఈ లోపల ఎవడో ఓడు
 ‘స్లాట్’ కాజేసి తన సొంతమంటాడు. ఇదీ మీ విశ్వనాథసత్య
 ‘నారాయణగారు కీర్తించే ప్రజ్వల అంధ్ర.

yes I too am dull.

పదింటికి ఈబడికి వెళ్లడమే లేకపోతే ! నాకుఉపాధ్యాయుడుగా ప్రమోషన్లు అంటున్నాడు మీ జ్యోతిషుడు. నా పిల్లలతో కలిసి ఏడుల్లో పాడుకుతిరిగేవాణ్ణివుతానేమో కనుకోండి, సారస్వతకీర్తా ! నాకు !!!

తుక్కు. ఈ పాఠశాలల బురదనుంచి నన్ను తప్పించేటంత డబ్బు ఇస్తుందా ఆకీర్తి !

మీరే ఇక్కడికి బదిలీ అయితే యాజ్ఞవరాహిత్యాన్ని సంతోషంతో భరిద్దును.

My God, these model lessons and observation books.

Hell.

That H. m's face !

32

బైజవాడ

28—6—35

My Dear Mosquito-Killer,

మీదోమల మహాసభ చాలా బావుంది నాకు, అట్లాంటివి ప్రవాయడంలో మీసమానులులేరు. నే నీయాడాదిలోపలే పని మానుకుందా మనుకుంటున్నాను. జాతకాలూ, సాముడికాలూ మానుకోనంటున్నాయి.

మిమ్మల్ని నెట్లూరుకన్నా, నన్ను రాజమండ్రికన్నా, ఇద్దర్నీ గుంటూరికన్నా ఎందుకు బదిలీ చెయ్యరు ?

నేను వ్రాసిన 'మృత్యువు'ని గురించి—Thanks for your assurance. ఏమిటంటే, నేను ప్రేమ కథ వ్రాసినప్పుడు, దాని విలవని నేను తెలుసుకోగలను. కాని ఆధ్యాత్మిక విషయాలు వ్రాసినప్పుడు, అర్థంలేని చిత్త వ్రాశానేమోనని భయమేస్తుంది. అందుకని ఇతర్ల అభిప్రాయాన్ని అడుగుతాను.

సరిగా మీ రర్థం చేసుకోగలగడం అది మీ మంచి తనం. ఏ మిషి ఇచ్చే పరిష్కారాలైనా (solutions) ఈ ప్రపంచ సమస్యల్ని తీర్చగల సత్యాలైనా, (ముఖ్యంగా నా solutions) ఈ ప్రపంచం చాలా స్వల్పమైన ప్రపంచమూ, దివాలావన దేవుడూ ఐవుండాలి. Indeed it would be a poor world and a bankrupt God, if any man's solutions will be anything approaching truth—especially mine.

కాని నేను నిశ్చయంగా తెలుసుకోవాలనుకున్న దేమిటంటే, అది (మృత్యువు) ఆలోచించేట్టు చేస్తుందా—మనుష్యులకీ, పనులకీ వాళ్ళు కలగనలేని కొత్త విలువలు వున్నాయని తెలుసుకునేట్టు చేస్తుందా అని. And perhaps it would be only you who could understand and appreciate my struggle to analyse and adjust and understand this complex world.

మీరు గొప్పవారవుతున్నట్టు కనబడుతోంది. స్పెల్లింగు తప్పులు వ్రాస్తున్నాడు. స్పెల్లింగు జాగ్రత్తగా వ్రాసేమనిషి,

అల్పదూ, సీమదూ. calculating అని నా నమ్మకం. ఉదాహరణం రామక్రిష్ణరావు, మొకటశివుడూ.

మళ్ళీ వొచ్చాను యీవూరు యీ పాడుపని చెయ్యడానికి. కాని పనిలో మునిగివుంటేనే, కొంతవరకన్నా ఇతరులకు ఉపయోగపడుతో, నా విచారాన్ని మరుస్తాను.

మీకు అల్లుడా! చాలా ఖర్చుకదూ సంపాదించడం! సంపాదించే ప్రయత్నంకన్న సంపాదించితర వాతవుంటుంది అసలుబాధ.

ముద్దుకృష్ణబావ అతనిమల్లనే మాట్లాడుతాడు—విధం—మనోతత్వం—boring అంతా అతనిఅచ్చు. ఎవరుఎవరిదగ్గి రిపించి నేర్చుకున్నారో, ఆ యిద్దర్లో!

మీ నించి కాకపోతే, (మృత్యువు) అంత మెచ్చుకోడం ముఖస్తుతికింద కట్టేవాణ్ణి. కొత్త అన్వేషణానికి మీవుత్తరం నాకు కొత్త ధైర్యాన్ని ఇస్తోంది.

30

నెల్లూరు

15-7-85

My Dear Science,

నే నమకున్నట్టే, నా 'మృత్యువు' చదివేవాళ్ళకి అర్థంకానంత కష్టంగావుంది. నేనిచ్చిన ఒకటి రెండుదెబ్బలు వాళ్ళకి బావున్నాయి. జీవితం క్రమంగా బాధాకరం అయిపోతోంది నాకు.

I have lost my bouyancy, but not my boyancy yet. జీవితపు ఘోరమంతా ప్రస్తుతం నా బొటనవేలుమీద కురుపుతో కేంద్రీకరించింది.

జాగ్రత్త, హిస్టరీ పిల్లల అభివృద్ధికి ఎంత భంగకరాలో బోధిస్తున్నాను. గడిచిన పదిహేను చాలా మనసు శాధలోవున్నాను. ఎంతకాలం ఇట్లా ?

ఎవరో సాము దిక్కును నాబతుకుని 51 వరకేననిక త్తిరించాడు. చాలావుంది నే నీ ప్రపంచంలో చెయ్యవలసింది. అంతత్వరగా వెళ్లిపోవాలంటే, నన్ను చూసి దిగులుపుకుతోంది. నా జాతకం చూడండి నిజమేమో, చాలా భీమాఅన్నా చేస్తాను.

ఏం విశేషాలు?

When is my new love affair ?

సుందరమైన మీ ఆత్మని హోమోసాక్షిమాత్రలకింద దాచుకోకపోతే, అపారమైన కీర్తినిపొందిన ఇంకో గొప్ప దీక్షిత ఉన్నాడని తెలిసేదియీదు. మీ రెంత పొడుగో అతను అంత లావు. మీరు మాటలతో ఎంత హాస్యం కల్పిస్తారో, అతను మొహంలో అంత చూపుతాడు.

I wish I too could sell my Muse, in exchange for the goods you got. అట్లాంటి వాతావరణంలో (అందమైన హైస్కూలు అమ్మాయిలు) పదిజన్మలవరకు ఒక్కమాట వ్రాయలేకపోయినా దిగులుపడను. అవును యీ ఆడపిల్లలు అట్లాంటి చిక్కుల్లోకి దిగుతారు. గోలపడకండి. అట్లాంటి అసహ్యపు గోలలు మీరు పడలేరు.

నాలుగురోజులకిందటే, నన్ను ఆరుగంటల్లో ఒక యిల్లువో దిలి పొమ్మన్నారు—ఓ విద్యార్థిని నాకోసం వచ్చిందని. ఆ అమ్మాయీ, ఆమెఅక్కావచ్చి గంజులకొద్దీ కూచుంటారు, ఏమీ పనిలేకుండా, నాకు ఇబ్బందులు కల్పిస్తూ. వాళ్లని వెళ్లమనను—నేను పిరికివాణ్ణి అని feel కావడం నామనసాప్పదు. కడపటి వార్తలు.

1. మా హెడ్మాస్టరుకి ముసలికోపమో, అజీర్నమో పుడుతోంది.

2. ముయ్యడానికి తలుపులు లేని సగం పడిపోయినముంటో కాపరం నేను.

3. ఈవారం పద్మావతి వస్తోంది ఇక్కడికి.

4. మా పిల్లలు రుషీవాలీబడికి స్వస్తి చెప్పబోతున్నారు.

3౯

బెజవాడ

24-8-35

My Dear Gander,

ఈ నిమిషాన మాయంటిముందు డాక్టరు మూంజీ ఊరే వెడుతున్నాడు.

అవును. వినోదినిలో నన్ను చక్కగా మెచ్చుకున్నారు జ్వాలలో మీసంగతీ, నాసంగతీ, ఆ నాటకమూ, దేంటోనూ జవలేదు—insipid and half hearted.

ఆ టి.శాస్త్రి మీసభాషతి; నేను పురాణవనితల్ని తిడుతున్నన్నాళ్లూ, నాకు విరోధంగా ప్రచారంచేశాడు. ఇప్పుడు

ముద్దుకృష్ణే ఆపని చేశాడుగనక, అతను రామాయణంలో
పనిలేకండాచేసిన ఆ మార్పులన్నీ, స్నేహితుడికోసం వాష్ప
కోక తప్పక, ఏదో ముక్కుతో మూలుగుతో నాపోరుకూడా
ఎత్తడం తప్పిందికాదు అతనికి.

ఇప్పుడు ముద్దుకృష్ణ Editor of the Strand అను
కుంటున్నాడు తను.

మీ వుత్తరం ఎంతో ఉత్సాహజనకంగా వుంది.

ఈ బళ్ళల్లో పనికి, సుసార జీవితానికి, సరిపుచ్చుకోలేక,
జీవితమంతా ఈవిధంగా బాధపడే రాతవున్నవాణ్ణి నేనొక్కణ్ణి
ఆనుకున్నాను. ఆ బాధలే మీకుకూడా వున్నాయంటే ఆశ్చ
ర్యంగావుంది.

చాలా కాలంకిందట నేను వివేకానంద చదవటానికి ప్రయ
త్నించాను. ఆయన వుపన్యాసాలు; తక్కువరకం మేధావులకే
పనికివచ్చేట్టు, బాగా సభ్యులకలిపినట్టు కనపడ్డాయి. మళ్ళీ ప్రయ
త్నిస్తాను. పోయిన Sunday Timesలో అరవింద అనుబం
ధంవేశారు. అతని యోగ అభిప్రాయాలతో ఏకీభవించను—
వ్యాసాలన్ని చెప్పిందే చెప్పారు. కాని చదివినప్పుడల్లా ఏదో
నిర్మలవాయువులు వింతపరిమళాలతో నాపైని వీచినట్లయింది.
ఆకాశం కొత్త అందంతో వెలిగింది (అలంకారికంగాకాదు,
నిజంగా కొత్త అందం కనిపించింది)

మీరిచ్చిన అధికారాన్ని పురస్కరించుకుని(దోమల మహా
సభ అనే కథలో) పెన్నలో చాపలచేత—ప్రతివారినిగురించి,

ప్రతి విషయాన్ని గురించి, utter non-sense మాట్లాడిద్దామని బుద్ధి పుడుతోంది.

మొన్న నెల్లూరికి పద్మావతి వచ్చింది. కన్నడంలో రాసిన మంజోదరి అనే నాటకాన్ని నాకు తర్జుమా చేసి వినిపించింది. ఆ నాటకం ఎంత గొప్పదో మీకు తెలీదు. మీరు దాన్ని తెలుగు చెయ్యకూడదా? రామాయణం కథకి ఏమార్పు లేకండానే— ఎంతో అద్భుతంగా వుంది, మంజోదరి మాట్లాడిన మాటలు వ్రాస్తే! మీరు ఉప్పొంగిపోతారు— పూర్వాచారంగా వుంది. కాని కళ— గొప్పది.

౪౦

బెజవాడ

2-10-35

My Gear Bhagarathar,

చాలా పెద్దజ్వరంలో చాలా బాధపడి నయమవుతున్నాను.
Enjoying this Brave new world, full of sparrows and stones.

ఈ శైలపుల్లో మీరు పెళ్ళికొడుకులవేట కానియ్యరాదూ!
Subbarow offers Tenali as a fair hunting field bristling with వైదీకి victims. మాలతీబాయిగారికి చాలా సంబంధాలు తెలుసు. మిమ్మల్ని ఇక్కడికి రప్పించ గలిగినంత ఆకర్షణను చూపానా? ఈ పుత్తరం మీ భార్యగారికి వ్రాయవలసింది. ఆమె మిమ్మల్ని ఈ వేపుకి తోలేవారే!

నన్ను అండమాన్సు బదిలీ చేస్తారేమోననే భయంతో మద్రాసు వెళ్ళాను. 'వీడు వొడ్డుమొర్రో!' అని నా

D. E. O. అంటున్నా, నన్ను మళ్ళీ ఆ బడికే పంపారు. పిచ్చుగారు అన్నారుకదా,

‘ఏ అధికారీ నిన్ను వొద్దంటాడు. తెలుగుజిల్లాలు ఆఖరపు తున్నాయి. నిన్ను ఇంక ఎక్కడికి పంపను?’ అని.

ఏమంటారు ?

నన్నే అధికారిగా వేస్తేనేం మరి ?

శుకుడి జ్యోతిషంవమయింది? ఆకీర్తి, సంపదా, అభివృద్ధి, ప్రమోషనూ, ఏవీ అవన్నీ ? ఈ సంవత్సరంలో ఇల్లుకడతా నన్నాడు. వున్న వొక్కయిల్లూ అమ్ముతున్నాను. ప్రమోషను అన్నాడు. నన్ను! నన్ను ! ఎవరు ప్రమోషన్ చేస్తారు ? నన్ను ? మనం ఇరుక్కున్న యీ గుడ్డిసండులోంచి మనని ఎవరు బైటికి లాగుతారు? కీర్తి అన్నాడు. ఎంత అపకీర్తి యీవడు నాకు ?

నన్ను రాజమండ్రి బదిలీచేసినట్టు కలవొచ్చింది.

ఎట్లా వున్నారు మీరు ?

డిశంబరులో కలుసుకుందాము.

సారస్వత ప్రపంచం ఎట్లా వుంది ?

౪౦

నెల్లూరు

1935

My Dear Boss-server,

మీ రెండుకార్డు ఇక్కడ టీచర్లు చదివారు. టీచర్లకి ఇతరుల వుత్తరాలు చదవడం ఒకలక్షణంలాగువుంది. చదివి,

నాకు ఎవరో ప్రియురాలు వ్రాసిందనుకున్నానుట. నా అదృష్టంలేదనీ, అంత అందమైన హస్తాలూ, పాదాలూ, పెదవులూ, ఇంకా అమృతమైన హృదయమూ తప్ప, ఆలేఖికి ఏస్త్రీ లక్షణమూలేని పొడుగాటి జమాను, అని చెప్పుకోవలసి వచ్చింది. పరమహంస చదువుతాను. కాని పుస్తకం ఎక్కడ దొరుకుతుందో ?

నా ఆరోగ్యం భయోత్పాదంగావుంది. ఇంటికి పోవాలనే కోర్కెతో గుంజుకుంటున్నాను. గంటలు లెక్కుపెడతాను. మిమ్మన్ని కలుసుకుని నాకు యీ బాధంతా యేమిటో చెప్పుకోవాలని వుంది. కాని తెలుసా నాకు ఈ బాధ ఏమిటో ! చాలాసార్లు సంతోషంగా వుంటాను. కాని ఆనందంగా వున్నానా ? లోకానికి నాకూ ఏదో సరిపడని సంబంధం ఏర్పడింది. నాకన్న గొప్పదాంటో దేంటోనో లయమైపోతే బావుంటుందనిపిస్తుంది. కాని అదేదో కనపడదు. నన్ను inspire చేసేందుకు కనిచీకటి సుకుచితమైన విశ్వాసం ఏమతంలోనో కుదిరితే బావుండును నాకు. ఏదో నిశ్చయం లేని సందేహంలో నా ఉత్సాహం నశించింది.

నన్ను వోదార్చేందుకు మధురమైన మీ సాన్నిధ్యం వుంటే ఎంత బావుండేది ! శాంతంగా మీతో గడిపిన గడియలు చాలాసార్లు జ్ఞాపకం వస్తాయి. మళ్ళీ ఎప్పుడు కలుసుకుంటాము—మళ్ళీ ఇంక విడవనఖళ్లగ్లేకండా.

ఇక్కడ యవ్వనురాలు ఓ నౌకరు మనిషి వుంది. నన్ను తన రక్షకుడిగా పోషకుడిగా వుండమంటుంది. నాతో ఆడు

నాగావుంది, ఆమెమీద నా కేమాత్రం
 ఊరి నాకారికాదు. ఆమె ఏమొగాడితో మాట్లాడు
 నాద మాకడానికి సిద్ధంగా చుట్టూ తిరుగుతో
 ఆమె ప్రియుడు. తమాషా ప్రపంచం !

౪౨

నెలూరు

28—1—36

My dear poet,

నన్ను ఎంతోదగ్గర తీసుకుని మాట్లాడుతోందా అని
 పిస్తుంది మీ వుత్తరం! నేను మీ ఆధ్రదేశానికి ఇన్నేళ్ళ
 మట్టి చెపుతున్న మాటే అది; వాళ్ళ స్త్రీలకి స్వేచ్ఛనిస్తే,
 యీ విపరీత మోహవ్యామోహం తగ్గుతుందని.

Yes. I know you don't fall in love because
 you have to stoop to kiss. I mean, being so
 tall; and love lifts me up as I have to aspire
 and rise on my toes.

ఆ కృష్ణాపత్రిక ఎక్కడ దొరుకుతుంది నాకు ! ఆ పవిత్ర
 పత్రికకూడా నామీద అసహ్యపు రాతలు ప్రచురించడానికి
 సంకోచించదు. తన్నూలంగా సంఘసీతికి సేవచేస్తున్నానని
 విశ్వాసంగావును ఆ పత్రికాధిపతికి.

వారంముందే రాజుగారి మరణం నేను జోస్యం చెప్పాను
 కాదా.!

ఇంక ఆంతరంగిక విషయాలు - మధ్యమధ్య జబ్బునల్లా ప్రేమవల్లా అభ్యంతరాలువున్నా యోగవ్యాయామం చేస్తున్నాను. ఆనందానుభవాలనీ, నాశక్తిని అభివృద్ధి చేసుకోవాలని నా ఆశయం - అంతేకాదు. అవసరమైనప్పుడు, ఆ సౌఖ్యాలు, నొదులుకోగల శక్తికూడా సంపాదించాలని.

కాని ఇంకవరకు - యీ ఆసనాలూ, ప్రాణాయామం, కొంతశాంతినీ, శాధా సుఖమూలేని స్థితిని, ఇవ్వడంతప్ప, నా సుఖానుభవానికి ఏమాత్రమూ సహాయం చెయ్యలేదు. నా శరీరంమీద దమనశక్తిని (control) పొందాను, కొంత భాగం. నా సెక్సువాంఛ పూర్తిగా స్వాధీనమయింది. అంటే శరీరవాంఛ. ఎవరన్నా స్త్రీకి నేను కావలసివస్తే (నేను కావాలనేవాళ్ళు ఎవరూ లేరులేండి) ఒక వారంముందు నోటీసు ఇవ్వాలి. ఈ ప్రాణాయామం చేస్తున్నంతకాలం నేను సపుంస కుణ్ణి. ఇంక శాశ్వతంగా అట్లానే ఐపోతానేమోననిభయంగా వుంది. కాని ఆ అపాయాన్నికూడా ధిక్కరిస్తున్నాను. నా యజమాని ('యోగం') శాసించినకన్న ఒక్కముద్ద ఎక్కువ తినడం దుస్సాధ్యం. పోనీ నా జీర్ణశక్తి వృద్ధిచెందితే మాంసాహారమాని, నా యిష్టంవచ్చినవి - వులవలో, వొంకాయలో, మిడతలో, ఏవోవోటి తిందును.

కాని ప్రశ్న ఏమిటంటే, నేను వొదులుకున్న సౌఖ్యాలకి బదులు నాకేమీ ఇవ్వనప్పుడు, ఇవన్నీ వొదులుకోడం ఎందుకని. ఇంతవరకు విరాగం (negative) తప్ప ఏమీ కనపడదు.

మితంగానే సాధనచేస్తున్నాను. ఒకటి - యీ యోగం ఏదో శరీరాన్నీ మనసునీ నిర్మలంగా ఉన్నాయి అనేట్లు చేస్తుంది. makes you feel clean. కాని కవిత్వమూ, రసికత్వమూ నన్ను బాధిస్తున్నాయి. ఈ మారుతమూ, నెన్నెలా, అందమైనస్త్రీలూ, ఆకాశమూ, - వీటివల్ల గుండె కొట్టుకుంటుంది, ఆశపడతాను - కాని వారం నోటీసు - ఈలోపల ఛాన్సుపోతుంది.

నవ్వుతున్నారా ?

ఏమైతేనేం ? జీవితం నామీద దయతలుస్తోంది. రోజులు శాంతంగావున్నాయి - బాధా సుఖమూ - ఏమీ లేకండా - ఆశాంతిలేదు తీవ్రసుఖ సంచలనమూలేదు. ఏరోజో తుఫాను బద్దలవుతుందిగావును - సాముదిక్కుడు చెప్పాడున్నట్టు.

'Then I will paint this Nellore red

ఎట్లా వున్నారు మీరు ? రామకృష్ణా - (పరమహంస) అవ్ ?

కనక ఇట్లా బతకాలీ మనం ? బతికి ? ముసలివాళ్ళమై చావాలీ ? తరవాత?

జాబ్బిగారికోసం హరతాళం! మాంసం చాపలూ దొరకవు. ఈగలూ, దోమలూ తప్ప.

ఏదోవోటి వ్రాయండి నాకు.

పచ్చి విటమినులు తింటున్నాను. మనం సంతోషంగా పచ్చి విటమినులు తింటూ కలిసి గడిపిన గుంటూరు రోజులు

జ్ఞాపకం వున్నాయా? ఈవిచారమయమైన జీవితంలో సంతోషంగా గడిపిన రోజుల్లో కొన్ని అవి.

మంచి మంచివి వ్రాస్తున్నాను.

౪౩

నెల్లూరు

26-4-౮6

Darling Baby,

గడిచిన కొన్ని సంతృప్తికరమైన మినుకు వ్రాయాలని ప్రయత్నం—పొద్దున్న కొద్దినిమిషాలుండే చల్లనిసమయంలో యీ బడిమమ్మనిచ్చిచంపి, పడకొండింటికి మా యిష్టప్రకారం, మాడడమో, చమటలూరడమో, నిర్ణయించుకోమని, బైటపారేస్తుంది. రాత్రులుబావుంటాయి, కాని వంటిరి పడక శాంతిని భరించేస్తుంది—అందులో కొద్దిగజాల దూరంలో నవ్వేసుందరి—అయితే కొన్ని అడుగులు దూకాలి నామేడమీద నుంచి అందని ఆమెకోసం. ఈ ఎండాకాలం ఇంటిదగ్గర గడప నంటున్నాడు జ్యోతిష్కుడు. ఇంటినించి, మధురమైన ఇంటినించి (home, sweet home) నన్ను దూరం చెయ్యగలది, గొప్ప దురదృష్టమో, అదృష్టమో, గొప్పశ్రమంగారమో ఏ వుండాలి. ఒకవేళనన్ను డిప్టీ-ఇన్స్పెక్టరుగాపంపుతారా? అంత ఘాతుకకార్యం చేస్తారంటారా?—ఇంత వేడి ఎండలకాలంలో భార్యచెయ్యనించి భర్తచెయ్యని విడతీస్తారా, ఎంత అధికారులైనా!

మీరు నాతో వున్న ఆ రెండు రోజులూ చాలా బావున్నాయి. కొంచెం మార్పువుంది మీలో. ఏం మార్చో ఇప్పుడు జ్ఞాపకంలేదు.

మీ స్నేహితుడు ఒక darling- మీ సమితి స్నేహితుల మల్లే కాదు. ఈవానికి An occasional dose of him would be healthy to this sinner.

రమణమహర్షి గారిని enjoy చేశారా?

ఆ రెండు రోజులూ-అంటే, మీరు నాతో వున్న ఆ గంటలు- నాకు తలనొప్పి—మీతో చెప్పడం ఇష్టం లేకపోయింది.

It not you would have found wisdom running from the withered lips of this fool.

ఎంటరిగా, ఒంటరిగా, రోజులకీ రోజులు, యీ గుఱలో కూచుని, కళ్ళు చీకట్లుపడ్డదాకా, చదువుతో.

మనుషుల సహవాసమూ, వాళ్ళ సంభాషణా నా కెందుకంత అసహ్యం? ఎందుకంత (silly) 'సిల్లీ'గా వుంటుంది. నా 'సిల్లీ నెస్' వాళ్ళ 'సిల్లీ నెస్'కి ఎందుకంత భిన్నం?

మీతో ఎంతో మాట్లాడాలని వుంది—కాని మీరు లేరు.

Let it be in our souls that there was much left unsaid between us.

And let the longing thus exist to meet again.

చెప్పకోకండా మిగిలింది మనమధ్య మిగిలిపోయింది. సంగతి మన ఆత్మలమీద వుండసేంది.

ఇంకా కలుసుకోవాలనే యీవాఁచని అట్లానే వున్నాడి.
మంచిమంచివి వ్రాస్తున్నాను— ఈ ప్రకారం వ్రాస్తే, యీ
వేడికాలపు మధ్యాహ్నాల, భగ్గుమని తగలడడగల వాటికన్న
సంఖ్య మీరిపోతాయేమో!

౪౪

బెజవాడ

22—5—36

My Dear Monarch of Kanigiri ruins,

So, poor chapie,

ఎడాకాలం శలవల్లో మీచేత శలవ పెట్టించారా! కనిగిరి
బావుంటుంది—నీళ్లు, కూరలూ దొరకవు. కోళ్ళూ, ఆడ
పిల్లలూ, కొండలూ, ప్రేమించే నావంటివాడికి బావుంది.
The place is picturesque. వెళ్ళండి.

ఈ నిరంతర తారుమార్లలో (బదలాయింపులు) ఛాన్సు
మన్నిద్దరినీ ఒకచోట ఎప్పుడు కలుపుతుంది?

బదిలీచేసి—కత్తిచూపి కదలమంటే గాని ఏ వూరూ వద
లను—రమణమహర్షి దగ్గిరకై నాసరే.

Let me dream.

మంచితలనొప్పి ప్రోత్సహించింద, ఈవాళ పొద్దున్న
స్నానంతొట్టిలో కూచుని ఆలోచన ప్రారంభించాను.

లోకం మాయ అంటారు కొందరు. వాళ్ళే ఆధ్యాత్మిక
యత్నం వాస్తవం అంటారు. వాళ్ళ ప్రతికక్షులు, ఈ ఆధ్యా

త్తిక అనుభవం మాయ అనీ, సుఖానుభవమే వాస్తవమనీ అంటారు. నా కేమనిపించిందంటే ఆ రెండూ మాయేనని — అన్నీ—జీవితమంతా మాయే.

మీ జ్యోతిష్కుడు ఏమీ వ్రాయడేం? నా రాజయోగం గొప్ప తలనొప్పితో, ప్రాసిక్యూషన్ బెదరింపు ఉత్తరంతో ప్రారంభించింది. మీరు వొచ్చినప్పుడు మీతో ఒక గొప్ప స్వగతం (monologue) మాట్లాడా లనుకున్నాను. మీరు పిచ్చమ్మ (మాలపిచ్చమ్మ అనే యోగిని) ప్రణయంలో నిమగ్నులై నాకు వ్యవధి నివ్వలేదు.

సంసార కాన్ఫరెన్సుకి పచ్చావతి వొస్తుందట.

మీ తెలుగు ఉత్తరంలో వాక్యాలు సహజంగా లేవు.

ఇంకేమిటి?

మీ అల్లుడు చీకాకు పరిచాడా మిమ్మన్ని? మంచి తగాదాలు జరిగాయా? ఆ Chappie ని చూస్తే ఇష్టమేనా మీకు? అల్లుడిగాకాదు—for himself?

బ్రూక్ బాన్సు టీ కంపెనీలో కనుక్కొండి. మీ పుస్తకం ఏ మవుతుందోనని ఆదుర్దాగావుంది. ఏమిటి? ఆ కంపెనీవాళ్లు నావేరు విననేలేదా? తెలుగు పత్రికలు చదవరా? వైగా తెలుగువాళ్ళకి 'టీ' అమ్ముతారా? నిజమా?

౪౫

బెజవాడ

8-6-36

My dear Brahmin,

your dear letter ! ఇష్టమగు free గా వున్నారగా !
 పెద్దవి ఏవన్నా వ్రాయరాదు ? మిమ్మన్నీ నన్నూ తిట్టిన
 sillychap నరహరిశ్చెట్టి వెంకటరత్నంట్ట. ఆ ఆంధ్రహృదయ
 వ్రాసిన అతను. అతనిపుస్తకాన్ని మెచ్చుకోని వాళ్ళనందరీ
 తిట్టాడను కున్నాను. కాని జానకిరాం అన్నాడు,
 బ్రాహ్మల్ని తిట్టాడని. ఏమీ కల్మషములేని మీవంటివారి
 మీద అంతవిషం గుమ్మరించడం, it is a pity. అది విమర్శ
 కాదు. It is hatred for people who have succeeded
 నక్కా ద్రాక్షపహ్లా.

౪౬

బెజవాడ

31-10-36

My dear Deekshit,

హఠాత్తుగా శలవ పెట్టి వచ్చేశాను. ఏమవుతుందో తెలీదు.
 ఏమైతేనేం, నేనుత్వరలోనే యీపని మానెయ్యబోతున్నాను.
 చూశారా, ఏమిటంటే, నా పిల్లల్ని చదివించాలని, వాళ్ళకి
 పెళ్ళిళ్ళు చెయ్యాలని ఏమీ వ్యామోహంలేదు. మా అబ్బాయి
 రాడీవినా, అమ్మాయిలు వేశ్యలైనా, నాకు సంతోషం,

సమ్మతం- నాకు ఏమీ ఆస్తిలేదని తెలుసు మీకు. కనక నేను స్వతంత్రుణ్ణి. నా ఆత్మ నాది అని అనుకోవచ్చు.

23 తారీఖు హిందూ చూశాను. తమమారుమూల చోర్పారు నాపేరు—అందరూ అసహ్యపు మనుషులు.

అవును—మీరు serious high souled కవిత్వం నాచూలి.

నాకు కొత్త వుద్యోగమయ్యింది ఒకటి రెండు రోజులకన్న శలవ దొరకదు. నేను పొద్దునాన్నా, సాయిలత, రాశ్రీ, మా కాకుకి డైవర్సి, కనక అక్కడికి రావడానికి వీలుండదు.

ఇంక ఆ టీచరుషని చెయ్యలేను. మంచిపెడ్డాస్తరు నారి కితే తప్ప చాలా ఘోరంగావుంది.

సరే, మీ భగవద్గీత (దీక్షితులుగాను తెలుగు చేశారు భగవద్గీత) పంపండి. ఇది చరకటి తెలుగు ఇంగ్లీషు భగవద్గీతలు అద్భుతం కాలేదు నాకు. The original itself looked to me childish. మీ మాధుర్యం భగవద్గీతకి జీవమూ, ఆకర్షణ ఇచ్చిందను కుంటాను.

సరే, మీ వైద్యునికింద ప్రవేశిస్తాను. మీ భౌతిక ఆధ్యాత్మిక బౌద్ధధారతో రండి.

కారు డ్రైవింగుకి జీతమా?—అిడి, చాలా చవక వుద్యోగం.

ఈసారి మీరు వొచ్చినప్పుడు కారులో కూచుని నేనేం చేస్తానో అని భయపడక్కర్లేదు. గోడ్డుమీద పండిల్ తప్ప ఎవరినీ హత్యచెయ్యటంలేదు నేను - శేమా - నీ, ముద్దుకృ - నూ నాటిల్లో కలపగలిగితే ఎంత బావుంటుంది.

౪౭

బెజవాడ

20—11—36

My Dear Deekshi†

రైల్వే కంపెనీవాళ్ళు చౌకటిక్కెట్లు ఇస్తారుట చూశారా? అవికొని తిరుగుదామా? చెన్నపట్నంనించి తిరువన్నామలై ఎంతదూరం ?

ఒకటే కథలు వ్యాసాలు వ్రాయాని జ్వరంలాగు పట్టుకుంది. నా నీరసమైన శరీరమే అభ్యంతర పరచకపోతే, ఎంత వ్రాద్దనో ! ఇట్లాంటి వ్రాతజ్వరం మీ అనుభవంలోనూ వ్రుడివుంటుంది. ఆ ఆవేశం మననిపట్టిందా, ఆట, పిల్లలు, వ్యాయామం, సౌఖ్యం, అన్నీవొదిలి, చమటోడ్చి పనిచేసి, మన మనసులోపలిదంతా మాటలతో వెలిబుచ్చుతాము. పర్యవసానం? ఏతుక్కు ప్రతికాధిపత్యో దాన్ని తప్పలతో ప్రచురించడానికి కటాక్షిస్తాడు. ఏ ఆవలించే పాఠకుడో, ఇక్కడా అక్కడా కొంచెంచూసి, పుస్తకం కిందపారేసి, అటుతిరిగి నిద్రపోతాడు.

౪౮

బెజవాడ

17—12—36

My Dear Raman : Sevak,

Ofcourse I know the theory of the true Path
కాని కష్టమల్లా ప్రవేశం. ఆ వేదాంతమార్గమే సత్యమనిసి
స్తాంది. అదే సత్యమైతే, సిద్ధంగాలేను నేను.

Restles without knowing what is making me
restless.

If D. U. ship makes you overlook the Krishna's
beauty it is a damned distressing Job indeed;

ఏవోవాకటి వ్రాస్తూనే వున్నాను. మాలతీ బాయిగారు
ఇల్లుకట్టడానికి చేసే ప్రయత్నాలని చెడగొట్టే పనిలో నిమగ్నుణ్ణి
ఉన్నాను. నా ఆదాతో కాదులెండి. ఇంతవరకు అయిదు
రూపాయలు ఆదాలేదు నాకు.

రండి నా పెడసరపు బుద్ధిమీద ఆమె మీకు ఉపన్యా
సాలు ఇస్తారు—విందురుగాని.

చ ల ం ఉ త్త రా లు

రెం డో ఖ గం

౪౯

ట్రెప్పికేను

2-1-37.

మీరు వెళ్ళిపోయినప్పట్టింజి తప్పిపోయిన పిల్లమల్లే తల్లి
డిల్లుతున్నాను. 'శాంతి' మీతో తీసికెళ్ళిపోయినారు. మీరు
నా మహర్షిలాగున్నారు. ఈవాళ ఒకతను నన్ను ముట్టి
అడిగాడు. నేను ఏమివ్వక వెళ్ళిపోతోవుంటే, వెనక 'భగ
వాన్ పేరున' అన్నాడు. నేను తిరిగి వెళ్ళి అతనికి ఓ అణా
ఇచ్చాను. పక్కనున్న 'బోకపుమానిసొక్కడు' నవ్వాడు.
ఇంకా ముద్రాసులోనే వున్నాను.

౫౦

బెజవాడ

11.1-37

My Dear D.I.,

ఇవాళ మీ వుత్తరం. మొన్న నే ఒక్క దుఖభాజనుడితో
"Allofus Edward VIII downwards are misfits"
ఫుటకతోసహా, బహుశా అట్లాగే చస్తాము" అన్నాను.

ఈవాళ ఆశ్రమానికి మనిఆర్డరు పంపాను.

మూడురాత్రుల క్రిందట, నేనూ, నాబావ చలం, ఇంకో
సరదావినమిత్రుడూ, తాగుడుపార్టీ పెట్టుకున్నాము, మా ఇంట్లో
హాలులో. సగంతాగినస్థితిలో పడ్డాము ముగ్గురం. రమణాశ్రమం
సంగతి చెప్పమన్నారు వాళ్లు. రెండుగంటలు మాట్లాడాను-

ఏం చెప్తో ఎవరికి తెలుసు? ఏమైతేనేం నాఉపన్యాసం చివర, తాగివున్న వాళ్ళిద్దరూ వీలుదొరికిన తక్షణం ఆశ్రమానికి వెడతామని ప్రమాణాలు చేసుకున్నారు. పక్కన తాగకుండా కూచున్నవాళ్ళు, నామాటలు చాలా గొప్పగా వున్నాయనీ అసలు విషయమే కాకుండా, నేను వర్ణించినవిధం ఎన్నడూ లేని ఆకర్షణను పొందిందనీ అన్నారు.

Don't think I speak as if converted. నే నేదో ఆశ్రమం శిష్యుడి కింద మారినట్టు మాట్లాడాననుకోకండి. I have all my reservations. నా సందేహాలన్నీ అట్లానే వున్నాయి. My buts, ifs, perhapses, I don't know etc. The point is, I try to see scientifically exact and sincere to myself నేను శాస్త్రమల్లే తూచా తప్పకండా సత్యం చెప్పడానికి, నాకు నేను 'సిన్సియర్'గా వుండడానికి ప్రయత్నిస్తాను. I have no stakes. ఎటుమొగ్గినా, నేంటల్లో కలిసినా, ఏం నమ్మినా నాకు వచ్చే సహితమీ లేవు. ఆ విధంగా నాకే విశ్వాసంకుదిరితే అదేనిజమని తోస్తే రేపు సంపూర్ణమైన నిశ్చయవాదినికానీ, లేక మూఢమతాచారవంతుణ్ణి సనాతనుణ్ణి కానీ—కావడానికి నాకేమీ అభ్యంతరం లేదు. ఏ పట్టికొట్టడానికీ నేను సిగ్గుపడను. నాకు వాస్తవమని నిశ్చయంగా తోచాలి. మీరు — నాజీవితంలో కొన్ని పట్టిలకి కారణం మీరు!

అవును, నా హృదయంలో ఎక్కడో కొంచెం శాంతి జొచ్చింది అనిపిస్తోంది. కాని ఏదైనా అయి వుండవచ్చు.

ఆహారంలో కాని, హార్మోన్లు (hormones) లో కాని మార్పువల్ల కావొచ్చు.

రండి, రెండురోజులకన్నా ఇక్కడికి రండి. కొండలు ఎక్కుదాము, గుహలదారులు తీర్దాము- నీలపుక్కిష్టాజలంలో స్నానం చేద్దాం, మాకారులో పికార్లు తిరుగుదాము.

మీ గుంటూరుకూడా వస్తాను- though I detest the folk of your parishat మీ షిషత్తు మనుషుల్ని చూస్తే పరమాసహ్యమైనా, alas my 'detest' is weak 'ఁ మా సహ్యం' అనేమాట బలహీనంగా వస్తోందని దిగులు పడుతున్నాను.

మీరు miserable గావున్నందుకు నాకు సంతోషంగా వుంది. ఎందుకంటే అట్టాంటి misery మనుషుల్ని ఉన్నత ప్రదేశాలకు తీసికెళుతుందని నావిశ్వాసం, though Krishna Sastry's poetic misery landed him in fat. కాని కృష్ణశాస్త్రి కవిత్వపుదుఖ్యం అతన్ని కొవ్వొత్తిలో దింపింది.'

No. మీరు లేకండా మేము అరుశాచలం వెళ్ళము. నా హృదయంలోనై నా అక్కడికి వెళ్ళాలని గట్టిగాలేదు. మీరు లేకుండా ఆస్థలం దుర్భరంగా వుంటుంది! అబ్బా! ఆ మనుషులు!

అవును. వుద్యోగంమానుకోగల ధైర్యం తెచ్చుకోవాలి మీరు. భగవాన్ బోధించే వేదాంతమూ, ఆయన 'ప్రీసక్రిప్షన్' Prescriptions నాకు సమ్మతం కావు.

ఆయన గంభీరత్వంలోనూ, లోకంమీద ఆయనకి వున్న సంపూర్ణ నిర్లక్ష్యంమీదా గౌరవం నాకు.

ఆయన ఆత్మ సౌందర్యం ఆయన ప్రేమా నేను వొప్పు కుంటాను.

మిత్రాధ నా కర్థమవుతోంది. నేను నిరంతరమూ అనుభవించేబాధే అది. కాని నాకు 'స్త్రీ' వుంది. మీకు దేవు డున్నాడు.

మనం కలుసుకున్నప్పుడు ఇంకా ఇంకా ఇంకా ఎన్నో....

గౌ

బెజవాడ

18 — 1 — 37

My dear co-damned,

అందమైన మీ ఉత్తరం. నా మనిషిగరుకుబదులు ఆశ్రమం వాళ్ళు కొంచెం కుంకం పంపారు. అవును. భగవాన్ కే వొదులుతున్నాను. చాత్రేతే నన్ను lead చెయ్యమనండి.

ఏమిటి? మీ వంటి, మంచి, సాధు, నిరపాయకరమైన వారి మీద కోపమొచ్చిందా డి. ఇ. ఓ. కి. డిపార్టుమెంటుకి ఏ మొచ్చింది? మీ భగవానేనేమో, డిప్యూటీ గవర్నమెంట్ హానించి మిమ్మల్ని తప్పించడాని కేమో ఇట్లా చేస్తోంది ?

నిన్న గుంటూరు వెళ్ళాను. అక్కడ A. గోపాలరావు కనబడ్డాడు. "23, 24న వొస్తు న్నారుగా! ..." అని ఏమేమో!

మీరు 22న వస్తారని జ్ఞాపకం వచ్చిందాకా, ఆతారీఖులు ఎందుకు ముఖ్యమో నాకు తెలీలేదు. అతని మాటలు అర్థం కాలేదు. నన్ను గుంటూరు రమ్మన్నాడు ఆయన. “దీక్షితులు గారు నన్ను పట్టుకొస్తానన్నారు” అన్నాను.

మీరు రాకపోతే నే నెట్లానూ వెళ్ళను. ఆ సాహితీ గుంపుని చూస్తే నాకు వాళ్ళుమంట. అన్నట్టు ‘వాళ్ళు మంటా, ద్వేషం’ ఇట్లాంటివి మరచిపోవాలికదూ - కాని ఎందుకు మరచిపోవాలి ?

Who am I to hate ?

మీకు తెలుసునా పాపం ఉదయినికి (editor) క్షయ అని ?

౫౨

బెజవాడ

3-2-87

చివరికి మీవుత్తరం. ప్రతిరోజూ మీకు వ్రాయాలనే. గుంటూరుకవులు - ఆసభ అంతా హాస్యంగావుంది (comic) (గిడుగు) రామ్మూర్తిగారు తప్ప.

These people in their sense of (their own) importances have lost their sense of humour

అవును నిన్న “Who am I ?” (నే నెవరు ?) అనే పుస్తకం చదువుతున్నాను.

ఇంక యోగులు చాలు మనకి, మొత్తానికి నాకు.

భగవాన్ వల్ల లాగెయ్యబడ్డానని బెజవాడలో వదంతి. భగవాన్ ని గురించి నా అభిప్రాయం(impression) ఇద్దరడిగారు.

నేను ఆ విషయం మాట్లాడకండా ఉంటే బావుంటుంది. ఆయనకిగాని, నాకుగాని న్యాయం జరగదు నామాటల్లో.

కొంచెం కొంచెంగా—చాలా నెమ్మనిగా అనిపిస్తోంది నాలోపల—చాలా స్వల్పమనుకోండి—ఏదో ఉన్నతమైనది ఉదయిస్తోందా అని.

మీరు కవి మిత్రులను గురించి అసందర్భంగా ఉత్సాహం కనుపరుస్తున్నారు. వాళ్ళ పుస్తకాలకి మీ పుస్తకాలకు లేని ప్రాముఖ్యతను ఇస్తున్నారు. ఆ 'వాసనని' త్యజించండి.

చూడండి. శిష్యుడు అప్పుడే గురువుని శాసిస్తున్నాడు.

౫౩

బెజవాడ

9-2-37

My dear Ramana Dass,

రేపల్లినొచ్చి రమణాశ్రమానికి, భగవాన్ బతికిస్తారని, తీసికెళ్ళిన పీనిగసంగతి చదివారా? ... ఈ cutting చదవండి : వ్యాసుణ్ణికూడా ఎట్లా తుడిచేశారో భగవాన్, Brave chap !

తన స్నేహితులు కొందరు కుర్రాళ్ళు హరనాథ్ భజన చేస్తోవుంటే వెన్నమీద వేలిముద్రలు మొదలైన మహాత్యాలు చూశానన్నాడు వసంత్. మా ఇంట్లో భజన పెట్టించాను ఆ కుర్రాళ్ళచాత. వాళ్ళల్లోకొందరునిజంగా trance లో పడ్డారు. అక్కడిపెట్టిన పళ్ళు మాయమైనాయి అంటారు వాళ్ళు. నాకేం అట్లాఅయినట్టు కనపళ్ళేదు.

వాళ్ళల్లో ఒక అతని పొగరు చూడండి. అన్నాడుగదా, 'నా మైమరుపులో బాబా నాకు కనపడ్డాడు, రెండురోజుల్లో తనమహిమని మీరు నమ్మేట్టు చేస్తానన్నాడు' అని.

ఇంత అయోమయంగా అర్థంకాకుండా వుండడం చాతనే యీలోకం ఇంత 'ఇన్టరెస్టింగ్'గా వుండేమో!

భగవాన్ విషయమై, ఒకటి రెండు పిచ్చి అనుభవాలు ఎప్పుడో మీకు చెప్పాల్సివుంది. ఆయన సర్వ శక్తివంతుడు లాగువున్నారు. కాని ఆయన philosophy ని (వేదాంతం) నేను అంగీకరించను. అసలు సత్యం ఆయనికి తెలుసునేమో, కాని ఇతరులకి ఎల్లా చెప్పాలో ఆయనచేతకాదేమో! చెప్పగలిగే శైలీ, పాండిత్యమూ, భాషలో స్పష్టతా ఆయనకి లేవేమో... ..నాప్రార్థనవల్ల ఆయన చెప్పేది తెలుసుకోలేనేమో! అంటారు, బహుశా మీరు. నేను ఇన్నాళ్ళు గొప్పగా నమ్మి ప్రేమించిన ఉద్దేశ్యాలని వొదిలి ఆయనకి సర్వమూ వొప్పచెప్పే యిష్టమూ ధైర్యమూ నాకు లేవేమో! నాలో వున్న ముఖ్యమైనవి two influences- పశ్చిమ భౌతిక శాస్త్రమూ, టాగూరుగారి బ్రహ్మసమాజపు వేదాంతమూ, ఈ రెంటినల్లా నా మత విజ్ఞానం ఏర్పడ్డది. ఇవి భగవాన్ బోధించే శాస్త్రంతో సమన్వయంకావు.

శ్రీ

బెజవాడ

14 - 2-37

My dear Deekshit,

మీ పెద్దవుత్తరం. నాకలం పిననారిగావుంది. క్లుప్తంగా వ్రాయాలి.

ఆవును. మీరన్నట్టే అయింది. ఆ శవాన్ని భగవాన్ దగ్గిరికి తీసికెళ్లారు. రాత్రి 11 గంటలకి ఆయనని లేపి వుండాలి. ఏం, ఒక్కమాట మాట్లాడలేదుట - wonderful man. నిరంజన్ తెల్లారకట్టడాకా చూడమన్నారట.

‘భగవాన్ కి అసాధ్యమైనది లేదు. కాని వుద్దేశ్యం మనకి తెలేదు. తెల్లారేప్పటికి బతక్కపోతే పాతెయ్యండి’ అన్నారట.

ఏమీ కాలేదు,

It is not only great, but prudent of Bhagvan.

గొప్పేకాదు, వివేకం కూడా. అంతే. ఆయన మహత్యం చూపి, బతికిస్తే, ఇండియాలో పీనిగలన్నీ రోజూ ఆయన ఆశ్రమానికి రవాణా అయ్యేవి.

17-2-37

విశాఖపట్నం బదిలీఅయింది. మీకూ మహర్షికి మంచివి, ఉన్నతాలూ, ఐనవాటి అన్నిటినించీ శలవు.

My experiences of Bhagvan! They are too sacred and too ridiculous to be committed to paper.

శశి

విజ్ఞాన్
20-3-37

My Dear Bhagvan-dass,

ఈ హెడ్డాప్టరుగారు చాలామంచి ఆయనలాగువున్నారు. నన్ను చూస్తే ఇష్టం. కాని త్వరలో నే నెటువంటివాణ్ణో తెలుసుకుని, తక్కినవాళ్ళమల్లనే ద్వేషిస్తాడు.

జీవితం అంధకారంగా వుంది. తుక్తై తుష్పపట్టకముందే చచ్చిపోవడం మంచికాదూ? మీరూ బాబా, అహంకారం అంటారు.

మీ గురువు దర్శనానికి వెళ్ళకపోతే, మీ శిష్యుడి దర్శనానికి రారాదూ, యీ ఈప్టరు శలవల్లో!

ఆ బాబానే నేను చూసివుంటే !

What funds of humour and great heartedness!

బెంగుళూరులో గోడలమీద నా పేరుచూసి, పద్మావతి, నేను కన్నడంలో ఎట్లా వ్రాశానా అని ఆశ్చర్యపడి, ఆ ప్రతిక కొని చదివింది. మీకు ఆ ప్రతిక నేను పంపగలిగినట్లయితే బావుంటేది. మీ మరచిపోయిన కన్నడ భాషలో తిట్లు భాగం పునశ్చరణకి పనికివచ్చేది.

శశి

మహారాణిపేట

4-5-37

నాకుమల్లనే మీరుకూడా యీ ఘోరమైన ఉద్యోగానికి సరివుచ్చుకోలేరు. అందుకనే మీ బాధా, నా బాధా. మన

ఆత్మ ఇంకా బతికి వుందనీ, యీ బురదలోంచి బైట పడాలని తన్నుకుంటోందనీ. ఆరోగ్యవంతమైన చిహ్నం కాదా యీ బాధ ? సంతోషించండి.

గొప్ప బాధలో, in agony proper ఒకవేళ అర్థం వుంటుందేమో! But this dull ache of my head and heart! this monotony? జీవితం అంతంవరకూ వంటూ, కనడం యింకేమీ అర్థంకనపడని భార్య మామూలుతనంవంటి యీ 'మొనాటనీ'లో ఏ అర్థమూలేదు. ఈ ప్రపంచానికి జీవితానికి ఎదో అర్థం వుంటే, మనంపడే యిట్లాంటి బాధకి కూడా స్తానంవుండేమో! Perhaps this monotonous pain too has a place in the grand scheme, if there is a scheme at all. Unbeliever and doubter as I am, still, something forces me into the belief that there is a shore beyond this ocean where every struggle against the wave, every drop of sweat and blood shed on the way, takes shape & significance when we approach the shore. But may be, this belief, this innate feeling also, is an illusion of the Grand Delusion.

ఏ విశ్వాసము లేనివాణ్ణయినా యీసముద్రానికి ఓతీరము వుందని, ఆతీరాన్ని చేరగలిగినప్పుడు, ఆ సముద్రపు అలలకు ఎదురీదుతూ కార్చిన చెమట, రక్తబిందువులకి అర్థం కలుగుతుందని అనిపిస్తుంది. కానీ యీ అనిపించడంకూడ ఆ పెద్ద మాయలో ఒక మాయేనేమో!

క్రొత్త ఇంగ్లీషునవలలు చదువుతున్నాను. ఈ పశ్చిమ రచయితలు ప్రతి అతను తమ తమ మూర్ఖత్వంలోంచి, వాళ్ల

యిదియొక ర్షణాసమరంలో చిహారూ నేనూ అందుకున్న జ్ఞానానికి కళ్ళు తెరవాలన్న ప్రయత్నం కనబడుతుంది నాకు. వేదాంతం, అహింస, యీ రెండు ప్రపంచ విజ్ఞానంలో ముఖ్యమైనస్థానాన్ని పొందుతూ మనుషుల ఊహల్ని ఆశల్ని రేకెత్తిస్తున్నాయి. (Capturing people's imagination).

Think and struggle and knock and enquire. You go ahead to truth wherever you start-from gross materialism or stark agnosticism.

Struggle on my boy, Pain. Intense pain, cry in the wilderness, seek and kick, don't give up. Don't sink, don't die. Keep up the torch lighted with the blood for your veins, and it will light you sure to that somewhere if there is one. If there is none, let us quietly walk out into the void to sleep (perhaps to dream), never to wake again and to suffer (in training schools) after the great toil of life well done.

ఆలోచించండి, (శ్రమపడండి, తలుపుతట్టండి, విచారించండి) - సత్యంకోసం ముందుకు నడవండి - ఎక్కడ బయలు దేరి తేసే ?

కష్టపడి నడు. బాధ—తీవ్రమైన బాధ—అరణ్యరోదనం. వెతుకు, తన్ను, వదలకు, మునిగిపోకు. చచ్చిపోకు. నీ నరల్లో రక్తంతో కాగడా వెలిగించి ఎత్తిపట్టు. ఎక్కడికి తీసికెళ్ళాలో (ఆస్థలమే వుంటే) ఎక్కడికి నీతోవ తెలిపిస్తుంది. ఏదీ లేదా ! శాంతంగా కడపటి నిద్రలోకి (ఏమో కలలలోకి) నడుద్దాం. జీవితంలో మనషని శుభ్రంగాచేసి యింక మళ్ళీ మెలుకువ రాకుండా (యింక పై)నిండు స్కూల్లో) బాధ లేకుండా నిద్రపోదాము.

ఈవాళ సినిమాకి వెళ్ళాను. ఘోరంగా వుంది బొమ్మ. సంగీతం మనోహరంగా వుంది. అందుకని బైట క్రోటన్ల మధ్యకి వెళ్ళి చీకట్లో వింటో పడుకున్నా. అట్లా చాలాసార్లు చేస్తాను. చెడ్డబొమ్మ నా నరాన్ని చీల్చుంది.

నిద్రవొస్తోంది. Good night.

౫౭

మ ర్నా డు

ఇవాళ పొద్దున్న నిన్నవ్రాసిన నాలుగు పేజీలూ చూసి, ఆ silly non-senseని చింపేద్దామనుకున్నాను. ఇల్లాంటి muddled improvisations పిచ్చి ఆలోచనలు రామ్మూక్కి వ్రాసేవాణ్ణి. అతను చచ్చిపోయినాక, అల్లాంటి ఆలోచనలు కూడా ఆగి పోయినాయి.

మీ వుత్తరం నా బద్ధకాన్ని వొదిలించింది— musings అని కొత్తరకం—new series వ్రాస్తున్నాను. ఆ మాటకు తెలు గేమిటో? మూజింగ్సు. శ్రీపాదని ఏడవనీండి.

మీ పద్యం చాలాసార్లు చదివాను. సరిగానేవుంది. కాని దాని విలువ నా కెళ్లా తెలుస్తుంది, దాని spirit ఆత్మ నాకు అందనప్పుడు?

“నే నెవరు?” అని భగవాన్ స్మరించుకోమన్నారని “చలం” ఓమూల హుచుని ప్రశ్నించుకోడం ప్రారంభించాడు. Curiosity వల్లనూ, దాంట్లో ఏం లేదని నిశ్చయం చేసుకోడంకోసమూనూ, అతనికే ఆశ్చర్యంగా, మనస్సుని ఏదో లోపలికి లాగడం ప్రారంభించింది. మరీ హ్యూరియాసిటీ ఎక్కువై ఏమవుతుందో చూద్దామనుకున్నాడు. ఆ Mood కి తననికాను వొడి లేసుకుంటున్నాడు.

గౌర

My dear brethren,

మహారాణిపేట

3-5-37

ప్రియతమమైన యీ బడి ఎండాకాలాని కన్నా ఎన్నడూ మూతపడదని కనుక్కున్నారు కారే ! మీ పుత్రురాలు Such a pleasant surprise మీ విసుకు చరిత్ర నాకు ఉత్సాహాన్నిచ్చింది—మీ విసుకుకాదు, అమూల్యమైన మీనించి వచ్చిన ఆవర్ణన 'నిరంజన్' నన్ను జూన్ లో ఆశ్రమంలో ఎవో పుత్సవానికి ఆహ్వానించినప్పటినించి, మీకు వ్రాయాలని వెడదామా అనికూడా అనిపించింది. మీరూ ?

మీరు వ్రాసిన విషయం నిజం. నా నిరీశ్వరదినాల ప్రారంభంనించి, విద్యకోసం ప్రజలు పెట్టే యీ గోలకి నేను వ్యతిరేకం.

పొలంనుంచి బడికి,

వీటినించి పుస్తకానికి.

from the field to the school

from the brook to the book.

పిల్లల్ని విడతీసి తీసుకువచ్చి, బడిఅనే మురికిగుంటలో కైదుచేసి, జీవంలేని, అర్థంలేని, మూర్ఖపు అక్షరాలతో, అతన్ని చంపడమన్నమాట.

Now the masses—

Hitherto, they were exploited by the priests and the capitalist.

Now the congressman exploits them for election.

(that is why he cries they should be educated)

the Communist for revolution,
the educationalist for promotion,
and the story-writer for reputation.

సామాన్యప్రజలు—

ఇదివరకు పూజారీ ధనవంతుడూ ఉపయోగించుకున్నారు
వాళ్ళని.

ప్రస్తుతం ఎలెక్షన్లకి, కాంగ్రెసు మనిషి ఎలెక్షన్ కోసం
(అందుకునే ప్రజలకి విద్యో అని అరుస్తాడు)

సామ్యవాది తిరుగుబాటుకోసం.

విద్యానిపుణుడు ప్రమోషన్ కోసమూ.

కతకుడు కీర్తి కోసమూ

ఉపయోగించుకోవాలని చూస్తున్నారు.

masses masses—ప్రజలలో ప్రజలలో అని వొకటే
అరుపు. ప్రజాసేవ అనే మడిబట్టల్ని కప్పకుని కులుకుతో
నడిచే స్వార్థపరత్వాన్ని గురించి వ్రాయవలసింది కుప్పలు
కుప్పలు వుంది. మొన్న ఒక great philanthropic
public woman worker నా వ్రాసింది—

“నాకో అనాధశరణాలయం వుంది. పిల్లలు లేరు. అనాధ
లైన పిల్లల్ని (orphans) పంపండి,” అని.

నేను జవాబువ్రాశాను:

‘ఆ శరణాలయాన్ని మూసేసి, ఆ ధనంతో, అనాధలైన తల్లిదండ్రులువుండి తిండిలేక మాడే బీదపిల్లల్ని చేర్చుకుని పోషించరాదా?’ అని. ప్రత్యుత్తరము లేదు.

కాని త్వరలోనే ఆమెకాళ్ళు పట్టుకోవలసి వచ్చింది. హిందూ మహమ్మదీయ సంబంధంవల్ల పుట్టిన ఎవరికి అఖిల్లేని పాప, మాకు భారంకావడంచాత, శరణాలయంలోకి తీసుకోమని నేనే బతిమాలవలసి వచ్చింది. మనుష్యుల పిల్లల్ని ఇట్లా బంగీలమల్లె పంపించెయ్యడం నాగుండె చీల్చినట్టుంటుంది. మా ఇంటోపుట్టే ఈ దిక్కులేని పిల్లల్నందరినీ జాగ్రత్తగా పెంచగల ఆరోగ్యమో లేక ధనమో నాకు వుండకూడదూ! ఎవరో కొత్తస్తలాలికి, వాళ్ళని ఇచ్చెయ్యడం! మీది కాని పాపని మీ హృదయానికి అద్దుకుంటేనేకాని, ఆ బాధా, ఆ మాధుర్యమూ మీకర్థంకావు.

ఇంతవరకు మా హెడ్మాస్టరు మంచిగావున్నారు. నన్ను గురించి చాలా విన్నట్టున్నాడు. ముఖ్యంగా, నేను హెడ్మాస్టరుగా వుండేవాణ్ణి, నా విద్యార్థులూ సహోపాధ్యాయులూ నన్ను ప్రేమించేవారనీ, తననిగురించి నే నేమనుకుంటున్నానో తెలుసుకుందామన్నట్టు నావంక చూస్తోవుంటాడు.

మళ్ళీ ఆలోచన: ఉద్యోగం మానేద్దామా? సంవత్సరం శలవు తీసుకుందామా? అని.

విశాఖపట్నం అందంగా వుంటుంది. ఒక స్నేహితుడు, (బాపయ్యగారు) అన్నట్లు....

God made, Vizag beautiful and man made it foul.

దేవుడు వైజాగ్‌ని అందంగా చేశాడు.

మనిషి మురికి చేశాడు.

నేను శీతమృధారకి, మాధవధారకి, సింహాచలానికి తిరుగుతున్నాను. అంతసేపూ మీరూ నాతోవుంటే, వాతావరణం ఎంతభేదంగా వుండే అని మిమ్మన్నే తలుచుకుంటాను. కాని నా వెంట మిమ్మన్ని బైస్కిలుమీద ఆలోచించుకోలేను.

బెజవాడలోనూ బందరులోనూ నేను భగవాన్ని దర్శించడం సంగతి విరివిగా చర్చిస్తున్నారట. తెలుసుకోవాలని కొంతమంది నాదగ్గరికి వచ్చారు- to know how I was affected. How I wish I had something solid to impart and convince. వాళ్ళకి చెప్పడానికి, నమ్మించడానికి నాకు నిశ్చయంగా ఏదన్నావుంటే ఎంతబావుండును!

నామతరాహిత్యానికి న న్నెంత అపార్థం చేసుకున్నారో, మీ మతహితత్వాన్ని అంత అపార్థమూ చేసుకుంటున్నారు.

చివరికి మీ 'నవ్యకవి' ప్రచురించారే? మీలో సానుభూతి లేనివాళ్ళు నాకు చెప్పగావిన్నాను దానిసంగతి. నేనే చదివి చూడాలి.

మీరింత ప్రయత్నించినా, మీ నవ్యసాహిత్య పరిషత్తు నన్ను వొప్పకోటంటేదు. వాళ్ళప్రతికలో ప్రచురిస్తున్న చెత్త చూడండి. నవ్యసాహిత్యంకూడా ప్రతిష్టమీద ఆధారపడ్డది. తమఘనతని తాము ప్రకటించుకునే ప్రతిష్టగల, ముసలి గురువుల పేర్లమీద.'

'లక్క పిడతలు' పంపండి.

నేనేం వ్రాయటంలేదు. అనారోగ్యం. కాని నిష్పరవ్వ మెరుస్తోనే వుంది. ఎప్పుడో భగ్గుమని తీగుతుంది-ఈ ఎండా కాలపు వేడివల్లనైనా, తప్పదు.

అబూబ్రి, అభ్యుదయ రచయితల ప్రపంచ సంఘానికి ఇక్కడ ఒక శాఖని స్థాపించాడు. నాటకాలతో, ఉపన్యాసాలతో పామరులకి జ్ఞానబోధ చేస్తానుట. దానికోసం వాళ్ళ నుంచి కథల్ని, పాటల్ని పోగుచేస్తారట. నేను దాంట్లో సభ్యుణ్ణి. కొంతరాజకీయ వాతావరణం, వాసన ఉంది. కొత్త గొడవలుగావును.

కామనిరోధాన్ని బోధించే గాంధిగారినిచూస్తే నాకు కోపంగావుంది. నేను 'అవినీతిని' బోధించనీ, ఆచరించనీ, నాకు, మొనాగమీలోను, దమంలోను విశ్వాసం. కాని ఆ ఆదర్శ శిఖరాలెక్కడ, మనమెక్కడ? పోనీ వాటిని ఆదర్శాలుగా పెట్టుకుని, జీవితంలో వాటికై ప్రయత్నించరాదా అంటారు మీరు. గాంధిగారితో నాకు విరోధమెక్కడంటే, దమనం ఏరోజునైనాసరే, ఎవరికైనాసరే చాలా సులభ సాధ్యమైనట్టు మాట్లాడతారు, ఆయన.

He is misleading people and landing them into moral aberations, neurotic vagaries and self deception.

సాధ్యంగాని ఆదర్శాన్నికై బలవంతపరిస్తే, పర్యవసానం ఘోరం. ఆయన మాటని విచక్షణలేకుండా నమ్మేవాళ్ళు వేసకువేలు వుండవచ్చు.

✽

బెజవాడ

7-6-37

My dear Poor Worker,

ఈ ఎండాకాలం చెమటలోడ్చే మీ బాధనిచూస్తే దిగు
లొస్తోంది. పైగా మనం కలుసుకోడానికి వీలులేదు.

‘నే నెవరు?’ సాధనచేస్తున్నాను.

మద్రాసు వెళ్ళాను. బదిలీకి అడగాలని. అబ్దుల్ రహీం
గారికోసం. ఆయన గదిముందు కూచున్నాను ఆయన ఇంకా
రాలేదు. 15 నిమిషాలు నిశ్చలంగా కూచంటే మనసుకి
ఏదో గొప్పశాంతి వచ్చింది. తీరా ఆయనవచ్చి, ఎందుకు
అప్పుడే బదిలీ? అని అడిగితే, ఏమీ చెప్పబుద్ధి వెయ్యలేదు.
ఏమైతేనేం అనిపించి.

I smiled at the man who was refusing my
request and bade him a happy time in my
heart.

కనక మీ అబ్బాయికి కొంతజీనం, వుందన్నమాట. లేక
పోతే పీల్చి పిప్పిచేసే, యీ ఘోరమైన పరీక్షలు తప్పగల
శక్తి ఎందుకు వుంటుంది అతనికి?

పాల్ బ్రస్టన్ చదువుతున్నాను. మేకూడా అతన్నిచాలా
(Enjoy) చేస్తోంది. బలేవాడు. అతనుపైకి కనిపించిన దాని
కన్న, పుస్తకంలో బావున్నాడు.

౬౦

బెజవాడ

22-6-37

My dear busy bee,

నే నెవరులోకి ఇంకా దూరం వెడుతున్నాను. పోకూడా. అనేక వ్యాధులకి అది మంత్రం. ఇంకా విషయాలు తర్వాత వ్రాస్తాను.

చాలా దిగులుగా వెడుతున్నాను, విశ్రాంతిపట్నం.

So poor soul, నా కన్న మీరే దిగుళ్ళు పడుతున్నట్టున్నారు.

I wish I could be completely won over to Bhagvan.

ఈ ఉత్తరంలో చిత్ర మీకు సందేశం పంపుతుంది. చివరికిమైనా ఈలోపల మాత్రం, 'నే నెవరు' ఏకాగ్రతకి గొప్ప సాధన. నేను ఇంకా ఉన్నతమైన ఆనందాన్ని, అందుకుంటానంటారు భగవాన్. మార్గం చూపుతున్నారు. Let me give him a chance. రెండేళ్ళ క్రిందట, ఏకాగ్రత కోసం ప్రయత్నించి, విఫలుణ్ణయినాను. ఈరోజు మళ్ళీ అదే ప్రయత్నంచేసి, సహాయం చేసే ఏకాగ్రతకారణంలేకండానే, వైగా అన్నివిధాల అననుకూలమైన, పరిస్థితుల్లో, సాధిస్తున్నాను. తరువాత ?

౬౦

విశాఖపట్నం

29-6-37

My Dear pole star,

Your chit though pregnant.

పనిలో ప్రవేశించి దుఖభాజనమైన, పాడుబ్రతుకు ప్రారంభించాను. మళ్ళీ శలవపెట్టి పారిపోవాలనే బలవంతమైన కోర్కెతో యుద్ధం. ఆరోగ్యం బాగాలేదు.

మహర్షి గారి మహిమ (influence) విశాఖపట్నం మంత దూరందాకా వ్యాపించడమొనని భయంగావుంది. లేకపోతే తెలియనింగు స్కూళ్ళలోకి ప్రవేశించడానికి రోతపడుతుండేమో. నా మనసుని ఆకర్షించే ఇద్దరు స్త్రీలమధ్య, 'నే నెవరు'ని సాధకం చెయ్యడానికి, ప్రయత్నం చేస్తున్నాను.

Yes, plod on. There seems to be no escape from the prison. మనకి యీపని కైదునుంచి మోక్షం లేదు. కానీండి. కళ్ళుమూసుకుని కష్టపడండి. ఒక్క జైలు కాదు-జైలుపొరలు-శరీరం-సంసారం-బడి లోకం.

౬౨

విశాఖపట్నం

29-6-37

My dear menter, (స్వెల్లింగు)

Glory స్లోరీ! నన్ను బెజవాడలో కానక, భగవాన్ నాకోసం వెతుక్కుంటో ఈవూరువచ్చి 'మిజరీ'లో 'వ్యధలో' తన్నుకునే నన్ను కలుసుకున్నారు. వారితో ఒక గొప్పదినం గడిపాను. ఆయనతోనా? నా ఆత్మతోనేనా? ఏది! ఈ అంత శ్వాంతి అంతా భ్రమ ఏమో! పోనీండి. ఏమైతే నేం? It is worth gaining. మనని బాధించే భ్రమకంటే ఎంతోనయం. ఇంకా నాసంగతి బహిరంగ పరచకండి. నాకాళ్ళు నేలమీద (ఆకాశంమీదా!) సరిగా ఉననీండి. మనుషులు ఒకటే ప్రశ్నిస్తున్నారు, నన్ను ఆత్రుతగా భగవాన్ విషయమై. జవాబు చెప్పగల సామర్థ్యం రాలేదు, ఇంకా నాకు. వాళ్ళ ప్రశ్నలు నన్ను సందేహాల్లోకి లాగు తున్నాయి మళ్ళీ.

You see I am giving a chance to Bhagavan ఆడపిల్లలనించి నేనుపొందిన ఆనందంకన్న గొప్ప ఆనందాన్నిస్తానంటున్నారు భగవాన్. ఆ ఆనందంకోసమే నా అన్వేషణ. And being a constant experimenter, I seek and wish to know, what this new (or most ancient) happiness is.

నా జాతకంలో, నాకు ఉద్యోగపు ఔన్నత్యం, కీర్తి, సౌఖ్యం, ప్రియులు, ఇవన్నీ వుంటాయని చెప్పారు. వీటిల్లో ఒకటి నిజంకాలేదు. దేవతలు ఆ వరాలన్ని, యీ ఒక్క నా 'True self' కోసం అన్వేషణక్రింద మార్చారనిపిస్తోంది. జయం పొందగలిగితే నేను! ఇంకేం కానాలి!

నాకు ధ్యానం బాగా జరిగిననాడు, చాలా ఉత్సాహంగా వుంటాను. అదంతా వుత్తభమా? అది నాతో ఎప్పుడూ వుంటుందా? స్థిరమా? నిరుత్సాహపడి భ్రమేనని తెలిసి, మామూలుస్థితికి వెడతానా చివరికి?

కాని, నేనే విజయం పొందానా? కొంచమైనాసరే, భగవాన్ కన్న మిమ్మన్నే, thank చెయ్యాలి. ఎందుకంటే, మీమూలానకాక ఆయన నాకువుండేవారుకారుకద!

ప్రతిపుడయం సూర్యనమస్కారాలు చేస్తూనే వున్నాను. నా శరీరానికి నేనుచేసే, అపచారాలనించి, కాపాడుకుంటున్నాను అట్లా. నా ఆత్మకి, నేనుచేసుకునే అపచారాలన్నిటినీ కూడా, సమయింపచేసేందుకు, ఈ ధ్యానాన్ని మీరు నాకు యిచ్చి, కాపాడబోతున్నారా? ఇంకా సందేహంతో ఆలోచిస్తున్నాను.

G. k. Chesterton చదువుతున్నాను. ఇదివరకు అతన్ని చూస్తే అయిష్టం. He is ripping. ఏం వ్రాస్తున్నాడో చూడండి.

యువకుడు వొచ్చి తన వివేకాన్ని, మతశాసనానికి (Dogma) లోబరచలేనంటే నాకేమీ భయం వెయ్యదు. ఎందుకింటే ముందు తన బంధన (Dogma) అంటే ఏమిటో

తెలుసుకోడానికి తన వివేకాన్ని ఉపయోగించుకున్నాడా అని నా సందేహం.

సరదాలేని నిరీశ్వరవాదులువచ్చి, జడం, (matter) తప్ప ప్రపంచములో ఏమీ లేదంటే with a sort of calm horror of detachment, ఓ విధమైన విరాగంపుఘోరంతో వినేవాణ్ణి. ఎందుకంటే, ఆత్మ (mind) తప్ప ఇంకేం లేదని నా అనుమానం.

నిరీశ్వరవాది వచ్చి చాలా గొప్పగా దేవుడనేవాడు వున్నాడని తనకి నమ్మకంలేదంటూవుంటే, అసలు నిరీశ్వరవాది అనేవాడు, వున్నాడనే నమ్మకం నాకులేని సమయాలు వుండేవి.

బావుండలా!

నేనుధ్యానానికి వెళ్ళాలి.

Good bye.

౬౩

విశాఖపట్నం

5-7-37

My dear chum,

ఈపుత్తరాలకి జవాబు వ్రాయాలి అనుకోకండి. నాకు ఎవరూ లేరు- మాట్లాడటానికీ, సలహా అడగటానికీ. కనక మీకు వ్రాస్తున్నాను. ఈ ధ్యానం ప్రారంభించింతర్వాత హిస్టీరియాలాగు Fits వస్తున్నాయి నాకు. ప్రాణాయామం మూలంగా కుండలినిని రేపినప్పుడు, ఇట్లాంటివి సంభవిస్తాయని

చదివాను యోగం పుస్తకాలలో. ఆ స్థితిలో నాకు స్మృతి శుభ్రంగా, మామూలుగా వుంటుంది. కాని శరీరం వొణుకు తుంది—శ్వాస తీవ్రమవుతుంది. నాస్వాధీనంలోనే వుంటుంది. Phenomena: 'నేను' నించి నా మనసు తీసేస్తే మామూలుగా ఐపోతాను. భయంలేదులెండి, భగవాన్ కనిపెడుతూనే వున్నారు. గొప్ప ఆనందం ఏమీరాదు. కాని ఆ fire అయి పోయింతర్వాత, కొత్తగానూ, శాంతంగానూ వుంటుంది.

అవును, మీ మాలపిచ్చెమ్మ చెప్పింది నిజం. గంటల కొలది ఆ పనిమీద కూచోవాలి. నిటారుగా కూచుంటేనే తప్ప ధ్యానం వీలుకలగదు. వెన్నెముకా కాళ్ళూ వొకటే నెప్పి.

ఈ వూళ్లో H. G. wells 'Things to come' అనే pictura. నాకు వెళ్ళిచూడాలనివుంటుంది. కాని ప్రతిసాయిం త్రం సరిగా ఆరింటికి భగవాన్ నన్ను పట్టుకుంటారు. సినిమాకి బయలుదేరినవాణ్ణి రాత్రి పదింటిదాకా సముద్రంవొడ్డునే వుండిపోతాను.

ఈ అనుభవమంతా వయసుమళ్ళిన హిందువుల్ని బద్ధకంగా, పనులుమానుకొని, ఏంచేతకాని సనాతనుల్ని నిష్ప్రయోజకుల్ని చేసి కూచోపెట్టే మామూలు నిర్వీర్యత్వం కాదుకద! లేక నిజంగా 'నేను సత్యాన్ని' తెలుసుకునే మార్గాన వున్నానా? ఇప్పుడు చావంటే భయంపట్టుకుంది. భగవాన్ పొందిన మొదటి అనుభవం జ్ఞాపకంవస్తోంది. ఆ మధ్యాహ్నం ఆయన నా కిచ్చిన గొప్ప చిరునవ్వు—దాని అర్థం "You Agnostic!" అని అయివుంటుందా.

ఇంకో ఒకటి, రెండేళ్ళలో తద్దినాలూ, పూజలూ చేసే మూర్ఖాచార పరామణుడైన బ్రాహ్మణుగానో, బూడిదపూసుకున్న బైరాగి గానో, తయారవుతానా? మీరూ సుబ్బారావుగారూ నన్ను చూసి 'ఏమోయ్ నిరీశ్వరవాదీ, ఆంధ్రదేశ అపనమ్మక మహాసభాధ్యక్షా! ఏంచేస్తున్నావు?' అని వెక్కిరిస్తారుగావును ఇంకోసారి!

ఈ మీ ధ్యానం వ్యవహారం ఎందుకు పెట్టుకున్నానా అనిపిస్తోంది. It is passing the states of mere inquisitiveness. నాకు దానిమీద ఇష్టంపుడుతోంది. ఇంతా చేసి యిది నల్లమందు అలవాటువంటిదికాదుగద! మానేసి దీన్ని వొదిలించుకోనా? దీనివల్ల నేను, నాకూ ఇతరులకీ ఉపయోగం కాకుండా, ఐపోనుకద? భగవాన్ అట్లాకానంటారు. కాని ఆయనకి మాత్రం తెలుసా? Is he too not a victim perhaps to this self doping! ఈ స్వకీయ కృతనిషా వలలో ఆయనా పడి మోసపోలేదుకద! మనని బద్ధకస్తులుగా చేసే, ఏ సరమో ప్రజ్వల మాతుండేమో? ధర్మాలూ, విశ్వాసాలూ, ప్రేమో వొదిలిపోయ్యే lotus-eaters అవుతామా? ఈ ధ్యానం బలవత్తర మయ్యేట్టుంది.

Arresting and perhaps sweet too.

నా కింక సినిమాలులేవు. కథలు వ్రాయడమనేది లేదు. రోజులో ఉత్తమమైన గంటలన్నీ భగవాన్ తీసుకుంటున్నారు. పదిన్నరకే నిద్ర. ఎంత మధురంగా వుంది!

౬౪

Vizagpatnam
6-7-37

నేను చాలా అద్రుష్టవంతుణ్ణి. భగవాన్ పట్టుకున్నారు నన్ను చివరికి. G. V. the girl hunter, and story writer is going to die. స్త్రీకాముకుడు, కథకుడు, చలం చచ్చిపోబోతున్నాడు. అప్పుడే భగవాన్ కొంచెం ముక్కతినేశారు. అతనిలో, ఈశ్వరసందేహంలో, శృంగార తత్వంలో మునిగి బీరుతాగే, మాంసంతినే ఆడవాళ్ళని ముద్దుపెట్టుకునే Beer drinking mutton eating, girl kissing, G. V. జీవిలో ఆత్మవుదని గుర్తించ కలిగింది-మీరూ, అవును మీరూ-మీరూ.

నా కేదో సాక్షాత్కార మయిందనుకోకండి. కాని నాలోని యీకాస్త మార్చే, గాలిని మరింత చల్లగానూ, కాంతిని ఎక్కువ తేజోవంతంగానూ, సముద్రాన్ని యింకా నీలంగాను మార్చింది, ద్వేషాలు కరిగిపోతున్నాయి. తోడి మానవులమీద కొత్తపేమ వుదయించింది. చివరికి బ్రెయినింగు స్కూలుకూడా నాకు 'టెబర్నికీల్' అయింది. భగవాన్ నిజంగా నన్ను స్వీకరిస్తారంటారా? అవును పడమటి దేశాల్లో తన సందేశాన్ని వ్యాపించమని బ్రెన్టన్ ని నరుకున్నారు, భగవాన్. ఆధిదేశంలో ఆపనికే ఇద్దరు గొప్ప రచయితల్ని పట్టేశారు- టక్కరు భగవాన్.

నాకు పొగరెక్కిందంటారా?

అవును. ఈ కాస్త కొత్త అనుభవమూ నాకు గర్వాన్నిస్తోంది. Dear Self, రోడ్డులో ఒక్క వొంపు తిరగాలి అంతే. చివరికి మీ D. I. పనికూడా love's labour కింద మారుతుంది. మీకు నేను పాఠాలు చెప్పడం చూడండి. మీకు! మీకు! నిర్మలులు, పరిశుద్ధులు మీకు!

నిన్న సాయంత్రం నాకు వొళ్ళు బావుండలేదు. 'ఈవాళ భగవాన్ దొరకడు ఎట్లాచూ. సినిమాకన్నా వెడదాం' అనుకున్నాను. సైకిల్ మీద బయలుదేరానో లేదో నవ్వు వినపడ్డట్టయింది. 'నువ్వు నావాడివి. నీ కింక సినిమా లెక్కడివి?' అన్నట్టు.

ఐనా వెళ్ళాను - సగందూరంలో స్నేహితులు కనపడి ఆపేశారు. ఇంటికి వచ్చి మంచి పిల్లాడిమల్లే నిద్రపోయినాను. కాని ఎన్నటికైనా సినిమాల ఆకర్షణగాని, చిరునవ్వు అందంగాని, నామనసులోనించి పోతుందా? నాకు పోనాలని లేదు - ఎందుకంటే యీ ఆకర్షణలు పోయినాయూ, జీవం లేని వాళ్ళతో జమ ఐపోతాను. కాని భగవానే తినేస్తే, మృత్యువు అద్భుతంకాదా? ఏదో నాలో పుట్టిన ఏతాత్కాలిక సంచలనానో, (a subjective mood) —a phase of passing exhilaration గొప్ప చేసుకోటంలేదు కద ? ఏ వుదయమో పక్కమీదనించి లేచి, మళ్ళీ యథాప్రకారం అయిపోనుకద! పోసిండి ఏమైతేనేం. ప్రస్తుతం నవ్వుతో. ఏడుస్తో, యీ అర్థంలేని గొడవనంతా వ్రాసాను మీకు.

ఎందుకు వ్రాసాను మీకు? మరి నా ఉత్తరాలు చదవడం సరదాలని ఎందుకనాలిమీరు? ఈ దీర్ఘమైన బాధనిభరించండి.

So long it lasts, this mood is sincere.

‘వాచ్చినంతవరకు ఈ ఆత్మానుభవం వాస్తవం. ఎక్కడో
ఏ రహస్యపు జలం (fountain) బైటికి చిమ్మి ముంచెత్తు
తోంది. వుంటుందా! పోతుందా?

భగవాన్ కే తెలియాలి. అల్ప ఆత్మజ్ఞే, ఈచిన్న వైన
చుక్క నా పెదిమలపై రుచిచూసి, తల తిరిగి (losing my
balance) యీ గొడవంతా వ్రాస్తున్నాను మీకు. ఇది
పిచ్చిగొడవా? అవునే అనుకున్నా, ఎంత మధురం!

Yours in Bhagavan
G. V.

Indeed the prophecy is fulfilled Bhagavan
has come to

కృష్ణాతీరం

for you and even for me.

౬౫

వికాఖపట్నం

8—7—37

My dear Joint Firm,

ఈ simple repetition నేనెవరు? అనే ప్రశ్నని జపిం
చడం నన్ను ఏదో స్తానానికి తీసుకుపోగలదని విశ్వసించగలి
గితే! ‘నేనెవర్ని?’ అని అడగడానికి నేనెవర్ని? ఆ నేను
అనేది ఏమిటి: ఇదంతా Puzzling గా వుంది. ఈభగవాన్
నాతో చలగాట మాడుతున్నారు. దాగుడుమూత. నాదో

వలో ఆశలూ ఆకర్షణలూ కల్పించి నన్ను పరీక్షిస్తున్నారు. ఆరోగ్యం బాగాలేదు. ఆరోగ్యం బాగాలేకపోతే భగవాన్ దగ్గరికిరారు. నాకే ఈసంగతిలో శిశ్చయంగా నమ్మకం కలిగితే అన్నీ వాదిలి భగవాన్ నే అనుసరిద్దను.

— —

విశాఖపట్నం

11—7—37

My dear happy one,

మూడురోజులనించి వాంటో బాగాలేదు. భగవాన్ కి రోగిగస్త శరీరంచూస్తే, ఆనవ్యంగావును.

ఆయన సామీప్యం తప్పిపోయింది. ఈవాళ (ఆదివారం) దాకా నేను ఆగవలసి వచ్చింది. 'నిన్న నేను నిద్రపోయి లేచేప్పటికి, మీ వుత్తరం నాకోసం ఎదురుచూస్తోంది. 'చదివాను. హఠాత్తుగా ఏడవడం ప్రారంభించాను. నా హృదయం భగవాన్ కి తెరుచుకుంది. నాతోనే వున్నారు ఆయన.

వాడిలిపోయే మన ఆత్మల్ని-ఒకరి కొకరం వికసింప చేసుకునేందుకు సహాయపడాలని వ్రాసి వున్నట్టుంది.'

ఒక వారం గొప్పగా గడిచాను. ఇక ముందు ఏం జరిగినా ఏమైనా, మీకు వ్రాసిన నా అనుభవం ప్రతిమాటా వాస్తవం. ఒకప్పుడు చేను భగవాన్ పాదాలకి, చాల సమీప వర్తినై నానని అనగలను. మళ్ళీ సందేహాలు.

పుత్రనిర్గుణమైన శాంతి (negative peace) వల్ల నా కేమీ తృప్తిలేదు. I should prefer unrest and turbulence. అంతకన్న అశాంతి, తీవ్రమైన బాధా నయం.

‘తొందరపడకండి’ అంటారు మీరు. కాని ఏమీ చెలీని వాణ్ణి, ప్రథమస్థితిలో వున్నవాణ్ణి, ఏం కలుగుతుంది నాకు, ఇంత తొందరగా! కొన్ని జన్మల తరవాతగాని, ఏమీ లాభంలేదేమో! కొన్ని లక్షల జన్మల తరవాతగాని, ఏమీ లాభంలేదేమో! కొన్నిలక్షల జన్మలతరవాత లభించే దాని కోసం, (అదీ చాలా సందేహం) ఇన్నేళ్లు నాకు సుఖాన్నిచ్చిన వాటినిన్నిటిని వోదులుకోనా?

కనక భగవాన్ కి అల్టిమేటం Ultimatum ఇస్తున్నాను.

‘నీకు అవసరమైతే నీ పూజకు యీపుష్పాన్ని తొరగా ఏరుకో. కాకపోతే దుమ్ములోపడి నశిస్తుంది’ — బాగుల్.

ఇల్లాంటి ‘అల్టిమేటం’ అరణాచలానికి ఇవ్వలేదా భగవాన్?

ఆయన అరుణాచలమాల, బైబిల్లో, Songs of songs గీతాంజలిలో కొన్ని గీతాల్ని జ్ఞప్తికి తెస్తోంది.

అవును. గుడ్లూ, మాంసమూ మానేశాను. భగవాన్ సాత్వికాహారం తీసుకోమన్నారని సౌరిన్ చెప్పింది. రెండు మాట్లు తింటే, రెండుసార్లు, ఘోరంగా డోకులువెళ్ళాయి. నా జీర్ణకోశాన్నిసద్ది, ఆరోగ్యాన్నిచ్చే ఆహారం అట్లా ఆయింది. తాగినా అంతే, కక్కులు వెళ్ళిపోయినాయి.

ఆహార పానీయాలు నా స్వాధీనంలో వుంచుకోగలను. ఎందుకంటే ఎప్పుడూ వాటినిచూసి నాకు గొప్పమోహం లేదు.

కాని ఆడపిల్లలా?— ప్రయత్నిస్తాను. అయినా, ఆడవాళ్ళు నావేపు రాకండా భగవానే జాగ్రత్త తీసుకుంటున్నట్టున్నారు. ఏమైనా, నా అంతట నేను వేటకు బైలుదేరను.

‘ప్రస్తుతం కొన్నాళ్ళు మానండి’ అంటారు మీరు. నా ఆత్మ ఏ కొంచెం సాక్షాత్కారమైనా, నాకు ఆడపిల్లల అవసరంలేదు అంటాను నేను. చివరికి హాయిగా నవ్వుతారు మీరు నన్నుచూసి. భగవాన్ సంగతి ఎవరితోనూ చెప్పను. చెప్పకోడానికి సారీనీతప్ప ఎవరూలేరు అయినా.

మా డాక్టరుగారు వున్నారు. ఆమెనించి, ఏమీ దాచను. ఆమె చిరునవ్వుతో ‘సరేకానీ— యీ కొత్తపిచ్చి నీకు సరదాగా వున్నాళ్ళు’ అంటారు తెలిస్తే.

౬౨

విశాఖపట్నం

11-7-37

ఇప్పుడే మీ కో ఉత్తరం టపాలో వేశాను. తమాషా జరిగింది. అది మీకు వ్రాయాలి. భోజనంచేసి, నా భగవాన్ కోసం, కూచుందామనుకున్నాను. భోజనం, తరవాత, అరగంట సేపుదాకా, మెదడుతో పనిచెయ్యలేను, వదువుకూడా చాతకాదు. కాని మెదడు పనులలోకి అన్నిట్లోకీ, కేంద్రీకరిం

చడంలో, బలవత్తరమైన భగవాన్ ధ్యానం పొట్టనిండా భోజనం చేసినాకూడా సాధ్యమవుతుంది.

తరవాత-బట్టలులేవు-లాండ్రీ చాకలి రాలేదు బట్టలతో పారిపోయినాడేమో ననుకున్నాను లాండ్రీకన్నా వెళ్ళాలి, లేకపోతే, బట్టలు కొని కుట్టించుకోవాలి, లేకపోతే కుట్టడానికే వచ్చిన, కొత్త బట్టలన్నా తెచ్చుకోవాలి దర్జీనించి. వూరికి ఆ చివరికి వెళ్ళాలి

కాని భగవాన్ ఏమంటాడు—'(Dont worry) ఆదుర్దా వద్దు. కాలంవాచ్చేప్పటికీ అన్నీ జరుగుతాయి.' సంఘసంస్కారము - స్త్రీల బాధల విషయమూ అంతేనేమో !

కాని నాకు విశ్వాసంలేదు. లేచి బట్టలు వేసుకుని, బయలు దేరుతున్నాను. ఎవరో తలుపు కొడుతున్నారు. చాకలి. బట్టలు ఇంట్లో పెట్టాను. ఎట్లానూ బైలుదేరాను కదా అని దర్జీదగ్గరికి వెడదామని రోడ్డువెంట 20 గజాలు వెళ్ళేనో లేదో, ఓ మనిషి నన్నాపాడు.

'ను వ్వెవరు?'

'నేను మీ దర్జీని. ఎప్పుడు పంపను బట్టలు?'

నన్ను వెళ్ళవద్దని, త్వరపడవద్దని భగవాన్ సూచేశం. కాని ఉత్తరాలు వెయ్యాలే? కాని ఇక్కడి టపాపెట్టెలు ఆదివారాలు తెరవరు. మళ్ళీ బయలుదేరాను ఆ చివరికి. పక్కపోస్టు పెట్టెలో ఎవరో ఉత్తరాలు వేస్తున్నారు. ఆ పెట్టెని మాత్రం ఆదివారాలుకూడా తెరుస్తారని చెప్పారు.

ఇది (coincidences) కావచ్చు. కాని ఆశ్చర్యంగా ఓసారే జరిగాయి - ఎవరో ఉద్దేశించినట్టు. ఇల్లాంటివి ఇది

వరకూ జరిగి వుండవచ్చు. ఎంత అదృష్టం! అనుకొని వుంటాను అప్పుడు. కాని ఇప్పుడు భగవాన్ కావలసి చేశారు అనిపిస్తోంది.

నాకు భగవాన్ పిచ్చి పట్టలేదుకదా? ఇంకా సాయంత్రం దాకా భగవాన్ తో కూచోవచ్చు.

నిన్న సాయంత్రం 'ఇవాళ నువ్వు సినిమాకి వెళ్ళవు' అన్నారు భగవాన్.

'ఇవాళ చాలా మంచిబొమ్మ త్రివర్ణచిత్రం. Marlene Deibrich కథానాయకి—' మొదలైనవి చెప్పాను నేను.

'కాదు వెళ్ళకు' అన్నారు భగవాన్.

'చూద్దాం మీరు నాతో వుంటే వెళ్ళను లెండి' అని జిత్తుగా అన్నారు.

'అట్లాకాదు. ముందు ఇప్పుడే వాగ్దానంచెయ్యి' అన్నారు ఆయన.

చాలా అయిష్టంగా వొప్పుకున్నాను.

ఆరయింది. ఒకటేవాన. చీకటి-వొంటరితనం- గది పక్క అమ్మాయి ఇక కనపడకుండా వెళ్ళిపోతుంది వూరికి. దిగులు లోంచి ఏచెయ్యను? సినిమాకి వెళ్ళితీరాలి. కాని వాగ్దానమో! కాని నా వాగ్దానం-ఎవరికి? నామనసులో మాయకి ఇట్లా వొంటరితనంతో బాధపడమని భగవాన్ ఆజ్ఞా? వాన లోనే బైలుదేరాను. ఇరవైగజాలు వెళ్ళాను. వానలోతడిసే కుమ్మరోగికి తొడిలేదు! భోజనానికి డబ్బిచ్చాను. ఎందుకో యింక వెళ్ళలేనంత జబ్బుతోచింది నాలో. తలనెప్పి. తిరిగి వచ్చాను. మాయంటి పక్క-అమ్మాయి ప్రయాణం మాను

కుంది. కాని నా తలనెప్పి? ఇట్లా బాధపడవలసిందేనా? కాని యీ తలనెప్పితో సినిమాలో యింకా బాధపడేవాణ్ణి కదా!

అని వెళ్ళడం యోచన మాచుపన్నాను. నెంటనే వాన ఆగింది. అందమైన నిద్ర. సాధారణంగా జరిగే పనులకి ఏదో మహత్వం ఆరోపించి, ప్రాముఖ్యత నిస్తున్నాను. కాని మా మూలుగా జరిగే పనులనేవి వున్నాయా లోకంలో? ప్రతిదీ అద్భుతమే మహత్వమే. ప్రతి చిన్నదానిలోనూ, Mysterx ని (మహత్వాన్ని) చూడడంవల్ల చివరి మహత్వాన్ని, Ultimate mystery ని తెలుసుకునేందుకు శిక్షణ పొందు తోంది మనసు.

Glory to Bhagavan భగవాన్ కి జై.

మీకు ఒకటి చెప్పడం మరచిపోయినాను. మొన్న పింగళి లక్ష్మీకాంతంగారు అడిగారు నన్ను - 'మీరు రమణమహర్షి ద్వారా మారిపోయారట కాదా?' అని. ధైర్యంగా 'లేదు' అన్నాను. 'అవు నవును ఆయన శాసించే యోగసాధన చెయ్యలేము' అన్నారు ఆయన. క్రైస్తుని నిరాకరించే పీటరు మల్లే లోపల సిగ్గుపడుతో వైకి నవ్వాను. కాని నేను చేసిన పని మంచిదే అనిపిస్తోంది. నేను అవునంటినా నన్ను ఒకటే ప్రశ్నలు వేస్తారు ఆయన. నమ్మించేటట్టు అబద్ధం చెప్పడం చాలకాలేదు. బాధ పడేవాణ్ణి ఆ ప్రశ్నలతో. ఎవరికి గాని నాహృదయ రహస్యనిధి Secret treasure of my Heart ఎట్లా చూపగలను.

డిశంబరులో భగవాన్ దగ్గరికి వెడదా మంటారా? సరే వెడదాం. పిలుపు గట్టిగా రానిండి. డిశంబరు వచ్చేటప్పటికి ఏది ధర్మమో, ఏదికాదో, నా హృదయానికి, చెప్ప గలగ నన్నా గలగాలి, లేక నన్ను వొదిలిపో నన్నా పోవాలి భగవాన్.

రోమాలు పట్టే చిన్న పిల్లవాడినైనానా? అవును నాకు సరకమన్నా, పాపమన్నా, ఆడపిల్ల లన్నా భయంలేదు.

ఏమిటి! వడ్డకుడు చచ్చిపోతే దుఖమా మీకు? నాకు వుండే యిద్దరు వడ్డకులూ చచ్చిపోయారు. సంతోషంతో నిండిపోయినాను, ఇంకా లేరుగాని. వడ్డకుడి చావుకన్న ఉత్సాహమైనవార్త - ఏబావదో మరణవార్త (ఒక్కడుతప్ప) తప్ప ఇంకేంఉంటుంది? మళ్ళీ ఎక్కిరింపు mocking mood లోకి దిగానా? అవును ఇంకాపోలేదు—పోదు.

నాచుట్టూ ఇన్నేళ్లు స్తాపించుకున్న, ఆలోచనలపద్ధతులూ, సుఖాల అలవాట్లూ వీటిని వొదుల్చుకోవాలనే తలుపు, నాకు భయమేస్తుందని మీకు తెలుసు. నేను ప్రవేశించబోయే, కాంతివంతమైన శూన్యం (void of light) నాకు కనబడు తోంది. ఈ కొత్తపద్ధతి, మరణమంత భయంకరగా ఉంది. కాని, చావుకాని యీ ఆధ్యాత్మికానుభవంగాని, నే ననుకు న్నంత భయంకరం, కావేమో కాని—

But I feel so lost

yours in Bhagavan still

V.

౬౮

వైజాగ్

12—7—37

I regret why I undertook this Bhagavan's business. He is very, exacting and I am not having a dot of Peace. One fine morning I have done with Bhagavan. You will say Bhagavan has not done with me yet. We will see.

Very restless and ill, in Body and soul.

ఈ భగవాన్ వ్యవహారం ఎందుకు పెట్టుకున్నానా, అని పశ్చాత్తాప పడుతున్నాను. ఒక్కరవ్వ శాంతి లేదు. ఏ ఉదయాన్నో, భగవాన్ కి స్వస్తి చెబుతాను. కాని భగవాన్ కి, నాతో పని, తీరలేదంటారు మీరు. చూద్దాంకదూ ? శరీరంలో, ఆత్మలో చాలా చికాకుగా జబ్బుగా వుంది.

౬౯

వైజాగ్

13—7—37

My dear boy,

లేదు. పాపం చేశాననికాని, తప్పు చేశాననిగాని నా కేమాత్రమూ లేదు.

(చలానికి ఒక స్త్రీతో సహవాస మయింది)

నేనేం పాపం చెయ్యలేదు. ఆధ్యాత్మిక జీవనానికి నే నింకా 'పక్షం' కాలేదు. అనుకుంటున్నాను.

అది పోసిండి - చాలాఫేదంలో - బాధలో - చికాకులో
వున్నాను, చాలాకారణాలవల్ల. కాని, నిజంగా కారణమే
లేదు.

Life is a dirty lie. No saul. No realisation. Al l
foolishness and illusion. A few cells have
gathered together, to suffer and be duped and
rend themselves, with misery and extinction.
That is Life.

జీవితం అసహ్యమైన అబద్ధం. ఆత్మా లేదు. ఐక్యమూ
లేదు. అంతా వెర్రి - మాయా - కొన్ని జీవాణువులు
చేరాయి యిట్లా బాధ పడటానికి, మోసపోవడానికి, ఫేదంతో
నాశనంతో చీల్చుకుపోవడానికీ. అదీ జీవితమంటే.

ఇంకా ఇట్లా బతకలేదు. ఇట్లా వీలై నప్పుడట్లా, ముక్కు
మూసుకుని, మూలకూచుని దేహంలో జబ్బుతో, అర్థంలేని
ఆ బడిపనితో బాధపడుతో.

✓ This thing must end.

ఆఖరు కావాలి యీ వ్యవహారం. తాగి మరిచిపోతే!!
నామీద నాకే తిరగబాటు చెయ్యా లనిపిస్తోంది.

I am bitt er.

౭౦

విశాఖపట్నం

17-7-37

సందేహ విశ్వాసా లనే అలలమీద, ఇటూ అటూ వూగు
తున్నాను. ఏమైనా ఇంతకన్నా నాకేమీ అందకపోతే,

గంటల కొద్దీ, ఈ ధ్యానంలో కూచోలేను. కాని ఇప్పుడే ఓ ముష్టి అతను పాడుతున్నాడు.

“మూడు మూల్లాబావిలోనా
ఆరు మూల్లా చాపవొకటి
మూలమెరిగీ గాలమెయ్యరా
జై గంట లింగా శ్రీరామలోల
దీని భావము నీకు తెలుసూరా”

ఎవరికి తెలుసు?

పాడి అణా సంపాదించాడు నానించి. అణా ఇయ్యడం కాదు ముఖ్యం. అర్థంలేని యీ తుక్కు (arrant foolishness) పాడే అతనికి, అణాలు ఇస్తున్నానని:

ఈవేళ పొద్దున్న, ఇంకో ముష్టి అతను ఒక సారకాయ బుర్ర వీణ పట్టుకొచ్చాడు. క్షవరం చేసుకొంటున్న నా గుండెల్లో ధ్వనించింది ఆమోత. ప్రత్యేకం పోయి అతనికి డబ్బు లిచ్చాను. My usual equilibrium is disturbed. నామామూలు స్థిమితం తబ్బిబ్బయింది.

కాని ఎందుకు? ఏం లాభం? అని నిరంతరం ప్రశ్నించు కుంటున్నాను. నేను యీ ముష్టివాణ్ణిచూస్తే మండిపడేవాణ్ణి- ముఖ్యం, బుర్రలు మీటుతో యీచెత్తపాటల్నిపాడేవాళ్ళని చూసి.

ఆ “మూలమెరిగీ గాలమెయ్యరా”

నా హృదయాన్ని వెంటసంటి పలికిస్తోంది. ఎంత గొప్పగా అన్నాడు. నా ప్రస్తుతస్థితిలో అట్లాంటికవిత్వమే, కవిత్వ మనిపిస్తోంది.

అది పోసిండి - చాలాఫేదంలో - బాధలో - చికాకులో
వున్నాను, చాలాకారణాలవల్ల. కాని, నిజంగా కారణమే
లేదు.

Life is a dirty lie. No saul. No realisation. All
foolishness and illusion. A few cells have
gathered together, to suffer and be duped and
rend themselves, with misery and extinction.
That is Life.

జీవితం అసహ్యమైన అబద్ధం. ఆత్మా లేదు. ఏక్యమూ
లేదు. అంతా వెర్రి - మాయా - కొన్ని జీవాణువులు
చేరాయి యిట్లా బాధ పడటానికి, మోసపోవడానికి, ఫేదంతో
నాశనంతో చీల్చుకుపోవడానికీ. అదీ జీవితమంటే.

ఇంకా ఇట్లా బతకలేదు. ఇట్లా వీలై నప్పడల్లా, ముక్కు
మూసుకుని, మూలకూచుని దేహంలో జబ్బుతో, అర్థంలేని
ఆ బడిపనితో బాధపడుతో.

This thing must end.

ఆఖరు కావాలి యీ వ్యవహారం. తాగి మరిచిపోతే!!
నామీద నాకే తిరగబాటు చెయ్యా లనిపిస్తోంది.

I am bitter.

౭౦

విశ్రాంతి

17—7—31

సందేహ విశ్వాసా లనే అలలమీద, ఇటూ అటూ వూగు
తున్నాను. ఏమైనా ఇంతకన్నా నాకేమీ అందకపోతే,

గంటల కొద్దీ, ఈ ధ్యానంలో కూచోలేను. కాని ఇప్పుడే ఓ ముష్టి అతను పాడుతున్నాడు.

“మూడు మూల్లాబావిలోనా
ఆరు మూల్లా చాపవాకటీ
మూలమెరిగీ గాలమెయ్యరా
శైగంట లింగా శ్రీరామలోల
దీని భావము నీకు తెలుసూరా”

ఎవరికి తెలుసు?

పాడి అణా సంపాదించాడు నానించి. అణా ఇయ్యడం కాదు ముఖ్యం. అర్థంలేని యీ తుక్కు (arrant foolishness) పాడే అతనికి, అణాలు ఇస్తున్నానని.

ఈవేళ పొద్దున్న, ఇంకో ముష్టి అతను ఒక సారకాయ బుర్ర వీణ పట్టుకొచ్చాడు. క్షవరం చేసుకొంటున్న నా గుండెల్లో ధ్వనించింది ఆమోత. ప్రత్యేకం పోయి అతనికి డబ్బు లిచ్చాను. My usual equilibrium is disturbed. నామామూలు స్థిమితం తబ్బిబ్బయింది.

కాని ఎందుకు? ఏం లాభం? అని నిరంతరం ప్రశ్నించు కుంటున్నాను. నేను యీ ముష్టివాణ్ణిచూస్తే మండిపడేవాణ్ణి ముఖ్యం, బుర్రలు మీటుతో యీచెత్తపాటల్నిపాడేవాళ్ళని చూసి.

ఆ “మూలమెరిగీ గాలమెయ్యరా”

నా హృదయాన్ని వెంటనంటి పలికిస్తోంది. ఎంత గొప్పగా అన్నాడు. నా ప్రస్తుతస్థితిలో అట్లాంటికవిత్వమే, కవిత్వ మనిపిస్తోంది.

గుడ్డి ముసలిఅతనూ, అతన్ని నడుపుతో ఒక పిల్లా-
ఆపాట పాడింది.

నేనూ, సారిస్.

ఆశ్రమంనించి వచ్చిన ఉత్తరాన్ని మీకు పంపు
తున్నాను, కొంత దారి చూపుతోంది. నిరంజనానంద్
ఎప్పుడూ బళ్ళో టీచరుషని చేయలేదుకద! “ఈధ్యానంకోసం
నాతక్కిన సుఖాలూ, పనులూ, పిల్లలతో ఆడుకోడంకూడా
వొదిలి వెయ్యాలా?” అని నేను అడిగితే, సైకాలజీ పుస్తకం
లాగు జవాబు వ్రాశారు, ఆయన.

ఓపిక పట్టండి. కాలం రానిండి. నేను మిస్టిక్ కథలూ,
నాటకాలూ వ్రాస్తాను.

Glory to Bhagavan.

౭౧

విశాఖపట్నం

1-7-87

My dear Deckshit Bhagavatar,

భగవాన్ నన్ను వాడిలేళ్ళేప్పటికీ, స్త్రీ చేతుల్లోకి వెళ్లాను.
I am feeling dirty and sick in soul. ఈ వాళ
ప్రొద్దున ఆమె చక్కగా, అలంకరించుకొని వచ్చినా, ప్రాయ
శ్చిత్తంకింద ఆమెవరక చూడనన్నా లేదు నేను.

మళ్ళీ భగవాన్ తో సంధిజరిగింది. క్షమించారేమో
నన్ను! ముందు యీ సౌఖ్యాల నన్నిటినించీ, నాకు రుచి
లేకుండా చేశేట్టున్నా రాయన.

రైల్వో వొస్తో కాలమూ, దూరమూ, వుత్తర్రామ అని తెలుసు కొన్నాను. 'సద్దర్శన్'లో ఆ సంగతే చదివాను ఇవాళ.

భూత భవిష్యత్తులు 'ఇప్పుడు' మాత్రమే ఎక్స్టా కాగ లవో అర్థంకాలేదు. How past and future are only 'now' I understand but do not realise. అర్థమవు తుంది. కాని అనుభవం కాదు.

నిరంజనానంద్ వ్రాసిందాంటో నేను ఇది వొప్పకోను. ఆయన, ధ్యానం వైరాగ్యాన్ని ఇవ్వాలంటారు. ముందు ధ్యానాన్ని నాకు ఆనంద మివ్వమనండి అంటాను నేను. వైరాగ్యం దానంతట అదే రావాలి. కాని నేను దేన్నీ వొదులుకో బోవటం లేదు. తిండి, తాగుడూ, మోహం, తాత్కాలికంగా శిక్షణక్రింద యీ Experiment కోసం వొదులుకున్నాను. ఆత్మలో కలిగే ఆనందంలో నాకు నమ్మకం లేకపోలేదు. యీ ధ్యానంవల్ల 'త్యాగం' వొదులు కోడం (abstinence) సులభ మాతోంది. కాని దేన్నీ నాకు వొదులుకోవాలని ఇష్టంలేదు. అవును, సినిమాకాని, ప్రేమదృష్టిగాని, మంచి పుస్తకంగాని వొచ్చినా ధ్యానం చెడకొడుతుంది.

V. V. P. S is my friend of old Eton days continuing into Oxford and Guntur. అతను పేచీ కోరు. కాని అతని హృదయం బంగారం. అతని భార్య, చాలా ఉత్తమురా లంటారు. కనుక కానీండి పెళ్ళి.

ఎందు కా బాధ మీకు ?

భగవాన్ యీ తమాషా చేస్తారు. ముందు మనని బాధ లోకి తోసి, తన శరణు చొచ్చేటట్టు చేస్తారు. Bhagavan plays this bad trick of making us meserable, and forcing us to seek him for refuge. Cheer up, my boy, every thing is going to be alright with us two.

మీ స్నేహితులు నాపుస్తకాన్ని విమర్శించారు చూశారా? తాను గొప్ప 'అర్టిస్టు'ని అని స్వవిశ్వాసంవున్న ఆయనే వ్రాసివుంటాడు ఆ విమర్శ. నా నీతులతో వాళ్ళకి వున్న తగాదాలతో, నాకు తగాదా ఏమాత్రమూ లేదు - కాని అశ్లీలం వ్రాయడమే నా ఉద్దేశ్యంకాదని వాళ్ళు గుర్తించకలిగితే - ఆ కథల అందం చూడనంత గుడ్డివాళ్ళు ఎట్లా కాగలరో నేను ఆలోచించుకోలేను. అందులో కొన్ని కథలు technically perfect.

Cheerio

ఇంతమంది చిన్నకథను గురించి వ్రాస్తున్నా - చిన్నకథ ఏమిటో తెలిసినవాళ్ళు ఒకరూ కనపడరు.

౩౨

వై జా గ్

5-8-37

My dear cunny-boy,

హల్లో, హల్లో ఎట్లావున్నారు మీరు? హల్లో హల్లో? మాట్లాడరేం? ఎక్కడవున్నారు? ఏం చేస్తున్నారు? ఏమిటి? బిగ్గిరిగా చెప్పండి. తనిఖిలా? కమానులా? Thank you.

నేనా ! నేనా ! Smoking and laughing. సిగరెట్లు కాలుస్తో, నవ్వుతున్నాను. లేదు - మానస తినటంలేదు. త్రాగుడూలేదు.

దోష చేసుకుని ముందుకి పోతున్నాను. I am pushing on. భగవాన్ నాపైని దయగావున్నారు. అవును. ఏళ్ళనించీ, పేరుకొన్న కిలుము, క్రమంగా కోమేస్తున్నారు ఆయన. ఈ పాతహృదయంమీద అక్కడక్కడ వెలుతురు రేఖలు పడుతున్నాయి. Glory to Bhagavan.

ఈ గాడెదని వెనకనించి వెడుతున్నాను. ముందునుంచి బ్రతిమాలి ఆకర్షిస్తున్నాను. కాని ఆడగాడిదలంటే ఇష్టం దీనికి. వాటిని వొదలనంటుంది.

It is indeed cruel, you are not allowed the time to call your soul your own. శలవు పెట్టండి.

అవును మార్గం కష్టతరం. మనకి గొప్ప ఉపయోగించే సమయాలని, అనారోగ్యమూ, స్నేహితులూ మింగేస్తారు. కాని వంటరిగా బతికే నాకు ఒక గంటసేపు కబుర్లు చెప్పే స్నేహితులన్నా లేకపోతే, జీవితం మరీ ఒంటరి ఐపోతుంది. సావాసం కావాలంటే ఏదో ఒకటి ఇచ్చి కొనుక్కోవాలి. We have to pay for the company we get భగవాన్ బోధించే మార్గం తప్ప నాకు ఇంకేంకాని లేదని స్పష్టమౌతోంది. భగవాన్ సహాయం చేస్తేనేకాని చాలా కాలంపట్టేట్టుంది నా ప్రయత్నం. ఆసక్తులు ఎన్నో వొదులు కుంటున్నాను. కాని absolute surrender కావాలం

టారు భగవాన్! నాకే విశ్వాసు కుదిరితేనా! కాని అవిశ్వాసి నైన గడిపిన కాలానికంతా ఫలా అనుభవించాలి ఇప్పుడు.

౭౩

Vizag
12-8-87

My dear Buddy John,

(ఎవరో భారతీయో చలాన్ని తిట్టారని

దీక్షితులుగారు వ్రాశారు)

మీరు చెప్పేటూట నిజమే నేను కథలు మానేశాను. వ్రాసినన్నాహ్మ నాకథల్ని తిట్టినవాళ్ళే. నేను వ్రాయడం మానేశానా, ఇంక 'ఎంతమంచి కథలు వ్రాశేవాడు ఇట్లా ఐపోయినాడు?' అంటారు. మొగవాడు స్వార్థపరుడైన ప్రభువని (tyrant) సృష్టి స్త్రీవైచ చూపే క్రౌర్యాన్ని ఆధారంగా స్త్రీని బాధపెడుతున్నాడనీ, నేనువ్రాసే చేదు సత్యాన్ని Bitter truth ని చెప్పడానికి నేనుపూసే శృంగా రపు చెక్కెరని చప్పలించు కోడం కోసమే, ఇప్పుడు నా కథలు చదువు తున్నారని నాకు తెలుసు.

అతను ఏ సుబ్రహ్మణ్యమో, ఆ వ్రాసిన ఆయన్ని నే నెరగను.

బాధ పడే శరీరాన్ని వేరుగా చూడాలని మీరు చేసిన ప్రయత్నం చాలా గొప్పగావుంది. మనసులోనన్నా అందటం లేదు. ఆ ప్రయత్నం నాకు కొంత కాలానికి చేతనవుతుం దేమో!

నాదగ్గరికా? శాంతికోసమా! !

మీరు !

మిమ్మని చూడాలనే సంతోషానికి, స్వార్థంగా లోబడి మిమ్మని రమ్మంటున్నాను.

కాని నాదగ్గరికి శాంతికా మీరు!

శ్రీ శ్రీని కలుసుకున్నాను యీ పూళ్ళో. ఇప్పుడు అతనూ విశ్వేశ్వరావూ జుట. నేను వుత్త పశువుల్లో పశువు bestial brute నని విశ్వేశ్వరావు రహస్యాభిప్రాయం.

శ్రీశ్రీ పరై నవాడు. కాని భగవాన్ కి లాభంలేదు. కాని నాకు చా సరిపడ్డమనిపి. ఆధ్యాత్మికంగా promise కల వాడు, కామరాజు బాపయ్య. మీకు అతను తెలుసు. అతనికి మీమీద చాలా ప్రేమ. నేను అతనితో భగవాన్ సంగతి మాట్లాడలేదు.

భారతిలో విమర్శకి జవాబు వ్రాయడం తప్పకుండా అవ సరమని మీరు నమ్మితే, మీ కిష్టమైతే మీరే వ్రాయ రాదూ! ప్రత్యుత్తరం? మీరు ఏం వ్రాశారు అనేది కాదు ముఖ్యం. It would be just wonderful and great for me to have your public moral support మీరుబహిరంగంగా మీనైతిక ఆశ్రయాన్ని, నా కివ్వడం, నాకు చాలా గొప్పగా వుంటుంది. కాని నా కన్నిటికన్నా సంతోషం, మీ admirers కి కలిగే shock మాకే చూడాలని.

Yes detachment should give you the strength to do unrighteous things, as it should give me strength to discard them. I am unwell to day. That is why, I am preaching and advising you to get into a dirty muddle. Sweet nice peaceful you and you and you.

నేను ఓ mystic కథ ప్రారంభించాను. చివరికి ఎట్లా వుంటుందో! పూర్తికానీండి. పొద్దున్నే ఆ గంటా ధ్యానం తరవాత, రోజంతా, చాలా శాంతిగా వుంటోంది. ప్రస్తుతం సందేహం లేకండా నాకు మంచి జరుగుతోంది యీ ధ్యానం వల్ల—చివరికి ఏమన్నాకానీ.

ఇప్పటికీ నేను doubter ని. సందేహిస్తున్నాను! ఈ శాంతి నిచ్చేది ఏది? నావొంటి ఆరోగ్యమా? నా మనో ఆరోగ్యమా? లేక యీ ధ్యానమా? ఇట్లా అంటిపెట్టి సాధన చేస్తే, ఇంతకన్న స్పష్టమైనది, నిశ్చయమైనది, అనుభవం లోకి వచ్చితిరాలి. స్వాధీనం తప్పి, అతివేగంతో పరిగెత్తే భయంకరమైన, ఇంజనుమల్లే పనిచేస్తుంది నా మనసు. ఎప్పుడూ. యీ మనసువల్ల చాలా బాధపడ్డాను. ఈధ్యానం నా మనసుని శాంతిపరుస్తోంది.

నా ఆలోచనలు, moods, చూచి గర్వపడ్డాను. అభివృద్ధిచెందిన, ఔన్నత్యాన్నందుకున్న ఆత్మకి కలిగే గొప్ప లక్షణాలని, Intellectual heights, artists temperaments,—all that restlessness and suffering ఆ బాధలంతా ఇప్పుడు మనసుకి పట్టినజాడ్యం లాగు కనపడుతోంది. అంతేనా?

సందేహాలు అనంతరం, మనసుకి అవి సహజం. ఒక్క జ్ఞానమే సందేహాన్ని అణిచేస్తుంది. కాని ఆ జ్ఞానం ఎక్కడ నొరుకుతుంది? ఎక్కడ వుంది? ఈ ధ్యానం, ఆ జ్ఞానాన్నిస్తుందా? సందేహిస్తాను. జవాబు చెప్పకొని నమ్ముతాను. మళ్ళీ సందేహిస్తాను. మీకు వ్రాస్తాను.

౭౪

జెజవాడ

16-10-37

My dear disappointed,

తెనాలినించి సుబ్బారావు, నేనూ చాతకాలవలె ఎదురుచూశాము మీకోసం. దిక్కుమాలిన పక్షుల దాహం తీర్చడానికి, ఒక్కచుక్క 'బీరు' కూడా దొరకలేదు. నన్ను డిజప్పాయింట్ చేయడానికి భయపడకండి. Hope is sweet Expectation is all that life holds bright for me. జరుగుతుందనే నమ్మకం మధురం. జరుగుతుందని ఎదురు చూడడం మాత్రమే జీవితానికి కాంతి నిస్తోంది నాకు.

మామూలుగా వున్నాను. దేనికోసంకూడా (ఒక్క స్త్రీ కోసంతప్ప బహుశా) నేను భగవాన్ ని వాదలను. తృప్తిపడే నా ఆత్మకి సంతృప్తి నియ్యగలది ఏదో జీవితంలో జరుగుతుందనే, ఎంతకీచావని యీ నమ్మకం నశించి, నిమిషాన్నించి నిమిషానికి, ఏ దిగులూ, ఆశా, లేకండా పోష్టాఫీసు గుమాస్తాలవలె, పిట్టలవలె బతకగలిగితే బావుండును. నాశలవ మంజూరు చేయ్యడానికి చాలా ఇబ్బంది పెడుతున్నారు. తలవొంచడానికి వొప్పకోకపోతే ఎన్ని కష్టాలు ? 1 | 1

నాకే ఆరోగ్యం వుంటేనా- All India Craw-ling tourపోదును. Hyking and walking tours మామూలై పోయినా గనక.

౭౫

వైజాగ్

27-10-౬7

My dear self,

మీరు పంపిన పళ్లకి, ఆశ్రమంనించి నాకు, ఆశ్రీర్వచ నాలు వొచ్చాయని, మీకు వ్రాయడం మరిచిపోయినాను. ఆపళ్ళు, టైప్‌నాకి మనం తీసికెళ్ళిన సాయింత్రం ఎంత అందంగావుంది? మీ సాన్నిధ్యమే అంతగొప్పగాచేసింది.

I am progressing. ఈ మనోస్థితి, ఇట్లానే కొనసాగితే-(ఇప్పుడు ఇంకమనోస్థితికాదు-అనుగ్రహం అయింది) కొన్ని నెలలు యీ అనుగ్రహం నాతో వుంటే యీ వెర్రి అహం (this poor ego) ఏమవుతుంది? సుందరమైన యీ వుదయకాంతిలో చంద్రరేఖమల్లే కరిగిపోతుంది.

చాలా గొప్పగావుంది నామనసు. I am having a glorious time. నా సందేహాలు మాయమవుతున్నాయి చాలాసందేహాలలోంచే, ప్రత్యుత్తరాలు బయలుదేరుతున్నాయి.

పిచ్చిబుజ్జి (Poor dear old) భగవాన్‌దగ్గరికి ఎప్పుడు వెడదాము? ఇకముందు అరుణాచలం వెళ్ళడానికి తొందరపడేవాణ్ణి నే నౌతాను గావును! కొద్ది నెలలలో నాసంగతి రాకు నిశ్చయమవుతుంది. (i.e) అంటే నేను నేను కాననిన్నీ నేను ఇంకోటి (self) అనిన్నీ నిశ్చయపడతాను.

ఎట్లా వున్నారు? ఆదుర్దాలా?

మీకు ఉత్సాహం కావాలేమో, ఇద్దామని వ్రాస్తున్నాను. భగవాన్ లో, తాను చాలా గొప్ప అనుభవంలో ఉన్నానని, సౌరీస్ వ్రాస్తోంది. అనండి ముందుకు సాగుతున్నానని. అవును నాకు తెలుసు.

Your Own self
V.-

౭౬

వైజాన్
27-10-37

My dear self,

ప్రొద్దున్నే వ్రాస్తున్నాను మీకు. Blessed be D. Is. and D. V. K. Sastry's. I am not interested. It is Bhagavan and nothing else.

డిప్టీ ఇన్ స్పెక్టర్ సీ, కృష్ణశాస్త్రిలనీ, సుఖంగా బతకమనండి. నాకేం పట్టలేదు. భగవాన్ తప్ప, నాకింకేం అక్కర్లేదు. ప్రతి ఖాళీ నిమిషమూ ఆయనకి ఇస్తున్నాను.

మొన్న బెజవాడలో ఒకటి జరిగింది. మిమ్మల్ని స్టేషన్ లో వదిలి, ఇంటికి వెళ్ళాను. ఎవరూ లేవలేదు ఇంకా. మీరు పడుకుని లేచిన బెంచీమీద కూచున్నాను. ధ్యానంలో పడ్డాను. వెన్నెముకలోంచి పెద్ద వొణుకు బయలుదేరింది. వొళ్ళంతా పాకులు 'Huge spasms of breathing. 'తరవాత శాంతి.

ఈ లోపల నాకు బదిలి ఉత్తరువు వస్తే కొత్తపనిలో చేరేలోపల భగవాన్ దగ్గరికి వెడతాను. మీరు వస్తారా?

ఇప్పుడు వెంటనే వెళ్ళాలనిపిస్తోంది. ఆనాటినించీ నేను నా ఆత్మకి చాలా సమీపంగా వున్నాను. ప్రతిదినమూ దగ్గిరిగా వెడుతున్నాను. కాని యీ ఆత్మ ప్రయాణం మైళ్ళకి మైళ్ళు వెళ్ళాలి. వెళ్ళేది అంగుళాలు. ఎన్నటికి? కానీండీ. కాలం అనంతం. ఏనిమిషానైనా బళ్ళీనైనాసరే, భ్యానంలో పడడం నా స్వాధీనంలో వుంది. కాని విశ్రాంతి లేని యీ ఆత్మకి శాంతి లేదు. ఈ సాధన, నా అలవాట్లతో, వాంఛలతో, పద్ధతులతో, నిరంతరమైన యుద్ధం చేస్తోంది. నాకు బాధ.

మూడు రోజుల క్రిందట ఒక అద్భుతం జరిగింది. దూరం నించి, ఎన్నిరోజులనించి, నేను ఒక ఆమెని, ఆరాధిస్తున్నాను. ఆమెన్నేహం నాకు తటస్తిస్తుందని, ఎన్నడూ ఆశ లేదు నాకు. అన్నివిషయాల్లోనూ, అంత ఉన్నతురాలు. కలలోనూడా, నేను, ఆమె నా దౌతుందని అనుకోలేదు. ఆ అమ్మాయి, అకస్మాత్తుగా, సమస్తమూ వొదిలి, నాతో వస్తానన్నది. ఈ సంగతి ఒక్కనెలకింద జరిగివుంటే ఆలోచనే వుండేదికాదు. కుటుంబంనించి, భర్తనించి ఆమెని నేను తీసుకునేవాణ్ణి. కాని ఇప్పుడు నేను భగవాన్ మనిషిని, ఆమె ప్రేమకి ప్రతిఫలం ఏ మివ్వగలను? ఇంకా నేను ఆ శృంగారపు కథల కర్తనే అని విశ్వసిస్తోంది. భగవాన్ యుద్ధం, ఇంకా ప్రారంభంకాలేదు నాలో యీ వ్యవహారం విషయమై. కాని మాయిద్దరిమధ్యా ఆమె ఆకారం అడ్డమవుతోంది.

ఏం జరుగుతుంది? ఏం చెయ్యను?

ఇది నాకో పరీక్షా? Then it is too early and too cruel. ఐతే అప్పుడే నన్నింత పరీక్షించడం చాలకూరం.

నా జీవితంలో అసంభవమనుకున్న దివ్యమైన కల నిజమైంది. To look at her is to love her. ఆమెని చూస్తే చాలు ప్రేమించకండా ఉండలేను. తలచుకోలేనంత మధురమూర్తి ఆమె. కాని ఆత్మసాక్షాత్కారం అంతకన్న మధురం. ముసలితనం లేదు - ఆకలిలేదు - ఏడుపులేదు. చివరికి ఆమె కళ్ళల్లో నేనుచూసే, మాధుర్యమూ, ప్రేమూ, నా మనసు కల్పించుకుంటున్న వేకడ?

కాని ఆమె నాకు కావాలి. I can resist and sacrifice my need of her, but if I become her need and she demands it? ఆమె నాకు అవసరం కావడాన్ని అణచుకోగలను. త్యజించగలను. కాని నేను ఆమెకి అవసరమైతే! ఆమె నన్ను తనకి కావాలంటే! I am in for a great fight with the nearest and the dearest even. నాకు చాలా ప్రിയులు, సన్నిహితులైన వారితో, పోట్లాట సంభవించ పోతోంది, ఆమె కోసం.

I say sweet soul, leave not Bhagavan. Suddenly you will make up, no doubt, for all this delay. But even, mean while - self is great, sweet and bright.

ఉద్యోగమూ సారస్వతమూ ఏమీ లేవు. మాటలు, ఆలోచనలు, ధ్యాసలు, ధ్యానం, అన్నీ భగవాన్ పరంగానే.

(డిప్టీ ఇన్ స్పెక్టర్ పని పరవాలేదని చలాన్ని నమ్మించి ఆ పనిలోకి చలాన్ని పంపారు దీక్షితులుగారు.)

౭౭

నరకం

10-1-38

My dear Enemy,

శుద్ధ యీర్ష్యవల్ల గొప్ప శృంగార కథకుడు చలాన్ని హత్యచేశారని మీ మీదపడ్డ అపవాదు ముందుయుగాలలో వ్యాపించబోతోంది. నాలుగు గజాలయెత్తున వున్న కామి తాల గోరీ అడుగునించి మీకు వ్రాస్తున్నాను. ఈ అంకెలు నాచెవుల్లో గిరిగిరు మంటున్నాయి నన్ను పలకరించేందుకు ప్రయత్నించకండి. లాభంలేదు.

మృత్యువులో

మీ చెలం.

౭౮

పామర్రు బంగళా

17-2-38

My dear Baba - ba,

ఈ కొత్త వుద్యోగం జిత్తులన్నీ నేర్చుకుంటున్నాను. I am sick, sick, sick— అసహ్యం - అసహ్యం - శరీరంలో ఆత్మలోజబ్బు. I am damned మార్చి చివరిదాకా ఇటానే వుంటుందంటున్నారు సూర్యనారాయణగారు.

మీ వటీరావు చదివాను, It is ripping. Quit wodehousean

రేపు మాలపిచ్చమ్మగారి దగ్గరికి వెళుతున్నాను.

Jolly, Boy, you are jolly? మీకథ చదివితేనే తెలుస్తోంది.

మీ రెంత జాలీగా వున్నారో! నేను సందేహాలలో
 భేదంలో చచ్చిపోతున్నాను. మొన్న ఆశ్రమానికి వెళ్లిం
 తర్వాత ఎట్లావున్నారు మీరు? ఏమన్నాకొత్తమాస్పలా?
 చాలాపని, తప్పించుకునే ఉపాయాలు ఆలోచిస్తున్నాను.
 పోసీలెండి-ఇట్లా పనిలో నిమగ్నమై, నన్ను నేను మరిచి
 పోతాను, మేలుకోమని పిలుపు వచ్చిందాకా.

మీకు తెలుసుకదా - నన్ను కొన్నాళ్ళు భ్యాసం మానే
 య్యమని ఆశ్రమంనించి అన్నారని.

౨౯

My dear Nudist-reformer,

గుడివాడ

20--3--38

నా పుస్తకం గొప్పగావుందని వ్రాశారా మీరు! నా పుస్త
 కం గొప్పతనం, నాలోంచి వచ్చింది. నాలో గొప్పతనం
 మీరు కలిగించారు.

నాకు భారతి దొరకలేదు. మీకథ పో చదివినట్లు.
 చాలాబావుంది అంది. 'వీణ' వాళ్ళు మీ కథని ఎందుకు
 ప్రచురించలేదు? వాళ్ళకళాభిరుచికి సరిపడలేదా? శివశంకర
 శాస్త్రిగారి లేఖలు ప్రచురించే రుచికి!

మీవంటి మనుషులుకూడా ఈ ఉద్యోగంవల్ల భేదపడుతో
 వుంటే, నాకు తృప్తిగావుంటుంది. ఎంత దుర్భరం-అసహ్యం
 యీపని! పైనించి D. E. O. కిందనించి ఆఫీసు గురూస్తా
 మరింత ఘోరం చేస్తున్నారు. నాకు పారిపోవా లనిపిస్తోంది.

సూర్యనారాయణగారు అరుణాచలం వెడుతున్నారు.
 Blessed man, he is in peace.

భగవాన్ గారు యీ అపకారం చేశారు. సుఖం, విశ్వరూపం, కీర్తి, ధనం, ఏవన్నీ మనిషికి సంతోషాన్నీ, తృప్తిని, ఇస్తాయో అవి నాకేమీ సంతోషాన్ని వ్వకండా చేసి, మనుషుల్ని ఏవి బాధపెట్టవో ఆసందేహాలూ, ఉద్యోగమూ, చీదర్లు నన్ను నలిపి పిండిపెట్టేట్టు ఏర్పాటుచేశారు ఆయన. మీసంగతి అంతే. ఎంత అన్యాయం-బుద్ధిలేని యీ బాధవల్ల (senseless suffering) చివరికి ఏమన్నా గమ్యస్థానం వుందా? ఓమార్గం వుందనీ, యీ పరిస్థితులనించి మారితే శాంతి వస్తుందనీ, నాకే విశ్వాసం వుంటే! కాని విధినించి తప్పించుకోగలమా ఈ ఇన్ స్పెక్టరు పనినుంచి తప్పించుకోవచ్చు కాని... తరువాత... ..

What a believer in fate I am becoming?

Yours in misery.

౮౦

బెజవాడ

18-4-38

My dear friend,

మీ ఉత్తరం నాకు అరుణాచలంలో అందింది. పాపం, పిచ్చినాయనా, మీరు రాలేక పోయినారు. అనంతాచారి మీరు రాలేదని చాలా అనుకున్నారు. ఈ సారినాయూత్ర అంతా భేదావృతమయింది. This time the whole business was miserable భగవాన్ మాత్రం ఒకటే పెద్ద ఆహ్వానం చిరునవ్వులు. ఎవరినో అడుగుతున్నారు నన్ను చూపి

‘ఎందుకు అట్లా కదలక ఆమూల కూచుంటాడు ఆయన?’ అని. ఆశ్రమమూ, పక్కడివాళ్ళూ పరమ అసహ్యంగా వున్నారు. అరుణాచలం వెళ్ళడంవల్ల కించిత్తులాభం కలగ లేదు. Only misery. misery all though bad health etc. నేనూ, సోరీస్, రంగనాయకమ్మగారూ వెళ్ళాము Only Sou fell into intense meditation. She says thoughtless and dreamless.

ఆయన ఉత్తరపు ప్రకారం-భగవాన్ నన్ను కొంతకాలం పూరికే కూచో మంటున్నట్టుంది

ఎట్లా ఉన్నారు?

౮౧

గుడివాడ,

1—6—88

My dear boy,

నేను భగవాన్ ని వొదిలేశాను. నేను తన భక్తుడుగా కావాలని వుంటే ఆ భగవాన్ని నన్ను వెతుక్కుంటో రమ్మనండి. మొన్న నేను వెళ్ళినప్పుడు ఆయన అడుగు తున్నాను. ‘ఎందుకు గంటలకొలది అట్లా నిశ్శబ్దంగా కూచుంటాడు?’ అని. వా ల్కేదో అరవంలో జవాబు చెప్పారు.

ఈ లోపల మీ మూల పిచ్చమ్మగారు నాకు స్నేహితు లైనారు. She adores Sou త్వరలో మే చాలా గొప్ప జ్ఞాని కాబోతోందని తన శిష్యులలో ప్రచారం చేస్తున్నారు.

ఆమె - ఆ శిష్యులు మే కోసం వస్తున్నారు. మేని వాళ్ళ వూళ్ళకి ఆహ్వానిస్తున్నారు. She gives secret audiences to Souris.

‘మహర్షి చాలా పక్షమైనవారికిగాని ఉపయోగించరు’ అంటారు ఆమె.

నన్ను చూడగానే ఆమె నాచేతులు పట్టుకుంటారు. ప్రతిసారీ తనకి ఏమన్నా తెచ్చిపెట్టమని అడుగుతారు. పళ్ళూ - గోధుమలూ - యిట్లాంటివి. ప్రతిసారీ నాచేత నీవోఒకటి తినిపిస్తారు. తనముందే తినమంటారు. కొంచెంసేపు తనపక్కన కూచోపెట్టుకుని, ఇంక వెళ్ళమంటారు. ఓ రోజు నాభూత భవిష్యత్తులు చెప్పారు.

‘పూర్వజన్మలో ఇతను చాలాధర్మాత్ముడు. యోగ్యుడు. ఈ జన్మలో చాలా ఉపకారాలు చేస్తున్నాడు. ఆధ్యాత్మిక జీవనం కావాలని తంటాలు పడుతున్నాడు. కాని యీ జన్మకి అది అందుకోలేడు. కాని యీయన కూతురు తరతరాల, వాళ్ళని తరింపజేస్తుంది’ అని.

musings తప్ప ఇంకేం వ్రాయటంలేదు. ఆ ప్రతిభ ప్రతికని తెలుగు సారస్వత రాచకుంటుంబాలు మాత్రమే స్తాపించి, అచ్చేసి చదువుతారు. దాని కాపీ చొరకదు. అందువల్ల మీగొప్పకథ చదవడానికి వీల్లేక పోయింది.

సరేలేండి, ఒకటి రెండు నా కథలు తర్జుమా చేస్తాను. కాని నాయొంగ్లీషు ఛండాలంగా ఉంటుంది. వాన. నాగుర్రం యీ బురదలో కదలనంటోంది. మీ రేంజి చాలా అందంగా

వుంటుంది. కరువు ఎట్లావుంది? భగవాన్ ఆధ్యాత్మిక సందేశం ఎప్పుడూ నాతోనే వుంటుంది. కాని ధ్యానం మాత్రం, ఆయన అనుగ్రహంమీద ఆధారపడి వుంటుంది అనుకుంటాము నేనూ, సారీస్.

ఆశ్రమాన్నిచూస్తే నాకు చాలా కోపం. వీళ్లేదు. నేను వాళ్ళకి మామిడిపళ్ళు పంపను. They are all a set of crude selfish scamps.

ఎప్పటికో మనం కలుసుకోడం ! చాలా miserableగా వున్నాను కాని జీవితానికి ఖేదం అలవాటయింది.

౧౨

గుడివాడ,

10—6—38

My dear devotee.

మీ వుత్తరం, నా కీ ఖేదంలో కొంచెం ఆశారేఖను గల్గించింది.

అబ్బా ఎంత 'మిజరీ' నాకు ! కారణం ఏమీలేదు. మృత్యువే శాంతి. జీవితాన్ని ఎంత ప్రేమించేవాణ్ణి ! చావంటే నా కెంత ద్వేషం ఇదివరకు !

నాకు శాంతినిచ్చే మిగిలిన ఒక్కటి 'పుస్తకం' కూడానన్ను వాదిలి పోతోంది. నాచూపు మందగించి, నామనసు ఘోరమైన వేగంతో పనిచేస్తోంది, నాశాంతిని, తనని, నాశనంచేసుకుంటో. నా ఆశ అంతా భగవాన్ - ఆకాస్త ఆశా పోయింది.

లేదు. నాకథలు తర్జుమా చేయటంలేదు. ఇంగ్లీషు ఏమీ బావుండదు.

ఏదో సంస్కరణ చేయాలనే, నా ఆవేశంవల్ల టీచర్లకీ, మానేజర్లకీ, విరోధి నవుతున్నాను. How ever much I try, I cannot allow "Sleeping dogs to sleep" I try to rouse them and they bark and try to bite.

సమ్మోహ్యార్సు నా పుస్తకాలు Complete Works వాల్యూములకింద వేస్తాడట బావుంది !!!

సంపూర్ణ రచనల వాల్యూములు.

సత్కారం.

షష్టిపూర్తి.

చావు

But I feel dead already.

౮౩

గుడివాడ,

16—6—38

My poor lad.

It gives me an unholy delight to know you are suffering as I do. మీరు నాకు మల్లేనే బాధపడుతున్నారంటే నాకు ఉపశమనంగా వుంది. రెండురోజుల్నించి కొంచెం వ్యథ తక్కువగా వుంది. భగవాన్ కి మామిడిపళ్లు పంపాను గనక నేమో !

This restless suffering, it seems is the path that goads us, on to something higher. So let us suffer with silent souls. ఈ నిలవ నీని బాధ, మనని ఉన్నతపథాలకి తీసుకుపోయ్యేమార్గంట. కనక మానంతో బాధపడదాము.

రంగారావు ఆకథని ఇంగ్లీషుచెయ్యడం పూర్తిచెయ్యరు. కాని పోనీండి నాకు పట్టలేదు.

కథలా? ఇంకా నేను కథలు వ్రాయబోతున్నానంటారా? అదంతా ముగిసింది. Musings తప్ప ఏమీ వ్రాయటంలేదు. అదికూడా ఆగిపోయేట్టుంది. కథలు వ్రాసినా Respectable రెస్పెక్టబుల్ భారతికి వ్రాయను.

V-is a good chap. He barks. If he feels you would retaliate, he would keep quite. Smile at him like Bhagavan and disarm him.

I am struggling in Bhagvan's Grace He seems to have taken my case up for the present.

తెలుగైతేనేం, ఇంగ్లీషైతేనేం, ఏభాషలో ఉత్తరాలు వ్రాసుకుంటేనేం, మనబోటివాళ్ళకి! ఏం తింటేనేం, కట్టుకుంటేనేం, మాట్లాడితేనేం.

మాలపిచ్చమ్మగారు నన్ను రేపు రమ్మన్నారు. వెళ్ళగల ననుకుంటాను. ఆమె ఏమీ పట్టకండా కూచుంటారు నాతో. తటాలున ఒక దయాతరంగం ఆమెలోఉదయిస్తుందికాబోలు! చిరునవ్వుతో, చాలా ప్రేమగా, నాముఖం చేతులు తాకు

తారు. ఈ ఇంగ్లీషుచదువుకున్న పశువుమీద యీ ముసలా మెకు యీప్రేమ ఏమిటా అని ఆశ్చర్యపడి చూస్తారు ఆమె శిష్యులు. She has funds of humour. “నా కీస్థలం అసహ్యం పుడుతోంది ఓ చక్కని ఉదయం ఎగిరిపోతాను-అట్లా-అట్లా ఎక్కడికో” అని ఎంతో కొంటెగా నవ్వుతారు. మళ్ళీ ఒకప్పుడు ఆశ్రమం అంతా సారీస్ ఇస్తానంటారు.

ప్రతి సాయంత్రం సారీస్ కి trance లో పడుతోంది. అదేమీ హానికరం కాదని వ్రాశారు ఆశ్రమంవారు.

నే నింక కథలు వ్రాయను. ఏదో సంస్కరించాలనే కోర్కె పోయింది. ఈ ఉపద్రవానికంతా మీరే కారణం. ముందు తరాలవారు మిమ్మల్ని తిడతారులెండి—వాళ్ళకి ఓకథకుడ్ని యిచ్చినవారూ, ఆ కథకుణ్ణి చంపినవారూ-మీరేనని.

నాకు సత్కారాలు చేస్తామని వొస్తున్నారు. నాకు!!! అంతశవాన్నీ, మర్యాదస్తుణ్ణి, అయినానానేను? ఇంక ఎందుకు బతిక్కి! ఏం చెయ్యను? నగ్నమండలి (Nude colony) స్థాపించనా? అప్పుడు దాన్ని రుష్యాశ్రమం అంటారేమో?

పిచ్చుమ్మగారు నాకు కొన్నిసలహా లిచ్చారు. ఎప్పుడూ “ఓం” అన మన్నారు. ఆమె ఫోటో తీసి ఆమె జీవితం వ్రాయాలని వుంది నాకు, Sundry Times కో, కృష్ణాపత్రిక కో. ఆమె జరగాలని అనుకుంటే జరుగుతుంది ఆపనీ. అందాకా...

౮౪

గుడివాడ

18—7—38 .

My dear Advisor,

శుభ్రమైన మార్కపురంలో తిరగడానికీ మీరంత కష్టపడుతుంటే, యీ Crooked rascals మధ్య యీ బురదఊళ్ళల్లో నాగతి తలుచుకోండి. మనందరికి ఒక ఆశ్రమం ఏర్పాటు చేయాలని కలలుగంటోంది, సోసీస్. దానికి 'Mood ఆశ్రమం' అని పేరు పెట్టారు సూర్యనారాయణగారు.

ఈ ఆంధ్రులు, ముఖ్యము గుడివాడ తాలూకావారు - ఎంతద్వేషం నాకు వాళ్ళని చూస్తే ! నా Musings లో వాళ్ళని చెండాడదలచుకున్నాను. 'వీణ' (ప్రతిక) కిందబడి పగిలిపోయినట్టుంది.

వానవల్ల పిచ్చమ్మగారి దగ్గరికి వెళ్ళలేకపోయాను. Man of little faith and enterprise, I love that old girl. నాపాడుపని నాధ్యానాని కడ్డంవొస్తోంది. ఆనంద కిరణాలు దూరంగా కొంచెంకనిపిస్తున్నాయి. అంతా యింకా ప్రయత్నం. కాని వెడుతున్నాను—ఎక్కడికి? ఆప్రశ్న వెయ్యకుండా ఉండడమే ఉత్తమం. ఎందుకంటే - అంతా సందేహం.

నా మనస్సుకి వ్రాయాలనిపించినప్పడల్లా ధ్యానం వొస్తోంది. కనక వ్రాత అసంభవమైంది.

రాగ

బెజవాడ

24-7-88

My dear Snappy,

నాపైని భగవాన్ అనుగ్రహం బలమవుతోంది. ఈ సంపూర్ణానుగ్రహం ఇట్లా సాగితే, ఎక్కడో అంతం - భయమేస్తోంది. ఈ సౌఖ్యాలు వొదులుకోడం ఇష్టంలేదు నాకు. మే కూడా చాలా అభివృద్ధి పొందుతుంది. పిచ్చమ్మ గారు నిన్న చాలా చక్కని సంగతులు మాట్లాడారు. మిమ్మని జ్ఞాపకంచేశాను ఆమెకి. కాని మిమ్మని మరిచిపోయినారు. ఆమె అంటారు, 'నీకు అయిదు గురు కాదు, ఆరుగురు పిల్లలు. నేనొకదానిని. నువ్వు మా ఆరుగురికోసం ఇట్లా కష్టపడి సంపాదించాలి.' అని ఒకటే నవ్వుతారు. నాచేతులుపట్టుకుని ధ్యానంలో పడిపోతారు. నావొళ్ళంతా తాకుతారు, దూడని ఆవు తాకినట్టు. బస్సులో నేను ఆశ్రమంముందు వెడతూవుంటే పరిగెత్తుకుంటో వొచ్చి, తన శిష్యుణ్ణి తనకి చూపమని వాళ్ళని అడుగుతారు. నన్నూ మేని ఆశ్రమంలో వుండిపోమ్మంటున్నారు.

మీరూ నేనూ సంచులు బుజాలవేసుకుని అట్లా వెళ్ళి పోదామా ?

ఈ కొత్త అనుగ్రహంవల్ల నేను చేసేపనికూడా భారంగా లేదు. కాని ఇది ధ్యానానికి అడ్డువోస్తోవుంటుంది. మీరు చెప్పినసంగతి నాకు అనుభవం అవుతోంది. భగవాన్ మన

చేతికి పెద్దకాగడాలు యిచ్చారు. అది మనలో యుగాల్నించి పేరుకున్న చత్తనంతా క్రమంగా తగలపెనుతోంది.

౮౬

సుడివాడ,

26-9-38

My dear duckie,

నేను ఆశ్రమానికి పళ్ళు పంపలేదు. భగవాన్ డిప్యూటీ (దీక్షితులుగారు) నించి ఆజ్ఞకోసం చూస్తున్నాను. 'భాను మతి'ని 'బ్రాడ్ కాస్టు' చేశారు. అదో కథ?

కాశీలో ఏదో సంస్కృత పరిషత్తువాళ్ళు నాకు 'సాహిత్య మనీషి' అని బిరుదు ఇచ్చామని వ్రాశారు.

సారీక్ మీ appreciation కి చాలా సంతోషించింది. ఇప్పుడు ఒక చిన్న నావెల్ వ్రాస్తోంది.

నాకా బిరుదు నిచ్చినవాళ్లు 'సంస్కృత విద్యాలయా మందిర్' వాళ్ళు. పో హిందీ టీచర్ వుత్తరహిందూస్థా నంలో చాలాయేళ్లున్నారు, అక్కడి సారస్వతం చదువుతో. ఆ 'మందిర్' చాలా గొప్ప సంస్థ అనినీ, సారస్వతం లోనూ, ఉద్దేశ్యాలలోనూ, తిరుగుబాటుని ప్రోత్సహిస్తుం దనీ చెప్పారు. ఏమైతేనేం నాకా బిరుదు అక్కర్లేదని వ్రాశాను. పైగా డిప్లమాకి రెండురూపాయలు పంపాలిట.

నేను శరశ్చందనా? ఎవరన్నారామాట! వినండి. మొన్న ఒక బెంగాలీ స్నేహితుడితో సారస్వతం మాట్లాడు తున్నాను. 'నన్ను ఆంధ్ర శరశ్చంద్ర అంటారు కొందరు'

అన్నాను. చాలా జాలిగా చిరునవ్వునవ్వాడు, 'ఏమిటి ఆంధ్రుడు... మా శరశ్చంద్రా! ఏమివివరీతం!!' అన్నట్టు. 'శరశ్చంద్రకి సామెతను, బంకించంద్ర తప్ప!' అన్నాడు. 'సారస్వతంతోటి సంబంధములేని మెడికల్ ఏజంటు అతను. తమ రచయితల్ని ఖచ్చిత పోసుకుంటారు తెలుగువాళ్ళు. sub-
00000 సక్సెస్ అనే బద్దతో కొలుస్తారు.

ఫిబ్రువరీ ఓ పాడుకథ వ్రాశాను గనక, మనుషులు 'ఈ మనిషిలోకూడా ఏవోకొంత ప్రయోజకత్వం, వున్నట్లుంది.' అనుకుంటున్నారు ఈనాడు.

మాలిపిల్ల విడుదలయింది. ఇంతవరకు చూశే శ్రద్ధలేక పోయింది నాకు. చాలాజనం వెడుతున్నారట. చూడ్డానికి గుంపులు, గుంపులు-అంత ప్రజారంజకంగావుంటే, వుత్త తక్కువ చిత్రం అయివుండాలి అది.

సీతలు, నావిత్రీలూనా! మీరేం వ్రాసినా నేను కోపగించుకోను. ఇతరులతో సంబంధంలో తమ స్వంత అహాన్ని స్వార్థాన్ని అడ్డం రాసిన చాలా కొద్దిమందిలో మీరొకరు. అందులో నే నుంటే, మీలో గట్టిగా పాతుకున్న సెబ్బి మెంట్లనికూడా మీకూ నాకు అడ్డు రాసేకుండా చూస్తారు, మీరు.

పతిభ కాపీపంపారు. కాల్చే జవాబు వ్రాశాను. అతని Polished Mannersమనని మోసపుచ్చేటంత శుద్ధ బంగారం కాదు. జానకరాం, సి. ఆర్. రెడ్డిగారికి నా వుస్తకాలూ ప్రైవేటుగా ఇష్టం ఇప్పటికీ కూడా. నన్ను వెలెయ్యడం

అయిన Public Policy గావును. లోకంలో బాగుపడే మనుషుల మార్గాలే అంత.

౮౭

బె జ వా డ

2-10-35

My dear babu white-Sheep,

నాకీషని అసహ్యంగా వుంది. చాలాకాలం శలవపెట్టి-
ప్రాయడమో-ఏదో చెయ్యాలని వుంది.

ప్రస్తుతం నా ప్రయత్నమంతా, పతివ్రతలకన్న - అంటే
పుత్రశరీర నిర్మలత్వమే ప్రధానమైనవారి కన్న - తీవ్రంగా
పాపాలుచేసే మనిషి ఈశ్వరుడికి సన్నిహితమని నిరూపిం-
చడం....

ఇంతకన్నా యింకాగట్టిగా వ్రాద్దాను నాకీషలలో, కాని
యీ ఆధ్యాత్మిక దేశంలో మతమూ-వేదాంతమూ-సంగమ
త్యాగమూ- ఎంతో చవక అయిపోయినాయి. అన్నీ వొదిలి
పారిపోవడం- బలహీనులు, అపజయులు (The defeated)
జీవితం లోనూ సారస్వతంలోనూ- అవలంబించే మార్గమూ
వినాయి.

కథని ఎట్లా ముగించాలో తెలియకపోతే, ఆ కథానాయ-
కుణ్ణో, నాయకీనో, ఓ ఆశ్రమానికిపంపి, దేశభక్తి కీర్తనలు
పాడిస్తే సరిపోతుంది. Dirty Sentimentalism !

తెలుగు దేశానికి మాలపిల్లమీద పిచ్చిపట్టింది. ఒకటే
తగాదాలు, విమర్శలూ. అదేదో వెళ్ళి చూద్దామనివుంది
ఆ చిత్రాన్ని. ఇవాళ వెళ్ళాలని. కాని చాలా సందేహం.

సారీన్ చాలా మంచి పెద్దకథ వ్రాసింది. అందులోకొన్ని భాగాలు ముఖ్యంగా కష్టాలలోవున్న స్త్రీ అనంతత్వాన్ని గురించిన వర్ణన, చాలా గొప్పగావుంది. అంత గొప్పగా ఎన్నటికైనా కూడా నేను వ్రాయలేననిపిస్తోంది. నేను ఓ పెద్దకథ వ్రాశాను యిప్పుడు—డజన్ మంది మొగాళ్ళని ముక్కుకి తాడేసి లాగుతున్న స్త్రీ, ఒకరాత్రి చప్పన అన్నీ వొదిలి తప్పించుకుంటుంది. ఆమె అరుణాచలం వెళ్ళిందని వ్రాయడం గాని సూచించడంగాని చెయ్యనా? మీ అనుజ్ఞ కావాలి.

‘దీక్షితులుగారు అట్లాంటి ఆమెనే అరుణాచలం ఆశ్రమంలో చూశామని చెప్పారు. ఆమెనేమో!’

అట్లా ఆఖరు చేద్దామనుకున్నాను కథని.

చాలా త్వరలో నేను, పా మా ఉద్రుత కవిత్వ చాతుర్యంతో అనంతత్వంలోకి అందుకునే పాపం, బాధా, ప్రసూన కనపర్చే కథలతో ఆంధ్రదేశాన్ని నింపబోతున్నాము.

మీ సీతమీద కొత్తవి కొన్నిరంగాలు వ్రాయాలనుకుంటున్నాను. ఈసారి ఆమెకి ఏమీ కష్టం కలగ చెయ్యను. మీకు బావుంటుందనుకుంటాను. యీసారి నేను వ్రాసేది.

మీ పూజనంగతి - ఏం ? దంధ్యం వేసుకుని నేను వచ్చేవాణ్నే - ఒకటే అభ్యంతరం - ప్రజల్ని మోసగిస్తున్నానోమోనని. మొదటినించీ దంధ్యం వేసుకోడానికి నా అభ్యంతరం అదే. దంధ్యం వేసుకోడంవల్ల కొన్ని ఉపయోగాలున్నాయి. (advantages) కాని దంధ్యం ఆధిక్యంలో నాకు నమ్మకం లేదు. అది మెళ్ళో వేసుకుని లేని ఆధిక్యాన్ని

నటించలేను. ఈ అభ్యంతరం నాకు దంభ్యంమీది భక్తి వల్ల నే నేమో ! మనుష్యహృదయపు నిఘాఢమైన లోతులు ఎవరికి అర్థమౌతాయి !

భగవాన్ చాలా చాలా దూరమైనారు నాకు.

మద్రాసులో అరవ బుడబుక్కల అతను పద్మావతిని కలుసుకుని, 'ఇంకా ఆలిస్యం చేస్తావేం ? అరుణాచలంలో వున్న మహర్షిగారి దగ్గరికి వెళ్ళవేం?' అన్నట్టే. డిశంబరులో మనతో వస్తానంటున్నారు ఆమె.

౮౮

బె జ వా డ

22-10-38

My dear counsellor.

Yes Ethil Manin is G. V. of 1937, the fiery rationalist. I go the whole length with her- only a bit beyond.

నేను మాలపిల్లని చూశాను చివరికి.!

It has some very striking good points and some nearly bad. It is a picture for the masses, and for propaganda, and artistically poor.

అవును. చాలామార్పారు నాకథని - కాని చేసిన మార్పులు ఏమీ అంత అసందర్భంగా లేవు. నన్ను చాలా విమర్శిస్తున్నారుట ముఖ్యం మీ చెరుకువాడ సరిసింహంగారూ కృష్ణాపత్రికా. ఆ చిత్రంలో బ్రాహ్మల్ని తిట్టేది చాలా కాదనీ ఈనాటి పంచముడనీ తెలుసుకోరువాళ్ళు. yes my superior is an unbearable.

నేను అతనికిచ్చిన ట్రీట్ మెంటుతో మాడి పోతున్నాడు. ఏం జరగబోతుందో తెలీదు. శలవపెట్టాల్సి వస్తుందనుకుంటున్నాను. నన్ను అణగ తొక్కుతానని బెదిరిస్తున్నాట్ట చూస్తూ 'నేనెవరు? ఎందుకు తగాదా! ఏమైనా చివరికి అతను నానించి వేరా' ఇట్లాంటి ఆలోచనలే అడ్డు రాకపోతే, వ్యధతో గిల గిల తన్నుకునేట్టు చేద్దురు అతన్ని. బ్రాహ్మలంటే ఎంత ద్వేషం ఆయనికి! వీళ్ళు మన అధికారులు - మనం! వాళ్ళకింద పనిచేసే వాళ్ళు.

౮౯

బె జ వా డ

25-1-39

My dear Sadmore,

అర్థంలేని వ్యధబోలెడు అనుభవిస్తున్నాను. దిన దినమూ ఎక్కువగా అడ్డమవుతోంది-యీ వ్యధ. అంతా అందని తేలీని కారణాలు. మనసుకూడ పనిచేసి కలిగిస్తున్నామని మీకు వచ్చిన కల మిమ్మన్ని ఆనందంలో నింపెయ్యలేదా!

నాకూ ఒక విశేషం జరిగింది. నిన్న పిచ్చెమ్మగారు మేలుకువుండే రోజనుకుని (ఆమె రెండురోజులు సమాధిలో, ఒకరోజు మేలుకునీ వుంటారు) ఆమె ఆశ్రమానికి వెళ్ళాను. మేలుకునే రోజు కాదు. ఆశ్రమంలో ఒకరూ లేరు. ఎవరో ఒక అమ్మాయి కనపడి పిచ్చెమ్మగారు సమాధిలో పడుకునే గది చూపి నన్ను లోపలికి వెళ్ళమంది. ఆమె ఆగదిలో

మేలుకుని వున్నారనుకుని వెళ్ళాను. ఆమె సమాధిలో పడుకుని వున్నారు. నేను వెళ్ళగానే ఆమె కళ్ళు కష్టమిద కొంచెంగా తెరిచి, చేతులు నావేపు జాచారు. నన్ను ఆమె తన నడుమధ్య వొంపులో కూచోపెట్టుకుని, ఒక చేతిని నా వీపుమీదవేసి, రెండో చేతితో నాగుండె కోసం వెతికారు. కాని డబ్బూ, నాకళ్ళ అద్దాలూ వున్న నా జేబు అడ్డమయింది. ఆప్రయత్నంమాని, ఇంతలో మళ్ళీ సమాధిలో పడ్డారు. నా కాళ్ళనించి పైకి విద్యుల్లతలు పాకడం ప్రారంభించాయి. రక్తమంతా తలలో చేరినట్టయింది. చెవులలో పెద్దహోరు - అయిదునిమిషాలలో వెళ్ళిపోవాలనుకున్న నేను - అట్లా గంట కూచున్నాను.

నేను వెళ్ళడానికి లేచినప్పుడు, ఆమెకళ్ళు తెరిచి, నాకళ్ళ మధ్యచూపి, అక్కడ కాంతి కనపడ్డదా అని అడిగారు; సౌంజ్జలతోనే. లేదన్నాను. ఆమెనిట్టూర్పు విడిచి 'ఎదుకో? ఎవరికి తెలుసు?' అన్నాను సౌజ్జలతోనే. ఆమెకళ్ళలో నామీద చాలా జాలి కనపడ్డది.

మళ్ళీ కొంతసేపు కూర్చోపెట్టి, వెళ్ళమన్నారు. ఎవరూ అటు రాలేదు, అంతసేపూ. అక్కడి బడి విజిట్ కి వెళ్ళాను. వేళ్ళమధ్య కలం నిలవలేదు. వొళ్ళంతా వొణుకుతోంది. సాయింత్రం ఇంటిదగ్గర అందరూ నాలో మార్పు గమనించారు. మొహం ఎర్రనై అందంగా ఎంతో శాంతంగా సంతోషంగా కనపడ్డదట. నామట్టుకు, నాహృదయం అందరి యడలా ఏదోగొప్ప ప్రేమతో పొంగిపోవడం గమనించాను.

ఈవాళ పొద్దున్న తలనొప్పితో లేచాను.

ఆమె అన్నాను ఒకసారి, 'నువ్వు గుడివాడనుంచి వెళ్ళి పోతావు. నన్ను వొచ్చిచూడవు' అని. 'నేను తప్పకవచ్చి చూస్తాను. ఎక్కడ వున్నాసరే' అన్నాను. 'రావులే' అన్నారు. నన్ను చాలా దూరం పంపేస్తారు అన్నారు. (ఇది అంతా నిజమైంది తరవాత)

తా నింక నాలుగు సంవత్సరాలే బతుకుతారట.

ఈ అనుభవంవల్ల నాకు ఎంత లాభం కలిగినా, కలుగక పోయినా, ఇప్పుడు నిశ్చయంగా జరిగిన విషయం ఒకటి నా అనుభవంలోకి వచ్చింది. ఇతరులు ఈ ఆధ్యాత్మికమంతా ఉత్త మోసమన్నప్పుడు, ఔన్నత్యాన్ని పొందిన మనుషులు, ఇతరులలో ఎట్లాంటి అద్భుతమైన మార్పు తీసుకురాగలరో స్వంతంగా అనుభవమీద మాట్లాడగలను. కాని ఎవరికి కావాలి? ఎవరు అన్వేషిస్తారు? అక్కరికివచ్చే రేషనలిష్టు మూఢనమ్మకాల్లోకి లొంగిపోయినా డనుకుంటాను.

మళ్ళీ ఆమె అనుగ్రహం నాపైకి ఎప్పుడు ప్రసరిస్తుందో? ఇట్లానే రెండుమూడుసార్లు నాలో శక్తిని విజృంభింపజేస్తే ఇంకేంకావాలి? కాని నేను ఆమెని అడగతలచుకోలేదు.

నా విధికార్లు నన్ను బాధిస్తున్నారని కూడా చెప్పలేను ఆమెతో. ఆమె మనస్సులో వాళ్ళకి కీడుతలుస్తారేమో ననే భయంతో.

కాని అతను... అతనికి అంతరాత్మ, feeling ఏమీ లేవు. వ్రత్త గర్వం, డాబు, ఈర్ష్య... పోనీలేండి నా కేంపటింది. కాని

రా...కూడా బ్రమించ గలిగినంత గొప్పలోకి నేను పెరగ గలిగితే!

ఆమె ప్రేమని పొందడానికి నాకేం అర్హతవుదా అని ఆశ్చర్యపడుతో కూచుంటాను. ఆమెని తలుచుకున్నంత మాత్రాని; నాహృదయం కృతజ్ఞతతో నిండిపోతుంది.

చ లి ం ఉ త్త రా లు

మూ డో భా గం

ఏ లా రు

26-7-59

My dear doctor,

సరసింహంగారు నాకు నచ్చారు. నచ్చక ఏంచేస్తారు. మీమీద అంతమంచి అభిప్రాయం వున్నవారు ?

మీకు తెలుసు గడిచిన ఆరు సంవత్సరాలు నేనుకారణం లేని విపరీతమైన. బాధలో బతికానని, ప్రస్తుతం మెల్లిగా మార్పు జరుగుతోంది. పాతసంతోషం, ప్రకృతిలో స్త్రీలో సౌందర్యం చూడగలుగుతున్నాను. సోరియూస్, డాక్టరుగారూ నా రూపమే మారిందంటున్నాడు. జీవితంలో కొత్త అనురక్తి తోస్తోంది.

భగవాన్ లో ఆశ్రయం తీసుకునే మనోస్థితిపోయింది. ఎంత ప్రయత్నించినా రావటంలేదు. జ్యోతిష్కులు ఇంక నేను మళ్ళీ లోకంలో పడిపోతానంటున్నారు.

వీలై సంతత్వరలో అరుణాచలం వెళ్ళాలి మీరువస్తారా?

కానీండి. ఎట్లాజరగాలో అట్లా జరగనీండి.

మీ జాతకచక్రంచూసి జ్యోతిష్కుడు ఎంతపొగిడాడని మిమ్మల్ని? మీరెవరో తెలీకండానే! పాలంత తెల్లగా నిష్కలంకంగా, అంత మధురంగా వుంటారన్నాడు. నిజం కాదా మరి! ఇంక మీకు సంసారవిషయమైన చిక్కులు రాబోతున్నాయి. మీ ఆరోగ్యంకూడా బావుండదట. ఈ

చిక్కులు మిమ్మున్ని తయారు చేస్తాయి, సన్యాసానికి. తప్పకుండా మీజీవితంలో కాంతిని చూస్తారుట.

సారిస్ గొప్పనాటకమూ, కథలూ వ్రాసింది.

౯౦

ఏ లూ రు

6-8-89

My Dear good' fellow,

భగవాన్ తో సంబంధం తెగిపోయింది. ఆయన్ని మళ్ళీ చూసేవరకు ఇట్లా కాలాన్ని పాకనిస్తున్నాను.

ఆ జోస్యాన్ని మీరు సందేహించకండి. మీరూ సారిస్ కీ నాలుగేళ్ళలో ఆత్మసాక్షాత్కారం రాబోతోంది. మీకు ఇంకా కొంచెం ఆలస్యమేమో.

సిగరెట్లు ఖరీదు పెంచింది. నశ్యం ఖరీదు కూడానా? మీరు పంపే మాత్రలతో వంటికి ఆరోగ్యమేకాదు, మనసుకీ ఉత్సాహాన్ని కూడా పంపేస్తున్నారు. You are destined to guid me over this rough world- A big responsibility.

నిన్న ఆశ్రమానికి అరిటిపళ్ళు పంపాను, — a freak, an impulse, reasonless, stupid.

ఈ మెదడు గడ్డకట్టింది. పనిచెయ్యడం మానింది. వ్రాయాలంటే ఏమీతోచదు. చివరికి మీకు ఉత్తరం వ్రాయాలన్నా కూడా.

Dull usual routine.

Bhagavan surely takes care of us-to us often his care means additional pain and pang. భగవాన్ మన జాగ్రత్త తీసుకుంటున్నారు. నిశ్చయంగా. కాని ఆయన వీక్షణమంటే మనకి బాధా, భేదమూ చాలాసార్లు. భగవానునించి దూరమౌతున్నాను. కాని ఆయన్ని మళ్ళీ తెచ్చుకుంటానంటోంది జాతకం.

—

తె జ వా డ

11-9-39

My dear Deekshitar,

రేడియోలో మిమ్మల్ని విన్నాను. ఆ పాత జ్ఞాపకాల స్ఫూర్తి వింటే నాగుండె కొట్టుకుంది.

అరుణాచలం వెళ్లడమంటే ఇన్నిరోజులూ చాలా బద్ధకం వేసింది. అతాత్తుగా భగవాన్ నాపైని అనుగ్రహం కురిపించారు. వెళ్ళాలని ఒకటే ఆశ్రయతగావుంది.

అబ్బా! సారస్వతం కోసం వ్రాయడమేమిటి? పోనిద్దురూ నేనూ మానేశాను.

అరుణాచలం నించి కొత్త జీవంతో తిరిగివస్తానని ఆశ. ప్రసాదం పంపుతాను అక్కణ్ణుంచి.

మునిమాణిక్యంగారికి జవాబు వ్రాయకండి. మునిద్దర్ని చూస్తే ఆయనకి ఈర్ష్య. మన రచనల్ని (Scandalise) దూషిస్తున్నారు. ఆయన మీవిషయమై వ్రాసింది Very poor silly stuff అని అందరూ అంటున్నారు. మీరు

జవాబు వ్రాస్తే తను (Condescend) చేసి మీమీద దయ తలచి వ్రాసిందానికి మీరు చాలా కృతజ్ఞత చూపుతున్నారని బడాయిలు కొట్టుకుంటాడు.

(మునిమాణిక్యం నరసింహారావుగారు కృష్ణాపత్రికలో దీక్షితులుగార్ని గురించి వ్యాసం వ్రాశారట. దాంట్లో సంగతులు అబద్ధమని ఎవరో విమర్శించారట. దీక్షితులుగారూ, ఒక్కవిషయంలో తప్ప ఆ వ్యాసమంతా అబద్ధమేనన్నారు. మొత్తానికి misrepresented. పైగా తాను వ్రాసింది నిజమో కాదో వ్రాయమని నరసింహారావుగారు దీక్షితులుగారికి వ్రాశారు. దీక్షితులుగారు చలం సలహా అడిగారు.)

౯౩

మ ద్రా సు
22—9—89

My dear child,

అరుణాచలంనంచి వచ్చాము. అక్కడికి మా వెంట పడ్డా వతిగారు కూడా వచ్చారు. భగవాన్ ఒక చిరునవ్వుతో ఆమెని పట్టేశారు. మెక్కివర్ బంగళాలో మంచి బస దొరికింది మాకు.

ఆశ్రమంలో కొన్ని కొత్త నిబంధనలు బైలుదేరాయి. పాతవాటిని ఇంకా కఠినంచేశారు. భగవాన్ కొండల్లోకి వెళ్లి పోతారనుకుంటున్నారు కొందరు. మేము వచ్చేసేప్పుడు భగవాన్ తో నేను,

‘దీక్షితులుగారు మీకు తెలుసునుకదా’ అని అడిగాను.

‘ఏ దీక్షితులుగారు?’

‘చింతాదీక్షితులుగారు’

‘ఓ తెలుసు. ఏమి?’

‘ఆయన రాలేకపోయినారు. నేను వొస్తున్నానంటే మీ ప్రసాదం తీసుకురమ్మన్నారు’

‘మంచిది. మంచిది’ గొప్పచిరునవ్వుతో.

ఈ సారి భగవాన్ ని ఆయనకోసమే ఆయన్ని ప్రేమించడం నేర్చుకున్నాను. ఆశ్రమంవాళ్ళుకూడా ఎక్కువ మర్యాదచూపారు మాపట్ల.

అరుణాచలం సాయంత్రం ఆరింటికి చేరుకున్నాము. ఇదివరకు మనం బసచేసిన బంగళాలో సామానులు పెట్టి,

భగవాన్ చూడ్డానికి వెళ్లాము. భగవాన్ సారిన్ వంకేశూతాను. తనలోంచి thrill పరిగెత్తించని చెప్పారు పద్మావతీగారు. వేదపఠన జరుగుతోంది. నిరంజనానంద స్వామిగారిని ఆశ్రమంలో భోజనం చెయ్యడాని కనుజ్జ అడిగాను. ఆయన ఇదివరకుకన్న స్నేహంగావున్నారు. హాల్లో కూర్చున్నంతసేపట్లో అడవాళ్ళు వెళ్ళిపోవాలని ఒకటేగోల-ఒకటే డిస్టర్బ్ చేశారు మమ్మల్ని. తిరిగి బసకు వెళ్లేటప్పటికి, పక్కన బంగళాలో యూరోపియన్ ఆమె మేము అక్కడ వుండకూడదని తగాదా ప్రారంభించింది. మేము కదలం అన్నాను. చివరకి పక్కబంగళాలో బస దొరుకుతుందంటే వొప్పకున్నాను. అక్కడ చాలాబావుంది. మంచాలు-

కుర్చీలుతోసహా. భగవాన్ ని కృతజ్ఞతతో స్తుతిస్తో నిద్ర పోయినాము.

మర్నాడు పొద్దున్న మబ్బులు. తెల్లారకట్టే వేదపఠనం సమయానికి వెళ్ళి చాలా ఉత్సాహంగా వొచ్చాము.

భారతివాళ్ళు సారిస్ లేఖని ప్రచురిస్తామన్నారు. అవును శివశంకరశాస్త్రిగారు ఈమధ్య నన్ను గురించి మంచి మాట్లాడుతున్నారు. తన ప్రతిష్టకోసమన్నా ఆ పని తప్పనిసరి అయింది గావును. ప్రతిభలో తుక్కు విమర్శ వ్రాసింది మొ—టి.

మీ రచనల్ని గురించి whimsical (శ్రీశ్రీ.) అనడం మెచ్చుకోటమే. Wodehouse అప్పుడప్పుడు Whimsical గా వుంటారు. మీరు చాలాసార్లు— ఎంతో Whimsical గానేకాదు, Child like గా వుంటారు.

అరుణాచలం సంగతి—మర్నాడు తెల్లారకట్ట హాలు లోకి సాయంత్రం, నన్ను, పద్మావతీగారిని, షా, కొండలసేన జిప్పింది. వేదం సమయానికి తిరిగివచ్చాము, హాలులోకి.

తాను అరుణాచలంలో వుండిపోవడానికి ఏర్పాట్లని గురించి మాట్లాడుతోంది సారిస్. ఇప్పుడు. ఈ వూరినించి కూడా ఎప్పుడు అరుణాచలం వెళ్లిపోతానా అని ఆలోచిస్తోంది. డిశంబరులో వెళ్లి నప్పుడు అక్కడే వుండిపోతుందిట. ఆశ్రమం మనఃషులకి. ముఖ్యం ఆడవాళ్ళకి. పోనిచూస్తే చాలాప్రేమ. మళ్ళీ ఎప్పుడూ వాళ్ళతో మాట్లాడదు. పోవకనించి వెళ్లి నప్పుడల్లా భగవాన్ వెనక్కి తిరిగిచూసి గొప్ప చిరునవ్వు నవ్వుతారు.

కాళ

జె జ వా క

2-10-39.

My Dear H. M.

విరామంగా వుంది. కాలమంతా భగవాన్ ముట్టడికి విని యోగిస్తున్నాను. కాని ఆయన లష్టకాటవర్ కన్నగట్టి. గవ ర్నరుగారు వొస్తున్నారని పూకంతా శుభ్రం చేస్తున్నారు, మన గవర్నరుగారు ఎప్పుడు వస్తారు? ఇంకా పట్టణం కావలసినంత శుభ్రం కాలేదేమో? కాని ఆశుభ్రం కూడా ఆయనేవొచ్చి చేసుకోవాలి. మనవూరు శుభ్రం చెయ్యడానికి ఆయన పంపిన దూత గావును యీ అశాంతి.

అయిదేళ్ళ కిందట ఆశ్రమంలో కొన్నాళ్లు వున్నతయన వున్నారక్కడ. మళ్ళీ ఆ ఆశ్రమానికి వెళ్ళాలంటే డబ్బు లేదుట ఆయనకి. ఆయన యీ కబుర్లు చెప్పారు.

‘ఈ సర్వాధికారి అన్నా పోవాలి నేనన్నా పోవాలి యీ ఆశ్రమంనుంచి’ అన్నారుట భగవాన్ బకసారి.

ఓసారి సర్వాధికారిని కర్రపెట్టి కొట్టారుట భగవాన్.

ఈ స్నేహితుడు భగవాన్‌ని,

‘మీరు దేవుణ్ణి చూశారా?’ అని అడిగారుట.

‘ఆ చూశాను.’

‘ఎట్లా వుంటాడు’

Bhagvan sits serious and wistful.

‘ఎట్లా చెప్పకలను? చూడు ప్రతి సంవత్సరం అరుణాచల శ్వరుడికి ఉత్సవం జరుగుతుంది. అతివైభవంగా వుంటుంది

నేను చూడ్డానికి వెళ్ళేవాణ్ణి. నాది చైతన్యమివ్వలేదు మధుర భావంకాదు-అద్వైతం. ఆ అరుణాచలేశ్వరుడే నేను. కాని ఆ వైభవంచూస్తే నావాళ్ళు గగురుపొడిచేది. కళ్ళంబడి నీళ్ళు వచ్చేవి.' అంటో భగవాన్ నిశ్శబ్దం లోకి వెళ్ళారట.

ఎట్లావున్నారు, మీరు?

నాకు అరుణాచలం వెళ్ళాలనేకోర్కె తీవ్రంగా వుంది. వీలుచేసుకోగలననుకుంటాను. సౌరీస్ లేఖ ఎట్లావుంది? ఆధ్యాత్మికంగా అభివృద్ధికనబడుతోంది నాలో. 'ఇష్టాదు నేను భగవాన్ భక్తుణ్ణి' అని అనడానికి సంశయించను. భగవానిచ్చే అమృతంవల్ల తప్ప-ఇంక ఏవిధంగాను నాకు పిచ్చెక్కలేదని నాగర్జున కూడా.

ॐ

ఏ లా రు

27-11-39

My dear Joy,

సౌరీస్ 'లేఖ' మీకు బాగున్నందుకు ఎంతో సంతోషంగావుంది. వాగ్దానం చేసినట్లు ఆలేఖ కాపీలు పంపలేదు, భారతివాళ్ళు. These Editors !

భగవాన్ 'లాకెట్లు' నాకు అట్కర్లేదు. అవి మీకూ అట్కర్లేదు. I am feeling I have locked him in my heart !

సౌరీస్ నూనూ, ఆమెతల్లి, అరుణాచలంలో స్థిరపడే ప్రయత్నం చేస్తున్నారు.

మనకి ప్రమాదమింకా ఇంకోచోట పడుతున్నాయి. 'బార్' చాటడమా? భగవాన్ అనుగ్రహంతో శీఘ్రంలోనేదాటు

తాము. భగవాన్ ఆత్మమార్గంలో చాలాసహాయం చేస్తున్నారు. ఆయనమీద ప్రేమకూడా ఉదయిస్తోంది నాలో. కనక నాకూ 'హోప్' వుందన్నమాట.

చాలా వుప్రదవం సంభవించింది. నన్ను Text book committee మెంబరుగా. 'కో ఆప్టు' చేసుకోన్నామని వ్రాశారు. ఎంత దుర్గతిలోకి పతితుణ్ణి అయినానో? ఆ గౌరవాన్ని నిరాకరించాను.

మన మిత్రులు, భూషణ్, మునిమాణిక్యం, శ్రీ శ్రీ త్రివేణిలో తమని పేర్కొనలేదని ఎవరిద్వారానో, Protest చేసి, నన్ను తిట్టించారు. శ్రీశ్రీ మంచి ప్రత్యుత్తరం ఇచ్చారు. రేడియోలో మునిమాణిక్యంగారితో కలిపి మిమ్మన్ని పోగిడారు ఎవరో.

అరుణాచలం వెళ్ళడంలేదు. డబ్బులేదు. మీరు వెడుతున్నారా? మా హెడ్క్వార్టర్లుగారుకూడా వస్తారట. you will have nice company.

౯౬

బెజవాడ

21-1-40

My dear dove,

హైదరాబాదు వెళ్లాను. దోవలో రైల్వో థ్యానంలో పడ్డాను. ఇంగ్లీషులో స్పష్టంగా. 'When you win a calender, send it to the Ashram' 'కాలెండరు వారికి నప్పడు, ఆశ్రమానికి పంపు' అని వినపడ్డది. అర్థంకాలేదు.

అయినా మైదరాబాదులో కాలెండరు కొనాలని ప్రయత్నించాను; తిరిగివచ్చి యీ పూల్లో, తరవాత వలూరులో ప్రయత్నించాను. దొరకలేదు. సోసీన్ తో చెప్పాను.

ఈవాళ్ళ పొద్దున్న ఎవరో నన్ను ఆపి, ఒక కాలెండరు చుట్ట చేతిలో పెట్టారు. అది తీసుకొచ్చి సోసీన్ కి చూపించి, ఆశ్రమానికి పంపుతున్నానన్నాను, 'లోపల నీం బామ్మవుందో చూడు' అంది ! విప్పిచూస్తే శ్రీ సుబ్రమణ్య పటం. నెమలీ అంతా (భగవాన్ శ్రీ సుబ్రమణ్య అవతార మంటారు.) భగవాన్ నన్ను మూఢనమ్మకస్తుణ్ణి చెయ్యడానికి పూనుకొన్నారు.

చాలా మంచి సినిమాచిత్రం చూస్తూ 'ఎవరు చూస్తున్నారు?' అని ప్రశ్నించుకున్నాను. వెంటనే చిత్రం చిన్నదై పోయింది. నల్లని తెరమీద తగిలించిన చిన్న painting మల్లే అయింది. దాంతో నటిస్తున్న వాళ్ళ emotions భావనలు న న్నంటడం మానేశాయి. ఇట్లా చాలాసేపు. కథ చాలాగొప్ప Climax లోనికి వెళ్ళినప్పుడు నేనెవరు? 'మరచిపోయి మళ్ళీ మాయలో పడ్డాను.' నేనెవరు? ఆ ప్రశ్నకి ఎంత శక్తివుందో తెలుస్తోంది.

మొన్న నాకో కల వచ్చింది. శిష్యులు కాఫీ తయారు చేస్తోవుంటే చూస్తోవున్నారు భగవాన్ మేడకింద.

నేనూ కొందరు ఆశ్రమవాసులూ మేడమీద మాట్లాడుకుంటూ నుంచున్నాము. పక్క-గదిలో నా సిగరెట్ పెట్టె మరచిపోయినాను. ఆ గదిలోనే నా 'టీ'కి నీళ్ళు కాగుతున్నాయి. భగవాన్ మేడపైకి మాదగ్గరికివచ్చారు. మేము

నిశ్శబ్దమైనాము. భగవాన్ నాతో 'నాకో సిగరెట్ ఇయ్యి.' అన్నారు. నేను స్తబ్ధించిపోయినాను. ఆమాట అంటేనే ఆగదిలోకి సిగరెట్ పెట్టెకోసం వెళుతున్నాను. నేను వెనుకనే పరిగెత్తివెళ్ళి పెట్టెతీసుకొని ఆయనకి Offer చేశాను. ఆయన ఒకసిగరెట్ తీసుకుని నోట్స్ పెట్టుకున్నారు. నేను అగ్గిపుల్ల గీశాను. భగవాన్ నావేపు వొంగి సిగరెట్ వెలిగించుకొని, పొగవూతో వెళ్ళిపోయినారు.

ఈకలహాచ్చిన రాత్రికి కొన్నిరోజులుముందునించి సిగరెట్ కాల్పుడంవల్ల మెదడు మందగించి, ధ్యానానికి ఆభ్యంతరమాతోందా అని ఆలోచిస్తున్నాను.

౯౭

ఏలూరు

12-2-40

My dear man,

అమ్మాయికి జ్వరంవచ్చిందా? డబ్బుసంగతి ఆలోచించకండి, మీరు నాకు ఖర్చుపెట్టేదీ, నేను మీకు ఖర్చుపెట్టేదీ. కాని మీకు పళ్ళు పంపేందుకు మనిషి దొరకడం కష్టం. నేను వుండనుమరి. వసంత వున్నాడుగాని, చాలా బద్ధకస్తుడు. అడిగిచూస్తాను ఏమంటావో.

నా పుస్తకాల్లో ఇన్స్ట్రెస్టువున్న నలుగురు Young Men ప్రతిసాయింత్రం వస్తూన్నారు నాదగ్గిరికి.

భగవాన్ సంగతి అడిగారు. వాళ్ళకి సామ్యవాదంలో నమ్మకం. వాళ్ళు భగవాన్ ఆశ్రమానికి వెడదా మనుకొ

న్నారు. మైదరాబాదునుంచి ముగ్గురు Young Men, 'చలానికి మంచిగా తోచినమతం మాకూ మంచిదే, అరుణా చలం వెళ్ళా' లంటున్నారు.

Glory to Bhagavan భగవాన్ కి జయ్.

సారిస్ వరసగా Surrealistic pieces వ్రాస్తోంది. అన్నిట్లోనూ ముఖ్యవిషయం భగవాన్.

నిన్నరాత్రి సరిగా నిద్రపట్టలేదు. తెల్లవారకట్ట మెలుకువ వచ్చింది. నామనసువంకచూస్తే యేమాత్రం ధ్యానస్థితి సూచించలేదు. 'భగవాన్ నన్ను వొదిలేశారా?' అని, మళ్ళీ నిద్రపోయాను. ఓ కలొచ్చింది. ఏదో యింటివరండాలో భగవాన్ కూచునివున్నారు; నేను ఆయనదగ్గర కూచుని వున్నాను. మీరు కొంచెం దూరంగా కూచుని వున్నారు. మన ముగ్గురమే. భగవాన్ యేదో అన్నారు. నాకు సరిగా తెలీలేదు. మీరు విన్నారు; చిన్నగా నవ్వారు. ఆయన్ని యేమిటని అడిగారు; ఆయన, 'అమ్మణ్ణి (అది దగ్గరగావున్న కుక్క) సంగీతాన్ని appreciate చేస్తుంది. ఆనందిస్తుంది' అన్నారు. తరువాత తనకు కొంచెం సీళ్ళు తెమ్మన్నారు భగవాన్.

ఇంటోకెళ్ళి, మాయింట్ వున్న చెంబుతో సీళ్ళుతీసుకొని ఆలోచిస్తూ నుంచున్నాను అక్కడే. మీరు తొందరగావచ్చి ఆత్రుతతో, 'ఏమి టాలోచిస్తున్నారు? త్వరగా తీసుకురండి,' అన్నారు.

'ఇంకెవరన్నా నన్ను సీళ్ళు తెమ్మని ఆజ్ఞాపిస్తే నిరాకరించే వాణ్ణి. చూశారా, మరి భగవాన్ అయిపోయినారు గాని!'

అని వెళ్ళాను. భగవాన్ నాచేతిలోంచి చెంబుతీసుకొని (spiral) వంకరతిరిగే మెట్లమీదనించి పైకి వెళుతున్నారు. ఆ మెట్లమీద ఒక నల్లటిస్త్రీ ఆయనతో ఆ సీళ్ళచెంబు తనకు కావాలని పోట్లాడుతోంది. దిగ్భ్రమచెంది, ఆయన సహాయార్థం పరిగెత్తాను. కాని వెళుతో 'ఆమె ఆ చెంబును తను ఆయనవెంట మోసుకువస్తానని పంతం పట్టిందేమో !' అనుకుంటున్నాను. మెళుకువ వచ్చింది

ఆ నలుగులు స్నేహితులూ చాలాకాలంనించి ప్రతి సాయంత్రం వస్తున్నారు. ఇదివరకు నారస్వతం చర్చించే వాళ్ళు. ఇప్పుడు భగవాన్ని, వేదాంతాన్ని చర్చిస్తున్నారు. నా struggles వాళ్ళతో చెప్పాను. భగవాన్ నన్ను జయించి లాగేస్తారు చూడమని మీరు నన్నెట్లా ఛాలెంజి చేసింది, ఎట్లా నేను మీమీదా భగవాన్ మీదా నవ్విందీ? ఒక్క చిరునవ్వుతో భగవాన్ నన్నెట్లా వశ్యుణ్ణిచేసుకున్నదీ మాట్లాడాను.

నా భ్యాన సమయాలుకూడా మాని వాళ్ళతో మాట్లాడుతున్నాను. కర్మ మానవోద్దేశికంగా భగవాన్ అందుకని

౯౮

ఏలూరు

21-2-40

My dear Blessed,

నాకు ఆశ్రమంనించి వచ్చిన వ్రత్తరం భగవాన్ దగ్గి రించే వచ్చినదా అని సందేహం. ఆ విషయాలు మళ్ళీభగ

వాణి స్వయంగా అడగాలనివుంది. నేను బళ్ళో పాఠాలు చెపుతోవుండగా మధ్య ధ్యానంలో పడుతున్నాను. అట్లాంటప్పుడు ధ్యానాన్ని వదిలించుకోనా, పాఠాన్ని వదిలించుకోనా అనేది ప్రశ్న.

ఈస్టరులో నాతో అరుణాచలం వస్తామంటున్నారు ఇక్కడి స్నేహితులు. వీళ్ళునాకు సెక్సువిషయంలో, జ్ఞాన విషయంలో admirers. నా life struggles and aspirations, నేనుచివరికి అరుణాచలం ఎట్లాచేరానో, ఓ పుస్తకం వ్రాయమన్నారు నన్ను. కాని వ్రాస్తానా? వ్రాయగలనా? వ్రాయాలని చిన్నయింప బడ్డదా? కాని నేను మీకువ్రాసిన ఉత్తరాలు మి. దగ్గర ఉన్నాయన్నానుగా? అవే రికార్డుగా వుంటాయి చిక్కుల్లో వెతుక్కునే యువకులకి మార్గాలు చూపుతాయనిచెప్పి పుస్తకమే వ్రాయమని నన్ను tempt పెంపు చేస్తున్నారు.

Bhagavan seems to have taken my case up for help.

భగవాన్ బెజవాడలో మా యింటిని పడుచుపిల్లలతో నింపారు. మళ్ళీ ప్రేమలో పడ్డాను. తీవ్రంగా కాదులెండి.

ఓ తమాషా జరిగింది. మా డాక్టరుగారి పేషెంట్లు patients కొందరు, ఆమెనించి భగవాన్ సంగతి విన్నాడు మూడు. కొన్నాళ్ళకి ఆ కుటుంబానికి వున్న ఒక్క మొగి పిల్లావాడూ చచ్చిపోయినాడు. ఆ రాత్రే ఆ అడవాళ్ళందరూ ఇల్లుతాళమేసి మాయమైనారు. తరవాత చాలారోజులకి తెలిసింది వాళ్ళు అరుణాచలం వెళ్లారని. నెలతరువాత

నవ్వుతున్న మొహాంతో తిరిగివచ్చారు. వాళ్ళు చెప్పిన సంగతులు—

సారిస్ భారతిలో వ్రాసిన లేఖని భగవాన్ వాళ్ళచేత చదివించుకున్నారట. 'నాకు ఆభాష సరిగా తెలీలేదు—చదివి అర్థంచెప్పండి.' అన్నారట— the cunning saviour. 'నిగొప్పదయ—' అని వాళ్ళు చదువుతోంటే; 'దయా! పాపం; దయ చూపించాను గావును?' అంటారుట.

ఆమాటలు విన్నప్పుడు నా హృదయం కంపించింది. బాలకృష్ణుడికన్న అల్లరివారు. భగవాన్ దుఃఖంలోవున్న ఆ స్త్రీలచేత. వాళ్ళు ఎరిగివున్న అమ్మాయి వ్రాసిన లేఖని చదివించి, తద్వారా వాళ్ళకి శాంతినియ్యాలని ఉద్దేశించి, తనకీ అర్థంకాలేదని నాటకం ఆడారు. భగవాన్! చిన్నపిల్ల వ్రాసిన పిచ్చి వ్యాసాన్ని ఎంతగొప్పగా ఉపయోగిస్తున్నారో చూడండి.

కాస్తుభంగారు వచ్చారు. సారిస్ ఎవరో తెలీకండానే ఆ లేఖని తాగేస్తున్నారట ఇన్నాళ్ళూ.

ఇవన్నీ మీచేతలే. మీమూలానే భగవాన్ నాకు.

భగవాన్ నావేపు దృష్టిమరల్చడం తెలుస్తోంది నాకు. కొద్దిరోజులు ఓపికపట్టండి; మనం ఏదో కాబోతున్నాము. కాదు—ఏమీలేకుండా కాబోతున్నాము—చాలాత్వరలో.

అవును, మనం గొప్పవి రాయబోతున్నాము. ఈఅహాన్ని చావసీండి.

FF

మారేయ
24-3-40

My Dear Searcher,

ఇక్కడ ప్రయాణీకుల బంగళాలో వున్నాను. అవును. మీరు చెప్పేదినిజం. భగవాన్ అనుగ్రహం లేనిది జీవితం ఏమీ ఫలితంలేని నిరంతర శ్రమ, బాధే. కాని క్రమంగా బలం సంపాదించుకుంటున్నాము.

Reading Maeterlink's Fourth Dimension. He almost says the Fourth Dimension, Time, the ever Present, is God. Reading Russel's A B C of Relativity. We see quite plainly that higher mathematics and physics take you to That or Nothing.

సినిమాలు చూస్తోకూడా, ప్రజలు ఇంకా ఈ లోకం వాస్తవమని భావిస్తున్నారు.

పూరికే worry పడి మనసుని analyse చేసుకోకండి. అంత శ్రద్ధ చూపించవలసిన ప్రాముఖ్యతలేదు మనసుకి.

మీకు వ్రాయడానికికూడా ఏమీ లేకండాపోతుంది నాకు. మీరు ఆ నవ్యసాహిత్య సభలకి బెజవాడ వెళ్ళనడం చాలా బుద్ధిగావుంది. They are trading on your goodwill, Those Thugs !

నామీద భగవాన్ ఇంత దయ చూపుతున్నా, I feel despondant and get black moods అట్లాంటప్పుడు

భగవాన్ వ్యధారూపంలో నన్ను దర్శిస్తున్నారని తెలుసుకుంటాను.

Let me find you not only in success but even in my defeat.

నా విజయంలోనేకాదు నా పరాజయంలోకూడా నిన్ను చూసే శక్తినియ్యి.

అవును నిశ్శబ్దమైన నల్లని రాత్రిలో, ఆయన అనుగ్రహం కనిపిస్తుంది.

నావంటి వాణ్ణికూడా ఆయన తీసుకున్నారంటే...

రోజూ చిరునవ్వుతో.

'Is it your wish to appear through your absence?' అనండి.

మౌంటరింగ్ వొడలడంగాని, తాను తిరిగి కనిపించడంగాని, ఆ భారమంతా భగవాన్ మీదనే వొడలండి ఆయన దూరమైనకొద్దీ, ఈసారి మరింత చేరువౌతారు.

మనకి తెలీకండా, మన ఆత్మలో ఏ చీకటిమూల ఆయన పనిచేస్తున్నారో మనకి తెలీదు.*

Through the very intensity of desertion one day his smile will break, you will see he has been always with you while you were sleeping.

కాలం అనంతం. తొందరేంలేదు. మీతో శాశ్వతంగా వుండిపోయినా రాయన.

మీరు నాకు ఇదివరకు చెప్పిన సంగతులే మళ్ళీ మీకు జ్ఞాపకం చేస్తున్నాను.

Like a child who babbles the mother's words, when she is weeping.

ప్రతిగంటా భగవాన్ ని ఒకసారి జ్ఞాపకంచేసుకుని 'నీకోసం చూస్తున్నాను. నీ ఇష్టమైనప్పుడు రా. వస్తావని నాకు తెలుసు. అప్పటివరకు కాచుకుని వుంటాను. ఏడవను' అనండి.

ఈ నిశ్శబ్ద తప్పకండా ఆనందాశ్రువులతో బద్దలవుతుంది ఆ రోజుకోసం చూడండి.

౧౦౦

ఏలూరు

10-4-40

My Dear doctor

భగవాన్ నా కలలో కనపడి!

'నాకేం తోచటంలేదు. దేనిమీదా బుద్ధిపోదు' అని నేనంటే,

'అది అంతేలే' అని smile చేశారు.

విశ్వనాథ సత్యనారాయణగారు శ్రీశ్రీ పద్యాల్ని పుస్తకంగా అచ్చువేస్తారట. నేను పీఠిక వ్రాయాలిట.

I am passing through dull times. కాని వ్యధగా లేదు. ఈ dullness కూడా అవసరమేమో మనకి. వాదిలే శారు గావును భగవాన్, గోలపడకండి, ఆధ్యాత్మికాని కైనా సరే. బాధనించి తప్పించుకోలేనప్పుడు బాధపడండి. Perhaps it is truism. బాధనించి తప్పించుకునేందుకు సులభమైనమార్గం దొరికితే తప్పించుకోండి. చాతకాకపోతే

పట్టువొదిలి బాధని దానిపనిని దాన్ని చేసుకోసేండి. ప్రస్తుతం అది నా ఫిలాసఫీ.

శ్రీశ్రీ పుస్తకానికి నేను వ్రాసిన పీఠిక అతని ఆరాధకు లకి అది అసంతృప్తిగావుంది. మీరు అనే దానికన్న శ్రీశ్రీలో ఆధిక్య ముంది. కాని అతని ఆరాధకులు మనని నమ్మమనే టంత గొప్పలేదు.

మీ సాహిత్యసభ అధ్యక్షకోపన్యాసం నేను చదవ లేదు. బెజవాడనంతా ఆహ్వానించారు గాని, నన్ను పిలవ లేదు సభకి. పైగా మీరు నన్ను ఆసభలలో అధ్యక్షత వహించమంటారు.

సత్యనారాయణగారి శ్రీ శ్రీ మీది adm -ation Publicity trick అయివుండవచ్చు. కాక వాస్తవమూ అయి వుండవచ్చు. ఆయన ఉపన్యాసంలో మిమ్మల్ని పేర్కొనడంకూడా వొదిలారట. చూడండి.

నర్తకుడు బోన్ మాతో వున్నా రిప్పుడు.

తెని సంభోగించి సంతోషించి తృప్తిపడే మృగాలృ తప్ప. అట్లా కాని మనబోటివాళ్ళకి భగవాన్ ఒక్కడే ఆశ, అవధి.

౧౦౧

బెజవాడ

19-6-40

My Dear Kurnool-wallah,

అవును. టాగూరుగారి statements చూశాను.

గడిచిన పుట్టినరోజున ఆయన 'ఇంకా నేను యీ మాయ

ల్లోనే కొట్టుకుంటున్నానని అనవచ్చు ప్రజలు. కాని వాస్తవం మనకి ఈ మాయారూపాల ద్వారానే వ్యక్తమౌతోందంటాను.' ఇట్లాంటి మాటలన్నారట.

ఆయన గీతాంజలీ, Fruit gathering and crossing అన్నీ ఆయన ఆధ్యాత్మికానుభవాలు. నలభై యేళ్ళ విజ్ఞానాన్ని రంగుల కవిత్వంలో అల్లారు.

బెంగాలు ఆయనకి అర్పించిన గౌరవాన్ని మీరు రేడియోలో వినవలసింది.

మదర్ క్రీష్ణాబాయి నా ధ్యానానికి కావలసిన భావనని ఇయ్యడంతో ఆమె పనిపూర్తి అయినట్టుంది. క్రమంగా ఆమె రూపం నా ధ్యానంలోంచి మరుగు పడుతోంది. ప్రస్తుతం నేను ఆత్మలోకి దిగినప్పుడు, ఒక శూన్యప్రదేశం, కొంచెం నీలం రంగుగా, (దాన్ని వర్ణించడానికి చాతకాదు) కనపడుతుంది. ఆకాశంలాగు వుంటుంది. దానివంక చూస్తో వుంటే, మెత్తని శాంతినిస్తుంది. అప్పుడు వూపిరి పీల్చడం కూడా ఆనందంగా వుంటుంది. అది విశాలమై, నన్నూ, లోకాన్ని నిలపాలను కుంటాను. అదే అభివృద్ధిమో? కాని ఆ నిమిషాలు ఎంతో fleeting. సరేలేండి. నాపాల భగవాన్ వున్నారు కద. భారం ఆయనదీ.

అవును. ఒకనాడు మదర్ కృష్ణాబాయిని దర్శిద్దాము.

ఈ లోపల మీరు అనుభవిస్తున్న miserable disgust ద్వారా మిమ్మల్ని లాగాలని చూస్తునట్టున్నారు భగవాన్.

౧౦౨

విలూరు

11.9.49

My own self,

మీ ఉత్తరం చదవడం పూర్తికాకముందే నాకళ్లు
నీళ్ళతో నిండాయి. అవును. ఏమీ వ్రాయకండి. వ్రాయడా
నికి ఏముంది? చాలాకాలంవ్రాసే శక్తేలేక, నేను యీఉడయం
musings వ్రాశాను. కాని ఆవన్న భగవాన్ తో వేదాం
తంతో నిండిపోయినాయి. భాగాలు తీసెయ్యాలిని వచ్చింది,

అన్నీ వొదిలి శాంతంగా కూచుందామనే మీ ఆశని
నేను వాప్సుకోను. అన్నీ వొదిలి శాంతంగా కూచోగలిగి
నంత అనుగ్రహమే మీకు లభిస్తే, పనిచేస్తాకూడా, అన్నీ
వొదిలి శాంతంగా కూచోగలరు. బడీ, సరసారం చిక్కు
లతో మనసు అలిసి, “అబ్బా! అన్నీ వొదిలి శాంతంగా
కూచోగలిగితే, ఎంతబావుంటుంది!” అని ఆశపడుతుంది.
ఆకాలంవాస్తేనని, బళ్ళో పాఠాలు చెపుతూకూడా శాంతంగా
ధ్యానంలో కూచోగలరు.

ఈ అనారోగ్యం తప్పితే, నాకు శాంతంగా వుంది.
ఉన్నతమైన ఆధ్యాత్మిక శాంతంకాదు. వుత్త భౌతిక శాంతం
(animal peace). అంతా శుక్రుడివని. మన మనోస్థితి ఇం
తగా యీ గ్రహాలమీద ఆధారపడివుందా అని ఆశ్చర్యం
వేస్తుంది. నాకే ఆరోగ్యంవుంటే. నా నరాలద్వారా, భగ
వాన్ వైపు నామనసు తెరచుకుంటుందని నా నమ్మకం.

నా స్నేహితురాలు- భగవాన్ మా ఇద్దరినీ కలిపి బాగా నవ్వుతున్నారు. నేను అడక్కుండా వచ్చింది ఆమె. చాలా తీవ్రమైన మోహానక్తి ఆమెకి. కామవిద్యలో రసికురాలు; కళాశాలి. ఇద్దరికీ స్వేచ్ఛ. అట్లా ఏ చింతా లేకండా కలిసివుండిపోతామేమో ననిపించింది. కాని ఆ అనుభవం నాకు విసుకుపుట్టి ఎప్పుడు తప్పించుకుంటానా అనిపించింది.

౧౦౩

బె జ నా డ

6-5-40

My dear Laddie.

మీకు కొన్ని tips (టిప్పు) పంపుతున్నాను. వాటివల్ల నాకు ఉపయోగం కనపడ్డది. మీకు సహాయపడతా యనుకుంటాను. భగవాన్ మనదగ్గర లేనప్పుడు ఆయన్ని మనదగ్గరికి బలవంతాన రప్పించుకోవాలి. కాదు ఆయన వచ్చేట్టు మనం ఆయనకి సహాయం చెయ్యాలి. రెండూ ఒకటేనేమో లెండి.

1. తప్పనిసరి అయినప్పుడు తప్ప, మానం పూనండి. చదవకండి, మాట్లాడకండి. ఆలోచనల నట్లా తేలిపోసిండి మానం పూనండి. కాని పనిపెట్టుకుని ఆలోచించకండి. వార్తాప్రతికలు కూడా చదవకండి.

2. మనసు ఏకాగ్రం కావాలని బెంగపెట్టుకోకండి. ఏకాగ్రం కాలేదని దిగులు పడకండి. వాదిలెయ్యండి అట్లా.

3. ఏకాగ్రం చెయ్యాలని చాలా గట్టిగా ప్రయత్నం అభ్యర్థిస్తాడు. Be idle. Be ready- అనుగ్రహంవచ్చినపుడు సిద్ధంగా ఉండండి.

4. ఇంటిపనులలో గాని (పిల్లలతోనైనా సరే), ఆఫీసులో గాని, ఇతర విషయాలలో కాని ముందు మీరు కదిలించకండి. ఇతరులువచ్చి మీ మనసుని కదిలిస్తేనే గాని కదలకండి. ఇతరుల దగ్గరికి మీ అంతట మీరు వెళ్లకండి. ఇతరులతో ముందు మాట్లాడకండి. వాళ్ళు మాట్లాడిస్తే తొరగా ముగించండి.

ఇంకా అక్కడ చేరలేదని వ్యధ పడకండి.

మీరు 'అక్కడే' వున్నారు.

చాలాసార్లు- 'భగవాన్ Is it your pleasure to come?' అని అడగండి. Watch, wait and 'do not' pray.

భరవాలేదు. నేను నడుస్తూనేవున్నాను. భగవాన్ ఈ దోవన చాలాసార్లు వెడుతున్నాడు.

భగవాన్ మీద మీరు ఫిర్యాదు చేసుకునేందుకూ, మీకు సలహానీ, ధైర్యానీ ఇచ్చేందుకూ, మీకూ ఓ సారిన్ వుంటే బావుండును. సారిన్ నాకన్న ఓ అడుగు ముందు వుంటుంది. She beckons, reassures and smiles.

నిర్వాహకాన్ని మనసు భరించలేనప్పుడు తప్ప చదవకండి, మాట్లాడకండి. అప్పుడైనా పిల్లలతో ఆడుకోండి, భగవాన్ సంగతులు మాట్లాడండి.

ధ్యానమైనా బలవంతం చెయ్యకండి. ఏకాగ్రతలేకండా
నైనా సరే, నిరంతర నామజపం సహాయం చేస్తుందేమో ?

౧౦౪

అరుణాచలం

13-5-40

My dear Toy

మీ పద్యం భగవాన్ ముందు పెట్టే ధైర్యం తెచ్చు
కుంటున్నాను. రేపు ఇక్కడేవుంటే నేను, భగవాన్ కి ఇయ్య
గలనేమో? ఇదివరకటి మల్లేనే కొట్టుకుంటున్నాను ఇక్క
ణ్ణించి ఎప్పుడు బైటపడతానా అని. ఈసారి భగవాన్ నాకు
ఇంకా దగ్గిరిగా వచ్చారు. సారిన్ సంగతి ఏదో ఒకటి
మాట్లాడతారు భగవాన్. సారిన్ ద్వారా ఆయనదృష్టి
నామీదికి వస్తోంది.

౧౦౫

బెజవాడ

17-5-40

My dear Boy.

ఆశ్రమం సంగతులు నేను చెప్పేందుకు, మీ రిక్కడ
వుంటే బావుండును. ఆశ్రమంలో పదిరోజులు వుందామని
వెళ్లాము. మూడురోజుల్లో తరిమేశారు మమ్మన్ని భగవాన్.
హాలులో మిమ్మన్ని తలుచుకొన్నాను! మీ పద్యం భగ
వాన్ కి ఇయ్యలేకపోయినాను. ఆయన అట్లా ఉద్దేశించలేదు
గావును ! ఆశ్రమం మీద అపవాదాలు హెచ్చుతన్నాయి.

మీ పద్యం నాకు బావుంది. మీ హృదయ మంత సింపుల్ గా నిర్మలంగావుంది. సూర్యనారాయణగారికి బావుండలేదు అది. సారిన్ కి బావుంది.

ప్రతిరోజూ భగవాన్ సారిన్ సంగతి మాట్లాడుతున్నారు. సారిన్ మీద ఆయనకి శ్రద్ధ.

ఇన్ని ప్రయత్నాల ఫలితం అప్పడప్పడు కనపడుతుంది. ధ్యానంలో ఆనందం కలుగుతోంది. కాని ఎప్పుడో ఓసారి, కొన్ని నిమిషాలుమాత్రం.

మహానందిలో ఓవారం వుండాలని నా కల. కాని కదలడానికి బద్ధకం. చూడడానికి, తెలుసుకోవాలనీ, వుండే కొంచెం వాంఛా ఇప్పడు అసలు పోతోంది.

ఇదేం ఋఖ్యం కాకపోయినా, ఈ సంగతి మీ రికార్డులో వుంటే మంచిది. ఈమధ్య 'మదర్ కృష్ణగారు' నాధ్యానంలో కనపడుతున్నారు. నా ధ్యానానికి ఆమె భావన నిచ్చారు. ఆమెరూపం నా మనసులో నృత్యంచేస్తుంది, పిలుస్తుంది. నవ్వుతుంది. కొంతప్పడు ఆమె హృదయంలోంచి నా హృదయంలోకి ఆనందం పొంగుతుంది.

ఇది మనం గడపవలసిన ఒక stage గావును

ఆశ్రమానికి మామిడిపళ్ళు పంపాను.

౧౦

ఏ లూ రు

19-7-40

My dear Laddie,

శుక్రమహాదశ ఈరోజు ప్రారంభం, నాకు; మీ అందాల
పుత్రాన్ని తీసుకొచ్చింది ప్రపథమం.

భయంలేదు. శుక్రుడిచ్చే సుఖాలనించి, పాపాలనించి,
భగవాన్ కాపాడతారు నన్ను. శుక్రు డేంచెయ్యగలడు? అది
గాక శుక్రు డివ్యగల భోగాలన్నీ భగవాన్ అనుగ్రహానికి
పూర్వమే అమ్మేసుకున్నాను.

చాలా స్పష్టంగా తెలిసేట్టు, నేను అభివృద్ధి చెందు
తున్నాను.

ఈమధ్య అడపా తడపా కొందరుసామ్యవాదులు, నాకీర్తిని
విని, నన్ను చూడ్డానికి వస్తున్నారు. నా మానసమాని
'బజారు సోషలిస్టులు' అని ఓవ్యాసం వ్రాయాలనిపిస్తోంది.
కాని వ్రాయాలనిలేదు.

౧౦౭

ఏ లూ రు

4-9-41

My dear Viceroy,

ఎంతో అనిపిస్తోంది మీకు వ్రాయక తప్పదని, అన్ని
మ్యూజింగ్సు. కాని వ్యవధి ఏదీ? గంటలుకొట్టారు. నేను
క్లాసుకి వెళ్ళాలి. అవును జోష్యులు చెప్పారుకదా మీకు

కష్టదినాలు అని! అయితేనేం? ఈ దిగుళ్ళన్నీ హోమపతీ మాత్రలు, దేహోత్పబుద్ధిని నయంచేసేందుకు, నేను చెప్పాలా మీకూ? మీరు వ్యధపడుతున్నారని సంతోషిస్తున్నాను.

చాల గొప్పవాడిమల్లే మాట్లాడుతున్నానా? అయితే ఆ గొప్పతనమంతా భగవాన్ ది. మీరు తెచ్చిపెట్టిన భగవాన్ ది.

మధ్యాన్నం టీ దగ్గర అప్పుడప్పుడు భగవాన్ సంగతి మాట్లాడుకుంటాము నేనూ సరసింహంగారూ యింకా ఉదారులైన మిత్రులూ. ఇవి చాలా ముఖ్యమైనదని చావుబతుకుల కన్న ముఖ్యమైన విషయమని గుర్తించరు. వాళ్ళేకాదు, చాలామంది. స్త్రీనిగురించి ప్రజలతో అదే నా తగాదా. అది స్వల్పమైన విషయంకాదు. It is not a passing fancy.

నాకు ఇప్పుడు రాత్రింబవళ్ళు మొదటి ఆలోచనా, చివరి ఆలోచనా, 'నే నింకా పక్కంకాలేదు - ఏదీ అందుకోలేదు ఎప్పుడు! ఎప్పుడు! ఎట్లా? ఎట్లా?' అని కాలుతున్నాను. అదొక్కటే నాకోర్కి, అదే ఆశయం. నా శరీరపు అనారోగ్యం భగవాన్ అనుగ్రహాన్ని నాకు చేరనీకుండా చేస్తోంది. 'ఈ శరీరాలమీద కొంతవరకన్నా ఆధారపడక తప్పదు. అవి మన మనసులకీ ఆత్మలకీ ఆధారాలు.'

మీరు భయపడ్డ మార్గాల శుక్రుడు పనిచెయ్యడం ప్రారంభించాడు. ఒక ఆమెని తీసికొచ్చాడు. చాలా మోహతీవ్రతగల అనుభవం. కాని ప్రస్తుత మనోస్థితిలో ఆమె విసుకు పుట్టింది నాకు. But you know how Bhagvan summarily disposed off my previous glamour.

సంబంధము తీరిపోలేదు ఇంకా ఈమె నాతో స్థిరపడాలని ఉద్దేశిస్తోంది.

ఎంత సులభంగా నేర్చుగా భగవాన్ గడిచిన నామోహ సంబంధాన్ని తెంచేశారో మీకు తెలుసునుగా! ఆ అమ్మాయిని నాకు అందనంతమారంగా లగ్నో పంపించేశారు.

ఇప్పుడు డీమె కళ్ళల్లోకి చూస్తూంటే రెండుసార్లు ఆమె కళ్ళలో భగవాన్ ని చూశాను. అది అలవాటైపోయింది. ఎప్పుడైనా మనదృష్టిని ఏకాగ్రంచేస్తే తీవ్రమోహంవల్ల కానీ, లేక ఘోరమైన వేరం చెయ్యడానికి కానీ - అలవాటుచూపున భగవాన్ కనపడతారు. ఈ శరీరానుభవం ఆధ్యాత్మిక అనుభవంగానన్నా మారాలి. లేక భగవాన్ సంబంధం మన శరీరానుభవమంత materially intense భౌతికంగా అంత తీవ్రమన్నా కావాలి. అట్లా అనిపించింది నాకు. నేనూ అనుకుంటున్నాను. శుక్రకు స్త్రీలని నాకు తెస్తాడని, మీరు అన్నది నిజమౌతుందని.

కానీండి, శుక్రణ్ణి తన డ్యూటీని చేసుకోండి. Let the women come. I feel I am storing with the strength of ten men and one Bhagvan.

౧౦౮

బెజవాడ

9-10-40

My Prophet,

జ్వరం-కాని, రాత్రి వచ్చిన ఈకల వ్రాయకండా వుండలేను.

గొప్పపుత్సవం జరుగుతోంది భగవాన్ కి. తెలుసువాళ్ళు కూడా వేలకొలది నేలమీద గుంపులు గుంపులుగా కూచున్నారు రాత్రి చీకట్లో. అక్కడక్కడ దీపాలు, భజనలు, వేదం, పూజలు, శూన్యంవంక చూస్తూ, నిర్లక్ష్యంగా, నడిచి పోతున్నాడు చలం ఆమనుషుల్లోనించి. మనుషులు అతన్ని గుర్తుపట్టి, అతని పేరుని గుసగుసలు పలుకుతున్నారు. అతను తనవేపు చూడాలని 'జోక్' చేస్తున్నారు, ముఖ్యం మన సాధారణత మిత్రులు. అతను తల కిందికివంచి చూడనన్నా చూడడు గుర్తుపట్టడు. అట్లా నడుస్తూ వెళుతున్నాడు.

గొప్పపూజ. అందరికీ ప్రసాదం పంచివెడుతున్నారు. ఆ పూజ ఉదకం గ్లాసులతో తాగుతున్నారు. ఆ ప్రసాదమూ, ఆ ఉదకమూ, ఏదీ లక్ష్యంలేదు చెలానికీ. తనవేళ్ళచివల్లు మాత్రం చూడ నీటిలో ముంచి, వెళ్ళిపోతున్నాడు చాలా తీవ్రంగా.

దూరంగా భగవాన్ ఎత్తైన dias క్లయాన్ మీద, నల్లని ఆకాశంముందు silhouette (సిలూటీ)గా కనబడుతున్నారు. నల్లటి కుర్రాళ్ళు ఆయనకి పూలూ, పూజాద్రవ్యాలూ తయారుచేస్తూ, ఆయనదగ్గరిగా తిరుగుతున్నారు.

తెల్లటి frock and skirt వేసుకుని సారిస్ తిరుగుతోంది. అక్కడఎట్లాఉన్నదాలని ఆశ్చర్యపోతున్నాడు చలం.

మామూలు ప్రకారం భగవాన్ 'ఆ అమ్మాయిని, సారిస్ ని, రమ్మనండి' అన్నారు గావును. వెళ్ళింది అని జ్ఞాపకం తెచ్చుకున్నాను.

చలానికీకూడా భగవాన్ దగ్గరికి వెళ్ళాలని వుంది. వాళ్లు పిలవకండా అక్కడికి వెళ్ళడానికిగాని, సారిన్ తగ్గడినని వెళ్ళడానికిగాని చలానికి చాలా బిడియం.

‘భగవాన్ కి చలం అక్కర్లేకపోతే పోనీ. చలానికి ఏం లెఖ్కు!’ అనుకుంటూ వెళ్ళిపోయినాడు చలం.

అట్లా వెళ్ళి మాతృ భూతేశ్వరి ఆలయద్వారంవంటి దేవా లయంద్వారం దగ్గరికి వెళ్లాడు. లోపల అరుగుమీద ఓ కుర్రాడు ఒక లింగాన్ని ఒక కొయ్యతొట్టిలోపెట్టి వూయిస్తున్నాడు. భగవాన్ తనకి కావాలని చలానికి పెద్ద వాంఛ పట్టుకుంది.

ఆ కుర్రాడు ‘భగవాన్ ని ఆరాధించాలనివుందా నీకు?’ అన్నాడు. చలం తలవూయించాడు. ఆ కుర్రాడు ఆ శివ లింగాన్ని చూసి ‘ఇదే భగవాన్. రా, పూజచెయ్యి’ అని ఆ వుయ్యాలని చలాని కీచ్చి వూయించమన్నాడు. వైగా ‘పాడు’ అన్నాడు. చలం ఓపాట యీలలో ఊదుతున్నాడు. ఆ కుర్రాడూ ఈలతో పాడాడు. ఆ కుర్రాడి ఈలలోంచి ఒక పెద్ద ఆరెచ్చెస్త్రా వాయిస్తున్నట్టు వినబడ్డది.

‘నువ్వు నామల్లే ఊదు’ అన్నాడు ఆ కుర్రాడు.

తన చాతకాదన్నాడు చలం. అయితే పాడమన్నాడు ఆ కుర్రాడు. చలం ‘వరములొసగి బ్రోచుట నీ’ అని పాడు తున్నాడు. ఆ పాట చలానికి అసహ్యం, సాధారణంగా. భగ వాన్ ని తలుచుకుంటూ పాడుతూ; ‘అయినా భగవాన్ ని అడగవలసిన వరమేముంది నాకు? పోనీ యీజబ్బు పోగొట్టు

మంటాను' అనుకుంటున్నాడు చలం. ఇంకా బిగ్గిరిగా, ఇంకా బిగ్గిరిగా, పాడించాడు చలంచేత ఆకుర్రాడు. ఇంతలో బైట భగవాన్ దగ్గర గొప్పవాయిద్యాలు ప్రారంభించారు. వాటి ధ్వని వైన వినబడేట్టు అరిచి పాడాల్సి వచ్చింది చలం. లేకపోతే, ఆ లింగాన్ని, ఆ కుర్రాడు పూజనియ్యడని భయం.

ఆ కుర్రాడు సంతోషించి 'నీకు భగవాన్ ప్రసాదం కావాలా?' అని అడిగాడు. ఆ ద్వారంలోంచి దూరంగా కనబడే భగవాన్ ని చూపుతో. ఆత్మతతో కావాలన్నాడు చలం.

ఆమూలనున్న ముసలి ముప్పివాణ్ణి చూసి,

“ప్రతిరోజూ భగవాన్ ప్రసాదం అతనికి వస్తుంది. ఇవాళ రానీ, అతన్ని బతిమాలి నీకు కొంచెం యిప్పిస్తాను” అన్నాడు.

ప్రసాదం వొచ్చింది. విభూతిముద్ద, వొంగిన ఇనపచువ్వ చివర నూనె. అవికొంచెం ఇచ్చాడు చలాన్ని నుదుటకట్టు కోమనీ.

మెళుకువ వొచ్చింది.

చాలా స్పష్టంగా వొచ్చింది యీ కల.

నా జ్వరంలో మొన్న ఆకస్మాత్తుగా వినబడ్డది.

“If you depend on experience alone,
you will have to take others experience
as your own experience” అని

దేనికో ఇది సంబంధం తెలీటంలేదు.
నా సందేహాలకి సమాధానాలేమో?

౧౦౯

ఏ నా రు
18-10-40

My dear Bhagvan dass

అనుజాచలం వెళ్ళాను మీరు అదృష్టవంతులు. భగవాన్ హాలులో చదువుతానని నన్ను ప్రత్యర్థివాదమని మీరేమో వ్రాశారు, నిన్నరాత్రే పదింటికి. నిస్సహాయుడైన భగవాన్ జోక్యం వాదులుకోవాలని నిశ్చయించుకున్నాను. ఎందుకంటే, గమ్యస్థానం ఏదైనా, భగవాన్ బోధించేమార్గం, వ్యధామయం. ఈ ధ్యానంగోల నాలో ప్రారంభించకముందు ఎక్లూవున్నానో, ఆ స్థితికి వెళ్ళిపోవా లనిపిస్తుంది. కాని తిరిగి వెళ్ళడం చాతకాకండా చేశారని భగవాన్ మీద కోపంగావుంది.

౧౧౦

ఏ నా రు
21-10-40

My dear Deekshitar,

మళ్ళీ ఓ ఆధ్యాత్మిక అపాయస్థితిలో పడ్డాను. తిరగబాటు, నిస్పృహత్వం, నిరీశ్వరత్వం.

మీ ఉత్తరంతో జాగుపడ్డాను మళ్ళీ. ఇరవై యేళ్ళు పని చేశాను, చాలు. వాదులుకోవాలని వుంది. పని దుర్భరంగా

వుంది. వొచ్చినఖర్చు ఏమిటంటే తాత్కాలికంగా భగవాన్ మనచెయ్యి వొదిలితే మనం నిస్సహాయులమై పోతాం. మన పాతపగసులూ, సంతోషాన్నిచ్చే సంగతులూ, మనకి సహాయం చేస్తున్న ఇష్టాదు.

మనని అందరినీ ఒకేసమయంలో ఒదిబేశారు భగవాన్? కాని మళ్ళీ కావించుకోడానికే.

భగవాన్ కలలోవాస్తే, కలలో ప్రతి చిన్నవిషయం చాలా స్పష్టంగా జ్ఞాపకంవుంటుంది.

సారిన్కి ఒక కల వచ్చింది భగవాన్ ఆమెకి నిశ్శబ్దం అర్థం చెవుతున్నటు...

నిశ్శబ్దం అంటే నిశ్శబ్దం, అంటే శబ్దం లేకపోవడం. శబ్దంవుంటేనేగాని నిశ్శబ్దం ఎట్లా వుంటుంది?

‘నిశ్శబ్దం అంటే ఏ శబ్దమూ లేకపోవడం కాదు-శబ్దంలేని శబ్దం అన్నమాట’ అన్నా భగవాన్.

నా అనాలోగ్యమూ అహమూ అనే మబ్బుల్ని చీల్చుకుని భగవాన్ కాంతివొస్తోంది నామీదికి.

తక్కిన ఉద్దేశ్యాలనీ, ఆశయాల్నీ నాశనంచేశారు భగవాన్. తనమీదా, కొంతవరకు పిల్లలమీదా తప్ప తక్కిన వన్నీ—కాని మళ్ళీ మళ్ళీ స్త్రీ సౌందర్యంకోసం కాంక్ష తలెత్తుతోవుంటుంది. కాని క్రమంగా దూరమౌతోంది.

“That is how I am”

౧౧౧

ఏ లూ రు
28.11-40

My dear Bob,

లేవడమే తలనొప్పితో లేచాను. విరేచనానికి ఉప్పతీసు కుని స్పెన్సరులో టీ తాగటానికని రైలుస్టేషనుకు వెళ్ళాను. ఆ స్పెన్సరే నా ముఖ్యమిత్రుడు యీపూర్వో. ముందు టీ కప్పు పెట్టుకుని కూచుంటే, నాలోంచి గుబులు, లోకాలు అన్నీ ఛండాలు, భగవాన్ మారం, నిస్సహాయుడు. అంతు లేనిభేదం, లోకమంతా భేదం.

ఇంటికి వచ్చాను. విరేచనమయింది. తలనెప్పి చెదిరి పోయింది. లోకం చాలా అందంగా కనపడ్డది. పక్షులు పాడాయి. ఉదయించే సూర్యుడు, అద్భుతంగా కనపడ్డాడు. నేను చాలా సంతోషవంతుణ్ణి. భగవాను చాలా గొప్ప వారు. ఆయన లేకపోతే నేనేమయ్యేవాణ్ణి!!

కనక,జానీ, లోకపురంగు చక్కని విరేచనంమీద ఆధార పడివుంది. ఐనా తాము చూసేదీ, అనుభవించేదీ సత్యమనీ, వాటికి శాశ్వతమైన విలువలున్నాయనీ అనుకుంటారు ప్రజలు. ఇంకా.

నన్ను వుత్త ఫూల్ని చేస్తున్నారు మీరు. నేను వీటిని (విన్నపాలు) నా కోసం న్రాసుకున్నాను. ఎట్లావున్నాయో చూడమని మీకు పంపాను. రాధ గీతంకూడా ఒకటి. తయార

కాతోంది. ఏంగతి పట్టింది చలం నీకు ? ఈ పతనానికంతా కారణం మీరు ?

ఓ రాత్రంతా పడ్డ ఆత్మహత్య భకి పర్యవసానం యీ గీతం. ఏ ప్రయత్నంలేకండా వొస్తున్నాయి యీ గీతాలు. అందు వల్లనే ప్రజలహృదయాలలో శబ్దించాలి. కాక-నిశ్శబ్దించాలి.

ఈనాడు నేను భగవాన్ భక్తుణ్ణి నిశ్చయంగా బహిరంగంగా అనగలను. నీకు పిచ్చెక్కిందా అంటే, భగవాన్ వర్షించే అమృతం తాగి మత్తెక్కిందంటాను.

ప్రతిభవాళ్ళు నా పీస్ ని వెయ్యరు. నామీద వుండే ద్వేషమేకాదు. ఇంకా కారణాలుంటాయి. కాని మీరెందుకు వాళ్ళకి పంపారా అని నా ఆశ్చర్యం.

హరీష్ చటోపాధ్యాయ ఇక్కడ వున్నారు, ఆయన స్నేహితురాలు సునీతతో. వాళ్ళిద్దరూ భగవాన్ మయం. వాళ్ళు అరుణాచలంలో కుటీరం కట్టుకుంటున్నారుట.

ఇంకా గీతాలు వ్రాస్తాను. కాన్ రాసింది. అరుణాచలానికి మనుషుల్ని canvas చేస్తున్నాను.

౧౧౨

వీరూరు

11.12.40

My dear George,

I had a dream of a dream, a dream, a great dream. నాకో గొప్పకల వచ్చింది.

ఆశ్రమంలో చాలా ప్రయత్నాలు జరుగుతున్నాయి. భగవానూ అందరూ ఏదో మందిరానికి, ఉత్సవాలకి వెళుతున్నారు. నాకు భోజనంలేదు. ఒంటిగంటయింది. వూళ్ళోకి వెడదా మనుకుంటున్నాను. భగవాన్ నావంకకి వచ్చారు. ఏం చెయ్యడానికి తెలీలేదు. సాష్టాంగపడ్డాను. ఆయన అన్నారో, తెలిసేట్టుచేశారో నాకు 'ఆస్తలానికి (మందిరానికి) వెళ్ళు' అని.

తిండిలేకండానే వెళ్ళాను. హాలులో గొప్ప పారవశ్యంలో నృత్యం చేస్తున్నారు భగవాన్ (పాడుతున్నారేమో కూడానూ). ఎట్లాగో కదులుతున్నారు, తేలుతున్నారు. అందరూ ఆశ్చర్యంగా చూస్తున్నారు.

చప్పన చిన్నవారైనారు. జుట్టు అంత నల్లగా ఎట్లా వుందా అని ఆశ్చర్యపోతున్నాను.

... ..

హాల్లో ఎవరూ లేరు. నేనే వున్నాను. భగవాన్ కోసం వెతుకుతో వెళ్ళాను. నవీన సాంప్రదాయంలో అలంకరించు కున్న స్త్రీ కనపడ్డారు. మొహానికి 'క్రీం' పక్కన దాసీతో సహా. ఎట్లాగో తెలుసు ఆమె భగవాన్ అని నాకు. ఆమె దగ్గరికి వెళ్ళడానికిగాని, తాకడానికిగాని భయపడ్డాను. ఆమె నా చెయ్యి పట్టుకుని, ఓ గదిలోకి లాక్కెళ్ళారు. రంగుల చీరలతో నిండిన ట్రంకు చూపి 'చూడు, ఇవన్నీ నా బట్టలు' అన్నారు.

మళ్ళీ వంటిరినైనాను. ఆమెకోసం వెతుకుతున్నాను. ఆమె స్తంబదగ్గరిగా సగం బట్టలు వేసుకొంటూ, సగం

వొంటికి ఏమీలేకండా వున్నారు. దాసీ బట్టలు అందిస్తోంది. వాణికి వెనక్కి వెళ్ళాను.

అదీ కల.

అరుణాచలం ఎవరెవరం వెడతామో తెలీదు ఇంకా. భగవాన్ ఆజ్ఞాకోసం సౌకి చూస్తోంది. నాకు ఆజ్ఞ అయింది.

౧౧౩

ఏ లా రు

18-7-40

My Dear Jock,

నాకథల్లో 'సెక్సు' వుందని కోపడతారెందుకు? చలం నిండా 'సెక్సు' వుంటుందనేది యీనాడు తెలిసిన కొత్త విషయమా? 'ఇంకానా? ఈనాటికీనా?' అంటూ, 'మంగమ్మా, కలం' అయిదేళ్ళకిందట వ్రాసిన పాత కథలు. ఇప్పటికైనా సెక్సు వ్రాయడం నేరంకింద వొప్పుకుంటున్నాననికాదు. ఇది వరకంత 'సెక్సు'లో మునిగివుండటంలేదు. అంతే. అదికాక యేవిషయంలోనైనా, పూర్తిగా మునిగి దాని తార్కిక మానసిక పర్యవసానాలదాకా తరిచిచూచేవాడు త్వరలో సత్యమార్గం అందుకుంటాడని నానమ్మకం. సెక్సు నా ముక్తి మార్గం. ప్రతి స్త్రీలావణ్యమూ నాకు భగవాన్ ని జ్ఞాపకం చేస్తుంది. ఆమె శరీర ఆకర్షణికి అంధుణ్ణి కాను. నామార్గం స్త్రీ అయినట్టు మీ మార్గం శిశువుగాను, మీ కథలనిండా శిశుత్వమని నేను ఆమార్గం నిందిస్తానా? స్త్రీమీది ప్రేమకూ శిశువుమీది ప్రేమకూ ఆటే భేదంవుందా?

అబ్బాయీ, యీ అల్పభేదాలనించి అతిక్రమించండి.
సంబంధం దివ్యం.

౧౧౪

ఏలూరు

20-12-40

When you cannot know - you think

When you cannot think - you do

When you cannot do - you talk

When you cannot talk - you weep

నాగీతాలు మీరు చూడడానికే పంపాను. ప్రచురణకు
కాదు. అల్లరి భగవాన్ మల్లే, మీరూ అందరూ నవ్వేట్టు
నన్ను అచ్చులోకి లాగారు. నవ్వుతున్నారా బాగా మీరు?
నేను వ్రాసినవన్నీ కాపీచెయ్యవలసి వచ్చిందని సణుకు
తున్నారా?

శ్రీ శ్రీ అశాంతి అనే ప్రతీక పెడతాట్ట. దానికి
యీ గీతాలు కావాలిట.

పరిక్షహాల్లో, వాచింగ్, వాచింగ్, వాచింగ్, అరుణా
చలానికి మాతోవ సద్గుతున్నారు భగవాన్ వెడతామన్న
మాటే. తప్పకండా రండి.

Hip Hip Hurrah అంటే అర్థం Glory to Bhagavan.

From Dronachalam

Somebody comes to Venkatachalam

To take him to Arumachalam

౧౧౫

పీఠాచ

7-1-41.

My dear Peacock,

అరుణాచలంలో మూడు తమాషాలు జరిగాయి నాకు యీసారి. రైల్వో మాతో కొందరు మహారాష్ట్రులు ప్రయాణంచేస్తున్నారు, చదువున్నకువాళ్లు. నా స్నేహితులతో అన్నాను “వాళ్ళతో మాట్లాడి వాళ్ళని తిరువన్నామలైకి ‘కాన్వాస్’ Canvass చేస్తాన”ని. వాళ్ళని పలికిరించాను. ఎక్కడికి వెడుతున్నారనివాళ్ళు అడిగితే, తిరువన్నామలై అన్నాను. అంతే. వాళ్ళెక్కడికో వెడుతున్నారు. మేము అరుణాచలం వెళ్ళిన రెండురోజులకి వాళ్ళు వచ్చారు. ఏమిటని అడిగితే, మా Plans మార్చుకున్నాము అన్నారు.

ఓ మధ్యాహ్నం సౌరిన్తో మామూలు ప్రకారం గోల వెడుతున్నాను. ‘ఎందుకొచ్చానో ఇక్కడికి? ఇంటిదగ్గర వుంటే రేడియోలో ‘అకించన్’ ఫిడేలు సంగీతమన్నా వింటోవుండేవాణ్ణి’ అన్నాను. ఆ అన్నానన్న సంగతే మరిచిపోయినాను. సాయంత్రం బైటకూచున్నాము నేనూ సౌరిన్. భగవాన్ హాలులోంచి ఫిడేలు సంగీతం విపవడ్డది. అటువంటి సంగీతం ఎన్నడూ వివలేదనిపించింది—రాత్రిభోజనందాకా, మర్నాడూ వాయించారు ఫిడేలూ, వీణా, శర్మ సోదరులు. వాళ్ళు నాతో స్నేహంచేసుకున్నారు. నాకేం తెలియకుండానే వాళ్ళతో ‘ఎన్నడూ ఇట్లాంటి సంగీతం ఎక్కడా

స్తుందేమోనని భయపడుతున్నాను నేను. నిజంగానే, ఓచిన్న కోతి వచ్చి, నన్ను కరుస్తానని బెదిరించింది.

‘ఆ కోతి భగవాన్ నేను. భగవాన్. అది న న్నెట్లా కరుస్తుంది?’ అనుకున్నాను. కాని కరిచేట్టు బెదిరించింది ఆకోతి.

‘భగవాన్’ అన్నాను ఆకోతిని. బిగ్గిరిగా.

‘భగవాన్’ అని సన్నగొంతుకతో తిరిగి అంది ఆ కోతి.

అట్లా ఇద్దరమూ ‘భగవాన్, భగవాన్, భగవాన్’ అంటున్నాము, ఏదో పాఠం చెప్పుకున్నట్టు. నాకు ఆపాఠం సంతోషంగానే వుంది. కాని ఆపితే ఆ కోతి కరుస్తుందనిభయం-ఇంతలో ఓ పెద్దకోతి, మనిషిలాగే వుంది; పెద్ద కుంకంబాట్టు పెట్టుకుంది. నావక్కనవొచ్చి కూచుంది. మీరు నవ్వుతో ఆ తమాషా చూస్తున్నారు. ఆ పెద్దకోతి ‘అది భగవాన్ ఐతే నే నెవ్వరు?’ అంది నాతో.

‘నువ్వు భగవానే’ అన్నాను.

‘ఎట్లాగే? మే మిద్దరమూ భగవాన్ ఎట్లా కాగలం?’ అంది నన్ను బెదిరిస్తో.

మీరు నవ్వాను.

నేను మేలుకున్నాను. దీని అర్థం వ్రాయండి.

౧౧౮

ఏలూరు

5-8-41

My dear Patience.

మీరు వ్రాయతగ్గది ఏమిలేక వ్రాయలేదు. ప్రతిభలో మీ కథ చాలా బావుంది. చక్కగా సాధించారు టెక్నిక్.

నాకో కల వొచ్చింది. నేనూ సారిన్ రైలులోవున్నాము. రైలాగింది. రమణాశ్రమం సమీపంలో వుందిట. కాని మేము కదలలేదు. మాఝక్కన వున్న సన్యాసి వొకడు రైలు దిగి, ఆశ్రమానికి వెళ్ళి తిరిగి వచ్చాడు. ముఖాన దివ్యమైన ఆనందం తాండవిస్తో. తను తీసుకొచ్చిన పువ్వులు అందరికీ పంచిపెడుతున్నాడు. ఆ దృశ్యంతో నాహృదయశూన్యత్వం తలుచుకుని కాలిపోయినాను. నెమ్మదిగా రైలుదిగి నడుస్తున్నాను. తోవకి రెండుపక్కలా పువ్వులు. నిశ్శబ్దంగా నున్న ఓ ఇంటిదగ్గర ఆగాను. లోపల భగవాన్ ఉన్నారని తెలుసు. కాని లోపలికి వెళ్ళలేదు. ఆ ఇంటిముందు సాష్టాంగంగా నేలమీదపడి 'నాకింక ఆశలేదా? నాకు శాంతి నిచ్చేందుకు నువ్వు నిస్సహాయుడివా?' అని బిగ్గిరిగా వెక్కిరిస్తూ ఉన్నాను. నిద్రలో నిజంగా ఏడ్చుననిపించింది. అక్కణ్ణించి రైలు వెళ్ళి పోతుండేమోననే భయంతో తొరగా వచ్చాను. రైలు అట్టానే వుంది. అంతే కల.

ధర్మపురి భగవాన్ దగ్గరికి వెళ్ళారుట. భగవాన్ కి నమస్కారం పెట్టేదేమిటని తిరిగాట్ట. కాని సాయంత్రం నిలవలేక సాష్టాంగపడితే, భగవాన్ బిగ్గిరిగా నవ్వారుట. ఆశ్రమంనించి తన పూరికి వచ్చేటప్పటికి తన గదిలో భగవాన్ ఉన్నారట కూచుని.

ఏమిటి విశేషాలు! ఎట్లా వున్నారు?

చాలా బాధలోంచి నడిచి, శ్రమంగా మళ్ళీ స్తిమితపడుతున్నాను.

ఎందుకు అంత దిగులుగా వున్నారు? కాంతిని సమీపించిన మనబోటివాళ్ళు, ఈ శరీరం, ఈ మనసు ఏం చేస్తున్నా గొడవ పడకూడదు. పాపం చేశామని దిగులు పడడం, ఆ పాపకార్యంకన్న, పాపపు ఆలోచనకన్న ఘోరం. ఈ ఇంద్రియాల్నూ, వాటి జన్మస్థానమూ, అదంతా వాటితోవన వాటిని పోనియ్యండి. మనకేం పని వాటితో?

అదంతా భగవాన్ కే వొదిలేసి, ఆయన్నించి విరహాన్ని కూడా గుర్తించనంత నిర్లక్ష్యంగా వుండండి. ఆయనకి మీరు మరీ దగ్గరిగా వున్నప్పుడు, మీకు ఆయన ముఖం కనపడదు.

౧౧౯

ఏ లా ద

28-4-41

My dear Goose,

ఈ వసంతంతో భగవాన్ అందరియెడలా నిర్దయులై నారు. ఇతరత్రా పనిమీద వున్నారేమో !

చాలా భేదంలో వున్నాను, చీకట్లో తడుముకొంటా. కాంతిరేఖ దర్శనమన్నా ఈ జీవితంలో ఎప్పటికన్నా అవుతుందా అని సందేహం. మన జీవితాలన్నీ ఏదో ఒకవిధాన భేదమనే చీకటి కొండగుహమార్గాన నడుస్తున్నాయి. ఆ చివరనన్నా ఏమన్నా కాంతి వుందా? భగవానే సత్యమైతే యీ బాధా, భేదమూ మనని కడగడమూ, రుద్దడమూ అయివుండాలి. కాని ఎన్నాళ్ళు? మనలో క్షతివారూ అడుగుతున్న ప్రశ్నే అది. భగవాన్ కూడా మనపట్ల అసహాయులా?

మనలో ప్రతివారూ అవస్థపడుతున్నారనడం కొంత ఆశ్చర్యకరం. Wait, watch, and think nct.

౧౨౦

ఏ లూ య

25-4-41

My dear Johnie,

ఏం పనిలేకపోయానే, ఏదో మీకు వాయాలని. భగవాన్ ఎంత దయచూపినా, నాకు ఇంకా black moods కలుగుతున్నాయి, ఎంతో కారణాలేని నిరాశ (despondence). అప్పుడు భగవానే ఈ వ్యధరూపాన నాకోసం వచ్చా రని పిస్తుంది.

నా జయంలోనే కాదు, నా అపజయంలోకూడా నిన్ను చూడనీ - అవును. కదలని నల్లనిరాత్రిలో, ఆయన కరుణని చూడాలి. నావంటివాణ్ణి ఆయన చాతపట్టారంటే,

You simle and say daily

'Is it your wish to appear through absence'

వంటిదిగా వందలడం, మళ్ళీరావడం, యీ భారమంతా భగవాన్ మీద వెయ్యండి. మనకి దూరమైనదీ, ఈసారి ఆయన స్వర్ణ ఇంకా దగ్గరిగా వుంటుంది మనకి జైలీకండా మన ఆత్మలో ఏమూల చీకటిగదిలో ఆయన పనిచేస్తున్నారో మన కేంతెలుసు! మన నిజ్జా విడిచిపెట్టేసిన వ్యధా తీవ్రత వల్లనే ఏరోజో ఆయన చిగునవ్వు చీకటిని చీల్చుకువస్తుంది. మనం నిద్రపోతున్నంతసేపూ ఆయన మన పక్కనే కూచుని వున్నారని గుర్తిస్తాం, అప్పుడు.

కాలం అనంతం తొందరేం లేదు. ఎప్పుడూ మనతో వున్నారాయన. మీరు నాకు చెప్పిన సంగతులే, మళ్ళీ మీకు వ్రాస్తున్నాను; ఏజ్చేపిల్ల తన తల్లినించి నేర్చుకున్న మాటల్నే మళ్ళీ ఎక్కిళ్ళమధ్య ముద్దుగా పలికినట్లు.

ప్రతిగంటా భగవాన్ ని ఒకసారి తలుచుకుని, 'మీకోసమే చూస్తున్నాను. మీకు అనుగ్రహం కలిగినప్పుడు రండి. మీరు వస్తారని తెలుసు. అందాకా చూస్తోవుంటాను. ఏడవను' అనండి.

ఈ నిశ్శబ్దం తప్పకుండా ఆసందాశ్రువుల్లో బద్దలవుతుంది.

౧౨౧

జైవాడ

18-5 41

ఏమిటి! మీ గ్రహచారం బాగావున్నట్లు లేదు. అంతే లేండి. తన కెవరిమీద ప్రేమవుంటే వాళ్ళవిషయంలో భగవాన్ ఆధ్యాత్మికంగానేగాని, యింక ఏవిధంగానూ సహాయం చేసేట్టులేదు. తక్కిందంతా వాళ్ళ గ్రహచారానికి వాదిలేసేట్టున్నారు. కాని ఆయన అనుగ్రహంవల్ల ప్రతిసుఖమూ బాధా ఆధ్యాత్మిక కాంచనంగా మారతాయి.

మిత్రులు సూర్యనారాయణగారు మాతోనే వున్నారు. భగవాన్ తో చాలా intaresting సంభాషణలు జరిపారు ఆయన. వాటి అంతరార్థం తెలుసుకునేందుకు మీరు ఇక్కడ వుంటే బావుండేది. ఆసంభాషణలు భగవాన్ అనుగ్రహించే పద్ధతుల్ని ఇంకా స్పష్టంచేస్తున్నాయి.

భగవాన్ ఆయనతో అన్నారుట,

‘నువ్వు సాక్షాత్కారం పొందుతావు. ఇంతవరకు నీకు సహాయం చెయ్యలేదా నేను? చివరిగాకా చూడనా?’ అని చాలా నిశ్చయంగా మాట్లాడారట.

సారస్వత ప్రపంచానికి, చలంవ్రాతలంటే పిచ్చిపడుతోంది. శ్రుకుడి మహత్యం.

సూర్యనారాయణగారి భార్య అడిగారుట భగవాన్, ‘దేవు డున్నాడా?’

‘ఉన్నాడు.’

‘మీరు చూశారా?’

‘నే నెవరనుకున్నావు?’ అన్నారు భగవాన్ చాలాగొప్ప pose లో నుంచుని.

‘మీరు మనిషిమల్లే కనబడుతున్నారు.’

‘నువ్వు నన్ను ఎట్లా అనుకుంటావో, నిన్ను, అట్లా అనుకో.’

విన్నపాలూ యశోదాగీతాలూ మీవీ, భగవాన్ వీ. ఏం చేసుకున్నాసరే. రెండోసారి మీరు నన్ను ప్రతిభతో Compromise చేయడం వొప్పుకోటంలేదు సారీస్.

౧౨౨

ఏ లా ద

3-7.41

My dear flower,

బాగా గొప్పగావుంది ఇవాళ.

చాలా మధురంగా వుంది. నాచుట్టూ గొప్ప ఉత్సవం జరుగుతోంది దనిపిస్తోంది.

‘కృష్ణా- నన్నిట్లా నువ్వు కౌగిలించుకుంటే, పనిని ఎట్లా చేసుకోను?’ అంటోంది ఈ యశోద.

ఇట్లా ప్రతిరోజూ ఐపోతే ఓభగవాన్ - పని ఎట్లా!

క్లాసుకి వెళ్ళాలి... ఎంతబాధ!

భూమ్యకాశాన్ని నింపుతోంది ఆనందం.

“ఈగని మల్లే అట్టే పట్టుకున్నావు. నీ చిత్తమైనప్పుడు తినడానికని.”

కనక సమయమయిందాకా ఆగాలి. ఎట్లానూ సాలీడు సమీపిస్తాడు. తినేస్తాడు. ఇప్పుడూ మనకి తెలీకండానే రక్తం పీల్చేస్తున్నాడు.

అంతా భగవాన్ పని. ఇదంతా, మనని ఆయన బైటికి రమ్మన్నదాకా నిర్వహించుకోవాలి.

ఎవరో జ్యోతిష్కుడు నేను రెండేళ్ళల్లో పని మానేస్తానంటున్నాడు. ఎప్పటికో ఇంకా ?

౧౨౩

బెజ వాడ

10-8-41

My Beloved,

ఎట్లావున్నారు? Too busy to break silence? నా కొత్త పుస్తకం (ప్రేమలేఖలు) పంపుతున్నాను. ఏళ్ళకి ఏళ్ళు చాలా బాధల్లో గడిపి, గడిచి, చివరికి దీక్షితులుగారి Smiling hand ఎట్లా పట్టుకోగలిగానో చెప్పుతోంది ఆ పుస్తకం.

నా ప్రాణాయామ సాధనలో కొన్ని భయపెట్టే విషయాలు జరిగితే, కువలయానంద స్వామిగారికి వ్రాశాను. గైడెన్సుకోసం నేను చాలాదూరం వెళ్ళాననీ, ఇక గురువు (Master) లేంది అపాయకరమనీ వ్రాశాను ఆయన. సాయపడమని భగవాన్‌కి వ్రాశాను. ఈవాళ నా వుత్తరం భగవాన్‌కి అందివుండాలి.

ఈ నాలుగు రోజులబట్టి టాగూరుగారి అస్తమయం దుఖ్యంలో పడివున్నాము - ప్రపంచమూ బెంగాలూ పడుతున్న విచారం రేడియోలో వింటూ. ఇంక ఆ కంఠం వినం.

అడుగు తీసి అడుగు ముందుకి నడుస్తున్నాను. స్పష్టంగా తెలుస్తోంది నాకు, భగవాన్ మీ అహం పునాదుల్ని క్రమంగా నిశ్చయంగా వూడకొడుతున్నాడని. ఏనాడో పైనించి ఆధారంలేని గోడలు కూలగానే, ఆశ్చర్యంతో చూసుకుంటారు - బంధ విముక్తులై.

దసరాలో ప్రయాణంకావాలని, అరుణాచలానికి.మిరూ?

౧-౨౪

ఏలూరు

20-8-41

My dear underworld,

నరకంలో వున్నారా? భగవాన్‌ని కలుసుకోవాలంటే నరకమే సరైన స్థలం. ఆయన అక్కడ ఎప్పుడూ వుంటారు.

శాంతి దొరుకుతుందేమోనని N. C. కృష్ణయ్య భగవాన్ దగ్గరికి వెళ్ళాడు.

భగవాన్ మిమ్మల్ని పూయించబోతున్నారని ముందే తెలుసు నాకు.

ప్రభూ, తీగెలకి శృతిపెట్టేప్పుడు చాలా బాధ.

గానం ప్రారంభించు, ఆనాటి బాధని నన్ను మరిచి పోగొట్టు.

"The pain was great when the strings were being tuned by master.

Begin your music, and let one forget the pain.

Very dull. లోపలికి వెళ్ళే మార్గం పూడిపోయింది. నెమ్మదిగా శాంతంగా గడుస్తోంది కాలం. మనస్సు నాకు ఓ సమస్య అయింది. చదవాలని లేదు. ప్రతిదీ trivial (చాలా చవకగా, స్వల్పంగా) తోస్తుంది; కాని ఆ మనసు ఆహారం లేంది నిలవదు.

కొత్త చైనా వేదాంతి వ్రాసిన The Importance of Living చదువుతున్నాను. వినడానికి మీరు వుంటే ఎంత బావుండేది ?

౧౨౫

అబబాపురం

18-9-41

My dear Joke,

ఈ పూరు అందంగా వుంది. భగవాన్ నాతో వున్నారు.
Oh my beloved to what a fountain of Grace,
did you lead me ?

వ్యధనించి ఎట్లా తప్పించుకుంటాము. మనం పోమరిగా సుఖంలో నిద్రపోకండా, మనని మన ప్రయాణంలో పోషించి ముందుకుపంపే ములుకర్రవ్యధ. నా కెంత వ్యధో చూడండి. అర్థంలేని ఈ బదిలీ ఏమిటి? భగవాన్, ఎంత బాధాపూరితం నా దగ్గరికి వస్తున్నావు? అంటో మనసుని మారుమోగ నీండి. వ్యధపోదు. కాని తెలీకండానే ఆనందానికి తోవసద్దు తుంది. వ్యధ ఆనందమే అనుకోగలిగితేగాని, మనని వ్యధ వదలదు. ఆనందం తరవాత ఆనందానికి దగ్గరవరం వ్యధ. అందుకునే మీకుకాని నాకుగాని శాంతి లేదు.

వ్యధ పడడానికి మీకు కారణాలన్నా వున్నాయి. నా ఈ వ్యధకి కారణమే లేదుకద! తన లోతులలోనించి వ్యధని సృష్టించుకునే గొప్ప శక్తి ఎప్పుడూ వుంది, నామనసుకి (ప్రేమలేఖలు చూడండి) మీ వ్యధకి కారణమూ నివృత్తి వున్నాయి. నా వ్యధకి భగవాన్ తప్ప ఏది గతి!

నా విచిత్ర నలీయం అందిందా మీకు? నేను కొత్తలాక యేలీ, అనే మహమ్మదీయ యోగిదగ్గరికి వెళ్ళాను. చాలా గొప్పవాడు & genuine. 'మీకు చక్కని దర్శనం ఇచ్చా రండి?' అన్నారు అక్కడివాళ్ళు. ఆయన మాట్లాడలేదు. ఆయన దృష్టిని పొందడంకూడా కష్టం. ఆయనకి బైటచూపు లేదు. ఆయన చుట్టూ దొంగలు. అమలాపురంలో ఆయనంటే ఎవరికీ లక్ష్యంలేదు. ఆయనకి గొప్పతనం ఇదివరకు వుండేది. ఇప్పుడు పోయిందంటున్నారు.

cheer up old one; we are getting neare.

౧౨౬

బెజవాడ

27-9-41

My dear Leau,

దేనిమీదా అనురక్తి లేదు. దేంట్లోనూ సంతోషంలేదు. ఏం చెయ్యడానికి పోతాహంలేదు. జీవితం మొద్దుబారి పోయింది. మిగిలిందల్లా నాలోపలి వ్యథా, బైటిబాధలూ, on these term Life is unbearable.

శివశంకరశాస్త్రిగారు నాపుస్తకం (1 వేమలేఖలు) బావుంది అనడం మిమ్మల్ని సంతోష పెట్టడానికి.

నెల్లూరు మీకు హాయిగా వుంటుంది లెండి. అక్కడ భగవాన్ చేలాలు చాలామంది వున్నారు.

What more can I say even to poor dear Bhagavan, who is so helpless? He is for people like you who don't doubt him.

౧౨౭

బెజవాడ

18-11-41

My dear Lucky,

అరుణాచలం! ఎక్కడవుంది అది! ఎప్పుడూ వినలేదే ఆ పేరు! క్రిస్టన్ లో నేను ఎందుకు వెళ్లాలి అక్కడికి?

నేను బళ్ళో పనిలోచేరి సంపాదించుకుంటేనేగాని దేనికి డబ్బులేదు. 'మహర్షి గారి సందేశం' పోస్టుద్వారాగాని, అంత కన్న ఉన్నత మార్గానకాని, నాకు రాలేదు.

నాకు మళ్ళీ పనిలోచేరాలని లేదు. పనిలో చేరకండా manage చేసుకో గలిగితే! సంపూర్ణమైన సోమరితినాన్ని అభ్యాసం చేసుకుంటున్నాను. చదవను, మాట్లాడను, వ్రాయను అట్లా వూరికే వుంటాను.

నేను ఆనందవాణిని చూడలేదు. ప్రతికలు చదవను, ఆ అలవాటు ఎప్పుడోపోయింది.

‘మహర్షి’ అందింది. సోప్టువాళ్ళకి చలు పురాతన పుస్తకాలు కావాలి. గృహలక్ష్మీపుస్తకాలు కాదు. వంటచేయడం, వూరగాయలు పెట్టడం, పనులు నాకు ప్రస్తుతం. ఎంతో వ్రాద్దామని ఆశపడ్డాను. మానంగా బాధపడుతున్నాను. నాకేం శక్తి లేదు. ఏ ప్రయత్నమూ చెయ్యలేను.

౧౨౮

బెజవాడ

15-11-41

My dear Chirp,

Your letter is sweet and joyful. There is no repose in this heart. I am dry, no joy either in mundane or heavenly things. Body and mind are quite comfortable. Yet what is wanting? And how to get it? and get it permanently.

నాకు reprints ఇవ్వని ‘ప్రతిభ’ కోసం నా మానం నేనెందుకు వొదులుకోవాలో అర్థంకావటం లేదు. దీక్షితులు గారు అడిగినాసరే!

ఏమైతేనేం, ఏమీ ప్రాసేశక్తిలేదు. నేనెక్కడికీ కదలను. ఈ కవి సమ్మేళనాలకి అసలు కదలను. నాకు డబ్బువుంటే భగవాన్ దగ్గరికి వెళ్ళాలని వుంది. ఆకోర్కూకూడా బలంగా లేదు.

ఆరు రోజులే ఈస్టరు శలవలు. భగవాన్ దగ్గరికి వెళ్ళి రావడానికి పరిష్కారం. భగవాన్నే మన దగ్గరికి రప్పించు కుందాం.

కాలం వృధాచెయ్యడం అనేమాటకి అర్థంలేదు. వృధా చెయ్యడాన్ని enjoy చెయ్యడం సేర్చుకోవాలి.

౧౨౯

బెజవాడ

8-2-42

My dear boy,

శరీరం మనసు ఆత్మ అవన్నీ జబ్బు. మీకల ఎంతో అందంగా దీనంగా వుంది. భగవాన్ నానించి చాలాదూరమైనారు. ఆయన ఇష్టం వొచ్చినప్పుడు నన్ను సమీపించడం ఆయనకే వాడెలాను. డేంట్ నూ ఆసక్తిలేదు. ఎందుకు బతకడం? ఎందుకు చావడం? ఇదంతా అర్థంలేని వ్యవహారం. ఒక్కబాధే నిజం.

మెదడు గడ్డకట్టింది. సూర్యనారాయణరావుగారు ఆధ్యాత్మికంగా గొప్ప ఐపోతున్నారంటే నాకు గర్వం. భగవాన్ దగ్గరికి ఆయన్ని పంపడానికి తోడ్పడ్డ చివరి గడ్డి పరక Last straw నేను. ఆయనకి అవసరంకన్నానాలుగు రెట్లు

మహిమ సంపాదించమనండి. ఎందుకంటే మన ఖరారు నామాప్రకారం, ఆయన సంపాదించిందేదో, మీకూ నాకూ, చెరిసగం పంచాలి.

దీక్షితులుగారికి Selection grade ఇవ్వడం అధికారులు ఉపేక్షచేశారు. పైగా చలానికిఇచ్చారని ఉత్తర వదలి విన్నాడు ఆయన.

What do you mean? Who will give me selection grade? తన హృదయం మంచితనంలో, నా మీద యిష్టంలో, ఆ గ్రేడ్ వొచ్చి నాకు మంచి చేస్తుందనే నమ్మకంతో, కోర్కెతో(పోతరాజు) పెంకట్రావుగారు అని వుంటారేగాని... నేను ఏబలహీనపు నిమషానో ఆ సెలెక్షను గ్రేడ్ సంగతి ఆలోచించి పోతానేమోనని, ఆభాషాపరీక్షకి వెళ్ళలేదుకూడాను. కనక దాని విషయమై బెంగలేదు.

You are one of the chosen. So you were ignored. మన అధికారులు! వాళ్ళహృదయా లెంతనలుపో, మీకేమన్నా తెలుసా?

ఆరోగ్యంగా, శాంతంగా వున్నాను. నూనెవేసిన చక్రాల మీదమల్లే ఏళబ్బమూ లేకుండా సాగుతోంది జీవితరథం.

నాకు బాంబులు వినపడవు. నేను ప్రతికలు చదువను. రేడియోని మాట్లాడనీము మాయింటో.

నా జీవితంలో చాలా గొప్పవిశేషం జరిగింది. మీరు ఇవ్వపడరు. కాని నన్నుగర్వంలో తృప్తిలో ముంచుతోంది. దానిసంగతి మనం కలుసుకొన్నప్పుడు.

౧౩౦

బెజవాడ

8-8-42

My dear goose,

ఎన్నాళ్ళు మీకోసం ఇట్లా ఎదురు చూడడం ? వొచ్చి కనపడకండానే వెళ్ళిపోయినారా?

ఇక్కడ భవిష్యత్తులోకి చూడగల ఆయన ఒకరున్నారు. లజపతిగారని నిన్నరాత్రి మా ఇంటికి వచ్చారు. ఇదివరకు నించీ న న్నరుగుదురు. స్త్రీలొడుగా, ఏదో, ఏదోగా - ఆయన అన్నారు. 'మీ సాన్నిధ్యంలో నా శాంతి, ఆనందం కలుగుతున్నాయి. నాకు వాక రుషి కనబడుతున్నారు. మీ భవిష్యత్తుని డెస్టిని ఆయన పరిపాలిస్తున్నారు. I see you within the aura of his spiritual influence. వారి ఆధ్యాత్మిక ఆవరణలో మీరు కనబడుతున్నారు. ఇక సంవత్సరంలో మీలో మార్పు జరుగుతుంది. ధనము ఉద్యోగాధ్యక్షతా ఇవేమీ లేవు మీకు. రెండేళ్ళతరువాత బహుశా మీరు పనిమానేస్తారు. ఇంకముందు జీవితమంతా నిర్మలం శాంతంగావుంటుంది. ఆధ్యాత్మిక ఔన్యత్యాన్నందుకుంటారు. మీరిప్పటికీ చాలా మారినట్లు తెలుస్తోంది నాకు' అన్నారు. ఏమంటారు మీరు.

౧౩౧

Bezwada

1-5-42

Thought of my lazy hours,

I am worried. I have come to the end of my patience. I wish to get away (from the job)

ఈ ఎంజాకాలం A. R. P. కల్ల మమ్మల్ని కదలకూడ దన్నారు. ఈవిధంగా యీసారికూడా భగవాన్ నన్ను దూరాన వుంచేశారు.

ఆంధ్రప్రదేశ్ లోని భగవాన్ మీది మీవ్యాసం చాలా బావుండంటున్నారు, మిత్రులు. మీకల చాలా బావుంది. తప్పకండా ఇంకా బలంగామాస్తారు ఆయన నాట్యాన్ని మీ హృదయంలో. ఈ దర్శిద్దుడికల చూడండి.

మధ్యాన్నం ఆశ్రమానికి వెళ్ళాను. అందరూ భోజనాలు చేస్తున్నారు. భగవాన్ దర్శనంకోసం సర్వాధికారి అనుమతిని కోరాను. భోజనాలు కాసేండ్ల అన్నారు ఆయన. నేను అవమానపడ్డట్లు అనుకున్నాను. ఆలిస్యానికి చిరచిరలాడుతో నుంచున్నాను. కాని ఆలోచిస్తున్నాను.

‘సరిగా దీన్నే జయించామంటారు భగవాన్ - నా అహం ప్రాముఖ్యత.’

ఈలోపల ఒక (చదువురాని ముసలి) స్త్రీ లోపలికి వెళ్ళి గుమ్మంలో నుంచుని భగవాన్ ని చూస్తోంది. ఆమె మొహం మీద గొప్ప శాంతి.

‘ఇట్లాంటి మనుషులు భగవాన్ లో ఏం చూస్తారు?’ అనుకున్నాను.

నాకు భగవాన్ దర్శనం కానేలేదు. మెళుకువవచ్చింది ఈ హెడ్డాస్ట్రుషని అనే రోగంతో మూలుగుతున్నానని తప్ప ఇంకేంలేదు వ్రాయడానికి. మీరు బదిలీ అయి రావాదా ఇక్కడికి? కాని అక్కడ ఆశ్రమానికి దగ్గరగా వున్నాను; ఆయన భక్తులమధ్య భగవాన్ కి దగ్గరగాకూడా వున్నారేమో.

నా భార్యగారికి, శాయిబాబా పోటోకావాలిట. భగవాన్, శుక్రుడూ, ఇద్దరూకలిసి, నన్ను నాశనంచేస్తున్నారు. ఇద్దరికీ విరుదం. బంగారమూ, మోహమూ, నాచేతుల్లో బూడిద. పవిత్రమైన బూడిదగా మారుతున్నాయి. నేను ఏది తాకితే అది విభూది అవుతోంది.

జులైలో షని వొదిలెయ్యాలని ప్రయత్నం.

ఓ భగవాన్ సాయపడండి.

౧౩-౨

బెజవాడ

26.6.42

My dear bridegroomer,

ఎక్కడవున్నారు? మీకు పెళ్ళికొడుకు అక్కర్లేదా? మర్యాదగా? మీ అమ్మాయికి పెళ్ళిచెయ్య దలుచుకోలేదా?

చాలాదినాలనించి కారణంలేని మనోవ్యధతో గడుపుతున్నాను కాలం.

ఈ చీకటిరోజుల్లో నేను బైటికి వెళ్ళకుండు వినే సహృదయు లెవరన్నా కావాలనిపిస్తోంది.

మళ్ళీ బడి, పిల్లలు, నన్నిష్టపక్షని టీచర్లు, నన్ను ద్వేషించే అధికారులు. ఎంతకాలం? ఎంతకాలం ఇట్లా?

సూర్యనారాయణగారితో చాలా అష్టదశాక్షరముగా గడివాము యీ కాసినిరోజులూ.

ఈ శరత్కాలపు సూర్యుడిమల్లే, నాదిగులు మబ్బుల్ని చీల్చుకుని ప్రకాశించడానికి ప్రయత్నిస్తున్నారు భగవాన్. Poor old Bhagvan with his broken collar-bone.

భగవాన్ కి బంగినపల్లి మామిడిపల్లి ఇప్టమని చెప్పారు సూర్యనారాయణగారు. పంపాను.

ఏం విశేషాలు?

౧౩౩

బె జ వా డ

15-7-42

My dear boy,

చాలా బాధగావుంది కాలం. మిమ్మల్ని 'అమీనా' అనే కథ ఒక్కటే చదవమన్నాను.

Chalam is the most discussed topic throughout krishna.

అదీ శుక్రుడు చేస్తున్న పని - చాతగాని శుక్రుడు! చాత నైతే భగవాన్ దగ్గరకు వెళ్ళి నాకోసం ప్రాధేయపడరాదా?

మీరుపంపిన భగవాన్ జాతకచక్రాన్ని మిత్రుడు వెల్లటూరిగారికి చూపించాను అయిన 'యీ జాతకం sexual

pervertది' అన్నారు అంతటితో పూరుకున్నాను. ఎవరి జాతకమో చెప్పలేదు. ఆ రాత్రే వెల్లటూరువారికి కలవొచ్చింది. నేనూ, ఆయనూ, రాఘవాచారిగారు భగవాన్ కి ఎదురుగా కూచున్నాముట- రాఘవాచారిగారు వెల్లటూరి గారితో,

‘ఈ సాయంత్రం నా జాతకచక్రం మీకు ఇచ్చారు. కాని మీరు ఎవరిదో కనుక్కోలేక పోయివారుకద!’ అన్నారుట. భగవాన్ నవ్వుతున్నారు. భగవాన్ తో ఏ సంబంధమూ లేని వెల్లటూరిగారికి ఈ కల!

౧౩౪

బేజవాడ

5-8-42

My Dear old horse,

ఓ వుదయం భగవాన్ నాతోవుండి తరువాత ఓ నెల నన్ను చూశుస్తో వుంటే ఏం సంతోషం?

ఎప్పటికీ? ఎప్పటికీ? ఎప్పటికీ?

ఇట్లా ఎదురు చూస్తోవుండడం ఎంతబాధ.

ఎక్కడా సంతోషంలేదు. ఈ నీలం ఆకాశంలోకూడా.

౧౩౫

తెజవాడ

20-10-42

(Written under G. V. 's directions)

Dear Deekshitulu Garu,

How can the postal chaps refrain from delivering Deekshitulu's greetings? Indeed Vijaya Dasmī was a happy day for 'Nanna' and every one of us. He is too happy to write letters. So I had to write. He is lying on the carpet lazily enjoying his Hookah and gazing at the beautiful blue sky with its glorious white feather-clouds travelling leisurely in the golden sunshine.

All are happy and healthy like this Rutu.
yours ever loving
Che

౧౩౬

తెజవాడ

6-11-44

My Dear Hindu Muslim,

భగవాన్ చాలాదూరంలో వున్నారు. నావేపు ఎప్పుడు తిరుగుతారో తెలీదు కాని నే నేమీ గోలపడటంలేదు, ప్రస్తుతం. నా 'బిలవెడ్' కోసం ఎదురు చూడడానికి అనంత కాలం వుంది.

౧౩౨

దేశవాళ

9-1-42

My dear educational service,

భూతల స్వర్గంనించి తిరిగి వచ్చి ఈ వాళే మీ పుత్రరం చూశాను. గడిచిన పదిరోజుల్లో నా పెదమలు అనుభవించిన మాధుర్యం తరువాత, నా హుక్కా ఇవాళ చాలా రుచి లేకండా వుంది. నా అదృష్టాన్ని చెప్పకునేందుకు మీరు ఇక్కడవుంటే బాగుండుననిపిస్తోంది.

క్రిస్మస్ లో చారామంపిమి అరుశాచలం వెళ్ళాల్సి ఆలోచిస్తున్నాము.

During Xmas we are planning a grand Exodus to Arunachalam.

Bhagvan has been brilliant during these days. No hookah for me on Deepavali day, but an infinitely sweeter touch of divine perfume. Health better. Too busy to think of body now.

How am I? I am walking on the evanescent clouds of these sarath days.

For how long more is the question.

బెజవాడ

8-12-42

My dear Sun - ray,

మధురమైన మీ లేఖ. నాసంగతి మీకు నేను explain చెయ్యగలిగితే బావుండును కాని నా చాతకాదు.

నా జీవితమంతా సాందర్యంతోను వెతుకుతున్నాను. ఈ నాటికి నా తృప్తితీరా దొరికింది. ఈ రెణ్ణెల్లా నే నేమీ వ్రాయలేదు, చదవలేదు, మాట్లాడలేదు. పూరికే కల కంటు న్నాను. కలలు మాత్రం మానడం చేతకాలేదు. కొన్నాళ్ళు ఏదో వొస్తుందని ఎదురు చూడడం, కొన్నాళ్ళు ఏమీ లేదని సందేహించడం- నేను పనిపట్టి వెతకడం కూడా లేదు. ఏం లాభం? అరగంట శాంతి కనపడి - రోజల్లా చీకట్లో కూచోవలసి వచ్చేప్పుడు,

అందుకనే నాకు పని అంతభారం, ఎప్పుడు వొస్తుందో నని ఎప్పుడూ గుమ్మంలో నుంచోవాలని నాకోర్కీ.

నా సమస్య మీకు అర్థమవుతోంది కాదూ? నా అంత ర్వాణి తెరుచుకుంటేనే తప్ప, నానించి నేనుతప్పించుకోలేను.

I cannot cheer up. Even joy is a pain to me. I am sad and gloomy until Beauty enters my life - what have I to live for and sing for? Yes, I am leading the most indolent life possible.

There is no joy form within until my Beloved takes me up.

నేను సంతోషపడలేను. సంతోషగకూడా నాకు బాధ. నేను దిగులుగా, భేదంగానే వుంటాను - సౌందర్యం నా జీవితంలో ప్రవేశించిందాకా. నేను దేనికోసం బతకాలి. దేనికోసం పాడాలి? అవును - చాలా సోమరిగా కాలం గడుపుతున్నాను. ఆలోచింపు నా ప్రియురాలు నన్ను ఎత్తుకున్నదాకా, నా లోపల్నించి సంతోషం లేదు.

మీరూ, సూర్యనారాయణ గారూ అదృష్టవంతులు. మీకు భగవాన్ లో విశ్వాసం, నాకు లేదు. భగవాన్ నా స్వంత ఆత్మ. నా ఆత్మ చీకట్లో కూచుని నాకు సహాయపడని స్థితిలో వుంటే, భగవాన్ మాత్రం ఏం చెయ్యగలరూ? ఎవరూ నాకేమీ చెయ్యలేరు.

ఇట్లు కాచుకుని వుండడమూ, సారంలేని యీ వ్యధా ఇవే నా సర్వస్వమూ అనీ, వాటికి అర్థంవుందనీ, ఈ చీకటిగొండు కాంతి ద్వారంలోకి మార్గమనీ విశ్వాసం ఒక్కటే మిగిలింది. అదే భగవాన్ నా కిచ్చిన వాగ్దత్తం.

Through chance I skipped through your 'దొరికాడు' full of child - like and childish sentimental strains. Too many words, but a child's affectionate fable. At some spots it was very touching, as touching as only you could be - sweet with smiles and happy tears.

దేశానికి నా కథలమీద పిచ్చెక్కించి, ఎప్పటివో పాత ప్రితికలు గాలిస్తున్నాయి కథల కోసం. కాయితంలేని యీ

కోజల్లో ప్రతినెలా పుస్తకాలు అచ్చయ్యేవి నామమాత్రమే. శుక్రుడి మహిమ ఏమంటారు.

My visit to Bhagwan is sinking into complications. Poor old Bhagwan I am involving him in my family and extra - family entanglements. But He ought to have known better then to claim Chalam as his own. His genuineness and his morals are being questioned - as Chalm's guru.

౧౩౯

తెజవాడ

22_1_43

My dear Editor,

సరే, ముందు నేను వ్రాసిన ఉత్తరాల నన్నిటినీ తెలుగు చెయ్యాలి. ఇబ్బందులు (ఉత్తరాలు ప్రచురించినందువల్ల) నాకు లక్ష్యంలేదు. కానీ ఇతరుల్ని గాయపరచాలనిలేదు.

నా ప్రేమవ్యవహారమా! అబ్బాయ్, అది సులభంగా తుడిచివెయ్యగల వ్యవహారంకాదు. మీకు తెలిస్తే, మీరు చూసివుంటే!

భగవాన్ తో నేను సరిగానే వున్నాను. ఆధ్యాత్మిక దర్శనం మనకి కొన్ని నెలలలో పని. మహాలయితే ఓయేడు రెండేళ్ళు పడుతుంది. ఏం పరవాలేదు.

ఆమె కళ్ళలో నాకు భగవాన్ కనపడతారు. నేను అపరాధం మాట్లాడుతున్నా ననుకోండి.

నా అంతరాంతరమైన అవసరాన్ని గుర్తించి, తన అపారమైన దయతో నాచివరి తృప్తిను తీర్చు కనికరించి, ఆమె సుందరరూపాన్ని ధరించి నాచేతుల్లోకి వొచ్చింది భగవానే!

నా అనుభవం ఆధ్యాత్మికం కాకపోతే ఇంక ఏదీకాదు.

నేను మిమ్మల్ని కలుసుకుని, నే ననుభవించి మీకు చెప్పు గలిగితే!

౧౪౦

లెజవాడ

27-1-48

My dear Lord of Kanigiri Hills,

ఛార్జీ తీసుకున్నాను. ఎన్నాళ్ళు ఈ ప్రద్యోగంలోవుంటానో నన్ను ప్రశ్నిస్తారో చెప్పలేను. కనిగిరి హోటల్లో ఇంకా ఇప్పటికీ చింతపడుపచ్చడి, దోసకాయపచ్చడి మార్చి మార్చి అవే పెడుతున్నారా?

నేను వ్రాతలమధ్యవుండగా న నీ పనిలోకి ఈడ్చారు.

నా ప్రద్యోగపు గొడవనంతా చూడడానికి ఓగుమాస్తాని పెట్టుకున్నాను. ఈ పద్ధతి ఎట్లాపనిచేస్తుందో చూడాలి.

౧౪౧

లెజవాడ

1-8 48

My Dear Cooker,

ఈ ఇన్ స్పెక్టరుపని నా కొకనిమిషం విశ్రాంతిని వొడలడంలేదు - దేహానికికాదు, మనసుకీ. నేను మొన్న అంటు

న్నాను, 'నేను బకాసురుణ్ణి. పొద్దున్నే లేచి ఈవాళ్ళ వబడిని కబళిద్దామా అని యోచించుకుంటాను' అని.

కాని సిద్ధంగా వుండున్నాను, ఏ నిమిషానన్నాసరే, యీపనిలో పూపిరాడనప్పుడు బైట పడదామని.

కాని, అబ్బాయి, ఇదోసంగతి వుంది. నేను దొర్బా గ్లాంలో అనేగిపొయ్యే ఉపాధ్యాయుడికి కొంత వ్రుశమనం ఆత్మగౌరవం నేర్పుతున్నాను. నే నీబాధలో కొట్టుకుంటేనేం, యిదిక్కుమాలినవాళ్ళకి సహాయం చెయ్యగలిగినన్నాళ్లు !

భగవాన్ మహిమను చెప్పడానికని నామానంలోంచి మీకు వ్రాస్తున్నాను. ఆయన భక్తులు, చివరికి మీరైనా సరే, వొప్పకోరు ఇది ఆయన మహిమ అని. భగవాన్ ఇట్లాంటిది చేశారంటే భగవాన్నికాడా వొప్పకోరు, ఇది ఆయన మనకి చూపే అనుగ్రహాలంత గొప్పదనీ.

ఆమె ఇక్కడ కొన్నిరోజులనించి వున్నారు నాతో. గడిచిన రెండురోజులనించీ మా మధ్య తగాదా వుంది, నాకు ఘోరమైన వ్యధకలిగిస్తోంది. తగాదాకి నేను కారణం కాదు. కాని సంగతులు అట్లా జరిగాయి. ఆమె చాలా భీష్మించుకున్నారు నిన్నరాత్రి. నేను నిస్సహాయంగా, ఏంచెయ్యలేక బాధ పడుతున్నాను.

ఇంక మాస్నేహం ఆఖరనీ, ఆమె వెళ్ళిపోతారనీ భయపడుతున్నాను. మామూలు ప్రకారం నా కష్టాలు భగవాన్ పాదాలముందుపెట్టి ప్రార్థించాను.

‘ఏది ఎట్లాజరగాలో అది జరగనీ. కాని ఆమె వియోగాన్ని సహించగల వైరాగ్యం, బలం ఇయ్యి’ అని, తెల్లారకట్ట ఆమెకి ఈకల వొచ్చిందిట.

నామీది విరక్తితో ఆమె వూరికి ఆమె జెళ్ళిపోయినారు. తల్లి వొచ్చిందని సంతోషంతో పిల్లలు ఆమెచుట్టూ గుమిగూడారు.

(ఆమెకి భగవాన్ పేరు తెలుసుగాని ఆమెకి ఆయనమీది భక్తిగాని కోర్కెగాని లేదు. ఆయన సంగతి ఏమీ తెలీదు. నే నెప్పుడూ ఆయనసంగతి ఆమెకి వ్రాయను, ఉత్తరాలలో కూడా.)

అట్లా కూర్చునివుంటే, నిశ్శబ్దంగా భగవాన్ లోపలికి వొచ్చి వాళ్ళదగ్గిరిగా కూచున్నారు. తలెత్తి చూడడానికి భయపడ్డారు, ఆమె. నామూలాన ఆయన వొచ్చారనిపించింది ఆమెకి.

‘ఎందుకు వొచ్చేశావు!’ అన్నారు భగవాన్.

‘నా పిల్లలు వొంటరిగా వున్నారని’ అన్నారు ఆమె.

‘నిజంమాట్లాడు. అతనితో పోట్లాడి వొచ్చేశావు. అవునా?’

ఆమె మాట్లాడ లేదు.

‘అతనికి వ్యధ కలిగించకు. అతనినించి తెంచుకోకు. కలుపుకో. కలపుకో’ అన్నారు.

ఆమెతలెత్తిచూస్తే ఎవరూలేరు ఆస్థలంలో. ఈకల చెప్పి ఆమె అన్నారు నాతో—

‘చాలా కోపంగా వుంది ఆయన ముఖం. భయంకరంగా వున్నారు. భగవాన్ కి నీమీద ఎంత ప్రేమ?’ అని.

అవును ఆమెకన్న భగవాన్ కే ఎక్కువప్రేమ నాపై ! ఎంత ప్రేమ నీకు భగవాన్ నామీద !

అధికార్లకి కోపం వచ్చి చలానిన భీమునిపట్నానికి దూరంగా మార్చారు.

౧౪౨

భీష్మ
10-11-47

ఇక్కడ మనుషులు—బళ్ళో టీచర్లు న నైంతో దయతో చూస్తున్నారు. ఈ ప్రదేశం చాలా అందంగా వుంది. పురాతనపు పెద్దబంగాళాలో ఉన్నాము. వెంకట్రావుగారు రిటైరు అయినప్పుడు మీరిక్కడ హెడ్మాస్టరుగా రాకూడదా? పిల్లలూ, నారాణీ వున్నా మిక్కడ.

నేను (ఉద్యోగపు) పనిని ఉపేక్ష చేశానంటా రేమిటి? ఎప్పుడూ నేను పనిని ఉపేక్ష చెయ్యను. కాని అధికార్ల వేనక తాళం వెయ్యనన్నాను.

ఇక్కడ ఆనందంగా వుండబోతున్నా ననిపిస్తోంది. మన పాలిటికి భగవాన్ ఎప్పుడు ప్రసన్నులౌతారు? ఆత్మసంగతి చాలా నిరుత్సాహంగా వుంది.

౧౪౩

కా కి నా డ

11-12-48

My dear corn flower,

నెలనించి ప్రతిరోజూ మీకు వ్రాయాలని కూచుంటాను. భీష్మిలో చాలా ఆత్మతతో ప్రేమ లేఖను నిరీక్షిస్తోవుంటే దానిస్థానే మీ వుత్తరం వచ్చింది. ఆ నిరాశవల్ల మీకు వెంటనే వ్రాయడం మరిచి పోయినాను. ఆ వుత్తరం రాకపోయిన లోపం తీర్చుకునేందుకు ఇక్కడికి వచ్చేశాను. మళ్ళీ ఎప్పుడు కడలగలనో తెలీదు.

మీరు వొప్పుకొనేట్టయితే, భీష్మికి మీరు బదిలీ కావడానికి చాలా వీలువుంది. మీరు వొప్పుకుంటే చాలు. తక్కిన దంతా నేను చూసుకుంటాను. యుద్ధంభయం మీకు లేదనే నమ్మకం. అదిగాక భీష్మి యుద్ధాలపాయంలో సూటిగాలేదు.

భీష్మి సంగతి నేను వ్రాయనక్కర్లేదు. అద్భుత మైనంత అందమైన స్థలం. నదీ, సముద్రమూ, దినమంతా, రతి ఉపరతులతో మైమరచి వుంటాయి. హాటినిచూస్తే ఈర్ష్య నాకు. భీష్మిలో ఆధ్యాత్మికమైన శాంతి ఆవరించి వుంటుంది. నా వలెనే, శాంతిని సాందర్యారాధనవల్ల సేకరించింది యీ వూరు. ప్రతి సందూ, పురాతన స్వప్నాలను కంటో వుంటాయి.

Each lane and well sleeps in ancient dreams
of bygone days of such occupation-of the sett.

lers first wonder at the beautiful sight of this tropical fort.

నన్ను తన దగ్గరిగా వుంచుకోడమే భాగ్య మన్నట్లు చూస్తున్నాను వెంకటాచలగారు. ఇంత గొప్పలోనూ, చాలా బాధలో గడుపుతున్నాను కాలాన్ని. నేనూ, లీల గారూ. వారి అబ్బాయి, మో, చే, చిత్రా, పక పకా వొచ్చాము భీష్మాకి. ఆనంద శిఖరాన్ని అందుకున్నా ననిపించింది. కాని భగవాన్ కనిపెడతూనే వున్నారు. త్వరలోనే వారి అబ్బాయిని తీసుకొని కోపంతో వెళ్ళి పోయినారు లీలగారు. చిత్రకి కురువు లేవడంవల్ల చిత్రా, పకపకా, చే, బెడవాడ వెళ్ళిపోయినారు. నేను, మో మిగిలాము అక్కడ.

అనాంతినీ బాధనీ భరించలేక మో తో ఇక్కడికి వచ్చాను. మళ్ళీ ఎప్పుడు భీష్మా వెడతానో, అసలు వెడతానో లేదో, తెలీదు.

'You are in Hell (You say). I have been there (in hell) for the last three months. I say you come on to old Bhimli, you will be alright.'

లీలగారి యింట్లో వున్నాను ఇక్కడ. రెండు రోజులనించి శాంతి సౌఖ్యమూ.

మీకు నా మ్యూజింగుస్ చదవాలని వుంటే 'చే' కి వ్రాయండి పంపుతుంది. మీ పేరు అక్కడక్కడ తటస్థిస్తుంది వాటిల్లో.

నానించీకూడా భగవాన్ చాలా దూరమైనారు. కాని నా ప్రియురాలి నేత్రాలలో చాలాసార్లు నాకు దగ్గర అవుతారు ఆయన.

మీరు నాకు వ్రాసిన పుత్తరం, సరిగా నేను మీకు పూర్వం వ్రాసే ఉత్తరంలాగు ధ్వనిస్తోంది.

గౌరవ

భీమనిపట్నం

31-12-48

My dear,

మీరు నాకు సూర్యనమస్కారాలు నేర్పారు. భగవాన్ దగ్గరికి తీసికెళ్ళారు, కాని అన్నిటికన్న అమూల్యమైన విద్యని మాత్రం దాచేసుకున్నారు చెప్పకండా ఇన్నేళ్ళూకూడా— చెట్టెక్కడంతప్ప తక్కిన విద్యలన్నీ పులికినేర్చిన పిల్లివినారు. నశ్యం పీలవడం నేర్పారుకారని నా గొడవ.

నా తలనొప్పులు దీనితోగాని కుదరవని, ఒకడాక్టరుగారు, నశ్యం పీలవమన్నారు. నశ్యంవల్ల జనించే ముక్కుమంట, శరీరానికి, ఆత్మకీ గొప్ప శాంతి నిస్తోంది. ప్రస్తుతం అదే నా శాంతి!

చాలాయుగాలనించి మానంగా వున్నాము మనం. ఇంత కాలమూ నేను చాలా నాజీవితంలో ముఖ్యమైన కాలం లోంచి నడుస్తున్నాను—స్వీయచరిత్రలో—ప్రపంచ చరిత్రలో యీ యుద్ధంకన్న ముఖ్యమైన విషయాల్లోంచి.

ఆమెని కలుసుకుని రెండేళ్ళయింది సరిగా. అంతకు కొద్ది దినాల ముందు నాకు వచ్చిన కల జ్ఞాపకం వుంది కదూ మీకు ?

భగవాన్ అందమైన స్త్రీ సూపాన నాకు కనిపించారు.

ఈ నాటికీ - మన ఎక్కువగా ఈనాడు - నాకేమనిపిస్తోందంటే భగవానే, ఈ అద్భుత సన్నివేశాన్ని ఏర్పాటుచేశారనీ—అది నేను ఏ సత్యాన్వేషణ, పాండర్యారాధన ద్వారా సాధన చేస్తున్నానో, ఆ మార్గాన నా యాత్రని సులభం చేసేందుకు ఏర్పాటుచేశారనీ అనిపిస్తుంది.

ఈ రోజుల్లో నాకు పుష్పాలు, కాంబి, నీలజలం ఆమె శరీరంలో సార్థకాన్ని పొందుతున్నాయనిపిస్తోంది. రాత్రి పగటిలోకి బద్దలు కావడం - తృప్తిపడే నాకళ్ళకి, ఆమె ముఖాన్ని శరీరాన్ని ప్రత్యక్షంచేసే ఒక్కొక్కదేశ్యంతోనేననే; చీకటి ముసుగుప్రపంచమీద ఆవరించడం, మమ్మని మధురమైన ముఖమల్ తెరలకింద కప్పి కావలించుకోవడానికనే ! తెల్లారకట్టే శుక్రుడు ఈనాడు మా ఆనందమనే కొత్త మెరుగుతో వెలుగుచుపోంది ప్రకాశిస్తున్నాడు. కాలమంటే, మా హృదయ ఘాతాల లయతో, చిందులు తొక్కేగానం.

అద్భుతమైన యీ కథని వినడానికి మీరు నాతోవుంటే బావుండు ననిపిస్తుంది ఎప్పుడూ. తెలుసుకోవలసిందీ చర్చించవలసిందీ చాలావుంది. మా ఇద్దరినీ యీ అనుభవం చివరి బెన్నత్యానికి తీసుకుపోవాలి. పోదా, మాలో ధ్వనించే

యీ ఆనందసత్యానికి ఆధ్యాత్మిక బౌద్ధత్వం చాలా భిన్నమై ఉండాలి. ఆర్టిస్టులు, ప్రియులు, రుషులు కనే కలల అంత్యసాఫల్యానికి భిన్నమైవుండాలి. నా ఆనందాన్ని పాడాలని, ప్రచురించాలని నా హృదయం విహతహాలావుతోంది. కాని ఆనందం పైకి తెలియ చెయ్యడం ఎట్లా? మధురమైన ఆమె కెదవులనుదనో, తప్పితే, భగవాన్ పాదాలమీదనో మానమైన ముద్దులవల్లనే కాని ! నాకు అదీ ఇదీ సమానమే !

౧౪౫

భీమునిపట్నం

7-1-44

My dear disappointer,

భీమ్మీ మీకు కనిగిరికన్న దూరమా? ఏ నిమిషాన నేను ఇక్కడినించి లేచిపోతానో అనే భయమే నాకు లేకపోతే ఇక్కడికి బదిలీ కావడానికి మీరు ఒప్పుకున్నదాకా మీకు విశ్రాంతి నిచ్చేవాణ్ణికాదు. నిన్నరాత్రి లీలగారికి ఓ కల వచ్చింది. వినండి.

ఆమెకి చాలా జబ్బుగావుంది. నేనూ, పో, చే, ఆమెని చూడ్డానికి ఏడొరినుంచో వచ్చాము. చే, కిందికివెళ్ళి మాకు భోజనం తెచ్చింది. చాపలకూరా, అన్నం. నేను తింటూ ఓముద్దని లీలగారిని తినమంటాను. ఆమెని డాక్టరు పాలుతప్ప ఏమీ తాగవద్దన్నాడు. అందుకని తిననన్నాను అన్నం. 'నేను పెడుతున్నాను ఆరోగ్యం చేస్తుంది. తినమంటాను' నేను. ఇంతలో వారి ఇంటి పురోహితుడు, బహుశోక్రియుడు

కేసన్నగారు ఆమెని చూడడానికి వచ్చి కుర్చీలో కూర్చున్నాడు. సినిమాలో మళ్ళీ ఆయన తలలోంచి భగవాన్ ముఖం కనిపిస్తోంది. లీలగారికి, కేసన్నగారి మళ్ళీనే మామూలు కుశల ప్రశ్నలు వేశారు ఆయన. నేను లీలగారిని ఆ చాపలకూరముద్ద తినమంటోనే వున్నాను. ఆ మోచ్చిన ఆయన 'ఆయన తినమంటోవుంటే తినవే?' అన్నారు.

'జబ్బు చేస్తుంది' అన్నారు లీల.

'చెయ్యదు తను. ఆయన చేజ్లో పెడితే ఆరోగ్యం' అన్నారు ఆయన.

'భగవాన్ తినమంటోవుంటే తినవే?' అన్నారు నేను.

'ఇదేమిటి కేసన్నగారిని భగవాన్ అంటారు ఈయన? నాకు సందేహం కాని చలానికి భగవాన్ అని స్పష్టమే' అనుకుంటో అన్నంతన్నాను లీల.

'వారికి భోజనం ఎట్లా? వారు తినతగింది మన ఇంటో ఏం లేదే?' అన్నారు లీలగారు.

'భగవాన్, మీరు భోజనం చేస్తారా?' అని నే నడిగితే చేస్తానన్నారు.

'చాపలుతప్ప ఏంలేదు ఎట్లా?' అంటారు లీల.

'ఏం భగవాన్!' అన్నాను.

'చేపలు అలవాటులేదుగాని, తింటాను' అన్నారు భగవాన్.

నేను కిందికి వెళ్ళి చేపలకూర అన్నం తీసుకొచ్చి భగవాన్ ముందు పెట్టాను. అంతా అనుభవంగా ముళ్ళు తీసుకొని తిన్నారు ఆయన.

‘ఇదేమిటి? శ్రోత్రియును, కేసన్నగారు, అసహ్యపడకుండా చేపలు తింటున్నాడు’ అనుకుంటారు లీల. భోజనం అయిన తరువాత లీల ‘నశ్యంకావాలా? చుట్టకాలుస్తారా?’ అన్నారు ఆయనతో.

‘అలవాటు లేదుగాని చూస్తాను రెండూ తే’ అని నశ్యం పీల్చి చుట్టకాలుస్తున్నారు ఆయన. లీలగారు ఆశ్చర్యంతో చూస్తూ, నాతో, ‘మీకు నశ్యం అలవాటయింది. ఆయన్ని చూసి మీరు చుట్ట ప్రారంభిస్తారా?’ అని అడిగారు.

అట్లా నిశ్శబ్దంగా కూచున్నాము. సాయంత్ర మయింది. చీకటి మసకల్లో భగవాన్ సుంచున్నారు. కేసన్నగారికి పంచా చొక్కా మాయమైనాయి; గోచీ మాత్రం వుంది.

‘చీకటి పడుతోంది, నేను వెడతాను. మరిచిపోయాను, నీ కోసం పళ్ళుపట్టుకొచ్చాను. నీకు ఆరోగ్యం కలుగుతుంది’ అని ఆ గోచీ నడుంపక్క మడతలోంచి నల్లద్రాక్షపళ్ళు తీసి బల్లమీదపెట్టారు, లీలగారికోసం భగవాన్.

‘మమ్మల్ని తీసికెళ్ళండి భగవాన్ మీతో’ అన్నారు లీల.

‘బలం పట్టనీ, వెనకనించి రండి’ అని వెళ్ళిపోయినారు.

So my dear boy we are not so far off faste approaching some thing profound.

డిల్లీ రేడియోవాళ్ళకి మీ కథలూ, నాటకాలూ కావా లిట.

నా కథలు, గుజరాతీ, మరాఠీ, ఉర్దూ, పంజాబీలోకి న న్నడక్కుండానే తర్జుమా అయినాయని తెలుసా? కన్న

డంలో, అరవంలో చాలాకాలంనించి వాటి పరిచయమయింది. నా పుస్తకాలు కొన్ని మూసో ఎడిషను పడ్డాయి. అంతా శుక్రుడు. ప్రస్తుతం నేనూ, మే, లీలగానూ, ఆమె కుర్రాడు, ఇక్కడ ఉన్నాం. త్వరలోనే మేము చెరిపివచ్చుమళ్ళీ కూడే ఆశతో. మీ రిక్కడికి వస్తారని వెక్రట్రావుగారు ఎంతో ఆశపడ్డారు. మీరే హెడ్మాస్టరు అయితే, తాను ఆ పనిలోంచి తగ్గడానికేమీ అభ్యంతరం లేదని వ్రాసి ఇస్తామన్నారు. భగవాన్ దగ్గరికి వెళ్ళివచ్చి తరువాత చాలా నెమ్మదిగా మంచిగా ఆయన మారారని అందరూ అంటున్నారు.

‘మీ భగవాన్ పనోయ్, అదంతా’ అన్నారు, డి. ఇ. ఓ. సత్యనారాయణ నే నిక్కడికి ఒచ్చేక. వెక్రట్రావుగారిలో మార్పువుంది. మానం నిస్సంగత్యం ఎక్కువైనాయి. ఇది వరకు లీలగానూ రోజుకి కనీసం ఎనిమిదిగంటలు శరీరాలంకారానికి (Toilet) వినియోగించేవారు. ఒంటిమీదగాని, ఆ గొప్పచీరలమీదగాని, ఒక్క పలుకు దుమ్ము ఉండకూడదు. ఇప్పుడు ఒక్క గంట శ్రద్ధన్నాచూపకు వాటిమీద. ఆస్తి, వ్యాజ్యాలు, నగలు, వీలన్నిటిమీదా పట్టుపోయింది. మీరూ, నేనూ, ఈ నరకంలోంచి నడుస్తున్నామన దగ్గరికి ఒచ్చినవాళ్ళకి, క్రమంగా భగవాన్ తన సంగీతం వినిపించే వేణువులైపోతున్నాము. అల్లరి అడావిడిచేసేలీల ఇప్పుడు భగవాన్ పాదాలవద్ద మాన ఆరాధకురాలు.

భగవాన్ మనయెడల ప్రసన్నుడు. నే నెప్పుడు యీ అలంకారంగానీ, వ్యవహారాలుగాని, బంధువుల్నిగాని మాను

కోమని లీలగారెతో అనలేదు. భగవాన్, సంగతి ఆమెతో మాట్లాడలేదు. నా పద్ధతులకీ, అభిప్రాయాలకీ ఆమె చాలా వ్యతిరేకం. ఆమె ఎప్పుడూ అంటారు, భగవాన్ నన్ను స్త్రీ పురుషులకీ పెపయోగంలేకుండా చేశారని.

Yet she clings to me as to a reed, and Bhagavan does the rest.

౧౪౬

భీష్మ
8-8-44

My dear Sukker,

మీరు అనే నామీద మెచ్చుకునే వ్యాసాన్ని నేను చూడలేదు. మెప్పులూ, తిల్లు, ఇక్కడికి నాకు చాలా దూరం.

మీరు నా మ్యూజింగ్స్ తగినంత మెచ్చుకోలేదని నా రాణీగారు డిజప్పాయింట్ అయినారు. మీమీద కోపం కూడా ఒచ్చింది. 'కాని ఆయన్ని ఏమీ అనలేను. ఆయన ఏకాదశి చదివాను. దానినించి ఆయన ఎంతో సూన్యతమూ మార్ద వమూ గల మనిషి అని నాకు తెలుసు' నన్నారు ఆమె.

'ఆయన్ను చూస్తే మీరు మరీ ఏమీ అనలేరు. ఆయన పని పిల్లవాడు' అంది సారీస్.

'పరులకి ముల్లుగుచ్చుకున్నా సహించలేని మనిషిలాగు అనిపిస్తారు' అన్నారు లీల.

ఎండాకాలమా! ఎండాకాలు ఎక్కడ వుంటానా? జూన్ నెలాఖరులోపల భీష్మా ఒదిలి వెళ్ళడం ఘోరపాప మంటు

న్నాను. నేను ఎట్లా ఉన్నానా? ప్రేమ అంటే ఏమిటో ఇప్పుడే
 జిష్ణుజే అర్థం తెలుసుకుంటున్నాను, నేను. ఎంతలాకీ ప్రేమ
 విలువల్ని ఇచ్చేళ్ళు బోధించడానికే నేను ఈ ప్రేమబాధల్ని
 భరించలేక, చాలానాల్లు తప్పించుకు వారిపోవాలని చూస్తాను.
 కానీ అగ్నిపరీక్షని ఏ దేదేక్ష్యంతోనో నాకు భగవాన్
 కటాక్షించారు. దాంతో నిలబడే శక్తి కోసం తక్షణమేకుంటు
 న్నాను. కాని ఎంతబాధ!

౧౪౭

మునిపట్నం

17-4-44

My dear Dukker.

This breeze is unimaginably delicious. కాని
 ఊరునిండా సిపాయిలు, పోలీసులు.

నే నెట్లావున్నానా? struggling and struggling to
 get some light at this anmeshing and enthrall-
 ing Romance.

ఇంకో కల నా మిత్రురాలికి. ఇద్దరం ఘోరంగా పోట్లాడు
 కుంటున్నాము. దేనికి కాదు. ప్రేమకోసం, ఒకరికియింకొకరం
 ఇంకా ఎక్కువగా కావాలనే కోర్కెవల్ల. కోర్కెల్లో
 మమ్మల్ని నాశనం చేసుకోడానికేమో!

ఆ పరిస్థితులలో ఇదీ ఆమెకు కల. నేను పెద్ద సంతర్పణ
 చేస్తున్నానట. బ్రాహ్మలకి, అందులో యాభై యేళ్ళుదాటిన
 వాళ్ళకి. లీలగారు ఒచ్చి,

‘ఇదేమిటి పూర్వాచారానికి దిగుతున్నారే!’ అన్నారు.
(ఆ మధ్య ఓకలలో ఒకనల్లని బ్రాహ్మడు ఆమెకి భూత
భవిష్యత్తులు జాతకం చెప్పాడు.)

‘ఈ బ్రాహ్మణులలో నాకు జాతకంచెప్పిన బ్రాహ్మడు
కొమ్ముచెంబు పట్టుకుని ఒస్తున్నారు.

ఆయన వెనక ఎవరో తీసుకుని ఒస్తున్నారు’ అన్నారు
లీల గారు.

‘ఎవ రేమిటి? భగవాన్ !!!’ అని అరిచాను నేను.

వాల్లిద్రూ వచ్చి కూర్చున్నారు. నేను అన్నీమరిచి
భగవాన్ కేసి చూస్తున్నాను.

‘వారికి భోజనం ఏర్పాటుచేయించారే?’ అన్నారు లీల.

‘ఇక్కడ ఎట్లా? భోజనం ఏర్పాటు చేస్తున్నాను’ అన్నాను.

‘మీరూ భోజనంచేయండి వారితో’ అన్నారు లీల.

‘కాదు నేను వడ్డిస్తాను భగవాన్ కి’ అన్నాను.

‘పొద్దు ఎక్కువోంది, మీరూ తినండి’ అన్నారు లీల.

‘అదే బావుంది. నువ్వు తిను’ అన్నారు భగవాన్.

మేము ముగ్గురం భోజనంచేస్తున్నాము. లీలగారు ఒడ్డి
స్తున్నారు.

ఎన్నో పదార్థాలని ఎంతోసేపు మెచ్చుకుంటో తిన్నారు,
భగవాన్.

‘చాలాబాగా భోజనంచేస్తారే మీరు, భగవాన్. అట్లా
తినేవాళ్ళని చూస్తే నాకు చాలాఇష్టం’ అన్నారు లీలగారు
భోజనం చేశాక బూరెలూ, నెయ్యి ఇచ్చారు లీలగారు.

‘ఇవినాకు పడటంలేదు. ఇప్పుడువొద్దు’ అన్నారు భగవాన్.

అని బూరెల్ని తింటున్నారు భగవాన్. (కొద్దిరోజుల కిందట మాయింబో బూరెలు ఒండుకున్నాము. లీలగారు నన్ను ఆబూరెల్ని భగవాన్‌భోటోకి నైవేద్యంపెట్టమన్నారు. నేను నవ్వాను.)

‘మొన్న మేము బూరెలు వండుకున్నాము. మీకు పెట్టమంటే యాయన పెట్టలేదు’ అన్నారు లీలగారు.

‘అవును, అతనికి తెలుసు, నాకు బూరెలు వడవని. అయినా, ఆరోజున నాకు జబ్బుగావుండికూడాను’ అన్నారు భగవాన్.

సంతర్పణపండిట్లతో తాంబూలం వేసుకుంటున్నారు వాళ్ళిద్దరూ.

ఆ ముసలాయన నశ్యంపీలుస్తో భగవాన్‌కి ఇచ్చారు. భగవాన్ పీల్చారు.

‘భగవాన్! నశ్యం పీలుస్తారా?’ అన్నారు లీల.

‘ఈమధ్య ప్రారంభించారు. నేను పీల్చినన్నాళ్ళు నవ్వాను. ఆయనే ప్రారంభించారు’ అన్నారు ముసలాయన.

‘నేనూ అంతేనండీ. చలంగారు పీల్చినన్నాళ్ళు నవ్వాను. మొన్ననే తలనొప్పి ఒస్తే నేను పీల్చిచూచాను’ అన్నారు లీలగారు.

‘జాతకం చెపుతారా’ అని లీలగారు ముసలాయన్ని అడిగారు.

‘భగవాన్ ఉన్నారు మరి’ అన్నారు ఆయన.

“చెప్పించుకోండి. నే నుంటేనేం? నా కవేమిపట్టవు” అన్నారు భగవాన్.

‘పోయినవారి జాతకం చెప్పేప్పుడు సందేహించాను. మీరూ చలంగాను కలిసి వుండలేమోనని. విడిపోతారనుకున్నాను ఇంక పరవాలేదు’ అన్నారు ముసలాయన.

‘ఇంత తెలివైనవాళ్ళం మేమిద్దరం ఎందుకండీ, అట్లా పోట్లాడతాము’ అని అడిగారు లీలగారు, భగవాన్ని.

‘మనుషులు; మనుషులు!’ అని గొణుక్కుంటున్నారు భగవాన్.

‘ఇంకా పెళ్ళిమూడురోజులు(చే పెళ్ళి)బస ఇక్కడవర్పాటు చేయిస్తాను’ అన్నాను నేను.

‘ఒద్దు! చాలాపని వుంది. చాలామంది చూస్తోవుంటారు నాకోసం. వెళ్ళాలి నేను. ఎక్కడికీ కదలను భోజనానికి. సంతర్పణ వెడదాం రమ్మన్నాడు ఈయన. రానన్నాను. కాని చలం ఇంట్లో పండుగ అంటే వచ్చాను.’

అని లీలగారితో భగవాన్ లేచి వెళ్ళారు. అదీ కల.

ఈ కలలో విషయం అంతా ఒదిలినా, సుభాషణలలో సహా స్పష్టంగా జ్ఞాపకంవుంటో ఈ కలలు లీలగారికి రావడం ఎంత వింత! భగవాన్ తో సుబంధంలేని లీలగారికి, భగవాన్ తో నాసుబంధం తెలీని లీలగారికి!

సంతోషించండి,

౧౪౮

శ్రీమీ
7-5-44

My dear Goose,

Can you imagine ever the thrilling touch of this breeze!

భగవాన్ తో నిండిపోయినాను. చాలా బలగాల దృష్టిని ప్రసరించారు నామీద. పూగిసలాడే నా ప్రణయచుందిరాన్ని వంచెయ్యతలచుకున్నారో భగవాన్ !

నేను ఎన్నిపుస్తకాలకర్తనో, అవి ఎన్ని ఎడిషన్లు పడ్డాయో మీరు ఆలోచించుకోగలరా? మన లేఖలుమాత్రం ఇంకా కొరతపడివున్నాయి ప్రచురణ కాకండా.

బెజవాడ బైలు దేరుతున్నాము.

౧౪౯

బె జ వా డ

19-5-44

My dear cou cher,

ఏం వ్రాయను మీకు? నేను బతికిలేను. సూర్యనారాయణ గారు నెల్లూరుమనఁచుల కబుర్లు చెపుతో భగవాన్ సంగతి మాట్లాడుతో మూడురోజులున్నారు ఇక్కడమాతో.

భగవాను ఎక్కడవున్నారు? Poor Bhagavan నిజంగా సహాయం చెయ్యగలరా ఆయన? రాత్రింబవళ్ళు ఆయన్ని

తలచుకుంటాను, ఈ దురదృష్టపు కాలంలో నా అవసరానికి ఆయన రాయిలాగు కదలకండా ఉన్నారు.

నారాణి నాపై అసంతృప్తిపడ్డారు. తన ప్రేమలర్హతను సంపాదించేందుకు నేను ఎదగాలన్నాను. నా కెవరు సహాయం చేస్తారు? ఎవరు దిక్కు? నాలోని భగవానుతోనే ఆమె తగాదా అని చాలాసార్లు భయమేస్తుంది నాకు.

పుస్తకాలా! పుస్తకాలద్వారా నేను డబ్బుచెయ్యడమా! ఆప్రచురణకర్తల మొసళ్ళని బతకనీండి నాపుస్తకాలమీద. వాళ్ళని పిండడం నాకు మనస్కరించదు. నేను నా ఉద్యోగం మానేసుకున్నప్పుడు నా కా అవసరం పట్టవచ్చు.

౧౫౦

బెజవాడ

22-6-44

My dear couch,

ఇంద్రలోకంలో నెలవుండి, వచ్చానిక్కడికి. మనమందరం భగవాన్ని ఒదిలేస్తే, ఆయన ఉపేక్షచేసి ఏడిపించేందుకు ఆయనకి ఎవరుంటారు? ఇప్పుడు ఆయనపూనిన యీరాత్రి మానం అంతా ఆనందాశ్రువులుగా ఓనాటికి బద్దలవుతుందనే నా నమ్మకం.

మీబడి తెరిచివుండాలి. మళ్ళీ ఆపాతాలు, మాదిరి పాతాలు! ఆతుక్కు! ఈబళ్ళు తగలబడా!

౧౫౧

బెజవాడ

23-6-44

My dear josmine,

రేడియోలో 'ఓరామా సేకు' అని పాడుతున్నారు. 'రామా' అని విన్నప్పుడల్లా మీరు జ్ఞాపకమొస్తారు.

కాలం చాలాహాయిగా గడుస్తోంది. ఇచ్చేవాడు, తీసుకొనేవాడు అనే పద్ధతిలో చూచినన్నాళ్ళు భగవాన్ తప్పకండా ఇచ్చేవాడు మనకి, ఆయన పెద్ద అబద్ధికుడు కాకపోతే. చాలాదగ్గరిగా అనేకసార్లు ఆయనహస్తం కనబడుతుందినాకు

౧౫౨

బెజవాడ

7-9-44

My dear kruger,

నిన్న సాయంత్రమే నా మిత్రురాలి దగ్గరించి ఒచ్చాను. ఆమె చాలా జబ్బుగావున్నారు.

ఆ కరుణకుమారెవరో నన్ను చూడ్డానికి రాలేదు. నా జోస్యుడు, త్వరలో నాకు గొప్ప ప్రమోషన్లు కాబోతున్నాయని చెబుతున్నారు, నాకు. అదేనిజమైతే మన విద్యాశాఖకి ఎంత ఆపద రాబోతోంది!

ఈలోపల శుక్రుడు లావణ్యమైన స్త్రీశరీరాలలోకి నన్ను లాక్కెడుతున్నాడు.

౧౫౩

బెజవాడ

23-9 44

My dear Tad-pole,

నాన్నేహితుడు ఆ-వ్రాసిన ఉత్తరాన్ని, దానికి నేను వ్రాసిన జవాబుకాపీని పంపుతున్నాను మీకు. వాటినుంచి మీరు తెలుసుకోవచ్చు నా ఆత్మస్థితి.

మొన్న సారిన్ క ఓకల వచ్చింది. 'నువ్వు ఆమెకళ్ళల్లో భగవాన్ ని చూడగలిగితే, నువ్వుపడేశమకి అర్థముంది. అట్లాకాకపోతే, వ్యవహారం తన్నేసుకొని ఒచ్చెయ్యి' అని మీరు నాకు వ్రాసినట్టు.

I am going through hell and heaven simultaneously. I entreat Bhagavan to give me strength to become the master of life or weakness to become a blind slave to it.

ఆ వ్రాసిన ఉత్తరం

My dear Venkatachalam,

నీ ప్రేమగలఉత్తరం. వయస్సు మనుషులరక్తం చల్లబడే స్తుంధనుకున్నాను. కాని నీరక్తంలోంచి ఏమి వేడి తగ్గినట్లు లేదు. D. H. లారెన్స్ వంటి సృష్టివేదాంతులూ, రచయితలూ మనిషి శరీర మానసిక విచ్ఛిన్న శక్తులు అతని కామ బలంమీద ఆధారపడివుంటా యన్నారు. నీలో ఇదివరకుకన్న కళాసృష్టి ప్రౌఢబలం తగ్గడంచేత, నీ కామప్రౌఢబలం

తగ్గింది, అనుకోవలసింది నేను. కానీ చూడగా నీలో శక్తి అనేకముఖాల చెదరడం, పంచుకోడం మాని అఒక్క విషయం లోనే కేంద్రీకరించివుండాలి. కానీ ఇంకా ఆ వ్యవహారం అసహ్యం పుట్టలేదా? ఈ కామవ్యాపారాలలో అంతూ, మొహం మొత్తం, తృప్తిరడం అనేవిలేవా నీకు? నీ కొత్త స్నేహితురాలు నీకన్నా మనోవికాసంలో చాలాతక్కువ స్థితిలోవుండని నాఉద్దేశ్యం. అట్లాంటిప్పుడు ఆమె స్నేహంలో ఆమెతో కాలంగడడంలో నీమనసుకీ ఏమిత్తుంది కలుగుతో ఉండదు. రంగు, పరిమళం, దేహలస్పర్శ, శరీరపుబింపులూ, వాటికి సహాయపడే చీరలు, నగలలోంచివచ్చే శారీరక సంతృప్తిని నే నర్థంచేసుకోగలను. ఆవన్నీ కోర్కెని మండిస్తాయి. లిబిడో కామవాంఛని రేపుతాయి. కానీ కొంతకాలంతరవాత ఒక్కొక్కప్పుడు కామవ్యాపారం కాగానే, తెలివిగల వాళ్ళలో, సీరియస్ మనుషుల్లో, అసహ్యమూ, విముఖత్వమూ కలుగుతుంది. ఒక్కొక్కప్పుడు సంభోగం జరుగుతూ ఉండగానే విముఖత్వమూ, అసహ్యమూ. నాకు నీ అనుభవం తెలుసుకోవాలని ఉంది. ఎందుకంటే తెలుసుకోతగ్గవిషయం నీసంగతి.

నిజమైన అందం, దాని వెంట ఎన్నడూ తగ్గని నశించని సంతోషాన్ని తీసుకురావాలి. When a thing of beauty is not a joy for ever, you have to suspect the quality of the beauty. అట్లా తీసుకురానిదాని అందం విలవని సందేహించాల్సి వుంటుంది. పై మెరుగులు చూసే

చవకవస్తువులోని అందం బుద్ధివున్న మనుషుల్ని తృప్తిపరచలేదు. ఈవిషయాన్నే ఇంకోవిధంగా చూడవచ్చు. అందవికారంగాని, అసంపూర్ణంగాని ఒకఅందంలో సంపూర్ణంలో ఒకభేదంగా ఒక ప్రత్యేకమైన ఛాయగా చూడవచ్చు. అట్లాంటప్పుడు ఆలోపం ఆవస్తువుకి ఎక్కువ అందాన్నిస్తుంది, తగ్గించదు. కానీ ఇట్లాంటి దృష్టితో చూడాలంటే జీవితాన్నంతా సంపూర్ణంగా, ప్రపంచమంతా పూర్ణంగా తీసుకోవాలి, అంతేగాని అందమైనదాన్నే ఏమిటో దృష్టి ఉండకూడదు.

Sex had its part in my life. రంగులు, వాంఛలు, ముఖవర్చస్సు, వస్త్రాభరణాలు, ఇవన్నీకాక చెప్పలేనిదీ, ఇదిఅని నిర్ణయించలేనిదీ, పీటివెనక వీటిని మించివుండే లావణ్యవిశేషం, పీటినిన్నింటినీ ఎరుగుదును. ఒక్కొక్కప్పుడు శాస్త్రరీత్యా reactions గమనించడానికే experiments చేశాను. కానీ తత్ఫలితంగా చేదుగా, అసహ్యంగా Feel అయ్యాను. ఇంకా నా సంస్కారంవల్ల, విద్యవల్ల, రోగభయంవల్ల, మురికి అసహ్యంవల్ల చాలాకన్నే నేను అణచుకున్నాను. మనిద్దరం కొంతకాలం కలిసివుండే వీలుచిక్కితే బావుండును అని రాశాడు ఆమిత్రుడు.

అతని పుత్తరానికి ఇట్లా జవాబు రాశాను.

బెజవాడ

18-9-44

My Dear A—,

నీ ప్రత్యేక చాలా సరదాగా ఉంది. కానీ సాధారణపు మనుషులమధ్యనే ఉన్నా యోచించావే అని కొంచెం ఆశ్చర్యపడ్డాను. Any how you write so frankly charmingly sympathetically and detachedly. ఇట్లాంటి ఉత్తరాలు చాలా అరుదు.

ఇప్పుడు కేల్లారకట్టు మూడుగుంటలయింది. నీ ఉత్తరం, నన్ను సంగతుల్ని, స్పష్టంగా సువిశిష్టంగా యోచించేటట్లు చేసింది. కానీ ఇప్పటికీ నీకుగానీ, నాకుగానీ స్పష్టమయ్యేటట్లు రాయలేననుకుంటాను మనసులోపలికి చూసుకుంటే సంగతులు స్పష్టమవుతాయి. ఇంకా వెనక్కి వెళ్ళి చూశామా, దాని సబ్ కాంప్లెక్స్ నిర్మించేరుకుంటాము. అక్కడ అంతా complicated and hazar ఇంకా దాని వెనక ఎక్కడో సత్యం వుంటుందిగావును.

నీ ప్రత్యేకంలో సంగతుల విషయం.

మొదటనే ఓ సంగతి ఒప్పుకోవాలి మనం. నాది అసాధారణమైన భావోద్వేగ సామర్థ్యమైన నిర్మాణంలాగు వుందని. స్త్రీ ప్రేమతప్ప, జీవితానికి నాకు వేరే అర్థంలేదు. ఎప్పుడూ లేదు. ప్రేమ చాలునని నేను తృప్తిపడ్డనాడు. ఈలోపల ఆధ్యాత్మిక ప్రేమను నేను పొందగలిగితేనే తప్ప, జీవితంనాలో అంతమాత్రం ఉంది. నేను ప్రేమించని సమయాల్లో బతికిలేనన్నమాట, ప్రేమను చాలా సంగతులమైన అర్థంలో తీసుకున్నా

ప్పుడుకూడా, ఇకముందు ఏ ప్రేమవ్యవహారం రాబోతుందా అనే నిరీక్షణతోటే బతుకుతూ ఉంటాను.

అంతకన్న దేనికీబతకాలో నాకు అర్థంకాదు. మనుషులు సంపాదిస్తో తింటో మాట్లాడుతూ ఇట్లా ఎందుకు బ్రతుకు తారా ? అని సందేహం.

వ్రాయాలనే కుతూహలం నాలో తగ్గలేదు. జ్ఞానవంతు ణ్ణయ్యాను. సంగతులు తెలుసుకున్నాను.

All artists are unbalanced and restless. The creative urge is only their maladjustment to life. They are gifted and cursed with such high tension and uncontrollable surge of emotion that they fail in coordination which the ordinary man feels so easy to effect.

ఆర్టిస్టులు అశాంతితో కొట్టుకుంటారు. వీళ్ళకి స్థిమితం తక్కువ. జీవితానికి వాళ్ళల్లో సమన్వయం కుదరకపోవడమే వారి కళాసృష్టికి మూలం. సాధారణులు సులభంగా చేసు కోగల సమన్వయం వాళ్ళకి చేతకాదు, వాళ్ళలో కలిసే భావోద్రేకం వల్ల.

ప్రస్తుతం నాకు ప్రేమనించీ, తన్మయత్వంనించీ పరిపూర్ణ మైన వింత శాంతి, ఆనందం కలుగుతో వుండడంవల్ల ప్రత్యే కంగా శృంగారంలో నన్ను నేను బహిరంగపరచుకునే express చేసుకునే అవసరం కలగడం మానేసింది. నా జీవితమే ఒక శృంగారగీతం అయిపోయింది. అదిగాక అంత

రాంతకమైన మనోవాల్ని ప్రపంచపు మలినవృష్టికి విషు
డంలోగల వానిచే Vainly (అల్పత్వం) చాలా బలంగా
తట్టాయి నాకు.

ప్రేమ అనుభవానికి, మనోవిశితత్వం చాలా అనవసరం.
ప్రేమలో అధ్యంతరం కూడాను. ఈనాటి ప్రజల్ని పట్టిన
గొప్పపీడ అది. మన మనోవిధులించి ఆలోచనలించి
తృప్తివి పొందగలము గొప్పగా కర్మజనుకున్నాము.

It is a low kind of sublimation of our healthy
instincts we are too weak, indolent and respec-
table to take full enjoyment from our instincts.
Nothing is more bare and avoid than intellect-
ual life, unless it adds glamour: throws more
light and opens new avenues to our physical
enjoyment.

మనసులోవున్న సహజమైన కోరికల్ని తృప్తిపరచుకొనే
చాతగానిమార్గం యీ మనోపాబల్యాన్ని చూసుకొని బోర్ల
పడడం. మన భౌతికానందాన్ని మెరుగుపెట్టి, గొత్త కాంతి
నిచ్చి, అనుభవించేందుకు నూతన మార్గాలను చూపుతేనే
గాని, మనసుకొట్టే పల్లీలని చూస్తూకూచోటమంత వంధ్యత్వం
ఇంక దేంట్లోను ఉండదు.

కాని ఈ రెండు ఆనందాలకీ అంతవ్యత్యాసముందా! అంత
మైన అమ్మాయి బొమ్మని అనుభవస్తే అది చాలా కగావం
తమూ, సుస్కార వంతమూ. ఆ బొమ్మ ఆభాసమైన

అమ్మాయివంక అంతగట్టిగా చూశారా, అది యింద్రియ లోలత్వమూ నీచ భౌతిక కాంతో అయింది.

‘ఇంక సెక్సువిషయాలలో తృప్తి అనేది లేదా?’ అని నువ్వు నన్నడిగితే, జీవితంమీద తృప్తి అనేది వుందా అని అడుగుతాను సెక్సుతో తృప్తి పడవచ్చు, మొహం మొత్త వచ్చు, కాని అందు రొమాన్సు ప్రేమ వీటిల్లో చాలుననే అంతం వుంటుందా? ఆ అంతమే కలిగిననాడు. అదేమృత్యువు. లీలగారి విషయం చువ్వు ఎవరినించి విన్నారో నాకు తెలీదు. ఆమెమనో దృష్టి, బద్ధపు అంచునలె తళుక్కుమని వెలుగు తుంది. ఆమె యిక్కడ అంతరంగిక దృష్టి స్పృహయూ లోకే దూసుకు వెళుతుంది.

The last shade of false hood, semblance hesitation, or worldiness, is easily laid bare; a slip in a word, a covering over a cowardly act are mercilessly exposed before her sight.

She says love is never blind. It flares in a thousand search lights. But since it is love that unveils, the blemishes are understood and kissed away in tenderness.

నిజం. ప్రేమలో మనోసునిశిత్యం చాలా అవసరం. నేను మేధావులలో ఒకడనని నువ్వు నిస్సందేహంగా ఒప్పుకుంటావు ఈ నాటికీ ఇట్లా శృంగారంలో పడిపోయి నట్లున్నా, నేను చాలా కష్టమయిన పుస్తకాన్నిగాని, జ్ఞాన లైన్ మిత్రులతో సంభాషణనిగాని సంతోషంగా నడపగలను.

మళ్ళీ నేనూ ఆమె ఎక్కడో పదిహేనురోజులు, ఇంకో పన్నెండు కనబడకుండా లోకించింది తలుపులు యీసుకుని ఒకరితో ఒకరు జీవిస్తాము, గాలి కాంతి ఆకాశంకూ తమే మామీ తులు. చదవ, ఎప్పుడూ మాట్లాడ. వెళ్ళినానా అసెకం కాదు మా మధ్య. ఇద్దరు కలిసి ఉండడంలోని ఆనందం. నేను ఆమెకళ్ళ అగాధాలోకి చూస్తే నా ముత్రంలో ఆమె కట్టుపడడం!

సంభోగాలలో నా కెన్నడూ తిరుగుబాటు కలగలేదు. సంగతేమిటంటే, పేమించండి ప్రేమి అనుభవించండి గాచేత గాదు. పేమించానా ఆమెనించి ఏదీ నన్ను ఆనందపరచదు. నా పేమలో సంభోగానికి ఎక్కువ పాతాళమైన స్థానంలేదు. సంభోగంవల్ల కలిగినదానికన్నా వెన్నతమైనదీ తృప్తి నిచ్చేదీ ఏదో [చాచి] పేరులేదు] ఇస్తాను, తీసుకుంటాను. అది ఆ ప్రత్యేకమైన విలవ సంభోగకార్యానికి, గొప్పగాఢత్వాన్ని, రసకత్వాన్ని, అందాన్ని, ఎంకా నువ్వు ఒప్పుకుంటే నిర్మల త్యాగి ఇస్తుంది.

అవును.

A thing of beauty is a joy for ever.

అందమైన వస్తువు ఎన్నటికీ ఆనందదాయకమే. కానీ చాలా స్వల్పంగా వున్నాయి, ఈ ప్రపంచంలో అట్లాంటి వస్తువులు. అంతకన్న వాస్తవం ముఖ్యం ఏమిటంటే, ఆ వస్తువులనించి అందాన్నించి సంతోషాన్ని పొందగలవారు ఎంతో మంది లేరు.

నిరంతరానందదాయక మంటే, అప్పుడప్పుడు ఏదో ఓ నిమిషం ఆనందం ఇవ్వడం అని కాదు. నేను ఆమాటకి ఇచ్చే అర్థం ఇది- వరసగా, ఏకదీక్షగా, చాలాసేపు అణిగి మణిగి ఎల్లప్పుడూ ఆనందం యిస్తునే వుండాలని నా అర్థం. పోనీ, పటాలనుచైనా అట్లాంటి ఆనందాన్ని పొందుతున్నారా ప్రజలు! పోనీ తుచ్చమనే స్త్రీ సంపర్కంనుంచి కాకపోతే పోనీ.

౧౫౪

ఏ లా రు

19-4-45

My dear Blister,

కరిసింహంగారు మన లేఖల్ని చాలా మెచ్చుకుంటున్నారు. 'ఇంత వుంచి ఉత్తరాలు మీచేత రాయించు కున్నందుకు దీక్షితులుగారిని చూచి ఈర్ష్య పడుతున్నా'నని రాశారు.

బెజాండ్‌లో భగవాన్ పద్మాల మధ్యా, ఇక్కడ మల్లేపువ్వుమధ్యా కూచుని చిరునవ్వునవ్వుతున్నారు, అప్పుడప్పుడు కోపించుకొంటో.

వాచ్చే సంవత్సరం మీరు రిటైర్ అవుతున్నారు. అదృష్టవంతులు. ఆ నాటికి నేనూ బైటపడగలనని ఆశ.

క్రమంగా కాంతిలోకి వెరుగుతున్నాను. ఇంకా గాఢమైన శాంతిని వాంఛిస్తో.

చ లి ం ఉ త్త రా లు

నా టి గో పా గ ం

౧౯౫౫

5 జూన్

29-4-45

My dear Spoon,

నన్ను విడువకోకండి. ఆర్టిస్టుని, నన్ను చూసి గొడవ పడకండి. అని చాలానాళ్లు లీలగారిన అడుగుతాను. అట్లానే ప్రేమికుణ్ణి నన్ను కొంత ఆదరంతో (indulgence) చూడండి అని మిమ్మల్ని అడుగుతున్నాను.

నా పుస్తకాలనిండా తపాలు వుండడం మామూలు. అచ్చు పాకవాట్లకావు అన్నీ, చాలా పొరపాట్లు వుంటాయి. మీ పేరుకూడా ఈ పుస్తకంలో కలిసివుండని నా literary life లో మొదటిసారి, ప్రాంత చాలా జాగ్రత్తగా దిద్దాను. అయినా - ఇదీ పర్యవసానం.

బండరు ప్రకాశకులు చలం పుస్తకాలు అచ్చు వేయడంలో ప్రారంభించి, అతనిబోధనలు Practise చేయడంలో ఆఖరైనారు. కాయితంమీద అక్షరాలు అచ్చువెయ్యడం త్వరలో మారి, పెదవులమీద ముద్దులు ముద్దించడం ప్రారంభించారు. Alas, they are no more.

సుబ్బారావు ఎన్నో వాగ్దానాలు చేశాడు, ఈ పుస్తకం విషయం. ఈ పుస్తకం అని. గొప్పగా వేయించాలని 'చే' చాలా క్రైద తీసుక తంటాలు, పడింది. ఈ ఫలితాన్ని చూసి మండిపడి, సగంఅచ్చయినా 'అమీనా' వాళ్ళనించి లాక్కొందికూడాను.

మన మిత్రుడు నరసింహుగారు ఇట్లా రాస్తున్నారు:

Your ఉత్తరాలు are revealing the lighter side of your personality. They reveal as in a side-light the humour, the Shavian wit, wisdom the pathos, and the longing for the unknown and unknowable, the pity for ignorant humanity lying hidden in your heart. I am tempted to envy our friend, Mr. Deekshitulu who could draw so much out of you in sheer love.... your soul is tossing on high waves like a ship which has not found its harbour yet.

"I am Siva in search of Sakti"

Is more revealing of your mystic personality than any other idia or any sentence in your book....

మీకు తెలీదా? నెల్లూరివాళ్ళు మన సూర్యనారాయణ గారిని గతసంవత్సరమంతా జ్ఞానంలేకండా కావలసి బాధించారని! ఆయన ఈశ్వరుడితోనిండివుండవచ్చు. వుంటేనేం? ఆయనమాటలు విన్నాడి. 'బలహీనుడూ నిస్సహాయుడైన మనిషే. ఈశ్వరుడి శరణుచొచ్చుతాడు. తన స్వంత సమర్థత వల్ల జీవితాన్ని నడుపుకోగలిగిన మనిషికి దేవుడు చాలా అవసరం.'

నేను ఆయనతో పూర్తిగా ఏకీభవిస్తాను. దేవుడితో మనసునిపుకోడంలో ఏమీగొప్పలేదు. ఏవో గొప్ప ఆధ్యాత్మికానుభవంకోసం తపనపడి అవి అందుకోవడం ఎటానో

తెలిక నిస్సహాయుడై ఈశ్వరుడి సహాయం అడిగితే దాంతో కొంత అర్థమైంది. చాలామందికి తమసాధారణ వ్యవహారాలు సమర్థించుకునే శక్తిలేదు. అందుకని దేవుణ్ణిపట్టుకు దేవుళ్ళాడతారు. మీ రున్నారు - మీరు శాంతంగా సమర్థతతో జీవితం సుపుకోకలిగినవారు. కాని అంతకన్న పెన్నతమైన అనుభవం అందుకోవాలని కోరబడ్డారు.

నేను చాలాఅసమర్థుణ్ణి, చాలానాజూకు—బలహీనం నాలో. అనుకోడానికి ఏదీ శరణ్యమూ లేదు అందుకని చాలా వ్యధ పడ్డాను. అందుకనే నాకు కృష్ణశాస్త్రి కవిత్యంఅంటే అంత ఇష్టం. అందుకోలేనిదానికోసం చేతులుజాస్తుంది గనక.

నాజీవితాన్ని యీ భూమిమీదనే అమృతంతో నింప గల స్త్రీని ఇచ్చారు భగవాన్ నాకు తృప్తితో నిండిపోయి నాను. కాని అంతటితో నాకు తనివితీరలేదు. భూలోకం ఇవ్వ గల రసమూ అనుభవమూ దొరికాయి కాని ఆ వెలుగు పైకి ఎక్కడికో ఇంద్రియాలతో అందుకోలేని ఆనందంవైపు చూపుతోంది. తక్కింది భగవాన్ చేతుల్లో వుంది.

‘ఒక పర్వతమే (అరుణాచలం) దీప్తితలుగారిని తమవారిని చేసుకున్నప్పుడు, మిమ్మల్ని ఒక స్త్రీ తనవాణ్ణి చేసుకోడంలో వింత ఏముంది?’ అంటున్నారు లీలగా.

౧౫౬

ఏ లూ రు

13-5-45

My dear Ooker,

Damn భగవద్గీత. It is a silly book. అది బుద్ధి లేని పుస్తకం. భగవాన్ ఒక్కడే దేవుడు. ఉత్తరాలు రెండో భాగమా! సెక్సు సంగతులులేని ఆ పుస్తకంలో ప్రజలకు ఎంతమాత్రం అనురక్తి కలుగుతుందో అనుమానమే. ఎంత మాత్రం అమ్ముడుపోతాయో! 'చే' ప్రకాశకులమీద కఠినంగా వుంటోంది. ముందు సెన్సూరిటీ పెడతేనే గాని అనుమతివ్వనంటోంది.

కవులు కూడు కుంటున్నారుట, 2కి తారీఖున ఈపూళ్ళో మిమ్మని రప్పిస్తారా? రప్పించగలిగితే బావుండును.

౧౫౭

ఏ లూ రు

7-8-45

My dear Higher,

ఏమిటి మీ వుద్దేశ్యం! నేనా? పుష్కరానికి కదలడమా! ఏలూరునించి కదిలి అయిదు నెల్లయింది. నే నిక్కడ వుండే సంగతి చాలా పూగిసలాడుతోంది. నే నేనిమిషానన్నా అన్నీ తన్నేసి వెళ్ళేట్టున్నాను.

నా ప్రియురాలి వల్ల నేను నరకం అనుభవిస్తున్నాను. ప్రేమతత్వానికి రోమాన్సుకి నేను అనర్హుణ్ణి, బలహీనుణ్ణి,

తక్కువవాడనని ఆమె వుద్దేశ్యం. నేను ప్రేమకీ రోమానుస్కీ పూర్తిగా సరిపడనంత ఉన్నతుణ్ణనీ ఉదారుణ్ణనీ నా వుద్దేశ్యం. కనక త్వరలో మార్పులు రావొచ్చు నా పరిస్థితులలో.

యుగాల తరవాత నిన్నరాత్రి భగవాన్ కలలో కనపడ్డారు. ఆయన్ని చూడడానికి వెళ్ళినట్లు. ఆయన నా మొహాన్ని ప్రేమతో తాకుతో 'చివరికి తిరిగి వచ్చావా?' అన్నారు.

రిటైరయిన తరవాత ముందుకి ఏ ఏర్పాట్లు చేశారు? ఆ అడివి కొండల్లోంచి బైటపడి మీరు అందుబాటులో వుండేకాలం వస్తుందా ఎప్పటికైనా?

౧౫/౮

ఏ లా రు

21-8-45

My dear Hill,

కొద్దిరోజులు నాతో ఇక్కడ గడపరాదా? ప్రతివారూ నన్ను వుద్యోగం వొదలవద్దని సలహా ఇచ్చేవారే. అసలు నేనే వొదలలేకపోతున్నాను. కుటుంబాలు ఎక్కువవుతున్నాయి. ఏదో ఒకటి తటస్థించి న నీ వుద్యోగంలో ఆపుతున్నాయి. అబ్బాయి, నిజం, మనం ఈ బళ్ళల్లో చేసే ఉపయోగం ఏమీ లేదు. ఈ విద్య వుత్త హాస్యం.

రంగనాయకమ్మగారు ఆరుణాచలంలో వున్నారు. నేనూ వెళ్ళాలని కోరుకుంటున్నాను.

నేనూ లీలగారూ ఒకటే పోట్లాడుకుంటున్నాము కుక్కా పిల్లీ మల్లే. ప్రతిపోట్లాటా, చాలా గొప్పవీ ఉన్నత

మైనవీ ఐనకారణాలకే. ఇద్దరికీ కూడా తమ న్యాయబుద్ధిలోనూ, ఆధిక్యతలోనూ అమితమైన విశ్వాసంవల్ల.

ఉత్తరాలు రెండోభాగం అచ్చులోవుంది.

౧౫౯

ఏ లా రు

22-10. 55

My dear Isralite,

మీ గంతు వేసే వుత్తరం. ఇన్ని యుగాలతరవాత మీకేం వ్రాయను? అగ్నిలోనించి తుపానులలోనించీ నడుస్తున్నానని తప్ప! సాధారణ మానవులవలె శాంతమైన సుఖంలో బతకడం నా జీవితానికి ఏర్పడలేదేమోననిపిస్తుంది. నాపుటకే అంత. శాంతంగా బతకడం భరించలేనుకూడాను. నా కాలంలోంచి నేను వ్యధను తయారుచేసుకుంటాను. ఆ వ్యధని భరించలేక తన్నుకుంటాను, ఏడుస్తాను. ఈ ఘోర మంతటిలోనించి ఏం చేసుకుంటున్నాను. నిజమైన నీ శాంతిని ఎప్పుడు పొందుతాను.

ఇంకా రొమాన్సుకోసమే జీవిస్తున్నాను. ఆమె నన్ను నరకంలోంచి స్వర్గంలోంచి లాక్కెడుతోంది. నాకు తృప్తి గానేవుంది. ఈ అనుభవంలోంచే Fulfillment ప్రయత్నిస్తున్నాను.

నే నీమధ్య రాస్తున్న Musings చదువుతున్నారా?

దసరాలో లీలాగారితోసహా అరుణాచలం వెళ్ళాలని ఆశ ఏడుతున్నాను. రంగనాయకమ్మగారు రెండు నెలలనించి అక్కడే వున్నారు. శాంతి దొరికిందని రాస్తున్నారు.

ఎట్లా వున్నారు? ఉద్యోగమంచి ముక్తికి ఎదురు చూస్తానో, ఎప్పుడు కలుసుకుంటాము. క్రిస్మస్ లో అరుణా చలంలోనా?

౧౬౦

ఏ లా ర

6-11-45

My dear Cunner,

మీరు మెచ్చుకున్నారని లీల గారు చాలా సంతోషిస్తున్నారు. మా రంగాదాలు తీర్చడానికి సరిసింహారావుగారు రెండురోజులకిందట ఇక్కడికి వచ్చారు. పూర్తిగా ఆమె పక్షమే right అని నిర్ణయించారు. మేమిద్దరం ఇన్నేల్లు personal and general విషయాలమీద ఘోరంగా పోట్లాడు కుంటున్నాము.

భగవాన్ ని ఎప్పుడు చూస్తానా అని కలలు కంటున్నాను. అక్కడే స్థిరపడిపోవాలని కూడా కలలు. జైలునించిబైట పడ్డ తరువాత మీ రెక్కడ వుంటారు?

త్వరలో మిమ్మల్ని కలుసుకోవాలనిపిస్తోంది. లీలగారు మిమ్మల్ని చూడాలని సరదా పడుతున్నారు.

క్రిస్మస్ శలవల్లో లీలగారు, చలం ఆరుజాచలంవెళ్ళి వారంలోజులున్నారు. మామూల ప్రకారం చలం భగవాన్ దగ్గర శలవుతీసుకోడానికి వెడితే, ఎన్నడులేనిది, చాలా కోపంతో

'యామండి' అని పలకరించారు చలాన్ని. చివర 'చిత్తం, చిత్తం' అన్నారు భగవాన్. ఎవరెవరు వెడుతున్నారనికూడా

కనుక్కున్నారు చిరునవ్వులతో చలాన్ని ఇంటికిపంపే భగవాన్.

బసకివొచ్చి, భగవాన్ కోప్పడ్డారు, మనం వెళ్ళడం మంచిదికాదని పట్టుబట్టి ఆనాటి ప్రయాణం మాన్పించాడు చలం. మర్నాడు మామూలుగా శలవిచ్చారు భగవాన్. కాని రాత్రి దీక్షితులుగారువొచ్చి ప్రయాణం ఆపించారు. మర్నాడు మళ్ళీ భగవాన్‌ని శలవ అడిగే ధైర్యం లేక పోయింది ఎవరికీ.

మధ్యాహ్నం బయలుదేరేప్పుడు లీలగారూ వాళ్ళూ ముందుగా స్టేషన్‌కి వెళ్లి పోయినారు. భగవాన్‌తో చెప్పిగాని రానన్నాడు చలం. భగవాన్ కొండనించి రావడం ఆలిశ్యమయింది. వచ్చాకకూడా దగ్గిరికి వెళ్ళడానికి వీలేకపోయింది. చివరి నిమిషాన ఆయన యదుట పడడానికి ధైర్యంలేక పోయింది చలానికి. లీలగారూ వాళ్ళూ వెళ్లిపోతా రనే భయంతో స్టేషన్‌కి చివరి నిమిషాన వెళ్ళాడుచలం.

౧౬౧

ఏ లా రు

21-11-45

My dear Hickless,

అవును. రంగనాయకమ్మగారు భగవాన్ అనుగ్రహంలో వోలలాడుతున్నట్టున్నారు. ధన్యురాలు.

నా బంధనాలా! భగవాన్‌ని దర్శించడానికి వెళ్ళాలంటే మొదటి ప్రతిబంధకం రైలు. గుంపులో ప్రయాణం చెయ్య

లేను. నా ఆరోగ్యం, నరాలూ భరించలేవు. నాకు డబ్బు లేదు. నేను వెజిటే సారిన్ నింసాడా తీసికొని వెళ్ళాలి. నాతో వున్న లీలగారిని ఏంచెయ్యాలో తేల్చుకోలేను.

మరి తన దర్శనానికి రావడానికి భగవాన్ కూడా నాకు కొంత వీలును కలగచెయ్యాలి. ఇంతకీ ఆయన్నించి వొచ్చిం తరవాత కూడా మళ్ళీకొత్త torture నాకు ఉండనే ఉంది. ఆయన నాకు శాంతి నివ్వరు.

శారీరకంగా, నైతికంగా, ఆత్మికంగా నిస్సారమైవున్నాను. ఏం జరిగినా సరే, కానీ అనే నిస్పృహలో పడ్డాను. నన్నె వరూ రక్షించ లేరు. భగవాన్ నై నా సరే. ఈ మందుల మల్లేనే ఆయనా కాస్త Reaction కలిగిస్తారు. అంతటితో సరి. యథా స్థితిలో వుంటాను తరవాత. Let me rot my own rot in this hole. బాధకోసమే పుట్టాను. స్వర్గంలో నైనా నాస్వంతనరకాన్ని కల్పించుకోకండా వుండలేను.

మీరు దిగి మనిష్యుల్లోకి రాకూడదా. ఏడ్చుకోడాని కన్నా, నాకు దొరకండి.

ఈ చిక్కుల్లోంచి బైటపడే శక్తి నాకు లేదు. విప్లవమని భగవానుని ఒకటే పదేపదే ప్రార్థిస్తాను. అవసరమైనబలాన్ని భగవాన్ నాకిస్తారనే నిశ్చయమే వుంటే, ఈనాడు ఆయన దగ్గరికి పరుగెత్తుతాను. ఆమెలేనిది ఆమెకోసం యాతన పడతాను. అక్కడే వుండిపోదామంటే, నా ఆరోగ్యం నన్ను నిలవనీదు. ఆరోగ్యంతో, డబ్బులేకుండా, ఎట్లావుండ నక్కడ?

మీతో వాదించటంలేదు నేను. నాతో నే నిట్లా వాదించుకుంటాను, నాలో భగవాన్ తో వాదిస్తున్నాను.

సరే, తమకితాము సహాయంచేసుకునే వానికి భగవాన్ సహాయం చేస్తారని నెమ్మదిగా అంటారు మీరు. కాదు, బలహీనులకే ఆయన సహాయం అవసరం. బలమున్నవారికి ఏభగవాన్ సహాయమూ అక్కర్లేదు.

౧౬౨

ఏ లూ రు

21-11-46

My dear Proposer,

మీకు రాద్ధా మనుకున్నాను. కాని వ్రాయడానికి ప్రత్యేకంగా ఏమీలేకపోయింది. మీరు వ్రాస్తారను కున్నాను.

అరుణాచలంనించి నా తిరుగుప్రయాణం ఒక్క వ్యధాగీతి వొచ్చినప్పట్టుచిక్కాడ ఎదురుచూడని చిక్కులు. ఇంకో నెలన్నర వరకు చిక్కులు జాతకం ప్రకారం. ఈ సంగతి భగవాన్ కి ముందే తెలిసి, గొప్పకరుణతో నాకు warning ఇచ్చారనుకుంటాను. ఆయన నన్ను సంతోషంగా శలవిచ్చి పంపలేక పోయినారు.

లీలగారి మనస్సుకు ఏదన్నా నచ్చిందంటే, ఇంక దానినించి వెనక్కితగ్గరు. భగవాన్ ఆమెని చాలా impress చేశారు. (అరుణాచలంలో వెంటనే స్థిరపడేసంగతి) 'భగవాన్ కే వదిలేస్తాను' అంటున్నారు. అరుణాచలంలో వుండి

పోవడం ఆమెకి సులభంకాదు - ఆమె భూములూ ఎదిగే పిల్లలూ. కనక భగవాన్ ఆమెకి లోపల్నించి బైటనించీ ఏర్పాట్లు చేసిపెట్టాలి.

Leela Garu has some remarkable points of view about Bhagvan and his influence. They are worth knowing. Wish she would write out a thesis for Bhagvan's information and guidance that is for us though we may not approve of them. She is original.

౧౬౩

ఏ లా రు

30-1-46

My dear Bhagvan bus-driver,

మీ chirping ఉత్తరానికి నేను వాసిన cheerless ఉత్తరం మీకు అందలేదా? అందితే జబాబు రాయలేదే? has my letter chilling? How could I help it? నేను అష్టమశనితో బాధపడుచున్నాను. శని భగవాన్ ని భయపెట్టి వెళ్ళకొట్టేశాడు.

సారిస్ కి ఓ కల వచ్చింది.

భగవాన్ హాల్లో కూచున్నాము, నేనూ, మిత్రుడు సరసింహారావు, షే. భగవాన్ భక్తులుకూడా చాలామంది కూచుని వున్నారు. చాలావిసుకుతో తేచినుంచుని భగవాన్ 'అబ్బా! ఇన్నాశ నించి చూసాను ఒక్క honest and sincere man, నా కోసమని ప్రత్యేకంగా వచ్చినవాడు కనపడతాడేమోనని. ప్రతివాడూ తన గొప్పతన ప్రాముఖ్యత

చూపించుకోడానికి వచ్చేవాడే కాని, ఏదోబాగుపడదామని నేర్చుకుందామని వచ్చినవాళ్ళు ఒక్కళ్ళూ కనపడరు. కొందరు గొప్పవాళ్ళని యాచించుకుంటో పొగుడుకుంటో వాళ్ళ పక్కన చేరుతో కొంత గొప్ప feel అవుతారు. ఎప్పటికీ వీళ్ళకి ముక్తి : ఎందుకునేను ఈనాలుగు గోడలమధ్య కూచోడం? ఈ అవస్థ! ఏ కొండలోకోపోక ?'

అని అందరి దగ్గరికీవచ్చి ప్రతివాణ్ణీ ఖండిస్తున్నారు. నరసింహారావుదగ్గరికి వచ్చేప్పటికి, అతను భయపడుతో నుంచుని, 'నేను ఎందుకోసమూ రాలేదండీ. మిమ్మల్ని ప్రత్యేకం దర్శించడానికే వచ్చాను.' అన్నాడు. భగవాన్ నవ్వి 'నాకు తెలుసు, నా కోసం వచ్చావని. నిన్ను అనటం లేదు. కూచో. కూచో.' అన్నారు.

షే దగ్గరికి వచ్చి చాలా దయతో నవ్వి, షే జట్టుని నిమిరారు. 'నువ్వు నా కోసమే వచ్చావు. నీది చాలా సుఖమైన జీవితం. బెంగపడకు. అన్నీ దగ్గరికివస్తున్నాయి. త్వరలో జరుగుతాయి' అన్నారు.

తరువాత ఆయన నా దగ్గరికి వచ్చారు. నేను చాలా దిగులుగా కూచుని వున్నాను. ఆయన నా తలని తనచేత్తో తనకి దగ్గరిగా అదుముకొని, నా చంపరాస్తో, చాలా జాలిగా,

'చాలా Suffer ఐనావు. చాలా బాధలు పడ్డావు. తప్పదు. మనస్సుకి పట్టువొదిలితే తీపు ఆనందంరాదు' అన్నారు.

ఇం తే లీ లా !

౧౬౪

ఏ లా రు

1-2-46

ఇన్నేళ్ళు భగవాన్ నుంచి దూరమై రొమాన్సుకోసం బతుకుతున్నాను. ఈ రోజుపుష్ప శయ్యవైపు నన్ను divert చెయ్యడంలో, మరల్చడం భగవాన్ ఒక ఉద్దేశ్యంతో చేశారని నమ్మాను. ఈనాడూ నమ్ముతున్నాను. కాని ఆ శయ్య నిండా ముళ్ళు అనుభవించాను. చాలా కఠినమైన పరీక్షా కాలం గడిపాను. Fighting for may very existence నాకూ లీలగారికీ మధ్య సఖ్యత కుదుర్చుమనీ, ఆమెద్వారా నేను తనని కనుక్కునేట్టు చెయ్యమనీ, లేకపోతే మాని యీ పెనగులాటే వొదిలి ఆమెనించివిడబడగలబలాన్ని నాకేమ్మనీ, నిరంతరం, పడేపడే భగవాన్ని ప్రార్థించాను. అన్ని విషయాలూ విరోధంగావున్నా, మా ఇద్దరికీ ఆశ్చర్యంగా, పట్టుబట్టి మమ్మల్ని కలిపివుంచినట్టయింది.

చాలా బాధపడ్డాను. ఇంకా బాధపడుతున్నాను.

Life is dry; days pass in deadly routine-

ఏదీ తృప్తిపరచదు - ఏదీ నాకు సంతోషాన్నివ్వదు.

నెప్పి, నెప్పి, నెప్పి—శరీరంలో హృదయంలో.

సారిస్ కి వొచ్చిన కల వ్రాశానుకదా 'లీలగారి కన్నుల్లో నన్ను చూస్తే తప్ప, యీబాధా, యీశ్రమా, తగాదా వృధా' అని భగవాన్ నన్ను అన్నట్టు.

మళ్ళీ భగవాన్ దగ్గరికి వెళ్ళాను. కాని తిరిగి వొచ్చిం తరవాతకూడా ఇదివరకటి స్థితిలోనేవున్నాను.

ఏం చెయ్యటాలో తెలీటలేదు. ఇట్లా నన్ను ఉపేక్ష చెయ్యడంలో భగవాన్ కి ఏదో వుద్దేశ్యం వుందని నమ్మడానికి ప్రయత్నిస్తాను. ఆయనే నన్ను సమీపిస్తేనేగాని, నేను నిస్సహాయుణ్ణి. ఇది ఏదీ, ఏదీకూడా నాకు శాంతి నివ్వలేవు.

౧౬౫

ఏ లూ రు

22-10-46

My dear Rugby,

మీకు జవాబు రాయని నా కఠినత్వాన్ని చూసి కోపం తెచ్చుకున్నారా? ఏం చెయ్యనూ ఓ జరాన్ని భద్రంగా మండులిచ్చి నయం చేసుకుంటున్నాను. చిత్ర పెళ్ళి చేసుకుంటానంటే మానసిక సానుభూతి నిస్తున్నాను, తక్కిన నా శృంగార జ్వాలల్లో మరుగుతో.

సరేకాని, మీ భగవాన్ ఉద్దేశ్య మేమిటి?

మీరూ, నేను, సారీస్, సూర్యనారాయణగారు - మన నలుగురికీ మొదట్లో ఎన్ని hopes హోపు ఇచ్చారు; ఇప్పుడు మీరుతప్ప తక్కినవాళ్ళం ఆయనమీద గంపెడు కంప్లెయిన్స్ చేస్తున్నాము. మమ్మల్ని ఆయన పూర్తిగా మరచి వదిలేశారు.

కాని మిత్రుడు రామశేషయ్యగారు (జైపూరు) ఈ విషయాలవేపు దృష్టిపిప్పి అన్వేషిస్తునట్టున్నారు. ఇప్పుడు ఆయన ఈ నిరాకరణలంతా ముందు ఓపెద్ద ఎత్తుకు పోవడానికే నంటున్నారు.

జీవితాన్ని పాలించే వ్యక్తకదైవం జాతకమని అనడంలో నాతో కలిశారు సూర్యనారాయణగారు. విధిని భగవాన్ కూడా అతిక్రమించలేడు—మీరు భగవానే విధిఅంటే తప్ప.

తక్కినవాళ్ళమల్లే ఆర్టిస్టు అయినవాళ్ళం సెన్సిమెంటల్ తుక్కు రాయడానికి వీల్లేదు—భగవాన్ సుత్తికైనాసరే. మనం ఏది మనం పలికినా, అది అందంగా వుండాలి. అందంగా రాయడం మనకి ఒక అలవాటైపోవాలి. ఆ అందం కలిగి నప్పుడు మానం ఉత్తమం. మీ నివేదన (అనే పుస్తకం) రమణ గోపాలుడూ, పిల్లలపద్యాలూ, ఒక్కొక్కచోట 'సిల్లీ'గా కూడా ఉన్నాయి. మీకు హృదయంలోంచి అనుభవం పొంగి పారింది. మీకు తోచిన దేవతా నామాలతో భగవాన్ పిలవడం ఆశ్రమంవారికి సుతోషంకావొచ్చును గాని, మీ ఎత్తై ఆర్చురని నిరుత్సాహ పరుస్తుంది.

నేను కఠినంగా వ్రాస్తున్నాను. కాని నేను వ్రాసిన విమర్శ నాదే కాదు, మిమ్మల్ని మెచ్చుకునే అనేకమందిది కూడా, భగవాన్ కోసరమైనాసరే మీరు చవకగా కావడం నాకు ఇష్టంలేదు.

౧౯౬౬

ఏ లూ రు

27-10-46

My dear Picker,

మీకోసం ఉత్తరం. మనం అర్థంలేకండా వాదించుకుంటున్నాము. మీరు చెప్పేది నిజమే, నేనూ చెప్పేది నిజమే - మన దృక్పథాలే బేధం.

ఎదో పొగమంచువంటిదీ, స్పష్టంగా తెలిసిందీ ఏదో జరుగతోందంటే, అదేం ఆటే తృప్తి నియ్యదు మనకి, స్పష్టమైన ఆధ్యాత్మికాభివృద్ధి శాంతి కావాలి. ఎప్పుడో ముందు జన్మలో జరుగుతుందంటే, ముందు జన్మపుంటుందని నాకు విశ్వాసం లేదు. పోనీ ఎంతకాలానికైనా, కొంచెంగానన్నా, ఈజన్మలోనే ఏదోజరగాలిమరి. మీరూ భగవాన్ ఏమంటారంటే, 'మరి మీరు సంపూర్ణంగా అర్పణ (సరెండర్) అయినారా?' అని.

అదే మాకు చాతనైతే భగవాన్ అవసరమేలేదు. మరి ఆయనే మమ్మన్ని అర్పణచేసుకోడానికి సహాయమో బలవంతమో చెయ్యాలి. మీకు సంపూర్ణమైనవిశ్వాసం, మాకన్నీ సందేహం.

నాకు స్పష్టంగా తెలిసిందల్లా, నానించి ఏ ప్రయత్నం లేకండా నాకు ఆధ్యాత్మికానుభవం కలిగిందని. దానంతట అది నాకు ఎట్లాగో రావలసిందేగాని, ఏ సాధవగాని, ఇంకేంగాని ఆ అనుభవాన్ని నాకియ్యలేవు.

తన జీవితాన్నే ఆయనికి అంకితం చేసిన సౌరిన్ కి మాత్రం ఏంచేశారు భగవాన్! ఆయననించి ఏమీ కోరదు. ఆయన నించి దూరంచేసేందుకు ఏమీ గట్టికోర్కెలన్నా లేవు కూడానుమరి, సౌరిన్ లో.

'ఇండియా అంతా వొడికితేనా...' అంటారు గాంధీ. కాని నాయకుడు చెప్పితేచాలదు. వొడికికేట్టు చెయ్యడంకూడా ఆయనపనే. అట్లా ఆదేశాలు ఎవరై నాళివ్వవొచ్చు నేనూ

ఉత్తరాలు

అంటాను 'ఇండియాలో అందరూ బట్టలు వొదిలేసి తేనా' అని.

మళ్ళీ మీ పుస్తకం సంగతి. ఆధ్యాత్మికానుభవమైనా సరే, మనలో అణిగివున్న రస శక్తుల్ని విజృంభింప చెయ్యాలి. ఆధ్యాత్మికానుభవం ప్రజ్వలించే మానంలోకి లాక్కుపోవొచ్చు. కాని ఆ అనుభవం మనచేత రాయించినప్పుడు, ప్రపంచాలు మెరిసే ముత్యాలు రాలాలి మన అక్షరాల నించి.

నా ఫిర్యాదు మీ మీదే కాదు, అంతకన్న ఎక్కువగా నామీద. నాకు ఒక్కవాక్యం రాసే శక్తి కూడా పోయింది. మానం నాకు అయిష్టం కాదు. కాని ఆ మానం నావొక్కనికే గాని, నా హృదయానికీ మనసుకీ రాలేదు.

నాకు కొంత తృప్తినిచ్చే కళా సృష్టినించి, ఇప్పుడు భగవాన్ పేర నిర్జీవమైన చప్పని బతుకులో పడ్డాను. మీరు రాసే రకం స్తుతులు భగవాన్నీ ఆయన భక్తుల్నీ సంతోష పెట్టవొచ్చునేమో గాని, వాటిని చదివినవాళ్ళెవరూ భగవాన్ వైపు ఆకర్షణ పొందరు.

ఆధ్యాత్మికమని దాంట్లో దిగిన చలం దీక్షితులకీ ఇట్లాంటి గతి పడితే, ఒకరు తన కళాశక్తి నశించిందనే గోలలోనూ, ఇంకొరు ఏదో జరుగుతుందనే విశ్వాసంలోనూ బతకడమే ఐతే, ఆత్మ శోధనవల్ల జీవనశక్తి నశించడమే పర్యవసానమైతే, ఆధ్యాత్మికమంటే ప్రతివారికీ జంకు పుడుతుంది.

పోనీ రంగనాయకమ్మగారి సంగతి చూడండి. సమస్తము అరిచి భగవాన్ శరణు చొచ్చింది ఆమె. ఆమె ప్రస్తుత స్థితిని మీరు ఆధ్యాత్మికమంటారా? ప్రారబ్ధమంటారు. అట్లాంటే ప్రారబ్ధాన్నే రాజ్యం చెయ్యనీండి. ఇంక భగవాన్ ఎందుకు ?

నామాట నమ్మి లీలగారు, విశాలదృష్టితో భగవాన్ ని దర్శించారు. కాని తిరిగి వచ్చినవెంటనే, ఎవరికీ అర్థంగాని, ఎవరూ కుదర్చడం చాతగాని జబ్బుపడ్డారు.

మనకి అర్థంకావు ఇవన్నీ అంటారుమీరు. నేనూ అదే అంటాను. అర్థంకావని వాదిలేద్దాం. మనకి ఏదీ అర్థంకాదు, ఎన్నటికీ అర్థంచేసుకోలేము మనకి అర్థంకాదుకనుక. అర్థం కానిది ఏదోవుందని విశ్వసించడం బలహీనమూ, మూర్ఖమూ అంటాను. ఎందుకంటే అర్థంకావడానికీ, అర్థంకాకపోవడానికీ అక్కడ అసలు ఏమన్నా వుంటేకద! ఈ ప్రపంచస్వరూపాలలో భగవాన్ ఒకస్వరూపం. తక్కినవాటికన్న అద్భుతమూ, అనిర్వచనీయమూ, అగోచరమూ ఆయన. అంతే, ఆయనవల్ల ఏదోవారగాలని ఆశలుపెట్టుకుని, ఆయన్ని ప్రార్థించడం వృద్ధులైన ఆయన్ని బాధించడంతప్ప ఇంకేం లేదు.

అపవాదులు రేపే నా-మ్మగారి వంటి వాటికే భగవాన్.

కటికనిస్సహాయవల్ల నా ఆలోచనల్ని ఇట్లా విసిరి బాదుతున్నాను. కోపం తెచ్చుకోకండి. జవాబిచ్చే ఉద్రేకం మీలో తెప్పిస్తే చాలునాకు.

Ministering hand.

Cheer up.

యాభై ఏళ్ళతరవాత ఇంకా బతికిఉండే దుర్దుష్టులెట్టి న
మనబోటివాళ్ళు? ఇట్లాంటి శోకాలకి సంసిద్ధులంగానే వుండాలి
మరి.

౧౬౯

నూ జి పీ డు

27-2-47

My dear Gunther,

మీరు ఎట్లాఉన్నారో, ఏంచేస్తున్నారో, ఈ రోజుల్లో, సకలపరిస్థితులూ ఎట్లాఉన్నాయో కనుక్కోవాలని ఎప్పటి కప్పుడు మీరు రాయాలనుకుంటూ ఉన్నాను. భగవాన్ జన్మదినోత్సవ సంచికలో నన్ను నేను నానవేసుకుంటున్నాను. భగవాన్ని తాగుతో, నన్ను మింగేయ్యమని భగవాన్ని అడుగుతో. కొన్ని వ్యాసాలు బావున్నాయి, కాని చాలా వరకు మామూలు చెత్త పెద్దపెద్దవారి పేర్లతో. వాచ్చిన కష్టమేమిటంటే అనుభవానికికాని తెలీని భగవాన్ గొప్ప తనాన్ని మనసుకి explain చెయ్యడం.

లీలగారి కంటివైద్యంకోసం మళ్ళీ ఈ ఆస్పత్రి చేరుకు న్నాము. ఈనా రొమాన్సువ్యవహారంలో విధి నామీద పెద్ద దెబ్బతీసింది. ఆమాటలంటే మీహృదయం బహుశా చాలా సంతోషిస్తుంది. 'ఈ వ్యవహారాల అంతం అంతేలేఅబ్బాయ్!' అని గలగలమంటో నవ్వుతారు. 'సీమీది గొప్పదయవల్ల నీ రొమాన్సుని నాశనంచేశారు, భగవాన్' అంటారు మీరు.

ఆమెకీ జబ్బుగావుంది. ఈవిడదంతా జబ్బుగానే ఉన్నారు. దిగులు, చీకటి, నీలగిరితైలా, మందులు, ఆదుర్దా ఇదీ వాతావరణం. అట్లానమస్తోంది నాజీవితం. బెజవాడ నించి దూరంగా ఉండాలివోచ్చినందుకు పెద్దబాధ.

రంగనాయకమ్మగారు భగవాన్ సమక్షంలో చాలా హాయిగా ఉన్నారు.

ఇన్నేళ్ళతరవాత మళ్ళీ ఆధ్యాత్మిక మార్గంకోసం ఆసక్తి పడుతున్నాను. చీకట్లో వెతుక్కుంటున్నాను.

భగవాన్ జన్మదినసంచిక చదివితే, వాటిల్లో రాసినవాటి కన్న నేను మీకురాసిన ఉత్తరాలే ఎక్కువ విలువైన వనిపిస్తోంది. My letters are perhaps the best and most detaild record and also a picturesque record of Bhagvan's slow and incessant work on a certain type of man.

None other of his devotees has such a story to tell a story of struggle and doubts, dreams and assurances, breaks and warnings fain and faith- a greate linking of actual every- day life with a spiritual endeavour.

మన వ్రత్రాలు కొంతమంది చాలా శ్రద్ధగా గమనిస్తున్నట్లున్నారు.

నా మ్యూజింగ్సు నాలుగోభాగం నా అహంలో భగవాన్ ఎట్లా ప్రతిబింబించాలో విశదీకరించ పోతోంది.

మిమ్మన్ని కలుసుకుంటే ఎంతబావుంటుంది అనిపిస్తుంది చాలాసార్లు.

౧౨౦

ఏ లూ రు

13-3-47

My dear sweet,

నాయ్ రాసిన వ్యాసం చదువుతున్నాను. జన్మదిన సంచికలో మీ ఇద్దరివ్యాసాలూ పక్కన పక్కనే వెయ్యడం చాలా ఉచితంగా వుంది. Both are so child-like, some times childish. ఎంతమధురం, ఎంత కదిలిస్తున్నారు హృదయాన్ని! అమితమైన ఆ భక్తి సెంటిమెంటును నే నిష్ట పడకపోయినా, తిరిగి తిరిగి నా కళ్ళు సీళ్ళతోనిండున్నాయి. నా స్వభావంవేరు. స్త్రీని వొదిలి వేచే ఇవ్వడానికి నాలో భక్తి ప్రేమ మిగలలేదు.

ఆమెతో భగవాన్ అంటారు. 'నువ్వు ఎక్కడవున్నా నేను నీతోవుంటాన'ని. ఆయన అట్లాఅంటే ఎంత బావుండును అని కోరుకుంటాను. అంతమాత్రం నాకు తెలీదా అనుకుంటూ రేమో ఆయన! ఆ మాటలు ఆయన ప్రత్యేకం అనాలా? ఒకవేళ ఆయన ఆమాటన్నా, నామనసు ప్రశ్నించకుండా ఉంటుందా? ఆయన అన్నిచోట్లా ఎట్లా వుండగలరు? నాతో ఉండడం ఆయనకి సాధ్యమా? ఉంటేమాత్రం ఏం వారిగింది? ఆయన నిజంగా నాతోవుంటే, నే నెందుకిట్లా బాధపడాలి?

కనక అన్నీ తెలిసి, ఆయన మానంగా నా సందేహాన్ని నేను చిక్కులు విడతీసుకునేందుకు సాయపడుతోవుంటారు.

Your visit has left behind a sweet aroma with me.

మళ్ళీ భగవాన్ తో నిండిపోయినాను.

Blessed be you and He, for what I am to day
and may be tomorrow.

౧౭౦

ఏ లా రు

8-1-47

My dear Little-do-weil,

నిన్న రాత్రి భగవాన్ కలలోకనపడ్డారు. మీరూ నేనూ ఇంకోరు ఎవరో భగవాన్ తో వున్నాము. ఆశ్రమం ఖాళీగా వుంది. భగవాన్ దిళ్ళుకూడా మాయమాతున్నాయి. నేనన్నాను. 'భూమిమీద భగవాన్ చెయ్యవచ్చిన పని ముగుస్తోంది. ఎవరికి ఏమి చెయ్యాలో ఆయన దాన్ని చేసి ముగించారు. ఆయన వెళ్ళిపోవాలి. మనం మాత్రమే మిగిలాము. Let us hasten' అన్నాను.

అని 'నేను ఒక వార్తాపత్రికలాగు మడతపడుతున్నాను.' నిజంగా ఒక కాయితమైపోయి, ఆయన చేతుల్లోకి నన్ను నేను ఇచ్చేసుకున్నాను.

ఇంతలో మేము, నేను సారిన్ తక్కిన పిల్లలూ ఒక స్త్రీ మర్నో వున్నాము, సముద్రంలో వేగంగా వెళ్ళిపోతున్నాము. చిన్న సముద్రంలోంచి అంతులేని మహాసముద్రంలో ప్రవేశించింది స్త్రీమరు. నేను సారిన్ తో అంటున్నాను.

'Now we are outward bound. Look at the rhythm of the ship off and off we go to an endless destination, being wafted on these glorious waves' అని

లీలగారి సంగతి -

When a Goddess becomes self conscious,
on sacrifice can reach up her magnitude.

౧౭౨

నూ జ న్ న దు

29-6-47

My dear Godavarer,

శ్రీ శ్రీ నాకు ఉత్తరంలో ఇంట్లో వ్రాశారు. 'నాకథ
మీకు నచ్చుతుందనీ నాకు తెలుసు. రమణమహర్షి గారిని
నేను ఎత్తిన సందర్భం మిమ్మన్నీ బాధపెడుతుందనీ తెలుసు.
కాని నన్నేమి చెయ్యమన్నారు? ఆకథ విధిగా అలాతప్ప
మరోలా అంతం కావడానికి ఏలులేదు! నా జవాబులో
అతనికి—

తాగితే వొచ్చేది ఏమాత్రం? రమణమహర్షి super-
intoxication with no aiter-efforts, continuous
and luminous. అని రాశాను.

స్వాపురం వొదిలి వొచ్చినందుకు లీలగారు తననితాను
చాలా నిందించుకుంటున్నారు.

నేను సరేనని - మిమ్మన్నీ గోదావరినీ వొదిలిరావడం
చాలాబాధ అనిపించింది. నేను అక్కడవుండడంవల్ల అణిగి
పోయే మీ spirits కి కొంతఉత్సాహాన్నిచ్చాననుకున్నాను.
ఈ నా జీవితభారంలో మీరు చెంతనే వుండడం నాకెంతో
వోదార్పుగావుండేది.

౧౭౩

నూజిపీడు

2-7-47

My dear gloomy,

ఏమిటి! ఎందుకట్లా కుంగిపోతున్నాడు! కారణమేమిటలేదు కద ! మీ భార్య జ్ఞాపకంతప్ప, మీకేదీ వ్యధాకారణం వుందనుకోలేదు నేను.

ఎందుకిట్లానో తెలీదు. చాలాసార్లు నాకుకూడా కోపం వస్తుంది. వ్యధలోనించి, నిరాశాంధకారంలోంచిమాత్రమే భగవాన్ మనని తనకిదిగ్గరిగా తీసుకోగలుగుతారు. నేను వ్యధని భరించలేను. ద్వేషిస్తాను. కాని ఆయన పాదాలదిగ్గరికి చేరుకోడానికి అదొక్కటే మార్గమైతే, కానీండి, వ్యధకే సుస్వాగతమిస్తాను.

లీలగారి శల్యసారధ్యాన్ని తప్పించుకుంటూ, మూడు రోజులనించి ధ్యానంలోవున్నాను. మాయాస్వరూపమైనస్త్రీ అపరావతార మనిపిస్తారు ఆమె.

When I triumph over her I triumph over my ego.

What is the use of this meditation, when it is called off in a day or two? How tantalising in Bhagvan He won't take us to Haven, and he won't leave us to our Hell\Hope this wave of despair will carry you to your depths.

౧౭౪

నూజివీడు

11-10-47

My dear awake,

వసంతే ఎక్కడికో మాయమైనాడు, ఇంక మే మెన్నడూ తనని చూడమని ఓ ఉత్తరంరాసిపెట్టి మాకు తెలిసిందల్లా, ఎవరివిషయమో ఉత్తరంలో నేను రాస్తే, అది తనమీదనని తప్పనిసరిగా చేసుకొని. డాక్టర్ గారికి పెద్దఆపరేషన్ అయింది. ఇప్పుడే కోలుకొంటున్నారని - ఇట్లా వుంది నా సంగతి. ఎక్కడా సంతోషంలేదు. ఈ నీలం ఆకాశం, ధగధగ మనే కాంటీ, చల్లనిగాలీ, పచ్చనిఆకులూ తప్ప.

మీరు పక్కమీద పడుకొని ఎదురుగా భగవాన్ వంకా, పక్కన గోదావరివంకా, చూస్తోవుంటారు.

So waiting on for final disruption sans dreams and sans pain.

అవునులెండి మీరన్నట్లు చివరికి సరిగా తిరక్క ఏమవుతాయి బాధలు! నే నేమంటా నంటే, బాగా అలవాటవుతాయి. మన స్వభావంలో ఇంకతాయి. అప్పుడు సుఖం మనకి ఆశ్చర్యం.

ఏలూరు హెడ్క్వార్టర్లగారు నన్ను ఏలూరురమ్మని తాకీదు పంపారు, ఏవో పెన్షన్ కాయితాలు నింపడానికి. రాను పొమ్మన్నాను.

అదృష్టవంతులు. మీరు దుర్విధితో రాజీ పడ్డారు. నా కింకా అది చాతకాదు. వొచ్చిన బాధంతా అదే. నా ఆరో

గ్యం నన్ను నరక యాతన పెడుతోంది. ఈ శరీరాన్ని నాశనంచేసి, దానిపైన కసితీర్చుకోవాలనే ప్రోద్బలం నామో బలమవుతోంది. దాన్ని నాశనంచేయక వదిలినా, త్వరలోనే వస్తూన్న శరీరం నాశనంచేయబోతోంది. ఆ తృప్తినినేను ఈ పాడు శరీరానికి ఇవ్వతలుచుకోలేదు. నిరాశతో పొర్లి పోయే ఉత్తరం రాశారు, సూర్యనారాయణగారు. నే నంతకన్న ఘోరమైన ఉత్తరం రాశాను ఆయనకి.

౧౮౫

నూజివీడు

7-1-48

My dear chum,

ప్రతిరోజూ మీకు రాద్దామనే. కాని రాయడానికి వ్యధ తప్ప ఏమీలేక వూరుకున్నాను. డాక్టరుగారి వొళ్లు బాగా లేదు. వైద్యానికి ఈవూరు వొచ్చారు. వసంత్ వెళ్ళిపోయినాడు, తప్పిందంతా చేసుకున్నానని నేను తనకి చెప్పే వ్యవధి నాకివ్వక. ఈ ఏడుపంతా మీతో ఏడవడం ఇష్టంలేక వూరుకున్నాను.

Divisional Inspector వెళ్ళాట్ట. నిచారణకోసం - తెనాలి నేను నా పుస్తకాలిచ్చి డబ్బు తీసుకున్నాననేమోనని. ఆ ప్రెస్సులో మన సుబ్బారావు వున్నాడు. ఆనాయుడు తో అన్నట్టు, 'నువ్వు సి. ఐ. డి. వి. చలంవంటి వాడు నీ కెళ్లా అర్థమౌతాడు? నీ బతుకంతా డబ్బుకీ ఉద్యోగానికీ బతికావు. డబ్బు లెక్కలేదనేవాడు ప్రపంచంలో వుంటాడనేది

నీ బుర్ర కేంచేసినా ఎక్కడు. అతనిపేరు ఉచ్చరించడానికి అర్హతలేదు నీకు. అని బాగా తిట్టాడట.

తన విచారణకి హాజరుకావాలని నాకు ఉత్తరవులు పంపాడు, ఆ వాయిడు. నే నెట్లా జవాబురాశాను. తెలుగు లోనే.

‘మనలోమాట. నాకా వెన్షన్ మీద ఆశ వుండనుకుంటు న్నారేమో ! ఏమీలేదు. నే నడగనుగాని, అడిగితేనా, నా పబ్లిషర్లు నాకు డబ్బిస్తారు. ఫీసుగల నా పుస్తకాలు నెలకు ఎన్ని కాపీలు అమ్ముడుపోతున్నాయో మీ ఆఫీసుకు వమన్నా తెలుసునా ?

మీ ఆహ్వానాన్ని అందుకుని(ఖర్చులు మీరిస్తారుగావును) పోసి రాజమండ్రి వచ్చి, మి. కులీన్, సోదావరి, పాపం ఇష్టాడెట్లావున్నారో మిమ్మల్ని, నా పుస్తకాలు ఉచితంగా తీసుకుని డబ్బుచేసుకుని, నామీద సత్కంచేప్పే నా పబ్లి షర్ల సిగ్గులేని మొహాల్నీ, చూద్దామనిపించింది. కాని ఇది శరదృతువు. మా ఇంటివెనక అడివి కొత్త అండాన్ని తొడి గింది. వాదిలి ఎట్లా రాను ?

అదీగాక, ఆఫీసర్లు, ఆఫీసులూ, విచారణలూ, అన్నీ కాలగర్భంలో కలిసిననాడుకూడా యువతీ యువకుల్ని ప్రజ్వ లింపచేయగల కొత్తపుస్తకాలు రాస్తున్నాను. ‘నన్ను డిస్టర్బ చెయ్యకండి. పాపం, మీ విచారణలేవో మీరు కానిచ్చు కోండి.’ అని రాశాను.

మానసికంగా శాంతంగా ఉన్నానిపుడు. ఆరోగ్యంకూడా బాగుపడుతోంది.' ఆధ్యాత్మికంగా భగవాన్తోసం తపిస్తున్నాను. కాని ఆయన దూరంగా బిగుసుకున్నారు.' మార్గం step by step స్పష్టమౌతోంది.

మనం మనం రాసుకుంటున్న ఉత్తరాల్ని సరిగా అర్థం చేసుకోలేకపోతున్నాము. అంటే మన Idologies లో ఒకరి కొకరం దూరమౌతున్నామన్నమాట.

మీ శిష్యుడు ఒకరు నా సలహాపైన రమణాశ్రమానికి వెళ్ళారు. అక్కడ ఆ ఆశ్రమవాసులనించీ అధికార్లనించీ అతను పొందిన ఉపేక్షనీ ఇబ్బందుల్నీ చెప్పారు. ఒక భక్తుడు బావిలోపడి ఆత్మహత్య చేసుకున్నాడట.

ప్రేమలో మనుషుల్ని జయించడమా? ఈ మనుషులందరిపై నాకేం ప్రేమలేదు. నాకు వాళ్ళపైన ప్రేమ వుండాలనీలేదు. వాళ్ళందరూ నా ఆత్మే అయినాసరే. పో అందరినీ నామల్లేనే ప్రేమించాలంటే—ముందు నా మీద నాకు ప్రేమలేదు... వాళ్ళమీద ఎట్లావుంటుంది? ఆ self అదేమో అది నాకు తెలీదు. దానిపైని ప్రేమేమిటి? కాళిదాసు రాసిన ఆ నాటకం పేరేమిటి?

౧౭౩

నూజివీడు

21-6-48

పీ డీక్షితులుగారూ,

ఎన్నాళ్ళకంటే మీకథ చదవడం? బాపట్ల వాడేవూ వెళ్ళి కొన్నాళ్ళుండివచ్చి మే నెల శిల్పినిచూశాను. మీ చిన్ననవ్వులూ, కళ్ళచివర కొంటెతనం - అన్నీ - అదిరాస్తో వుండగా మీవక్కనే కూచున్నట్టునిపించింది.

మొత్తానికి మీరూ రామ్మూర్తి శాస్త్రిగారూ సమగ్రంగా చర్చించారు విషయాన్ని ఇంకా కొన్ని మీరు ఆ విధంగా చర్చిస్తే బావుండును. మద్యపాననిషేధం, బోగం మేళాలూ, గాంధీగారి హత్యా, మొదలైనవి - కాకపోతే ఆంధ్రశిల్పం, అభ్యుదయాలూ, ధరలూ, అన్నీ అట్లాగే వున్నను ఇక్కడ ఈసుకోమంటో నాతలనొప్పలతో, మీరూ Mr. భట్లూ బజారుపోయి మామిడిపండ్లు కొంటున్నారా!

౧౭౪

బెజవాడ

14-1-49

My dear Norse,

నేను స్వతంత్రతోపోట్లాడాను డబ్బుఎగకొట్టారు. మోసం చేశారు. నూజివీడు మానవత్వగొరితోకూడాపోట్లాడాను. లీల గారికి ఆషేవిరోధమైనారు, ఆందుకని. కథల ప్లాట్లకోసం వెతక

డంతో సరిపోయింది నాపని. మీరుకూడావుంటే మంచిమంచి మనుషుల్ని సృష్టించేవాళ్ళం. పో కూడా కథలురాస్తోంది.

రంగనాయకమ్మగారు ఆశ్రమంనించి వచ్చారు సంవత్సరండాకా ఇక్కడేవుంటారట. భగవాన్ అనుగ్రహంలో చాలా సంతోషంగా, సుస్థిరంగా ఉంటున్నారు. వాళ్ళు బాగాలేదు. భీమవరంలో చేరాలని చూస్తున్నాను, నేచరో పతి ఆశ్రమంలో.

ఏంచేస్తున్నారు? కాలం ఎట్లా? చదువుకుంటారా? భ్యాసమా? గోదావరివంక చూస్తున్నారా? ఇక్కడన్నాడంటే కాలక్షేపం చేద్దాము.

౧౭౮

బె జ నా డ

29-5-49

My dear dear,

మీ జబ్బుగుండెతో మీ రేమవుతున్నారో అని ఆలోచించుకుంటో వుంటాను. జీవితరూ భరించడం కష్టమైన నాతో ఇంకకడలేక లీలగారు వెళ్ళిపోయినారు. మధురమైన సంకెళ్ళు ఒకటి తరువాత ఒకటి ఇట్లా రాలిపోతున్నాయి. నాకుమీమీద అంత ఇష్టమైనందుకు, మిమ్మన్ని ద్వేషించే, నా మిత్రుడొకాయన నన్ను అరుణాచలం తీసుకపోతున్నారు, ఖర్చులేకుండా. భగవాన్ అనుగ్రహం మూపైన వుంటే, నేనూ పిల్లలం ఈ దేశంవొదిలి అరుణాచలం వెళ్ళిపోదామనుకుంటున్నాము. వెళ్ళగలిగితే బావుండును. భగవాన్ దగ్గరికి

వెడుతున్నానంటే చాలా సంకోచంగా వుంది. ఈసారి నా పైన ఆయన కరుణగా వుంటారని నా ఆశ. నాకు జీవితంలో కలిగిన ఒక్క Solace and hope కీ మీరే కారణం.

ఏమిటి మీరనేది? నేను ఆ పాడు కవిసమ్మేళనానికి వెడతాననుకున్నారా? నేనూ సౌదీన్ వాళ్ళకీ గ్రీటింగ్సు పంపాము.

దివిగంట మోగింది కవివాళ్ళకోసరము
కవిగంట వినిపించి చవిచూడ మన్నాడు
భువికి జేగంట ఐ, రవి ఉదయించగా
కవి, కంచమయిపోని, కడగంగజూచి
విశ్వవాహినిలోన, విసిరివేశాడు
ఆశ్వినీదేవతల్ ఆశ్చర్యమండ

ఆ కవులలో ఎవరూ ఇటు నన్ను చూడ రాలేదు, పూరంతా ఇంకా తిరుగుతోనేవున్నారట వాళ్ళు.

నే నేం చేస్తున్నానా? ఏం లేదు. బతుకులోనో, చావులోనో, భగవాన్ అనుగ్రహం చూపుతారేమోనని ఎదురు చూస్తో వున్నాను.

౧౭౯

అరుణాచలం, భగవాన్ హాలు

4-6-49

Oh my dear,

పారాయణ జరుగుతోంది. ఈకొత్త హాలు ఏంబాగాలేదు. అంతా civilise ఐ పోతున్నాయి భగవాన్ చుట్టూ. నిన్న

గోవిందరాజుల సుబ్బారావుగారు చెప్పారు, ఇక్కడే మీ అమ్మాయికి సంబంధం కుదురుస్తున్నామని.

‘వెళ్ళినరే. ఇక్కడికి వచ్చివుండిపోడానికి దీక్షితులుగారికి ఏలుకలగచేసిన పుణ్యంవుంటుందిమీను.’ అని చెప్పాను ఆయనతో - నేనూ ఇక్కడికి కాపరం ఎత్తేసే చివ్వాలుగావుంది. వస్తామా? ఇక్కడవచ్చివుంటామా!

ఎట్లావుంది మీ గుండె!

౧౮౦

బెజవాడ

17-6-49

My dear Duck,

మీ రెండుకాత్తులు నేను ఆశ్రమంలో ఆరురోజులున్నాను. తరవాత భగవాన్ పంపించేశారు. ఆయన చాలామానం ఇప్పుడు. నేనక్కడ ఉన్నరోజుల్లో ఆయన తనంతటతానుగా పలకరించింది నన్నువొక్కణ్ణే. ఎప్పటికంటెకూడా ఎక్కువ శక్తివంతంగా కరుణామయంగా వున్నాడు. ఆశ్రమంచుట్టూ, ఇళ్ళుకట్టుకుని దీక్షతో నిలబడ్డ శిష్యులు ఏర్పడ్డారు ఇప్పుడు - వాళ్ళలో చాలామంది పరదేశీయులు.

Ashram is growing more efficient, comfortable and damn mercenary.

ఈ ఆధ్యాత్మికమార్గం ఎవరికీ లాభంలేదు. అన్నీ త్యజించి భగవానే అనివొచ్చిన ఈ విదేశీయులకే దానివల్ల లాభం. నీ పిల్లల్నిగాని నీ కులాన్నిగానీ, నీది ఆనుకున్నాళ్ళు, ఈ ఆధ్యాత్మికవిద్యకి నీళ్ళు వోడలవలసిందే.

భగవాన్ బాగానేఉన్నారు. నడవలేనట్టు నటిస్తాడు. తనని చూసేవాళ్ళ హృదయాన్ని పిండి తనకి కట్టేసుకోడానికి. ఆయన పసిపిల్లమల్లే నడుస్తారు. చిరునవ్వుతారు. ఆయన కురు పురూషా నయమయినట్టు కనబడుతోంది.

ప్రయాణం చాలాఖర్చు. ఈ స్థితిలో నేను భరించలేను ఇంకముందు. అప్పుడే మళ్ళీ చెళ్ళాలని కోర్కె బలమయింది. కాని భగవాన్ నన్ను ఆప్టేకాలు వున్నాయే అక్కడ. అక్కడ వారంపుదామని ఆరురోజులే వుండకలిగాను. మళ్ళీవీమన్నా వొచ్చేయ్యవలసిన పనులున్నాయాలంటే, ఏమీలేవు.

౧౮౧

బె జ వా డ

11.12.49

My dear blood,

భగవాన్ కి మళ్ళీ ఏమన్నా జబ్బుగా వుందా? భగవాన్ లేని ప్రపంచంలో వుండగలమా?

నాకూ ఇక్కడ జబ్బుగొడవే. ఆరోగ్యం సరేసరి. ఇట్లా వుంది మనసంగతి. కథలురాస్తున్నాను సంపాదనకోసం. కసి తీరా డబ్బు వసూలు చేస్తున్నాను. కాని రాయగల్గింది స్వల్పం.

అసలు బతుకు కొంత హాయిగా వుందా మీకు?

అరుణాచలం వెళ్ళేముందు నేను లీలగారిదగ్గరకు ఉప్పాడ వెళ్ళిరావాలి. మమ్మని తనదగ్గరికి ఎట్లా తీసుకుంటారో ఏమో భగవాన్.

మా వస్తువులన్నీ తొర తొరగా అమ్మేసుకుంటున్నాము, చెప్పకోడానికి మాదగ్గర ఏమీ డబ్బులేదు. ఇవన్నీ అమ్మి ఏ రెండువేలన్నా చేసుకోవాలని ఆశ. ఎవరూ కొనటంలేదు. ఆపని కాగానే బైలుదేరతాము. తన సమక్షంలో బతకడానికి భగవాన్ అనుగ్రహిస్తేనే కద, మేము బైలుదేర కలగడం ?

భగవాన్ కి మళ్ళీ జబ్బుగావుందని, ఆశ్రమంనించివచ్చిన ఒకాయన చెపుతున్నాడు. నిజంకాకపోవచ్చు. భగవాన్ దగ్గరికి వెళ్ళిపోవాలని తహతహ పడుతున్నాను.

రేడియోవాళ్ళు ఈసారి నా గుమ్మంలోకి వచ్చినప్పుడు మీరు కనుక్కోమన్నది కనుక్కుంటాను.

౧౮౨

బెజనాడ

12-12-49

My dear Disappointed,

ఏమిటి రేడియో టైప్ లో నాకు మిత్రులున్నారనుకుంటున్నారామీరు ? వాళ్ళు నాతో స్పష్టంగా చెప్పారు. నా నాటకాలు చాలా ప్రజారంజకంగా వున్నాయిగనక తీసుకుంటున్నామని. నేనింత బీదవాణ్ణిదనాను. గనక వాళ్ళకి ఇవ్వడం సంభవించిందని నే నన్నాను. ఇప్పుడు నన్ను వాది తీసుకున్నారు. కాని మీరు అడిగినసంగతి మిత్రులద్వారా కనుక్కుని రాస్తాను.

ఇంక మళ్ళీ తిరిగిరాకండా, మా వ్యవహారాలు పూర్తి చేసుకుని పోవాలని.

రేడియో స్టేషను చాలా వికారంగా కంపుకొడుతోంది. ఇవన్నీ వాసిలిపోతున్నామని చాలా సంతోషంగా వుంది.

రేడియోలో విన్నాను. మీ సహజమైన delicate humour వినిపించింది. చివర మరీబావుంది. మీరే చదివితే ఇంకా ఎంతబావుండునో!

౧౮౩

బె జ వా డ

5-1-50

My dear calmer,

భగవాన్ కి మళ్ళీ ఆపరేషన్ జరిగిందని తెలుసామీకు! రెండు రోజులక్రిందట ఆస్పత్రిలోంచి హాల్సులోకి వచ్చారట. మాషనులు ఇక్కడ ముగికచుకుంటున్నాము. బుట్టా, తట్టా, అమ్మేశాం. పదిహేను రోజుల్లో, ఆంధ్రరాష్ట్రం రాకముందే తప్పించుకు పోగలం అనుకుంటున్నాము.

మా సర్కికి అరుణాచలంలో వుంది.

ఇన్నేళ్ళు భగవాన్ దగ్గరే వుండకుండా ఎందుకు వృథా చేశానా, ఇప్పుడైనా ఈ సామాన్లూ అవీ అమ్మి డబ్బుచేసుకోడంలో కూచోకుండా ఎందుకు పరుగెత్తానా అనిపిస్తోంది. అంత impotent గా వుంది ప్రాణం. భగవాన్ ఎట్లా తలుసున్నారో! ఇవాళ ఉత్సవంకదూ ఆశ్రమంలో!

౧౮౪

తె జ వా డ

8-12-49

My dear Jostler,

అరుణాచలంనించి ఇవాళ పొద్దున్న సర్కి వచ్చింది. భగవాన్ వార్తలు తెలిశాయి. వెళ్ళిపోవాలని చాలా ఆత్మత పడుతున్నాను. భగవాన్ సాయపడాలి. భగవాన్ సంతోషంగా వున్నారట.

మీరు ప్రయత్నించండి అక్కడేవచ్చి భగవాన్ తో వుండిపోవడానికి.

అన్నీ సద్దుకుంటున్నాము - నాపుస్తకాలు ఏమీ అరుణాచలం తీసుకుపోవటంలేదు. భగవాన్ తప్పదని రాయిస్తేతప్ప నే నింక ఏమీ రాదుబోవటంలేదు.

భగవాన్ అనుగ్రహంవల్ల ఈసారి నేను శాంతిని సాధిస్తాను, లేదా ఆ ప్రయత్నంలోనే మరణిస్తాను.

౧౮౫

తె జ వా డ

8.2-50

My dear Inquiry,

వెడుతున్నాం. బుధవారం 8 ఎక్స్ప్రెస్ లో బైలుదేరాలని. భగవాన్ ఆశీర్వాదించి బైలుదేరచేయాలి.

రేడియోవాళ్ళకి ఈమధ్య Go to Hell అని రాశాను. దాంకో వాళ్ళతో జైగళేపులు చేసుకున్నాను. అట్లా రేడియోని అంటే ఈ స్వేచ్ఛాభారతప్రజలకి కోపం.

వెడుతున్నాం. వెడుతున్నాం. వెడుతున్నాం.

చాలా సంతోషంగా ఉత్సాహంగా ఆడుతో వెడుతున్నాం, భగవాన్ కోసం.

చ లం ఉ త్ర రా లు

అ య దో భా గం

౧౮౬

అరుణాచలం

11.2.50

భగవాన్ అనుగ్రహంవల్ల పిల్లలతోసహా, నా సొంత గృహానికి (అంటే అరుణాచలానికి) చేరుకున్నాను.

భగవాన్ ఆరోగ్యం సయంగావుంది. కాని తనగదిలోనే వుంటున్నారు. కష్టంతో నడుస్తున్నారు.

ఇక్కడ త్వరలో సీటికరవు వచ్చేట్టుంది.

౧౮౭

అరుణాచలం

16-2-50

My dear Poucher,

మీకార్థు. ఇక్కడికివచ్చి స్థిరపడడం నా ఆశయం మాత్రమే ఐనట్టు రాస్తున్నారు మీరు. మనిద్దరిదీ కాదా? ఇప్పుడు మీరు వెనుకంజవేస్తున్నారు. ఎందుకురారు మీరు?

ఈసారి ఆశ్రమంలోకూడా శాంతి కుదిరింది నాకు. భగవాన్ లో ఆనందంగావున్నాను. ఇన్నాళ్ళకీ ఈనాడు నా జీవితం ఏకముఖమయింది. భగవాన్ అనుగ్రహం పొందడం తప్ప ఇంకోదృష్టి లేదు.

భగవాన్ ఆరోగ్యం భయపెడుతోంది. కనపడడం మెరుగుగానే కనపడుతున్నారుకాని, కొత్తవాపులు బైలు చేరుతున్నాయిట. ఆయన కదలనుకూడాలేదు. కాని ఆయనకోసం కామకునివుండే మాబోటివారిమీద ఎంతోదయవల్ల రోజూనాలుగు

గంటలు దర్శనమిస్తున్నారు. మా భవిష్యత్తుని ఆయన ఏవిధంగా నిర్ణయించబోతున్నారో తెలీదు.

Hare I come here to Bhagvan too late, only to watch the (imaginary) decay of Bhagavan's body? Why did I tarry away so long?

అప్పుడే అక్కడిమరుమల్లి ముచిపోతున్నాను.

నిన్న ఒకమిత్రుడు నన్ను కాసులో ఒక పెద్దస్వామిని చూడడానికి తనియ్యి అనే వూరికి తీసుకుని వెళ్ళారు. ఆయన అన్నారు, భగవాన్ సంగతి

‘ఆయన వెళ్ళిపోవలసినకాలం సమీపించింది’ అని.

So that is that.

I do not know when I will be thrown out to drift ai nless in the world.

౧౮౮

అరుణాచలం

18-3-50

My dear Expected,

నిజంగా వస్తున్నారా? ఎంత సంతోషమైనరోజు, మీరు వస్తే!

భగవాన్ తానే స్వయంగా ఒక మహాత్మ్యమైనారు. మా డాక్టరున్నేహితు డంటున్నారు. ఆయనకి వచ్చిన సార్లో మా వచ్చిందా ఏ మానవశరీరమూ దానిబాధని తట్టుకో

అని. ఆయన ఎప్పుడూ చిరునవ్వుతోవుండడం, అదే చాత్యం. మనసు చచ్చిపోతే ఇంక బాధఅనేది

లేవనే ఆయన బోధించిన సిద్ధాంతాన్ని రుజువుచేసి చూపిస్తున్నారు. తనకేకం తక్కినవారిలావుట్లనే బాధపడుతుందనీ. కాని ఆ బాధ తనని అంటుందనీ మనకి ప్రత్యక్షంగా చూపుతున్నారు.

Any how it is also a dramatic gesture winning the pitying hearts of his audience and enchaining them to his Blessed feet.

భగవాన్ కురుపు ఎక్కువయిందిట ఇష్టం పగలు అరగంటా సాయంత్రం అరగంటామా తమే దర్శనమిస్తున్నారు. ఆయన అడుగుతారట, 'ఏం, నేనుత్వరగా మీరించి పోవాలని వుందా మీరు! నా కేం వచ్చిందనీ?'

ఆయన బాధతో కనులుతోవుంటే ఆకవాళ్ళు ఏమిస్తున్నారు.

రత్నమ్మ మృత్యువునంగతి ఆనెమరిది రాశారు నాకు. ఆమె ఆఖరు ప్రియుడు ఆమెతో నైలులోనే వున్నారట. కాని చావుని తప్పించుకున్నాడు పాపం!

తొరారండి. వేరే రాయడమెందుకు? మీ కిష్టమయితే, సరాసరి ఇంటికే రండి.

౧౮౯

అరుణాచలం

20-5-50

My dear coming

అవును. చాలామంది భయంతో తొందరపడి భగవాన్ దర్శనానికి వస్తున్నారు. సి. పి రామస్వామిఅయ్యగారితో

నహా. నిన్న చాలా ఉల్లాసంగా వున్నారట భగవాన్. శిష్యులన్ని బాగా తిప్పలువెట్టారట. వాళ్ళు భక్తులమధ్యనించి లోపలికి తీసుకుని వెళ్ళాలంటే ఓపట్టాన లేవక పసిపిల్లాడిమట్లే పోట్లాడతారు ఆయన. 'చూడండి, ఎంతమంది నాకోసం అట్లా పడగాపులు పడివున్నారో. నే నెట్లా లోపలికి వెళ్ళను?' అంటారట. ఆయనకరుణ చూడండి.

పశుమలై స్వామివారు కాసు పంపితే, రంగనాయకమ్మ గారూ పిల్లలూ పశుమలై వెళ్ళారు.

ఇప్పుడు గురువు ఏరాశిలోవున్నాడో ఎవరినన్నా కనుక్కుని రాయండి. గురువు కుంభంలోకి వొచ్చిందిమొదలు భగవాన్ ఆరోగ్యం బావుంటుందిట. ఏమో, ఆయనశరీరాన్ని గ్రహాలే నడుపుతాయేమో! ఇట్లా భగవాన్ కి ఇప్పుడు జబ్బుచేస్తుందని పోయినసంవత్సరమే జోస్యం చెప్పలేదా సూర్యనారాయణగారు.

తన వెర్రిభక్తుల్ని భగవాన్ ఎట్లా ఆడిస్తున్నారోచూస్తే తమాషాగా వుంటుంది. ఆయనకివొచ్చిన జబ్బు ఏరోజైనా అపాయకరమే. కాని ఆయనమొహం చూస్తేమాత్రం భయం అనవసర మనిపిస్తుంది. కనక ఎవరూ ఏమీచెప్పలేరు ఆయనసంగతి.

మీకురావడానికి భయ మెందుకు? ఓ ముసలమ్మ మధుమేహంతో, రక్తపుపోటుతో, ఏమీ ప్రయాణంచెయ్యలేని ఆమె వొచ్చింది భగవాన్ కోసం. ఇప్పు డా జబ్బులేవీ లేవు ఆమెకి.

వాతవాసలూ, భూపకాలూ, నామీద నాకే జాలీ,
ఇహాంటే అర్థంలేని, కారణపుడయిన బాధలుచప్పుతక్కిం
దంతా బావున్నాను.

౧౯౦

అంశావళి

25-3-50

My dear Onofident

ఆ పశుమలై నించి పిల్లలు మోచ్చారు. మళ్ళీ వెడతారట.
అదో చిత్రమైన కథ.

కొందరు భగవాన్ కొద్దివారాలే వుండేవూట్టాడతారు.
ఆయన్ని చూడవోచ్చిన భక్తులు ఆయనముందే ఏడ్చి మీ
రెంతో సీరసంగా వున్నారంటే, భగవాన్ తనచేతిని నాచి,
చిరునవ్వుతో 'చూడండి, నేను హాయిగా వున్నాను' అంటా
రట. చాలాసంతోషంగా వెలుగుగా కనపడుతున్నారాయన.

సర్వాధికారి మాత్రం చాలాస్ట్రెస్సిగా వున్నారు. పైనుంచి
ఏ దేవతలో ఏం ఫరవాలేదని ఆయనకి చెప్పినట్లు.

కొత్తహాలు రాజభవనంలాంటిది కట్టించాడు ఆయన భగ
వాన్ కోసం. ఆ హాలులో కూచోకండా తప్పించుకోడానికి
భగవాన్ ఈ రోగం తెప్పించుకున్నా రనుకుంటాను.

మారు రాసేసంగతి నిజమై భగవాన్ ఇంకో ఎనిమిదేళ్ళు
బతికితే ఎంత బావుంటుంది? ఆయనతో ఎనిమిదేళ్ళు వుండ
డమో, ఆయన అనుగ్రహపు కారణిలో చచ్చిపోవడమో!
అంతకంటే ఏంకావాలి?

సర్వాసైకార్మికభ ఎక్కువవుతోంది. బలాన్నీ భయాన్నీ కల్పించుకుంటున్నాడు అందరిలో. భగవాన్ కన్న ఆయనకే ఎక్కువ భక్తు లిష్టము.

భగవాన్ కి నిజంగా ఎల్లావుందో, ఎవరూ సరిగా చెప్పరు. ఎవరికీ తెలీదా? ఎవరినడిగినా గొప్పగా వాళ్ళకే తెలిసినట్లు, 'ఏమో, భగవాన్ ఏమి తలచారో ఎవరు చెప్పగలరు?' అంటారు.

14.4.50 న భగవాన్ నిర్మానాన్ని పొందారు. దీక్షితులుగారు అరుణాచలం వచ్చి పదిహేనురోజులండి వెళ్ళారు.

౧౯౧

అరుణాచలం

30-4-50

My dear Akbari,

అందరూ వెళ్ళిపోతున్నారు. రమణనగరం. ఖాళీ ప్రతి రోజూ ఉదయం సాయిత్రం ఓ అయిదుగంటలసేపు భగవాన్ పాదాలదగ్గర గడుపుతున్నాను. ఆయన నాపైన అనుగ్రహం చూపనీ చూపకపోనీ.

Miss meston కూడా వెళ్ళిపోతున్నారు. కారణం అడిగితే, ఉదంతా బ్రాహ్మణ వ్యవహారం అయింది. మమ్మన్ని ఎడ్మిట్ చేయరు. భగవాన్ కి అది తెలుసు. అందుకనే ఆయన బాధపడుతూ పోయినారు. ఆ బాధ మొహంమీదే కనపడ్డది అన్నారు ఆమె.

తమామా జరిగింది.

నిన్ను హద్దున్న సర్వాధికారి గొప్పగా భగవాన్ సమాధి దగ్గరికి వోచ్చాడు. ఆయన రాగానే ఇదివరకు భగవాన్ వొచ్చినప్పుడుమట్లే అందరూలేచి నుంచుని, ఆయన పాదాలకి నాష్టాంగపడారు, తనూ కత్తకీర్తిన్న. మమ్మల్ని ఎప్పుడో వెళ్ళకొడతాడు.

ఒకామెతో చెబున్నాను అతను 'ఏమిటి? ఎందుకు వెళ్ళిపోతాడు? ఇదేనా భగవాన్ పొది భక్తి! ఎంతస్వప్నంగా తెలుస్తోంది భగవాన్ మనతోకే వున్నాడని!' ఎంతమారాడు ఈసర్వాధికారి అనుకున్నాను.

కొంచెంసేపటికి కిష్టస్వామి వచ్చి సమాధికి ప్రదక్షిణం చేస్తున్నాడు. సర్వాధికారి అతనివెనకే తనూ ప్రదక్షిణం చేశారు. అతను ఏంచేసిపోతాడో అన్నట్టు వాల్లిద్దరూ ఓ చోటే కూచున్నారు. కిష్టస్వామి బిగ్గరిగా ఇట్లా అన్నాడు.

'భగవాన్ అందరివారు. నీ అన్న అనుకోకు. ఆయనకి తమ్ముడూ లేడు, తల్లి లేదు. నువ్వు ఎట్లావోచ్చావో నేనూ అట్లానే వచ్చాను. నువ్వేం గొప్ప? ఇంకా నేను భగవాన్ సేవకుణ్ణయి, ఆయన దేహన్నంటి పద హారేళ్ళు సేవచేశాను. నువ్వేం చేశావు? అందుకునే నేను ఆయన సమాధిని విడవలేక పోతున్నాను. ఆయన సమాధిని నేను వొదిలివెళ్ళినా, ఆయన నాలో ఉండేశక్తి నాకు వస్తే నాకుతిండి అఖిల్లేదు, నీలాంటివాడితో ఈమాటలూ అఖిల్లేదు. ఇదివరకంటే,

భగవాన్ వుండగా, సీతటలు సాగాయి; నీదొంగవేమాలూ, అబద్ధాలూ, కుటలూ. ఇదివరకుమల్లనే సాగించారా, ఒక్క నిమిషం నిలవలేవు. నేనుకాదు చేసేది, భగవానే చేస్తారు. నేనంతవాణ్ణి! తల్లిగుళ్ళోకి తెల్లవాళ్ళని (వాళ్ళనించివేలకివేలు వసూలుచేసి) రాకండా చేశావు. భగవాన్ సమాధిదగ్గరికి రానీకండా చేశావా, సిగతిచూసుకో. సమాధిని నువ్వుముట్టుకోవొచ్చును. కాని బ్రాహ్మణ్ణికానుగనుక నేను ముట్టుకోకూడదా! నేను భగవాన్నే ముట్టుకొని సేవచేశాను. భగవాణ్ణికి లేనిమైల సమాధికి వచ్చిందా?

ఈ తగాదాలంతా కిష్టస్వామి సమాధిపైన పూలదండ పెట్టాడని, అతన్ని సమాధిదగ్గరికి రానీటంలేదు.

భగవాన్ సమాధిలోంచి ఉజ్వలంగా వుంటున్నారు. మీరు వెళ్ళడం తప్పవని చేశారనిపిస్తోంది. కాదులెండి భగవానే మిమ్మల్ని పంపారు. మీతోనే వుంటారు. మొద్దబాయిని నన్ను వుంచేశారు ఇక్కడ.

వున్నాను ఎవరూలేరు మనషులకి కరువువాచినట్టువుంది. అంతవొంటరిగా భయంగా వుంటుంది.

ఇంక ఈ ఆశ్రమానికి ముందుగతిలేదు. నేను ఆనందాశ్రమానికి పోదామాలని ఆలోచిస్తున్నాను. భగవాన్ ప్రజ్వలంగా వున్నారు. కాని జీవితం వొంటరిగావుంది నా-మ్మ పదేపదే సర్వాధికారికాళ్ళకి నాష్టాంగపడుతోంది. ఏమనాలి వీళ్ళని! ఇన్నేళ్ళమట్టి భగవాన్తో అంతదగ్గరిగా మెలిగిన వాళ్ళు ఇట్లాంటిపనులు చేస్తావురా! మనకి కనపడని గొప్ప

తనం నా-మృతి చిన్న స్వామిగో కనపడుతోందంటారా? పిచ్చివారు మారు. భగవాన్ మాది భక్తివల్ల, ఆభక్తులూ, ముఖ్యం. ఆయనమాద భందస్తు-ల్లే వాళ్ళు, వెంటాలు (అకవచందస్తు) రాసేవాగూ, చాలా ఉత్తములలాగు కని పిస్తారు మి-ళ్ళ.

భగవాన్ సమాధిచుట్టూ ఎవరూ తాకకండా దడికడు తున్నారు. బకికీవుండగానూ, చచ్చిపోయూ కూడా భగవాన్ బోనుగోకైకు-అందరివారూ ఐన భగవాన్ కి.

ఈ ఆశ్రమ వాకావరణం ఊపిరిపలకటలేదు. భ్యాసం లోకాచార్యులు, కేకలు, సాదరించి నడవడాలు. నేనూ నర్తకితప్ప భక్తులు ఎవరూ లేరు ఇక-ఇక్కడను, ఏనలుగురు పనిలేని ముసాదులతోతప్ప. భగవాన్ మాత్రం మమ్మని వదలకసమాధిలోంచి కాపిలించుచు ఓదాగుస్తారు. ఏమిటీ ఆట భగవాన్!

ఒక అందమైన సాయిం తం ఒకభగవాన్ భక్తుడు నన్ను సమీపించి మాట్లాడాడు ఈమాటలుమాత్రమే with staring eyes.

నాగురువు నన్ను 'మేలుగో, ఇదంతా కల. మేలుగో' అన్నాడు. నేను లేవలేదు. నిద్రలోనే వున్నాను. అందుకని, నారెప్పలు పగలతీసిమాడమన్నాడు. నేనువొణికిపోయినాను.

'భగవాన్. నేనింకా సిద్ధంకాదు. చావంటే (మనోనాశనం) భయమేస్తోంది. నన్ను వదలండి' అని వడ్చాను.

ఆయన అంతటితో ఆగిపోయారు. 'నే నీనాటికీ రెడీ కాలేదు' అన్నారు.

అందంగావుందికదూ!

భగవాన్ నన్ను ఇక్కడనించి వెళ్ళిపోమృంటున్నారని పిస్తుంది అప్పుడప్పుడు. కాని అరుణాచలం ఎట్లావోదలడం? సమాధిదగ్గర ఎంతశక్తి! తల చీల్చుకుని లోపలికి వెడుతోంది అంత నా అనారోగ్యంలోంచి.

౧౯౨

అరుణాచలం

2-5-50

My dear Kume,

ఇవాళ బుద్ధుడిదీ చలందీ పుట్టినరోజు. నిన్న ఆశ్రమంలో హడావిడి జరిగింది. కృష్ణస్వామి భగవాన్ సమాధిమీద వెయ్యేకానికి పూలదండతో వచ్చాడు. సర్వాధికారి అడ్డం నుంచున్నాడు. కృష్ణస్వామి వెళ్ళి అగ్రాహ్మణుల గుంపుతో వచ్చాడు. బోసు, కోహేన్ మొదలైన మధ్యవర్తులు కష్టం మీద యుద్ధాన్ని ఆపారు. మళ్ళీ వస్తానని బెదిరిస్తూ వెళ్లాడు కృష్ణస్వామి. ఇవాళపొద్దున్న పోలీసు సూపరెంటెండు ఈతగాదాల విషయమై నా అభిప్రాయాన్ని అడిగాడు. 'వొద్దంటోవుంటే సమాధిపైన పూలదండ వేస్తాననేషట్టు బుద్ధిలేనితనం. పూలదండ వెయ్యకండా ఆపడం అంతకన్న బుద్ధిలేనితన'మన్నాను. ఏనాడైనా, భగవాన్ అందరివారు. ఒక కులానికి మాత్రం ఆయన సమాధిపైన అధికారమేమిటి? చిన్నసామి సాహసం చూడండి. అంటున్నారుకదా! 'ఆశ్రమంలో కులసంకరంవల్ల

భగవాన్ కి కురుపులేచింది. ఆయన అబ్రహ్మణుల్ని నెత్తి నెక్కించుకున్నారు. దాని ఫలితం' అని, ఆ శ్రమంలో భాగవానికి ఏమీ పీలులేదు. అంతా ముద్దమయం.

భగవాన్ నచ్చు వాడిలేకారు. అచారోగ్యం. పశుమలై స్వామి చాలా గొప్పవారనే అనుభవం సాక్షికి కలిగింది. ఆయనకి భగవాన్ పైన చాలా ప్రేమట. మేము పశుమలై వెళుతున్నాము. సోన్ తలనొప్పలు నయంచేశారు ఆయన. నాదీ కుదురుస్తారేమో!

నాకు మృత్యువు దగ్గరలో వుందనిపిస్తోంది. సూర్యనారాయణగారు కూడా అట్లాగే వాతకం చెప్తున్నారు. వాచ్చే జన్మకి ఆధ్యాత్మిక యోగం సంగతి అట్లావుచి, బకినీన, నాలుగురోజులూ దయగలవారిమధ్య బతుకుదామని వుంది. పశుమలై లో ఎక్లావుంబుందో చూడాలి. అక్కడ ఏమీ లేక పోతే నేను ఇక్కడికి తిరిగివస్తాను. తనని భగవాన్ పశుమలై స్వామిచేతికి వొప్పచెప్పి పోయినారంటోంది సోన్. అతను తమాషా మనిషి. అక్కంకాడు. నాకర్థంకావటంలేదు. నాకాయననించి ఆధ్యాత్మికమార్గంలో సహాయంకావాలి. అట్లాంటిది సోన్ కి దొరికింది.

ప్రతిరోజూ సమాధి దగ్గర కూచుని నా ప్రార్థనలతో భగవాన్ హృదయం నాపైని కరిగేట్టు చేస్తున్నాను. ఇప్పుడు మొగవాళ్ళ వేపున కూచునేది నేనువొళ్ళిణ్ణే. అందరు వెళ్ళి పోయినారు. దూరం అనేదానికి అర్థంవుంటే. నాకన్న ఈ నాడు భగవాన్ కి సన్నిహితు లింగోరులేరు. నే నెంత మొత్తు

కోసీ, ఆయనపైని టీంచీత్ ప్రయోజనం లేదు. ఎంత దగ్గి
రున్నా, ఎంత మొండికెప్పుడుపట్టి ప్రార్థించినా, లాభంలేదు.
ఆయన ఇష్టమైనప్పుడు, ఆయన పద్ధతిలోనే వస్తారు.

౧౯౩

అరుణాచలం

11-5-50

My dear Wailing,

ప్రియమైన మీకార్దు. పశుమలై ఏవూళ్ళో ఉన్నారో
తెలుసుకుంటో ఇక్కడేవున్నాను ఇంకా. అతనే నా చివరి
ఆశ. అక్కడా ఏలేదా, ఈ ఆధ్యాత్మిక ప్రయత్నం మానుకో
బోతున్నాను. మానుకుని ఎక్కడో ఏ శాంత ప్రదేశానికో
పోయి (ఆంధ్రలో కాదు) నా చివరిరోజులు ఏ ప్రయత్నం
లేకండా గడపబోతున్నాను. పాపం, భగవాన్ కి చాలా
పనులు ఆలోచంలో, ఈ లోకంలో మనసంగతి ఆయన
కేం పట్టలేదు. నాకు చావుభయమూ లేదు. నర్తకీ, శీతా
బాయి చాలా హాయిగా వుంటున్నారు, భగవాన్ అను
గ్రహంలో. నేనే ఇట్లా క్రుంగిపోతున్నాను.

పశుమలై స్వామి ఆశ్రమంలో చిత్రకూతురు డాలీకి విరోచనాలూ
జ్వరం అని తెలిసి మండైనా లేదేలని అదుర్దాతో చలంహూడా తనియల్
చెప్పాడు. అక్కడ చాలాబావుంది. వాతావరణమే శాంతితో నిండివుంది. ఆ
స్వామిదగ్గర మంచిమహత్వం కనపడ్డది. కాని ఆ స్వామి తాను సంపాదించ
చిన శక్తినంతా దుర్మార్గంగా మోసంగా ధనాన్నీ స్త్రీలనీ సంపాదించ
డానికి వినియోగిస్తున్నాడని తెలిసింది. చలం ఆయన భక్తులికిచెప్పి బైలుదేరి
వచ్చేవాడు. తనసంగతి బైటపెట్టినందుకు చలాన్ని నర్తకినీ తిట్టి శపించాడు ఆ స్వామి.

౧౯౪

అరణావలం

26.5-50

My dear Gombo,

త్వరలోనే పశుమలై స్వామి అనుభవాలు మీకు రాస్తాను. అతను చాలా గొప్పవాడన్నా కావాలి, చాలా అపాయకరమైన దుర్మార్గుడన్నా కావాలి. మీ రడగమన్నది ఎట్లా అడగను ఆయనని? ఆయన చాలా కోపంగావున్నారు ఆరోజుల్లో నామీద. నన్ను పశువని తిట్టి, అడవిలో ముళ్ళచెట్టునై పుట్టాలని శపించారు.

మాలపిచ్చమ్మగారు అర్జంటువార్త పంపారు నర్తకికి, తన దగ్గరికి రమ్మని. ఆమె నర్తకిని పెంచుకుని, తన ఆశ్రమాన్ని ఇచ్చేస్తారట. నర్తకిని ఆమె ఎరగరు. నర్తకి వెళ్ళనంది.

చాలా తమాషాలు జరుగుతున్నాయి మంచికో చెడ్డకో కాని భగవాన్ కనిపెట్టేవున్నారు మమ్మన్ని రక్షిస్తా. ఆ పశుమలై స్వామి దుర్మార్గుడు తపశ్శక్తి ముందు భగవాన్ నిస్సహాయులని నేను భయపడ్డ సమయముంది. చాలా అవస్థ పడ్డాను. పెద్ద పరీక్ష జరిగింది.

ఇంకా నన్ను వొదలలేదువాడు. పెంబడిస్తున్నాడు. నన్ను నాశనం చెయ్యడానికా? చిద్ధరించడానికా? ఏ చెయ్యాలో భగవాన్ చెయ్యలేకపోయానారా? వీ డెందుకు? ఈ వాతావరణమంతా దుష్టమంత్ర శక్తితో నిండివుంది. నేను బెజవాడ వొదిలి యోగులతో రాక్షసులతో కలతపెట్టే ఈ దేశానికి ఎందుకు వచ్చానా, అని యేడ్చాను.

౧౯౫౬

ఆ రు జా చ ల ౦

1-6-50

My dear assurance,

నిన్న ఆశ్రమంలో అభిషేకం. అం తాయుద్ధం. పోలీసు దళం. ఓక్సిజన్ ముఖం మొదలయ్యాను (ఆయనకి తాను సర్వాధికారిని కావాలనే ఆశయం గావును) బలవంతంగాతను వేరే అభిషేకం చేశారు. ఆశ్రమంవారు లింగాన్ని దాచే శారు. ఆయన ఓ గుండ్రాయిని తెచ్చి సమాధిపైన పెట్టి అభిషేకం చేశారట.

ఆశ్రమ మంతా ఖాళీ.

పశుమలై ఇంకా మావెంట పడుతున్నాడు. మా వెనకనే వచ్చారు ఇక్కడికి. నాకూ, సర్తకికీ రెండు నెలలలో పెద్ద ఆపద రాబోతోంది అని చెప్పాడు. చాలా గొడవగా వుంది మనసు. భగవాన్ని ఒకటే ప్రార్థిస్తున్నాను. ఈయనకి ఎదురు భగవాన్ ఏమీ చెయ్యలేరా? ఏ దేయ్యంలోనూ దేవుడిలోనూ నమ్మకం లేకుండా హాయిగా బతికే నేను, ఈ గొడవల్లోకి ఎందుకు దిగానా అని నన్ను ఒకటే తిట్టుకుంటున్నాను. ఈనాడు పోవాలంటే దిక్కలేదు నాకు. ఆరోగ్యం, డబ్బు, శక్తి, ఏవీ లేవు కదలాలంటే. భగవాన్ వున్నాడు. అదే నా ఆశ.

౧౯౬

ఆరుజానలం

13-6-50

My dear Sicker,

ఇక్కడ భగవాన్ మాకు సహాయంగా వున్నారు. దొంగయోగులుంటారు జాగ్రత్త అని మాకు పాఠంచెప్పడానికి మమ్మన్ని పశుమలైస్వామి దగ్గరికి భగవాన్ పంపించారనిపిస్తోంది. చాలా భయంకరమైన అనుభవం.

ఇక్కడ చాలా కుట్రలు జరుగుతున్నాయి. సయ్యద్ మొదలైన భక్తులు దీన్ని ఓ రామకృష్ణ శ్రమంగా చెయ్యాలని చూస్తున్నట్టుంది.

భగవాన్ దగ్గరికి చేరాలని చాలా శ్రమపడుతున్నాను.

ఇంత జరిగినతరువాత, ఇన్ని జిల్లూతిట్టి, ఇష్టడే పశుమలైస్వామి మా ఇంటికి వచ్చారు, మళ్ళీ ఇంకోసారి, చాలా పశ్చాత్తాపంగా దయగా. ఇదో ఎత్తేమో!

౧౯౭

ఆరుజానలం

24-6-50

My dear Me,

మీ ఉత్తరం. నిన్న మళ్ళీ పశుమలైస్వామి చాలా స్నేహంగా మమ్మన్ని చూడడానికి వచ్చారు. చాలా నమ్రతకూడా చూపారు. అదంతా ఓ పోజేమో! అంతకు ముందు నా కోరిక సంతకంలేని ఉత్తరం రాశాడు — నన్ను

స్త్రీలని నమ్మవద్దనీ, సనాతన ధర్మమార్గానికి తిరిగి వెళ్ళమనీ ఉద్బోధిస్తా. మాల పిచ్చెమ్మగారికి రాశాను ఆయన్ని గురించి ఆమె ఉద్దేశ్యం తెలియచెయ్యమని (ఆ ప్వాములవారు ఆమెని తీసుకుని వెళ్లి తనదగ్గర వుంచుకున్నారు, కొంతకాలం, కొన్నాళ్ళక్రిందట). ఆ పశుమలైస్వామికి దేహాలంపటత్వం వొదలలేదనీ, అతని జోలిగాని అతనిదగ్గరికి వెళ్ళడం గాని అపాయమనీ, వెళ్లినవాళ్ళు ప్రాణాలతో బైటపడరనీ, ఎన్నడూ అతన్ని నమ్మడానికి వీలులేదనీ రాశారు ఆమె.

మనుషుల్ని తన బానిసల్ని చేసుకుని, వాళ్ళని ఇంక తనని వొదలలేకండా కట్టేసుకునే ఉపాయాలూ మహత్యాలూ చాలా వున్నాయి అతనిదగ్గర. వాళ్ళని తన వాంఛలకోసం ఉపయోగించుకుంటాడు. అత నిటువంటివాడని తెలుపుతో జాగ్రత్త పడమని ప్రతికలకి రాద్ధామనికూడా అనిపించింది నాకు. అది నా ధర్మమేమోనని. నన్ను చూస్తే అదే భయమేమో ఆయనకి. అందువల్లనే నన్ను మంచిచేసుకోవాలని చూస్తున్నట్టున్నాడు. కాని నాకు ఏం చెయ్యడానికీ వోపికలేదు. వైగా అతనిలో మంచీవుంది. తప్పమార్గాన్ని పట్టిన తపస్వి.

ఆశ్రమంలో మానస్వామి వేరే ఒక పార్టీని లేవతీసి, సర్వాధికారి చిన్నస్వామి విరోధుల్ని కలుపుకుని డబ్బు పోగుచేస్తున్నారు.

భగవాన్ని అందుకోవాలని చాలా గట్టిప్రయత్నం చేస్తున్నాను దినదినమూ.

మీ అల్లుడు మంచివాడేనా? లేక 'మా నాన్నా అమ్మా ఇష్టం' అనే శ్రీరాముడా? తనకొడుకు వెర్రిగా పనులుచేస్తున్నాడని రాస్తున్నాను సూర్యనారాయణగారు. చూడండి భగవాన్ ఎట్లాచేస్తున్నారో! ఏమీ కరుణ లేదు. వానలు లేవు. ధరలు విపరీతం. మాడబ్బు ఖర్చయిపోతోంది.

నా ఆరోగ్యం ఘోరంగావుంది. భగవాన్ శిలలాగు కదలక వూరుకున్నాడు.

౧౯౮

అక్షణావలం

4-8-50

My dear Letter-head,

మీ ఉత్తరం. నా ఆరోగ్యం ఏంబాగాలేదు. దాంతో నామనసు గొడవపడుతోంది. ఆరోగ్యం కోలుకోడంకోసం ఎక్కడికన్నా పోవాలో ఏమో? పశుమలై ఇంకా పేరులేని ఉత్తరాలు రాయుస్తోనే వున్నాడు. చిన్నస్వామి చాలా చెడ్డవాడని ప్రతివారు అంటున్నారు. భగవాన్ వైద్యానికి భక్తులు వేలుఇచ్చారట. ఆ డబ్బేమయిందో తెలీదు. కట్టుకులింబుకికూడా డబ్బు ఇయ్యలేదు అని తల్యారుఖాను చెపుతోంది. మీరు రారేం?

నాకు ఆరోగ్యాన్ని వ్యమని భగవాన్ని ఒకటే బాధిస్తున్నాను. భగవాన్ మయమైనారు. ఒక స్కాప్ యువకుడు ఇక్కడికివచ్చి. భగవాన్ పరజేశీయులవలెటవారు.

నిన్న భగవాన్ నన్ను కొంచెం పైకిలాగారు.

మాని ఆశ్రమంలో చాలా తగాదాలు రేపుతున్నారట.

ఆశ్రమ ఏడారిలాగుంది.

కాలమెట్లా గడుస్తుందంటారా? అదేమిటి? నాకు 'ఔం' చాలటంలేదు. పొద్దున్నా సాయంత్రం భగవాన్ పాదాలవద్ద మధ్యాహ్నం కొంచెంచదువు. బజారు వెళ్ళడం - చాలా శాంతంగా వుంది. కాని భగవాన్ మనసుని కెలుకుతున్నారో ఏమో! లోపల్నించి రాక్షసుల్లాగు పాతజ్ఞాపకాలు వైకివచ్చి పీక్కుతింటాయి. చాలా బాధ. ఎంతయ్యుద్ధం. ఈ ఆధ్యాత్మిక సాధనంటే ఏమీ తమాషా కాదు.

చాలా రోజుల్నించి మీ కీ సంగతి రాయా లనుకుంటున్నాను. మీరు ఇక్కడికివచ్చి రెండు మూడు నెలలన్నా వుండాలి. భగవాన్ సమాధి ఎప్పుడూ వుంటుందిలేండి మీరు రాసినట్టు.

కాని మనం వుండంగా! కాలం వృధా చెయ్యకండి. ఎప్పటికన్న ఇంకా సన్నిహితంగా వున్నారు భగవాన్. కదలడానికి అభ్యంతరాలూ, చిక్కులూ ఎప్పుడూ వుండనే వుంటాయి. కొంత యిబ్బంది ఐనా, మీరు గట్టిగా ప్రయత్నించండి. నా అనుభవమేమిటంటే, అవసరమైనపని మనం చెయ్యకండా బద్ధకిస్తే, భగవాన్ మనని బలవంతంగా చేయిస్తారు ఆ పనిని, ఒకప్పుడు చాలా బాధకరంగా.

ఇక్కడ నీళ్ళులేవు, బియ్యంలేవు, అట్లాగేలాగేస్తున్నాము. సూర్యనారాయణగారు భగవాన్ మీద అందమైన పాటలు రాస్తున్నారట. కాని వాటిని వినేవాళ్ళేరీ, ఆయనలోని భగవాన్ కాక !

మాంసాహారమా ! మందుకింద అప్పుడప్పుడు సేవిస్తున్నాను. సాత్వికాహారమనేది భగవాన్ ఉత్తరువుకింద తీసుకుంటాను.

మా పిల్లలసంగతా? సారిన్, ఎప్పుడూ గొప్ప ధ్యానంలో వుంటుంది మామూలుగానే. రంగనాయకమ్మగారు సంతోషంగా వున్నారు. ఆమె జాగర్త భగవాన్ తీసుకుంటున్నారు. నర్తకికి ఆశ్రమానికి వెళ్ళే వ్యవధికూడా లేదు. అయితే నేం? భగవాన్ ప్రతిరాత్రి ఆమెకలల్లో కనపడి ఓదారుస్తారు. మొన్న ఓరాత్రి కనపడి, 'నిన్ను నాదగ్గిరించి పంపించను. భయపడకు. నిన్ను కొండలలోకి గుహల్లోకి తీసుకపోతాను' అన్నారుట.

క్రిష్ణాలో ఒక స్త్రీ టీచరు వున్నారు. మేము చెప్పగా ఆమె ఇదివరకే మూడుసార్లు భగవాన్ని దర్శించుకున్నారు. ఈమధ్య ఆమె అనారోగ్యంతోనూ, మనోవ్యధతోనూ బాధపడుతో, ఏ ఆశాలేక, చచ్చిపోదామనుకుంది. ఈ సంగతి తెలిసి నేనూ నర్తకి ఆమెకిరాశాము, నిరంతరమూ భగవాన్ని ప్రార్థించమని. ఆమె ప్రార్థించినరాత్రే నాతో నర్తకితోకలిసి భగవాన్ ఆమెకలలోకనపడి, ఆమెని భయపడవద్దని అభయమిచ్చి, 'నీకు చలాన్ని రాయమన్నది నేనే' అని ఆమెతో అని, నావంక తిరిగి 'నేను నిన్ను రాయమనలేదా?' అన్నారుట.

ఆకలతో ఆమె కేంతో ఓదార్పు కలిగింది. ఇదివరకుకన్న ఎక్కువ జీవించలేరా భగవాన్ ఇప్పుడు!

మందుకు సాగుతున్నాను. రావడానికి ప్రయత్నించండి.

౧౯౯

అరుణాచలం

My dear Cat gut,

సమాధిదగ్గర నే నెప్పుడు గొప్పమనోస్థితిలో పడ్డా, ఇట్లాంటి అనుభవాన్ని కోరే నామిత్రులు ఇక్కడవుంటే బావుండును అనుకొంటాను - ముఖ్యం మీరు. అందువల్ల మీరువొస్తే బావుండు ననుకుంటోవుంటాను. ఈరోజుల్లో సమాధిదగ్గరతప్ప నాకు ధ్యానం కుదరటంలేదు. అదీ, ప్రతిష్ఠా కాదనుకోండి. అక్కడికి వెళ్ళగానే, తలలోరక్తం కిందికి దిగిపోతున్న సంగతి feel అవుతాను అందువల్ల సమాధి అంటే నాకు ప్రత్యేకమైన అర్థం ఏర్పడింది. మరి తప్పేమో ప్రతివారికీ ముఖ్యం ఆ సమాధిసాన్నిధ్యం అనుకుంటాను. కాని భగవాన్ అనేకవిధాల పనిచేస్తారు, ప్రతివారియెడలా ప్రత్యేకమైన మార్గాల. వారివారి ఇబ్బందులప్రకారం, ప్రతివారి పరిస్థితులనుపట్టి. ఆసంగతి నా సంతోషంతో మరిచి, మిమ్మల్ని ఒకటే ఇక్కడికి రమ్మని పిలుస్తాను.

బియ్యం నీళ్ళూ ఇబ్బందులుచూసి భయపడకండి. అన్నీ భగవాన్ కీ ఏంచేతగాని ఈ చలానికి వాదలండి.

౨౦౦

అరుణాచలం

30-9-50

My dear Traveller,

భగవాన్ అనుగ్రహంతో పుయ్యాల లూగుతున్నాను. కాని ఇదంతా ఎంతమాత్రం? అసలు సత్యానికి ఎక్కడో

దూరపుటంచుల్లో వెతుక్కోడమే. అసలుది దొరకదు. ఆశ్రమమంతా వ్యవహారాలు. భగవాన్ ప్రజ్వలిస్తూ కూచుంటారు. ఆయన అక్కడ, వారిమధ్యనే ఉన్నారని ఒక్కరికీ గుర్తుండదు. వాళ్ళందరూ తేనిపే మురికినంతా నిశ్శబ్దంగా చూస్తూనేఉన్నాడని కాని తెలీకండా నిశ్శబ్దంలో ప్రతివారి హృదయాల్ని దొలుస్తున్నారు. మీరు వచ్చేప్పుడు మీ రేమీ వెంట తెచ్చుకోనక్కర్లేదు. అన్నీ ఇక్కడ వర్పాటవుతాయి.

మీదగ్గరించి ఉత్తరం ఆలిస్యమయిందంటే, భయపడి పోతాను, మీ ఆరోగ్యం ఎట్లావుందోనని.

చిన్నస్వామి మద్రాసు వెళుతో నాదగ్గరికివచ్చి నా చుట్టూ చెయ్యేసి అండరితోనూ, ఈయన ఇంగ్లీషులో తెలుగులో గొప్ప రచయిత. భగవాన్ కి మహాభక్తుడు. 'మాతో బాటు మీరూ తెలుసుకొంటున్నారు. భగవాన్ ఇక్కడ మనతోనే ఉన్నారని అన్నారు. ఇంతకీ నన్ను కొంచెం ఆశ్రమం కరెస్పాండెన్సు చూస్తోవుండమని ఈ ఉబ్బెయ్యడమంతా.

ఆశ్రమంలో వేదంకూడా అపస్వరాలతో చదువుతున్నారు ఇంకా ఆశవుండంటారా ఈ ఆశ్రమానికి ! భగవాన్ సమాధి చుట్టూ వెదురుదడి కట్టారు.

మూనస్వామి సంగతి చూడండి. ఇన్నేళ్ళు భగవాన్ దగ్గర వుండి ఏమొచ్చింది ? భగవాన్ని ప్రపంచమే అప్పుడే మరిచి పోయినట్టుంది. కాని భగవానే మన్నారు.

‘భగవాన్ ఎక్కడికి వెడతారు?’ అన్నారు. ఆ ప్రకారమే ఇక్కడ నిలిచారు ఆ వాగ్దానంప్రకారం. కాని ఆయనకోసం అంతపడికొట్టుకున్న భక్తులందరూ వెళ్ళిపోయినారు. ఎటువంటి పీటర్లం మనం !

బోసు కాంపౌన్డులో పూలన్నీ కోసి దండలు గుచ్చి భగవాన్ సమాధికి వెయ్యడానికి ఇస్తోంది నర్తకి రోజూ. మా పూలతోనే అలంకారం సమాధికి. ఈ సెప్టెంబరు నెలలో కూడా మల్లెపూలు చెట్లనిండా పూయించుకుంటున్నారు భగవాన్.

అరుణాచలం దేవాలయం గర్భగుడిలోకి వెడితే, తలతిరుగు తుంది. చూశారా మీరు? చాలా శక్తి. కాని చాలా సేపు వుణ్ణియ్యలేదు. ఓరోజు నర్తకి గర్భగుళ్ళోకి రానంది. ముష్టి వాళ్ల పొరూ, ఆ గర్భగుళ్ళో తొందరా పడలేనంది. బల వంతాన లాక్కెళ్ళాను. ఆరోజు ఒక్క ముష్టివాడూ మమ్మన్నేమీ అడగలేదు. గర్భగుళ్ళోంచి మమ్మల్ని పొమ్మని అనడం మరిచిపోయినారు. అట్లానే అక్కడే కూలపడ్డాము. ఆశ్చర్యంకాదూ?

త్వరగా రండి.

ఓ తెలుగుమిత్రుడు భక్తుడు ఏర్పడ్డాడు ఇక్కడ. ఆయన్ని భక్తుణ్ణి చేశాము. ఆయనదీ విచిత్రమైన అనుభవం. భగవాన్ గట్టిగా పట్టేశారు ఆ కుర్రాణ్ణి. తొందరగా రండి.

౨౦౦

అరుణాచలం

20-9-50

My dear marcer,

నేను సాధారణంగా భగవాన్ సమాధి దగ్గరిగా వెళ్ళను. ఇవాళ ప్రదక్షణంచేయాలని బుద్ధిపుట్టింది. తిరుగుతోవుంటే సమాధి ఓములలో నాలోకి పెద్ద మాక్ లాగు వొచ్చింది. దడిని పట్టుకొనిగాని నిలవలేకపోయాను. ఎన్నిసార్లు జరిగినా ఆచోటికి వచ్చేప్పటికి వాళ్ళంతా వాణుకు. నర్తకితో చెపితే, తనకికూడా అంతేనంది. ఓరోజు రామస్వామిఅయ్యర్ గారు ఆమూలే, 'ఏం పవరు? ఏం పవరు?' అంటో కాలుకాలిన పిల్లిమల్లె గంతులేశాట్ట. చూశారా భగవాన్ ఎంత సజీవులై వున్నారో.

ఇక్కడికి రావాలనుకోండి. రప్పించమని అడగండి భగవాన్ని. ఇన్నేళ్ళతరవాతకూడా ఇంకా స్వప్నాలతోనే సంతృప్తిపడితే ఎట్లా మీరు? రోజూ సమాధిదగ్గర కూచుని వుత్త గట్టిపట్టుదలవల్లనే, భగవాన్ పైని భక్తిని నా హృదయంలోకి ఆహ్వానించుకుంటున్నాను. అంతకన్న నాలో ఏ 'మెరిట్' వుంది? మీరు అమూల్యమైన కాలాన్ని వృధాపుచ్చుతున్నారు.

మొన్న ఒక అతను వచ్చి,

'కైలాసంలోవుండే మురఘా, మాకోసం మనిషివై వచ్చి ఇక్కడ కూచున్నావా?' అంటే చిరతలతో నాట్యంచేస్తా పాడాడు.

మనం వొడ్డునకూచునే పాలిత్తీర్థం నిండి చాలా రమణీయం గావుంది. వెన్నెట్లో అరుణాచలం కరగిపోతోంది. పూరినిండా ఉత్సవాలు. అన్నిధరలూ హెచ్చాయి. కార్తీకదీపానికి తయారవుతోంది పూరు.

భగవాన్ నిర్వాణమప్పుడు ఆ సక్షత్రం పడ్డ విషయాన్ని పట్టుకుని భగవాన్ని ఎడ్వర్ట్జు చేసుకుంటున్నారు ఆశ్రమం వారు. కలా వాస్తవం అనే వ్యాసం రాశాను. వాస్తవంకన్న కలే అసలువాస్తవానికి దగ్గరలని. ఆరోగ్యం చాలా తిప్పలు పెట్టి డిస్పెయిర్ చేయించి ఈవాళే కొంచెం బావుంది.

ఛాడ్విక్ కొన్నాళ్ళు కాళీగుళ్ళో పూజలుచేసి, కాశీకి వెళ్ళి పోయినారు. మళ్ళీవొస్తారుటలెండి. ఇన్నేళ్ళు భగవాన్ శిష్యులై పెరినమ్మకాలు లేనినాళ్ళు కూడా, ఈనాడు ఈ పూజలూ, యాత్రలూ ఎందుకు చేస్తున్నారో!

రమణాశ్రమం రూల్సుఅని ఓ పుస్తకం అచ్చేశారు. మెంబర్లు సంవత్సరానికి అయిదురూపాయలు కట్టాలి. ఈ ఆశ్రమం ఓ క్లబ్బు అయింది.

ఆశ్రమంలో దసరాఉత్సవాలు బ్రహ్మప్రళయంగా జరుగుతున్నాయి. మానస్వామి వాటిని 'బొమ్మలకొలుపు' అంటున్నారు.

వేదాంతం చదవడం మంచిదే. మనస్సుని ఎన్ గేజ్ చెయ్యాలంటే, అది ఓ ఉపయోగమైన పద్ధతే.

హాలులో భగవాన్ విగ్రహాన్ని ప్రతిష్ఠించారు. నా కా విగ్రహం ఇష్టంగాలేదు. ఆయనకళ్ళలో కాంతి కనపర్చండి, ఆయన శరీరం ఏమాత్రం?

౨౦౨

ఆరుజానలం

4-12-50

My dear Stamp-sender,

మీ చిర్పింగ్ ఉత్తరం. నిజమే ఇట్లాంటి మంచి ఉత్తరం మీనించివచ్చి, ఎన్నాళ్ళు ఎన్నేళ్ళయింది? ఇల్లు మారుస్తున్నారా! పాపం. మీరు గోదావరికి దూరంగా పోవాలి గావును! బెజవాడలో మేము ఇల్లు మార్చవలసివస్తే, సరే ఇల్లు మార్చేది వూరే మారుద్దాము; వూరు మార్చేది, దేశమే మారుద్దాం అనుకున్నాం. మీరూ అనుకుని వచ్చేయండి. మీరు ఇక్కడికి బచ్చలిగింజలు తెచ్చేప్పటికి ఇక్కడవున్న బచ్చలికూరని పెంచి, వండి మీరు వచ్చి నప్పుడు మీకు పెట్టేట్లున్నాము అంటోంది సారిన్.

భగవాన్ తో పొట్లాడాను. ఇంకా రాజీ కాలేదు. ఆశ్రమంలో కూచోటంలేదు. How do you do? అని భగవాన్ని పలకరించి వచ్చేస్తున్నాను. కాకపోతే ఏమిటీ ఆలిస్యం, పరాముఖం ఆయనకి. తను అట్లా నిర్లక్ష్యంచేస్తే మన మేమై పోవాలని! ఛాడ్విక్ గారు తిరిగిరారుట. ఎప్పుడన్నా వచ్చి చూసిపోతారట! ఆయనా తపస్సుకి ఓచోటు వెతుక్కుంటున్నారట.

౨౦౩

అరుణాచలం

23-12-50

My dear crook,

చాలా బావుంది, వాళ్ళూ మనసూ.

బోన్ కి ఇక్కడ రక్తపుపోటు కుదిరిందిట. మీకూ కుదురుతుంది రండి.

మొన్న మీకార్డు వచ్చేప్పటికి చాలా డెస్పాండెన్టు మూడ్ లో వున్నాను, ఏమీకారణం లేకండానే. అందుకని మీతో ఏడుపుగొట్టుకార్డు రాశాను.

మీకు పాపం, ఆరోగ్యం బావుండదని తెలిసే, అవస్థ పడతారేమోనని, భగవాన్ మిమ్మల్ని ఇక్కడికి రాసేలే దేమో. కాని మీరేవోస్తే, నేను శాయశక్తులా మీకు సౌకర్యాలు చూస్తాను. భగవాన్ ప్రజ్వలిస్తున్నారు సమాధిలో. ఆ వెలుగుని తీసుకునే తాహతు మనకి వుండాలి.

నా బాధల్నిచూస్తే, నా లోపల్నించి భగవాన్ కెలకడం అగుపిస్తోంది. మరి ఏమిటో ఏం తెలుస్తుంది. ఇంకా అట్లానే ఆల్బర్ నేటు ఆవుతున్నాయి నా మూడు.

మీ ఆరోగ్యంవిషయం చాలా జాగ్రత్తపడాలి మీరు - నాకోసం. మీకు జబ్బు అన్నప్పడల్లా చాలా భయంవేస్తుంది నాకు. భగవాన్ వొదలరు మిమ్మల్ని. 'మీరు నన్ను వదిలినా, నేను మిమ్మల్ని వొదలను' అని భగవాన్ అక్షరాలా అన్నారు. అందులో - ఆయన్ని ఎన్నడూవొదలని నాకు

మల్లే ప్రశ్నించని, విసుక్కోని, మిమ్మల్ని, నిజ్జా వామలు
తారు? మీ ఆరోగ్యోకోసం భగవాన్ని వేమకుంటున్నాను.

ఇవాళ పొద్దున్న నన్ను భగవాన్ ఓ అంగుళం పైకి
లాగాడు. దాంతో కొంత ముందుకు సాగాడు. తనని వొదల
కండా వున్నందుకు, సమాధిని కనిపెట్టుకుని వున్నందుకు,
నామీద కరుణ కలిగినట్టుది, ఆయనికి.

౨౦౮

ఆరుజాచలం

1-1-51

My dear far-off,

సూర్యనారాయణగారు భగవాన్ పై పన్నెండుపాటలు
రాసి తీసుకొచ్చారు. ఆయన ఇక్కడే వున్నారు.

They are pure Bhagvan's inspiration. Even
valuable as literary pieces, high in their music
quality, and for us unparalleled in their
comprehensive exposition of Bhagvan and his
philosophy. They are emotionally deep and
stirring, and haunt you and h u t you into
enlightenment.

వాటిభవిష్యత్తు ఏమిటో మరి!

చిన్నస్వామికి ఇంక నెమ్మదికావడమేమిటి? అప్పుడే బుల్లి
స్వామిదే (అంటే చిన్నస్వామికొడుకు నెంకుకు) పెత్తనం.
ఆశ్రమం spy system మీద నడుస్తోంది. నన్ను శత్రు
వుల పద్దులో వేళేసుకున్నారు.

ఒక నెలదాకా పరవాలేదు నీళ్ళు. ఈలోపల వానలేకపోతే అయిందే పని. కొత్తబియ్యంతప్ప గతి లేదు. ఆబియ్యంతింటే నాకు తలనొప్పలు. ఈవూరువొదిలి ఎక్కడికి పోవాలనిలేదు. వొంటరి ఐనాసరే ఇక్కడే వుండాలని. భగవాన్ పంపించరు లెండి. నేనన్నాలేకపోతే, ఆయనకి ఏం తోస్తుంది ?

ఇంకముందు ఆశ్రమం చాలా అసహ్యం కాబోతుంది, బుల్లిసామి పెత్తనంలో. వాతావరణం భరించలేకండా అవుతుంది. కాని ఆ సమాధి అట్లా పలుకుతున్నన్నాళ్ళు నేను బ్రతికివున్నన్నాళ్ళు. అట్లా అక్కడే పడివుండాలని నా ఆశ.

అవును. మీరు రాకండి. మీ కిక్కడ ఏమీతోచదు. కొందరు కామకోటి వీథానికి పోవాలని చూస్తున్నారు. కొత్త గురువుల్ని వెతుక్కొని సద్దుకోవాలని చూస్తున్నారు రమణ భక్తులు.

..౨౦౫

ఆరుజా చ ల ౦

1-2-51

My dear ailing heart,

మీ సాహితీ సభకి శివశంకర స్వామిగారి ఆహ్వానంపై సందేశం పంపాను-

‘ఇక ఈ సభలు మాని, కవితాన్ని మీ హృదయ నిశ్శబ్దంలో అనుభవించడం నేర్చుకోండి’ అని.

ఒక్కొక్క అడుగే ముందుకు నడుస్తున్నాను. ఎవరికోసమూ నేను క్రియలోకి దిగను. పిల్లలు తమ భవిష్యత్తు చూసుకోగలరు. పెద్దవాళ్లైనారు. నేను ప్రయత్నం చెయ్యను. ఏదైనా

నాగుమ్మంలోకి వచ్చినా, భగవాన్ సహాయంతో దాన్ని వాదులుకోవాలనే చూస్తాను.

నాకోసం, మీ ఆరోగ్యాన్ని కాపాడుకోండి. మీగుండె ఆగిపోవడానికి నిశ్చయించుకుందా, నా పని అయిందన్న మాటే. ఇప్పుడే ప్రయాణం కాకండి. ముందు గుండెకి బలం పట్టండి.

ఈమధ్య మళ్ళీ వాళ్ళు బాగాలేక తంటాలు పడ్డాను. వానలు లేవు. నీళ్ళు ఐపోతున్నాయి. కొత్త బియ్యమూ, జొన్నలూ తినడానికి మాకు, జబ్బుచేస్తున్నాయి. అందుకనే నేమో మిమ్మని రానీంది భగవాన్. అక్కగారని ఒకకొత్తామె చేరారు మా అండను. వచ్చినప్పుడు భగవాన్ లో నమ్మకం లేదు. ఈ మార్గంలో ఇదివరకే కొంత తంటాలుపడ్డది. ఇప్పుడు పూర్తిగా వశ్యురాలయింది సమాధిముందు. సర్తకీ అక్కగారూ సమాధికి పూలదండలు సపై. రంగనాయకమ్మ గారు దీపాలకి వొత్తులూ అవీ.

చిత్ర మద్రాసు వెళ్ళింది. చిత్రకూతురు పెంపకభారం మామీద పడింది. ఓవారం ఉక్కిరి బిక్కిరై నాను.

ఆశ్రమంలో ద్వారక మునిగిపోయిన విధంగా కనపడుతోంది.

౨౦౬

అరుణాచలం

17-2-51

My dear attic,

ఈమధ్య నాకు వొళ్ళు బావుండలేదు. దిగులు పడిపోయి నాను. భగవాన్ పైన భగవాన్ కే ఫిర్యాదు చేశాను. త్వరలోనే బాగై సంతోషంగా వున్నాను.

నా ఆర్థికపరిస్థితుల్ని గురించి నా ఆదుర్దా తీర్చేట్టున్నారు భగవాన్. చేకీ, చిత్రకీ సినిమాలో స్థానం దొరికేట్టుంది. అదే జరిగితే, ఇంక నా బాధ్యత తీరుతుంది. పకపక కూడా మద్రాసు వెళుతుంది. నలుగురం భగవాన్ వాళ్ళం ఇక్కడ మిగిలిపోతాము.

మీరు రానందుకు, మామీదకన్న మీమీద జాలికలిగింది మాకు. ఏదో విధంగా భగవాన్ దగ్గికి రాకండా తప్పించుకుంటున్నారు మీరు. రాకపోవడానికి అట్లాంటి కారణాలు రాయడం, మమ్మన్ని సమ్మించడానికా, మీరూ సమ్మతున్నారా! పోసీలెండి ఇప్పుడు రాకపోతే. కాని ఇప్పటికీ రమ్మంటాను. ఇట్లాంటి కారణాన్ని పెట్టుకుని మీరు ఆగిపోతోవుంటే, మీ రెప్పటికైనా ఎట్లా రాగలుగుతారా అనుకుంటాను. ఎందుకోమరి భగవాన్ మీ కిట్లాంటి విముఖత్వం కలగజేశారు అరుణాచలంపై! మిమ్మన్ని భగవాన్ నిరంతరం పిలుస్తున్నారని మరిచిపోకండి. భగవాన్ సర్వత్రా వున్నారన్నమాట నిజమే. కాని సమాధిదగ్గర మరీ ఎక్కువ శక్తితో కేందీకరించివున్నారుకద!

౨౦౨

అరుణాచలం

12-3-51

My dear mata-hari,

సూర్యనారాయణగారు ఇక్కడ వున్నారు. ఆయనతో సరిపోతోంది నాకు. ఆయన మళ్ళీ 24 కొత్తపాటలు తీసుకొచ్చారు.

May of them are full of subtle vedantic feeling. His songs are perhaps the most exact and resplendant record of Bhagvan's exterior, and our own interiors charged with Bhagvan's grace. He has given new significance and deep understanding to Bhagvan's spiritual path—leave alone the devotion and poetry in those songs.

మేమిద్దరం కలుసుకున్నప్పుడల్లా మీరులేనిలోటుని తలుచుకుంటాం.

పాపం, వెల్లటూరుగారు చచ్చిపోయినారు.

ఇప్పుడే అకస్మాత్తుగా మధ్యాహ్నం మానస్వామి గదిదగ్గర ఆశ్రమం నిష్పాటంటుకుంది. పాతహాలు, ఆస్పత్రిదగ్గర పాకలు పెంకుటిళ్ళు అన్నీ తగలపడిపోయినాయి. భగవాన్ సమాధి మీది పాకమాత్రం అట్లాగే నిలిచింది, చుట్టూ అంటుకొని వున్న పెంకుటిళ్ళు కాలిపోయినాకూడా. చాలా విచిత్రం... ఎవరు కాలాల్చో ఏమో ఇంకా ఏం తెలీదు.

ఇంకేం ఆశ్రమం?

౨౦౮

అ రు జా చ ల ర

15-3-51

My dear Roach,

నర్రకి ఈతకివెళ్ళి ముణిగిపోయింది పాలిత్తీర్థంలో. మా పనిమనిషి రక్షించింది. చిత్రకి మద్రాసులో ఏమీ కుదర లేదు.

భగవాన్ సమాధిమీదఉన్న పందిరిమీది ఒక్క ఆకు మసికాలేదు. దానిని కలిసి అంటుకునివున్న పందిరి చూరువరకు గీత గీసినట్లు కాలి వూరుకుంది. ఎంత శక్తిలో వున్నారో భగవాన్ సమాధిలో! ఆమంట ఎట్లాపుట్టిందో తెలీదు. హాషి చెయ్యడానికి ప్రయత్నాలు చేస్తున్నారు. మానస్వామికి నిలన నీడ లేకుండాపోయింది ఆశ్రమంలో.

తొర తొరగా అందరూ ఆశ్రమంనించి వెళ్ళిపోతున్నారు. వెళ్ళిపోతున్నారో వెళ్ళ కొడుతున్నారో! భగవాన్ విల్లు పుత్త బూటకమని అందరికీ తెలుసు. మొన్న పెద్ద పోట్లాట నౌకర్లలో భక్తులలో, కొట్టుకోడానికి సిద్ధమైనారు.

పూళ్ళో నీటిచుక్క కరువయింది. రోడ్డుమీద కూడా జన సంచారం లేదు.

నిన్నరాత్రి మానస్వామిని తన్నడానికి సిద్ధమైనారు కమిటీ పెద్దమనుషులు.

౨౦౮

అరుణాచలం

29-3-51

My dear Listener,

మానస్వామిని ఎరెస్టు చేశారన్న నాకార్డు మీకు అందనే లేదా! ఉత్తరాల్ని ఆశ్రమంవారు పెద్దపోస్టాఫీసులోనే సెన్సార్ చేస్తున్నారట చూడండి. ఎట్లాంటి గతికి దిగారో!

నేను జైలులో మానస్వామిని చూస్తున్నాను వెళ్ళి.

సమాధి దగ్గర కూచోడమంటే భగవాన్ దగ్గర కూచోడమే నామనసుకి. ఆ సంగతి తిరిగి తిరిగి తెలియజేస్తున్నారు భగవాన్.

ఎక్కడి చలం! ఎక్కడి అరుణాచలం! దేవుణ్ణి కాదు, రుషిని కాదు, ఓ సమాధిని సేవించుకుని, నమ్మకొని పడి వున్నాడు. పోనీ ఈనాటికన్నా 'దేవుడు, మోక్షం, చచ్చిం తరవాత మిగలడం, ఇవేమీ నమ్మకంలేదు. అవి కావాలని గాని, వాస్తాయనిగాని ఆశలేదు. ఇది కావాలని లేదు. ఉంటున్నాను.

చాలాసార్లు వొంటరితనం అనిపించి, మళ్ళీ మిత్రులమధ్యకి పోదామా అనుకుంటాను కాని కదలేను. ఇక్కడ ఒక్క మనిషిలేడు, నువ్వు అని పలకరించేందుకు. సమాధి దగ్గరికి పోగానే మాత్రం, 'వొచ్చారా!' అంటారు భగవాన్. ఈమధ్య నాకో offer వచ్చింది. చిత్రావతీ నదివొడ్డున నన్ను భక్తులు ఆదరిస్తారనీ, సహాయంకూడా జరుగుతుందనీ. అక్కడ చాలా అందం, అన్నీ చవక. నేనో గురువుని

కావొచ్చు Tempt అయినాను. కాని భగవాన్నీ అరుణా చలాన్నీ వొదిలి ఎట్లా?

ఇక్కడికి వొచ్చేసరకు కథలురాసి ఓ వంద సంపాదులు కునేవాణ్ణి ప్రశ్నించెలా. అదీ లేదు. కొత్తబియ్యం జబ్బు. నీళ్ళు లేవు. ఎదు కిక్కడ? పాతభక్తులు ఆశ్రమానికివచ్చి నన్ను చూసి, 'ఏమిటి? ఇక్కడే వున్నారా?' అని ఆశ్చర్యంగా అంటారు. ఎందుకు వూటాడు అని వాళ్ళకి ఆశ్చర్యం.

నాకు భయమల్లా, ఎవరన్నా ఎప్పుడన్నా ఏదన్నా డబ్బు సంపాదుంచేవిధంచూపి పిలుస్తారేమో, నా ధర్మ ఊనుకుని నన్ను బలవంతపెట్టుకుని ఈవూరు వొదలాల్సి వొస్తుందేమోనని.

భగవాన్ విల్లు శుద్ధ అబద్ధం. నెల్లూరువాళ్ళు పెట్టిన పెటకంట. వారిసలహామీద ఇరిగిందట ఈ దొంగవిల్లు.

భగవాన్ వెలిగిపోతున్నారు సమాధిలో.

ఇక్కడికి ఓ అక్కాగారు వొచ్చారని రాశానుకాదూ! రామేశ్వరంపోతో, తొంగిచూసిపోదామని దిగారు. భగవాన్ ఆమెని ఏదోవంకతో కదలనీలేదు. ఆమె వుండడానికని ఎన్ని సౌకర్యాలు చేస్తున్నారో!

మంచివాసలు కురిశాయి అరుణాచలం ఎన్నో అందాలతో కులుకులాడుతోంది. కొండపైన పక్షులు, పువ్వులు, పరిమళాలు, చిన్న నీళ్ళగుంటలు.

మరి బైలుదేరండి త్వరలో.

మానస్వామిని జైలులో సుఖంగా చూస్తున్నారని ఏడుస్తున్నారు ఆశ్రమంవారు. నావంక సురసురచూస్తున్నాడు బుల్లిస్వామి.

మానస్వామి జైలులో పడ్డాడని నవ్వుకుంటున్నారు. మనలో ఒక భక్తుడు అట్లావినాడే అనే జాలితేదు. అసలు సంగతి ఏమిటా, ఇట్లాంటిది ఎందుకు జరిగిందా అనే ప్రశ్నే లేదు. సమాధిదగ్గర తల తిరిగిపోతుంది.

ఆశ్రమానికివచ్చే ఆడవాళ్ళల్లో తగాదాలూ, బ్రాహ్మణ అబ్రాహ్మణ వైషమ్యాలు. ఆశ్రమం ఖాళీ చెయ్యాలనేమో భగవాన్ ఉద్దేశ్యం.

౨౦౦

అరుణాచలం

25-6-51

My dear Legs,

మీకాద్దు. పాపం, మళ్ళీ లంబాగో వచ్చిందా? అంతే లెండి. నాకూ అట్లానే వుంది. పొద్దస్తమానం నేను సమాధి దగ్గర కూచొని గోలపెట్టినా లాభంలేదు.

జాబ్బులెట్టి అరవ - గోలపెట్టి ఏడ్వ

లీలలీలంటారు - ఎడారి ఏడ్వన

వచ్చి చచ్చిపోవ - చచ్చిపోయారాగ

ఇచ్చేది లేదేమి - వచ్చేదిలేదా?

సూర్యనారాయణగారి పాట.

మీకు విశ్వాసమన్నా వుంది. నాకు అంతా సందేహం.

భగవాన్ చాలా గొప్పగా వెలుగుతున్నారు సమాధిలో! కాని నాకేంలాభం? ఇచ్చేదీ లేదు, వోచ్చేదీ లేదు. అంతే మన కింక. చావు దూరంలేదు అనేది వొక్కటే వోదార్పు. ఆశ్రమమంతా తగ్గులు. కళ్ళెత్తి చూస్తే చాలు, డబ్బులడుగు తారు. ఆశ్రమంచుట్టూవున్న భక్తులందరూ వుత్త scandal-mongers దొంగకళ్ళుమూతలు. చాలా అసహ్యంగా వుండి ఇక్కడ ఎందు కిట్లా చిక్కుకున్నానా? ఏ మళయాళమో, ఇంకా దూరంగానో పోక అనుకుంటాను. వానలు లేవు, ధరలు విపరీతం.

పోనిద్దురూ! పుస్తకాలు!! అంతా అయిపోయింది. భగవానే మోసమైతే, (మొత్తానికి మనపాలిటికి) తక్కినవన్నీ ఏమైతేనేం?

౨౦౧

మ ద్రా సు

8-7-51

My dear crook,

ఇక్కడ ఓ సినిమాకథ రాయడానికి రమ్మని తెలిగ్రాం వొస్తే వొచ్చాను. వెంటనే డబ్బురాదు నాకు. ఇక్కడ వుండాలి చాలారోజులు. అరుణాచలం పోవాలని ఒకటే పీకు తోంది మనసు. భగవాన్ నాకిట్లా శిక్ష వేశారు. ఇక్కడ ఈ వాతావరణంలో భగవాన్ ఎక్కడా వినపడరు. ఆయన నవ్వు తున్నారు నా బాధల్నిచూసి. ఒక్కొక్కరే మన పాత మిత్రులు బైలుపడుతున్నారు ఈపూళ్ళో. ఈ సినిమాకోసం

బతకడంకన్న చచ్చిపోవడం నయం. ఎంతెంత మోసాలు ! అసహ్యలు. డబ్బు, అది మాసుకని గొప్పగా తిరుగుతారు వొల్లెవాల్లలో. ఇట్లాంటి ముహునుంచి తప్పించారు మీరు నన్ను భగవాన్ని నాకు చూపి.

ఈ అనార్కలి ఎవరో తెలీదునాకు కథ ఎట్లాకల్పించను? భగవాన్ని అడుగుతున్నాను, ఆ కథని ఎట్లాగో పూర్తి చేయించి నన్ను అరుణాచలం తొందరగా రప్పించుకోమని.

ఇంతాచేస్తే వండబ్బు వస్తుందో! వోపికపట్టి చివరిదాకా వుండగలనోలేదో! భగవాన్ క్రమంగా దూరమౌతున్నారు ఇక్కడ. డబ్బు, కీర్తి, యత్నం, గొప్ప, వీటిమీద నడుస్తోంది ఇక్కడి కాలచక్రం, చాలా తొందరగా తిరుగుతూ, తనతో మనసుల్ని తిప్పతూ. నాకే భగవాన్ నిండైన అనుగ్రహం ఇచ్చివుంటే ఎవరుపిలిచినా కదిలేవాణ్ణా! నాకు వీలైతే గొప్ప డబ్బు ఇస్తానన్నాసరే, నే నక్కడ మాడిచచ్చినా లీలగారినించి నన్ను దూరంగా తోసినట్టే నా సంస్కార దహనంకోసం, పూర్తిగా ఈ వ్యామోహాన్ని నామనసులో నాశనం చెయ్యడానికేమో, ఇట్లా అక్కడికినెట్టి, అంత తనని నమ్మినవాణ్ణి ఇన్ని తిప్పలు పెట్టడం? అక్కడా ఏమిశాంతి లేకండా ఏడిపించడం? ఇక్కడికి తరుమడం? ఇది వరకు కన్న చాలానయ మనుకోండి నేను. కాని రమణ మహాసముద్రంనుంచి ఇంతేనా నేను తీసుకోగలిగింది? భగవాన్ నా కిచ్చేది? అని దిగులు.

నాకు అనార్కలీ వొద్దు. డబ్బూ వొద్దు, రాతావొద్దు.
భగవాన్ కావాలి.

కాని దొరికితేనా ఆభగవ్వా?

అందుకునే ఈచంచలం, చలం.

నాకో కల వొచ్చింది. నేను సోరీస్ తల్లార్ ఖాన్, ఇంటికి వెళ్ళాం. నన్ను చూస్తే ఆమెకి ఇష్టంలేదు (కలలోకూడా) ఆమె స్నో, పాడరూ అన్నీతీసి నేను పూసుకుంటున్నాను. ఆమెనాకో పాతకుర్చీ ఇచ్చిందికూచోడానికి. అదిగిర్తన తిరుగుతోంది. ఆమెడమిద అంతా ఆకుర్చీ సాతోసహా భరించలేక కిందికి వొచ్చాను మేడమిదనించి. నాదగ్గరగా ఒకరు వొచ్చి నాచెవులో ఓమత్రంచెప్పి, 'ఇది జపంచెయ్యి. ఆకుర్చీ అట్లా తిరగడం మానుకుంటుంది' అన్నారు. అదీకల.

౨౦౨

మ ద్రి ను

23-7-51

My dear Rogers

లేరు, భగవాన్ మద్రాసులో లేరు. భగవాన్ మనకి నవజీవనం పోస్తూనే వున్నారు. కాని ఎంతకాలం మనం ఎంత బాధతో ఇట్లా కాచుకొని వుండాలి ఆయన దయకోసం? మనని ఇట్లా ఆయన శుభ్రంచేసుకుంటూ వుండగానే చచ్చి పోతాము. తరువాత ఇంకేముంది? ఇంకేం శుభ్రం చేస్తారు? ఎవరిని?

మీ రీ సినిమాపనికూడా భగావాన్ పనిగా చూసుకోమంటారు. ఇది సైతాపని. నేను డబ్బుకోసం పనిచేస్తు

న్నాను. దీన్ని భగవాన్ పని అనుకోలేను. నన్ను మోసపు చ్చుకొని లాభంలేదు. నాకుమాత్రం భగవాన్ తనసమాధిలో ఉన్నాడు. సమాధికి దూరమయ్యానా, భగవాన్ కి దూర మౌతాను. నా కిక్కడ వుత్తవ్యభగావుంది. ఈపని మీహను ముతుడి తోకకుమల్లే అంతు లేకుండా పోతువుతోంది.

నిన్న కిష్టశాస్త్రిగారిని చూశాను. బాగా డబ్బుచేస్తున్నా రట. హాయిగా fat గా వున్నారు. మనమే మూఢులు, వాళ్లే జ్ఞానులు.

౨౧౩

అరుణాచలం

2.3.51

My dear Dack-passenger,

నిన్న పాడు మూడోలోవుండి మీరురాసిన మంచి ఉత్తరా నికి అట్లాంటి జవాబు రాశాను. అట్లానేవుంటోంది నామనసు ఇప్పుడు. నా కెప్పుడూ నమ్మకాలు లేవు. చచ్చి-తరవాత ఏమౌతుందో తెలీదు. పైగా భగవాన్ మీద భక్తీలేదు. (మీరు పంపిన) ఆ భక్తిశ్లోకాలుచూస్తే ఏమీ అర్థంకాదు నాకు. అందుకనే జీవితం ఇంత ఎండుగా, చేదుగా వుంటుంది. ఒక్క భగవాన్ శక్తిలోనే నమ్మకం. అది నానించి దూర మైతే ఇంతగొడవ. ఆరోగ్యం బావుండదు. మనసు బావుం డదు. సూర్యనారాయణగారికీ అంతే. మీకున్న నిశ్చలమైన విశ్వాసం నాకు లేదు దేంటోంచీ ఏటదార్పూరాదు. పోనీ, భగవాన్ని వదిలేద్దామా అంటే, ఇంక దేనినించీ ఏశాంతీ

రాదు. పేరుకున్న ఈ సంస్కారం అంతానీ కాల్చేశక్తి భగవాణ్ కి వుంది. ఆ సంస్కారం ఎందుకు పేరుకుందో, ఎందుకు పేరుకోవాలో, అట్లా పేరుకునేట్టు చేసి దానికి యిస్తామంటో ఎందుకిట్లా ఏడిపించాలో నాకర్థంకాదు. ఎన్ని ఎవరుచెప్పినా భగవాన్ చెప్పినా, నాకున్యాయంగా కనపడదు. ఇంత బాధ వుండగా ఇదేంటేనంటే నేను బోననలేను. అట్లావుందినాస్థితి భగవాన్ కి వొదిలేస్తాను. కాని బాధపడకుండా ఉండకుండా వున్నాను. అందుకని నేను అట్లారాశాను. మద్రాసులో అన్నీ బావున్నాయి; కాని భగవాన్ లేక ఏమీ బాగాలేక వొచ్చాను. వొచ్చి ఇట్లా బాధపడుతున్నాను.

ఇక్కడ కోర్టువ్యవహారాలు తప్ప రమణాశ్రమ మనేది వుందని మరిచిపోయినారు.

మీకున్న విశ్వాసం నాకులేదు.

చావుతరచాత ఆశ్చో ఏదో వుంటుందనీ నమ్మకంలేదు. అందువల్లనే ఈగోలఅంతా. మళ్ళీపుట్టకమా! మళ్ళీ ఈ గొడవంతానా! హాయిగా ఇంత దుమ్మైపోకండా! ఇంకా పుట్టించి మళ్ళీ ఏడిపిస్తాడా దేవుడు! వాడిమొహం మండా! వాడికి సిగ్గన్నాలేదా, దయలేకపోతే పోనీ. వొచ్చిన ఖర్మం నాకు భక్తి సెన్టిమెంట్లాలేవు. నాకెట్లా నచ్చుతాయి మీరు పంపిన పద్యాలు! భగవాన్ దగ్గరించి సరాసరివొచ్చే అనుభవం తప్ప ఇంకేది నచ్చదునాకు. మీరుఅదృష్టవంతులు. మిమ్మన్ని అనేకవిధాల కష్టపడుతున్నారు భగవాన్.

నాకోసం శ్రమపడకండి. నే నింతే, మళ్ళీ భగవాన్ నా వంక చూసిందాకా.

వానలు కురుస్తున్నాయి. చెట్లూ, మృగాలూ, పిట్టలూ, మనుషులూ సంకోషిస్తున్నారు.

ఇక్కడినించి పారిపోక మిగిలివున్న రమణభక్తులు పీడ మొహాలేసుకొని తిరుగుతున్నారు. 'వొమలు, వొదులు' అనే భగవాన్ వాక్యం దూరంగానన్నా వినిపించుకోరు. అన్నిటి మధ్యా వుండికూడా జ్ఞానం సాధించవచ్చు ననేదిమాత్రమే పట్టుకొని వేళ్ళాడతారు. అట్లాంటిది ఎవరికో కోటి సంవత్సరాలలో ఒకరికి భగవాన్ వంటివారికి సాధ్యం. 'నేనూ అట్లానే అనుకుని మోసపోయినాను, మనస్కి సన్యాసం ఇవ్వగలిగిన ధీరుడికే అది. తక్కినవాళ్ళు అన్నీవోదలకుండా ఏదీజరగదు. గట్టిగా కాళ్ళుపట్టుకుంటే భౌతికంగా ఆయనే వొదిలిస్తారు. అంతేకాని అన్నిటిమధ్యా వుండి ఏవో వొస్తుందనుకోడం వుత్తభ్రమ. అదే నేను చూస్తున్నది ఇక్కడ. కాని అన్నీ వొదులుకున్నంతమాత్రానా రాదు. రెంటికీ చెడవచ్చు మనిషి. ఆ రెండూ సైమల్ చేనియన్ గా రావాలి- అనుగ్రహమూ, వైరాగ్యమూ.

హైదరాబాద్ రేడియోవాళ్ళకి కథలూ, నాటకాలూ కావాలన్నారు. ఇవన్నీ ఎక్కడ చెయ్యను! పొద్దున్నా సాయంత్రం సమాధిముందే గడుపుతున్నాను. 'దరి దాపులేని నా జాతితీర్చి, దయజూచి బ్రోచేదొర నీవెకావా?' అని పాడుకుంటో.

(1951 ఆగస్టు 15 న సౌరిన్ కి ఈశ్వరుడు, ఆకారం తీసుకుని కనిపించారు. ఆయన చలంకుటుంబాన్ని నడిపించడానికీ, తద్వారా భక్తులకి అభివృద్ధినివ్వడానికీ, అంధకారంలోవున్న ప్రపంచప్రజలకి నూతన విజ్ఞానాన్ని ప్రసాదించడానికీ దిగివచ్చినన్నారు. తనమాట వింటే, చలం ఆరోగ్యాన్ని బాగుచేసి, ఆధ్యాత్మిక సాధనకి అర్హుడనిచ్చి, త్వరలో జ్ఞాన నేత్రం తెరుస్తానన్నారు. చలం వొప్పకున్నాడు.

ఈశ్వరుడు తన సంగతి మానవతిగారికీ, దీక్షితులుగారికీ తెలిపి వాళ్ళని అరుణాచలానికి పిలవమన్నారు. దీక్షితులుగారి ఆరోగ్యాన్ని బాగుచేసి, ఆధ్యాత్మిక సాధనలో పెడతామన్నారు.

దీక్షితులుకి రాశాడు చలం. ఆ పుత్రురాలు కనపడవు. పోయినట్టున్నాయి. దీక్షితులుగారు మొదట్లో సౌరిన్ కి కనపడ్డది ఏదన్నా మనోభ్రమో, లేక ఆ పశుమలై స్వామి జిత్తులో అని సందేహించారు. ఆ సందేహాలు చలం తీర్చిం తరవాత, తాను భగవాన్ని నమ్మాననీ, ఇంక వేరే ఈశ్వరు డెందుకనీ అన్నారు. కాని ఒకమారు వచ్చి చూడమని చలం అదేపనిగా బతిమాలుతున్నాడు.)

౨౧౪

అరుణాచలం

24-9-51

ఈశ్వరుడూ భగవాన్ వొకటే. ఇది భగవాన్ పిలుపే మీకు.

మీరు అనుకుంటున్న కన్న తొరగానే వస్తారని తెలియజేయబడింది నాకు.

౨౧౫

అరుణాచలం

4-10-51

My dear Basil,

కాలం గొప్పగావుంది. నాకు కొత్త యోగసాధన చెప్పించారు ఈశ్వరుడు. సాధన చేస్తున్నాను.

మీరు రావడమే తరువాయి.

మానవతిగారూ మిత్రులూ నూజివీకునించి వచ్చారు, ఈశ్వరుడి ఆహ్వానంపై. నిన్ననే వెళ్ళారు. ఏమాటలాడిన, నీ మాటలేకాని. ఇంకోమాటలులేవు చెప్పటానికి, రాయడానికి. సూర్యనారాయణగారు వస్తున్నామనిరాశాను. త్వరలోనే మీరూ వస్తారు.

౨౧౬

అరుణాచలం

15-10-51

My dear Delay,

ఇంకా మీచిక్కులు బాధిస్తోనే వున్నాయా? సూర్యనారాయణ గారు భార్యసహితంగా వచ్చి, నారంగోజులుండి సంగతులన్నీ తెలుసుకొని వెళ్ళారు. చాలా సంగతులు చిత్రమైనవి వున్నాయి చెప్పకోడానికి. తొరగా రండి.

చాలా గట్టిసాధనలోవున్నాను.

ఈశ్వరుడు నన్ను రాయమంటే నేను మీకు రాశాను. అంతవరకే నాబాధ్యతకింద చూసుకోవాలని ప్రయత్నం.

కాని మనసు ఆగదు. దాని ప్రేమలతో అహంభావాలతో తొందరపడుతుంది. విసుక్కుంటుంది.

ఆలిస్యం కానీకండి.

౨౧౭

ఆ రుణా చ ల ౦

22-11-51

My dear sick,

మీకార్డు. ఆవూళ్ళో మీరు అట్లానే వుంటే, త్వరలో చచ్చిపోతారని తెలిపారు ఈశ్వరుడు. అందువల్ల మీకంత తీవ్రం గారాశాను. ఇట్లా ఆలిస్యంచేసుకునికదలేని స్థితికివస్తున్నారు మీరు. మీ పిల్లలకైనా, మీ పెన్షన్ సహాయంకూడా లేకుండా చేస్తారు మీరు, మీకు చావటే అభ్యంతరం లేక పోయినా.

నే నెంతరాసినా మీకు నచ్చటంలేదు.

ఒక్క ఉత్తరంతో వొచ్చారు, చివుకుల నరిసింహంగారు రాజమండ్రినించి. నామాటలు నమ్మి, 'ఈశ్వరుడిఆజ్ఞ శిరసా వహించి, ఇబ్బందుల్లోవుండికూడా వొచ్చారు. చాలా ఉప యోగమైన సలహాల్ని పొంది తిరిగి వెళ్ళారు.

కానీండి. ఏది ఎట్లాజరగాలో ఎవరు తప్పించగలరు?

చాలా గొప్పగామారుతోంది కాలం; ఈశ్వరుడి పరిపూ ర్ణానుగ్రహంవల్ల.

౨౦౮

ఆర్.కాంచలం

1.12-51

My dear tired,

మీ ఉత్తరం. ఏం రాయను? ఇక్కడ రోజురోజూ మాకళ్ళ ముందు మామధ్య జరుగుతున్న మహత్యాన్ని నిజమని ఎవరినీ నమ్మించలేకపోతున్నాను. 'ఓహో!' అంటారు, పోతారు! జ్ఞానులైనవారుకూడా! అంటే నేను తెలియజేసిన మన నలుగురైదుగురుమిత్రులూ. నా పైని దయవల్ల ఏదో భ్రమలోపడ్డానని దిగులు పడతారు. నిజమైన సంగతి జరిగినప్పుడు ఎంతకష్టం నమ్మించడం? ఇక్కడ మాతో మాట్లాడి మమ్మిన్ని ఈ యోగసాధన చేయిస్తోంది భగవాన్ ఈశ్వరుడు. భగవాన్ని ఈశ్వరు డన్నారు కాని ఎంతవరకు నమ్మారు భక్తులు! అందులో మాబోటివాళ్ళని స్వయంగా శిక్షణలో పెట్టి నడిపిస్తున్నారంటే, ఎంత అసాధ్యం నిజమనుకోవడం! ఆ పశుమలై స్వాములవారు చచ్చిపోయినారు. ఆయన అనుకోకండి. ఈశ్వరుడు పిలుస్తున్నారంటే ఎవరన్నా సందేహిస్తారా? భగవాన్ బతికివుండి, రమ్మని మీకు మా చేత కబురుపంపితే 'నా బాధ్యతలు, నా చిక్కులు, నా సంసారం' అనేవారా మీరు? మీ మనసులో కూడా భగవాన్ చచ్చిపోయినారు. వున్నా మావంటివారికి ఆయన కనపడరు. ఆయనేమిటి, యోగం నేర్పడ మేమిటి? అనుకుంటారు. నమ్మరు.

మరి ధ్యానానికి తగినట్లుగా శరీరాన్ని తయారుచేసి, కుండ లిని రేపి, హృదయంలో మనస్సు లయంచెయ్యడం ఎట్లాజరుగుతుందనుకున్నారు? అదే ఇక్కడ సారిస్ క జరుగుతోంది.

కాసిండి. ఇంకా ఏం రాయగలను? అవునులెండి మీరే జ్ఞానులు. మీరన్నట్టు ఏది ఎట్లా జరగాలో అట్లానే జరుగుతుంది.

చాలా గట్టిసాధన చేస్తున్నాను.

ఎన్ని ఉత్తరాలు చలం (చాలా ఉత్తరాలు లేవు పోయినట్లున్నాయి) రాసినా, దీక్షితులుగారు కడలలేదు. ఆయన చలం మాటలు ఏమీ నమ్మినట్టు లేదు.

చివరికి 1952 జనవరిలో దీక్షితులుగారు వచ్చారు. భగవాన్ సమాధిముందు ఉజ్వలంగాఉందన్నారు ఈశ్వరుడి సంగతంతా చెప్పాడు చలం. అన్నీవొప్పకున్నారు ఈశ్వరుడు ఆయనకి చెప్పినవి.

1 పత్యం - ఆయన వొళ్ళు నయం కావడానికి.

2 భగవాన్ సమాధిదగ్గర కూచోడం ధ్యానంలో.

3 ఆయన వ్యవహారాలన్నీ సర్దుకుని త్వరలో అరుణాచలం వొచ్చెయ్యడం.

వీటన్నిటికీ వొప్పకుని వెళ్ళాడు, కూతుళ్ళని చూడ్డానికి మజిలీలు చేసుకుంటా.

తెనాలి వెళ్ళగానే దీక్షితులుగారు మారిపోయి, తన కేమీ సమ్మకంలేదని రాసేశారు. ఆయన ముఖ్యమైన వాదన

పూర్వం ముక్తిపొందిన మహిసీయులు తిరిగిపుట్టరని. గొప్ప దేవతలు అవతార మెత్తినప్పుడల్లా తనతోపాటు జ్ఞాతుల్ని, దేవతల్ని, పూర్వావతారాల్లోని తన భక్తుల్ని తనతో అవతారమెత్తించుకుంటారని ఈశ్వరుడు చెప్పారు. ఈ సంగతి అన్నిపురాణాలలోనూ వుంది. వాటినే దీక్షితులుగాను ఈ నాడు శాస్త్రవిరుద్ధం అన్నారు.

ఇవన్నీ భగవాన్ చెప్పలేదన్నారు. భగవాన్ ఏవి చెప్పారు? ఇవన్నీ చెప్పడానికి రాలేదు భగవాన్. ఇవి అందరికీ చెప్పవలసిన విషయాలు కావన్నారు ఈశ్వరుడు.

౨౦౯

అనుజాచలం

2-3-52

My dear Revolt,

మీ ఉత్తరం చూసి ఈశ్వరుడు చాలా clean revolt and reaction అని నొచ్చుకున్నారు. మిమ్మల్ని ఈశ్వరుణ్ణి ఎదురుగా కలపడంతో నాబాధ్యత తీరింది. తక్కింది ఆయనపని. ఈలోపల ఇదంతా ఆయనలే. ఎట్లానూ తీసుకొస్తారు మిమ్మల్ని. you are doomed to get realised even in this birth. నా కా విషయం సందేహం లేదు. రాసేండి. అపత్యంచేస్తే వంపోయిందిలేదు, ఎన్నిజన్మాల శరీర మానసిక అపత్యాల్లో కడుగుతున్నారు భగవాన్. ఎంత మందికో కడిగారు. ఈ అపత్యంవల్ల ఉత్తరోతా మరీకొంత కఠినపత్యం పడవలసివస్తుంది.

ఇంక అవతారాలూ అదీ స్వల్పవిషయాలు. శాస్త్రాలూ అవీ సరిగా అర్థంచేసుకుంటే ఇవన్నీ ఏమీ విరోధాలుకావు. శాస్త్రం బాగా చదవిన సరసింహంగారు ఇవన్నీ శాస్త్రప్రకారమే ఉన్నాయన్నారు. నారదుడు మొదలైన మహాజ్ఞానులు లయంకాక వేగంగా ఎందుకువున్నారు? దేవతలు ఎందుకు మానవు లవుతారు? భగవాన్ చెప్పినవన్నీ సరిగా ఆలోచించరు. ఈ జన్మ దేవతలకి క్షణం, స్వప్నం, లీల. జ్ఞాని ఎప్పుడూ లయమయ్యేవున్నాడు. జననమూలేదు. మరణమూలేదు. ఆలోచన లేకండా శాస్త్రాల అక్షరాలుమాత్రం పట్టుకోడంవల్ల వాచ్చే గొడవ ఇది.

గట్టి సాధనలో పెట్టారు నన్ను.

౨౨౦

అరుణాచలం

20-5-52

My dear Norse,

మీరు పంపిన మండ్రుతో జరం పోయింది.

(సాధన తీవ్రతకివాళ్ళు తట్టుకోలేక జరాలువాస్తున్నాయి, చలానికి. దీక్షితులుగారికి రాసి హోమియోమందు తెప్పించుకోమన్నారు ఈశ్వరుడు)

త్వరలో మళ్ళీ యోగం ప్రారంభింపజేస్తారేమో! సారిన్ భోజనానికి తప్ప గదిలోనించి బైటికి రావడంలేదు. నన్ను విడిచిపెట్టలేదు ఈశ్వరుడు; ఈ లోపల సులభమైన ఇంకో

యోగం చేస్తావుండమన్నారు. సోరిన్ వుత్త మజ్జగా అన్నం తింటోంది.

మాకో శిష్యుడు వొచ్చాడు. ఆయనకి ఈశ్వరుడు కొద్ది పత్యంతో ఆసనాలు చేయిస్తున్నారు. నయమయింది. ఆయన మనోస్థితి అదివరకు చాలా హీనస్థితిలో వుంది. ఇంక ఆయన తిరిగి ఉద్యోగంలోనికి సంసారంలోకి వెళ్ళరట. ముందు ఎట్లా బతకగలుగుతారోకూడా తెలీదు. ఏమైనాసరే వెళ్ళనంటున్నారు. భగవాన్ చూస్తానన్నారు. ఇట్లాంటివి జరుగుతున్నాయి. ఆరువారాలలో ఆయనలో ఎంతమార్పు ! తన వొళ్ళు మనసూ చూసి పొంగిపోతున్నాడు.

మీరూ వొస్తారు. ఆ రోజురావాలి. అన్నీ సర్దుతారు, భగవాన్. నాలో ఎంత మార్పు !

౨౨౧

ఆరు నా చ ల ౦

28- -52

Dear fish-bone,

మా 'చేలా' అంటున్నారేమీరు ఆయనని ఆరేళ్ళ కిందట నేను ఆయన్ని భగవాన్ దగ్గరికి పంపాను ! శాంతినిమ్మని నన్ను పట్టుకుంటే ఆనాటినుంచి భగవాన్ కి అతుక్కుపోయినారు. ఇప్పుడు ప్రశ్నలేకండా ఈశ్వరుడికి అర్పించుకున్నారు. ఆయన మా ఇంటోలేరు వేరే ఏర్పాట్లు చేయించారు ఈశ్వరుడు. డబ్బుకొంచెంగావుంది. కాని ఆ డబ్బువ్యవహారం కూడా మా ఖర్చువ్యవహారాలు నడిచే ఈశ్వరుడే సతువుతున్నారు.

అవును. నాలో ఆ పెద్దలోపం వుంది. మనుషుల్లో చెడ్డే నన్ను గుచ్చుకుంటుంది. నా భావాలతో విరోధమైతే కోపం రాదు. హిపాక్రసీభరించలేను. ఆ భరించలేనిగుణము వుండ కూడదు. కాని అది నాలోపోలేదు. పోతోంది ఇప్పుడు. త్వరలో పోతుంది. కాని ఎంతవోపుకున్నా ఈ మనుషులు వంచేస్తారో మీరు తెలుసుకోలేరు. మీరు చల్లనివారు. మనుషుల్నించి మంచినే చూడడమూ, మీతియ్యదనమూ చూసి నేను చాలా మెచ్చుకుంటాను.

ఈ రమణాశ్రమంలో కూడా, ఇంతమూరం మేము వాచ్చేసినా, మేము ఏమీ అనందే, నా పిల్లలమీద, మీ నా—మ్మ ఈనాటికీ చేస్తున్నప్రచారం, ఈ ఎం—డూ వాళ్ళూ ఆమెనించి నేర్చుకుని బజార్లో అందరికీచెప్పి, రోడ్ల మీద అరిపించడం - అన్నీ సాగించారు. ఇట్లా జీవితమంతా కాకండా, ఇక్కడకూడా జరుగుతోవుంటే, అప్పటికీ అణచు కోవాలనుకోండి కాని చాతకాలేదు. మెల్లిగా ఆ వ్యవహారంలోకూడా ఈశ్వరుడు తానేఉన్నానని ప్రతినిమిషం మాటలతో బోధిస్తున్నా పూర్తిగా బుద్ధిరాలేదు నాకు. (నేను చేసినతప్పల్లా నాలోనేను వాళ్ళని కొద్దిగంటలు ద్వేషించాను. మీతో అన్నాను.)

౨౨౨

ఆరుజానలం

14-7-52

My dear Loby,

ఇక్కడికివాస్తే చిక్కులు ఎట్లాతీరతాయి! అని అడుగు తున్నారు మీరు! ఎట్లాతీరతాయో, ముందే మనకి తెలిస్తే ఇంక మహిమ ఏముంది? మ? సమాధిమహిమలో ఇంతేనా మీవిశ్వాసం? భగవాన్ మీదకాని, ఈశ్వరుడిమీదకాని గొప్పవిశ్వాసమేవుంటే, ఇంక జీవితంలో బాధలూ చిక్కులూ ఏమున్నాయి? ఎందుకు బాధలు పెడతారు? మనవిశ్వాసాన్ని బలంచెయ్యడానికే. సంపూర్ణ విశ్వాసం కుదరగానే ఇంక కష్టాలునేలే లేవు. ఏమీ లోతులేకండా, 'అన్నిటికీ నువ్వే' అని, మన Plans మనం వేసుకోడం కాదు. ఆయనడబ్బు ఇయ్యకపోతే, ఆవిషయంలో ఆఖర్కు ఆయనకి ఇష్టంలేదని సంతోషంగా అంగీకరించాలి. ఈశ్వరుడు మీ ఆరోగ్య విషయంలో, ఆధ్యాత్మికవిషయంలో తప్ప, ఇంక దేంట్లోనూ ఆయన్ను నమ్మమనలేదు. ఈశ్వరుడు చెప్పిననాడే మీరు కారం మానివుంటే, ఈనాడు మీరు ఉప్పకూడా వొదలుకోవలసినస్థితి వచ్చేది కాదు. ఇదంతా మిమ్మల్ని ఎత్తిపాడవడానికికాదు. ఇప్పటికన్నా మీరు తెలుసుకోగలరేమోనని ఆశతో రాస్తున్నాను.

ఇక్కడ వున్నప్పుడు నమ్మారు మీరు. సందేహాలు రా లేదు. మధ్య చెప్పడమంటలు విని ఇట్లావినారు. తప్పకండా

వెంటనే రమ్మంటారు మిమ్మన్ని. అక్కడికి పరిగెత్తికెళ్ళి వం చెయ్యగలిగారు మీ పిల్లలకోసం? ఈశ్వరుడిలో నమ్మకం లేదుగాని, ఈశ్వరుడుపెట్టిన పత్యంమీదా నమ్మకం? ఏం బావుంది?

మీరే ఈశ్వరుడిలో విశ్వాసాన్ని వొడలకపోతే, ఇన్ని తిప్పలు వుండేవి కావు. ఈశ్వరుడంటే మాట్లాడే భగవాన్. మీ పిల్లల చదువువిషయం భగవాన్ని సలహా అడిగేవారు కారా? ఆయన అట్లాంటివాటికి జవాబుచెప్పేవారు కారు. ఎందుకు? లోకంలో ప్రశ్నలన్నీ తన నెత్తిమీదపడి, వ్రత గండ్రగోళం బైలుదేరుతుందని. తన జవాబుల్ని భక్తులు సరిగా అర్థంచేసుకోక చెడకొట్టుకుని, చివరికి తనని నిందిస్తారని. కాని ఇప్పుడు అట్లాంటి ఇబ్బందిలేదు. కొద్దిమందినితీసుకుని, వాళ్ళని తయారుచేసి, వాళ్ళద్వారా లోకాన్ని సమీపించబోతున్నారు ఈశ్వరుడు. భగవాన్ పైన విశ్వాసం వుంచండి. తప్పక సహాయం జరుగుతుంది.

మేము ఇదివరకు నెలనెలా డబ్బుకి ఇబ్బందిపడేవాళ్ళం కాకపోయినా, ఈ కాస్తడబ్బూ అయిపోయి, అసలు ఏమీవుండనిరోజు దగ్గరైతేందనేభయం వుండనే ఉండేది. ఇప్పుడు భయమే లేదు. ఆ డబ్బు వ్యవహారంతో మాకేం జోక్యంలేదు. తిండిలేనిరోజో, తిండి అఖిన్నమోజో ఆయనే చూసుకుంటారు.

సాధనకి తట్టుకోలేక మళ్ళీ జ్వరం నాకు.

భగవానన్నా ఈశ్వరుడన్నా వొకటే. మీరేం భయపడకండి. విశ్వాసాన్నుంచండి.

౨౨౩

అరుణాచలం

13-10-52

My dear Bad-news,

రంగస్వామి చచ్చిపోయినాడా! నే నేవూరు వచ్చిం
తర్వాత మిత్రులు, శత్రులు గబగబా చచ్చిపోతున్నారు.
మొదట వెల్లటూరుగారు, శేషాచారి, అడివి బాపిరాజు,
ఇంకా కొందరు.

నేనా! నాకిప్పుడే అసలుజీవితం ప్రారంభంలాగు అనిపిస్తోంది.
నా ఆరోగ్యం పూర్తిగా బాగుపడ్డది. లోపల్నించి రిప్పింగ్
ఎనర్జీ వస్తోంది. తలనొప్పలు లేవు. నాధనతీవ్రతవల్ల అప్పు
డప్పుడు బద్ధకాలు వస్తాయి మధ్యాహ్నాలు. అంతే. అసలు
నాజీవితం ఇంక ముందే వుండి అనిపిస్తోంది.

విజయదశమినించి సారీన్ ఆహారం మానేసి తనగదిలోనే
కూచుంటోంది. రోజుకి ఓసారి బైటికి వస్తుంది. ఇప్పుడు
మంచిసీళ్ళేతాగుతోంది. అదికూడా త్వరలో మానేస్తుందిట.

నేనుకూడా ముందుకిసాగిపోతున్నాను చాలాత్వరత్వరగా.

మీరెట్లావున్నారో! శరీరమూ, మనసూ, వ్యవహారాలూ
వగైరా.

ఈశ్వరుడు సారీన్ కి కనపడి తా నున్నానని, పురాణాలు
నిజమని, సీతులు ధర్మాలు ఉండాలని, మాంసాహారం పనికి
రాదని చెబితే ఇన్నోఫో నేను నమ్మినవాటికి, రాసినవాటికి,
సయన్సుకి, బుద్ధికి ఆయనమాటలు విరుద్ధమని ఆయనని ఈశ్వ

రుడు కాడు పొమ్మన్నానా? మీకిష్టమైన మనుషులు నా—
వెం—శంకరాచార్యులవేదాంతం వీటన్నిటినీ ఈశ్వరుడు
తిరిగి చేశారనేకద! మీరు ఎదురుతిరిగింది? లీలగారిసీ,
ఆమెఅందానీ, ఆమెతో నా సంబంధానీ, అంతటినీ తీసి
పారేశారు ఈశ్వరుడు, ఏమీ విలువైనవి కావని. నేను కాద
న్నానా? మనమనసుప్రకారం మాట్లాడితేనే ఈశ్వరుడా?

అదంతాసరే, ఈప్రకారం చదువులు పై చదువులు,
పురుళ్ళు, మనములు అంటోవుంటే ఈబాధలు ఎప్పటికీ తీర
డం? అట్లాంటి బాధ్యతలు లేనివాళ్ళెవరు లోకంలో! భారా
లన్నీ తనమీద వెయ్యమని ఎన్నిసార్లు చెప్పారుకారు భగ
వాన్.

ఈశ్వరుడు మీకు నిదర్శనంచూపాలా? ఏవిధమైన నిదర్శ
నంచూపితే నమ్ముతారు మీరు? ఆలోచించండి. ఏనిదర్శనం
చూపినా, ఆ నిదర్శనంమీద సందేహాలు రాకండా వుంటా
యా? మాకు ఇంతకాలం వరసగా అనుభవంలోకి వచ్చినవి,
మాలోమార్పు, మేము చెప్పేవి, ఇవేమీ నిదర్శనాలు కావు
మీకు. భగవాన్ ఏం నిదర్శనా లిచ్చారు, కలలుతప్పమీకు!

తెనాలిలో మీరందరూచేరి, ఈశ్వరుణ్ణి సారీన్ మనస్సులో
లేచినప్రభువు అని కొట్టివేశారు. ప్రభువుకాకండా నిజమైన దైవా
లు ఎవరి కింతకన్న వందేశారు? ఈశ్వరుడు చిలకీ చెప్పి
నట్టు చెప్పారు. అంతా ఆయనలో విషంగా మారింది. వాళ్ళు
వాళ్ళు అబ్బాయినిగురించి అల్లుకున్నవన్నీ ఈశ్వరుడు అవునన
లేదు గనక.

మీకు నామీద కోపాలు రానీండి. నిజం దాచలేను.

ఎన్నాళ్లు ఈవంటిసాధన? అన్నరుట మీరు. ఎన్నాళ్లు మీవొఁటో బాధలు? ఈసాధనలేక మీరుసాధించిం దేమిటి? అంటున్నాను.

౨౨౪

ఆరుణాచలం

27-7-53

Ceh Laddei,

మీరుపంపే అతిథి ఈరాత్రికి వస్తారని చూస్తున్నాను. భగవాన్ కోసము రావడమూ, మీరు పంపడమూ, ఆయనకి మావల్ల ఏలోపమూ జరగదు. ఈశ్వరుడి అనుగ్రహంవల్ల ఆయన ఇక్కడ ఉన్నంతకాలమూ ఆయన పరిచారులం.

మీరు ఎక్కువకాలం ఇక్కడ వుండలేరనుకుంటాను. నర్సాపురమే బాగాపడ్డది మీకు ఈశ్వరుడు చెప్పింది నిజం కావాలంటే, త్వరలో మీలో పెద్దమార్పు వచ్చి తీసుకొస్తుందేమో ఇక్కడికి.

అట్లానేవున్నాం, భజనలు చేసుకుంటో.

౨౨౫

అరుణాచలం

1-10-53

Dear Andhra citizen:

ఈ ఉత్తరం అందేటప్పటికి వోటూగట్రా తగిలించుకున్న ఆంధ్రపౌరుడుగా వుంటారు మీరు.

మా ఇంటికి .వారానికి రెండుమూడుసార్లు ఒకయోగిని వొస్తోవుంటుంది. ఆమె మీరు రాసిన శబరిలాగు వుంటుందనుకునేవాళ్లం. ఇంతలో ఆమె అసలు పేరే శబరి అని తెలిసింది. ఆమెని ఈ రెండుమూడు ఏళ్లు మేము అవ్వయార్ అని పిలుస్తున్నాము.

మొన్న ఆమె నాతో అంది:

‘వుసిరికాయలు అడివిలో దొరికితే నీకు తెచ్చి పెడతానులే’ అని.

ఆమె అడువులవెంట తిరుగుతోనూ వుంటుంది.

నాకు ఉసిరికపచ్చడి అవసరమని పంపమని మీకు రాశాననీ మరిచిపోయినాను ఎప్పుడో నేను. ‘ఉసిరికాయ లేమిటి?’ అన్నాను. ‘నాకు భగవాన్ కలలో కనబడి, అడివిలో వెతికి నీకు ఉసిరికాయలు తెచ్చిపెట్టమన్నారు’ అంది.

మళ్ళీ ఇవాళ వచ్చింది. ఆసంగతి ఎత్తలేదు.

ఈవిధంగా తెలుపుతో వుంటారు భగవాన్. ఎంతదగ్గరిగా ప్రతినిమషం మనని కనిపెట్టిచూస్తో వుంటారు తాను.

నేనే అడిగాను ఇప్పుడే ఆమెని. ‘నెల్లికాయలు ఎవీ?’ అని.

అంటే, వెళ్లిపోతే, ఆమె 'ఎంతవెతికినా కనపట్లేదు. నువ్వు భగవాన్ ఇద్దరూ పిచ్చివాళ్ళమల్లే వున్నారు. ఈ కాలంలో ఉసిరికాయలు ఎక్కడ దొరుకుతాయి?' అని నవ్వింది.

నేను ఉసిరిపచ్చడి కోరడం గమనించి, నాకోసం ఆయన అవ్వయ్యారుతో చెప్పి ఉసిరికాయలకోసం వెతికించడం నేను వొద్దంటున్నా, మీచేత ఉసిరికాయపచ్చడి నాకు పంపించడం, అట్లాంటికరుణ భగవాన్నించి ఎవరికి దొరుకుతుంది భక్తులకికాక! లోకంలోని ఐశ్వర్యమంతా మనవొళ్లో ఆయన పోసినా, ఆయనకరుణని ఇంతగొప్పగా చూడగలమా?

మనకి ఎన్నికోరికలున్నా, ఆయనవాటిని తీర్చకపోయినా ఉసిరికాయపచ్చడికోసం నామీద ఆయనచూసిన కరుణ, నాకోసం ఆయన తీసుకున్న శ్రమ చూస్తే, మనకోర్కెలు చెల్లించకపోవడం వుపేక్షవల్ల కాదనీ, కాని ఆకోర్కెలు మనకి విషప్రాచుంకావడంవల్ల ననీ - తెలియటంలేదా?

నేను మీకు పచ్చడిపంపమని సోమరిగా రాశాను. అంత కావలసికాదు. నీ రంత పట్టుపట్టి పుషడానికీ వెంకటచలం గారు తీసుకున్న శ్రద్ధకీ, ఇప్పుడో అర్థమొచ్చింది.

ఇక్కడ ఉసిరికాయలు ఈనడు రాలేదు. పచ్చడి అయి పోయింది. మీరువొస్తున్నారనుకుని, తెచ్చిపెట్టమన్నాను. పచ్చళ్ళమీది పూర్వపు రుచుల్ని నాలిక ఇంకామరిచిపోలేక, ఏడుస్తోవుంటుంది. ఎవరన్నా ఇటువొస్తామంటేచాలు, ఏం తెప్పించుకుందామా అని ఆశపడడం బాగా అలవాటయి పోయింది.

౨౨౬

అరుణాచలం

1958

Dear Lumbago,

అవును. మీకోసం చాలా చూశాం, రుక్మిణినాథశాస్త్రి గారితో కలిసి.

మీ కెప్పడూ భగవాన్ kick ఇవ్వరు. అది పుత్రపరీక్ష, పాఠం. రుద్రాసులో మీకుజబ్బుచేస్తే, భయపడి, భయపడి అంతమూరం, నర్సాపురంవెళ్ళారా. మీకోసం చాచివున్న భగవాన్ చేతుల్లోకి ఉరకకూడదా? ఆవిశ్వాసం లేకపోయిందా? పోనీమనుషులనూపంబో మమ్మన్ని ఇక్కడ పెట్టివుంచారు మీ సదుపాయంకోసం అని ఎన్నిసార్లు రాయలేదు నేను? భగవాన్ కన్న మమ్మన్ని ఎవరు ఆదరిస్తారు? ఎవరు కుదురుస్తారు.

అరుణాచలానికే అని మీరుబైలు దేరినప్పుడు ఇదివరకంతా ఎంతభద్రంగా సుఖంగాతీసుకొచ్చారు మమ్మల్ని. ఇవన్నీ మీకు తెలియనిసంగతులు కావు. అన్నీ మొదట్లో మీరు నాకు బోధించినవే.

అవును గొప్పగా వున్నాము. శాంతి, ఆనందం నృత్యం చేస్తున్నాయి మా చుట్టూ. అవి ఎప్పుడు ముడుచుకున్న హృదయాల్ని భేదించుకుని లోపల ప్రవేశించి నింపేస్తాయా అని ఎదురుచూస్తో. ఒక్కొక్కరోజు అనేక రకాలవారు వస్తారు భజనలకి. మొన్న కన్నడం, ఇంగ్లీషు, సంస్కృతం, అరవం, తెలుగు, హిందీ, అస్సామీ భాషలో భగవాన్

నామకీర్తన జరిగింది ఇక్కడ. రాజయ్యగారు విఠల్ భజనతో సృత్యంచేశారు.

ఇన్ని జరుగుతోవున్నా, మీరులేని లోటు కనపడుతూ నేవుంటుంది. ఎట్లాగో, ఏమి ఖర్చుమో, మీకి వాతావరణం సరిపడ్డది కాదు.

మీరు ప్రయాణం చెయ్యలేరా? అరుణాచలానికి భగవాన్ దగ్గరికి అని బయలుదేరండి. మీ డయేరియా, లంబాగో ఎట్లా అడ్డుపడతాయో చూద్దాం. కాని ఇంతా ఇక్కడికివచ్చి, మీరు వుండలేరు. అది ఇంకా మాయంకాని మన అహం. దానితో పోట్లాడి, దాన్ని అణిచి, నిదానించి ఇక్కడ వుండాలిమరి! అప్పుడే మనభక్తి. నేను మీకు ఈ మాటలు రాయడం నాకు సిగ్గువుతోంది.

పోనీ, మీరు విశ్వసించలేనివారు కారు. సమాధిలో భగవాన్ వెలుగుతున్నారని తెలుసు మీకు. 'ఎక్కడికి వెడతాను? ఇక్కడే వుంటాను' అన్న భగవాన్ మాటలు అక్షరాలా నిజమైనాయని చూశారు. ఆయన అక్కడా ఎన్నో నిదర్శనాలు మీకు చూపుతోనే వున్నారు. ఇన్ని అయినా మీరింకా సంశయిస్తే ఎట్లా! భగవాన్ ఎన్నడూ అనలేదు, మన ప్రయత్నం అఖిలశ్రేయని దేనికి. అన్నికోసం ప్రయత్నాలూ, శ్రమలూ పడుతో, ఇక్కడికి రావడానికి, ఇక్కడ వుండడానికేనా, ప్రయత్నమనేది కూడకపోయింది!

భగవాన్ని వొదిలి ఎట్లా వుండగలుగుతున్నారు?
 వంశరవాలేదు. భగవాన్ త్వరలోనే తీసుకువచ్చుకుం
 టారు మిమ్మల్ని ఇక్కడికి.

౨౨౭

అ డ జా చ ల ౦

1954

My dear Ruswreeted,

మీకార్డు అప్పడే అందింది. ఆ కార్డు అందిన మర్నాడే
 ఓ మిత్రుడు దీక్షితులుగారు చచ్చిపోయినారా, తెలుపమని
 వ్రాసేడు. హాడిలిపోయినాను. మీరు నా కా కార్డు రాసిన
 కాసేపటికే చచ్చిపోయినారు గావుచు అని. ఎట్లా నమ్మను,
 నాకు కొంచెమన్నా తెలియచెయ్యకుండా మానించి వెళ్ళి
 పోయినారంటే! ఇంక మిమ్మల్ని చూడననుకుంటే, ఎంత ఆపు
 కున్నా దిగులు పోయిందికాదు. ఆరోజంతా, అంతా గులామీ
 అయిపోయింది. ఎట్లా తెలుస్తుంది? తెలిసి చేసే దేముంది?
 సాయంత్రానికి కొంత కుదటపడ్డాను చచ్చిపోవడం జరిగి
 వుండదని.

కాని మీ కా జబ్బు! ఈనాడు కాకపోతేనేం! మీరు
 రాసిన మీ జబ్బులజాబితా చూస్తేనే భయంకరమైన దిగులు
 ఎక్కువయింది. ఎట్లా వోర్చుకుంటున్నారు? పైగా వంట!
 వంటరిగా!

మేము చెపుతున్న నివారణ మీకు అవిశ్వాసపాత్ర
 అయింది, మూడేళ్ళమట్టి - మేము అచంచల విశ్వాసంతో

నమ్ముతున్నది! ఏం చెయ్యను! ఇక్కడికి రాకపోతే చచ్చి పోతారన్న ఈశ్వరుడి మాటలు జ్ఞాపకమున్నాయా?

మొన్న సూ————గార్ని అడిగాను, 'దీక్షితులు గారి ప్రాణానికి మీ ప్రాణం అడ్డం వేస్తానన్నాడు కదా? చూడండి, దీక్షితులుగారు ఎట్లా వినారో? మీ రిప్పుడు మీ ప్రాణాన్ని అడ్డంవెయ్యండి' అని. పోనీ మీ ప్రాణం పోకపోయినా, బాధైనా తప్పలేదుకద! ఏం చేశారు సూ————గారు? ఆయనే ఆత్మహత్య చేసుకుంటానే గతికి దిగజారి కూచున్నారు. 'మీరేనా? ఇంకో ప్రాణాన్ని నిలపెట్టేది? కాసేడి. నిలబెట్టండి' అన్నాను. మీ వంటి స్నేహితుల్ని, భక్తుల్ని, మానించి దూరంగా అట్లా తప్పుదోవలోపెట్టి చావుక వోది లితే, ఎట్లా ఊరుకోగలను నేను! అనేశాను. ఆయన మాట్లాడ లేదు.

ఆయన మాతో చెప్పినమాటలవల్ల తెలిసింది, మీకు మా మాటల్లో విశ్వాసముపోవడమే కాదు, విరోధం ఏర్పడింది, ఆయనకు మల్లేనే.

ఇన్నేళ్ళూ పూరుకున్నాను, కాని సంగతులు ఇంతవరకు వొచ్చాక ఇంక పూరుకోలేక రాస్తున్నాను. పోనీ, ఏమివొద్దు. మా మాటల్లో నమ్మకం వొద్దు. ఎవరో బాగు చెయ్యలేని, జీర్నించిన నా తలనెప్పుల్ని, జబ్బుల్ని ఏమందూ లేకుండా బాగుచేశారు ఈశ్వరుడు. మీ ఆరోగ్యాన్ని బాగుచేస్తారు.

మీరు చచ్చిపోయినారంటే ఆ రోజుల్లా, మేమందరం, తిండి సరిగా తినలేదు.

భగవాన్ లో విశ్వసింపండి పోనీ. ఆయనతో గడపడానికి రండి.

మీరు అట్లా వెళ్ళిపోయిం తరువాత ఈశ్వరుడు మీ సంగతే వొదులుకున్నారు. ఇవాళ నేను బతిమాలితే, విభూది ఇచ్చారు. దీంతో మీరు కొంతైనా తేరుకొంటారు. ఆ తేరు కోడాన్ని, ఏ హోమియోపతికో, జాతకానికో ఆరోపించు కోక, వెంటనే రండి ఇక్కడికి. రక్షణకి భగవాన్ ఉన్నారు. సేవకి మే మున్నాము. భార మనుకోకండి మాకు. మీ వంటి వారిసేవ (మిత్రత్వ మట్లా వుంచి) ఈశ్వరసేవ. ఆ తెనాలిలో ఆగకండి. అది మీ పాలిటికి వై తరణి అయింది.

(ఈ నాటిక మీ వల్ల) భక్తులూ జ్ఞానులూ రాకూడని షేత్రమై పోయింది తిరుమన్నామలై. అన్నీ అడిగేశాను సూ————గారిని. బదులులేదు. ఇంతకన్న నే నేం రాయ గలను!

తక్కింది ఈశ్వరేచ్ఛ.

ప్రతిదీ ఎంతో విశ్వసించే మీరు, ఇంత స్నేహితుల్ని మమ్మల్ని ఈశ్వరుణ్ణి సందేహిస్తున్నారంటే, కర్మతప్ప ఇంకే మనుకోవాలి! ఎవరిమాటావినని మీరు ఈనాడు లొంగి పోయినారంటే!

రెండురోజులయింది మీ అబ్బాయి వెళ్ళి. అతన్నిచూస్తే అటువంటి పిల్లలు వుండడం మీ రెంత అద్భుతవంతులా అని పించింది.

మీ అందరికీ భగవాన్ ఆశీర్వాచనాలు.

౨౨౮

అరుణాచలం

14.1-54

Dear Revered,

అవును భగవాన్ అనుగ్రహం నిస్సంశయంగా మీపై వుంది. లేదనుకుంటాను మీరు. అది మీ లీల. లేదనుకునేట్లు మీకు అనిపించేట్లు చెయ్యడం ఆయనలీల. అదే విరహం ఈ శ్వరీప్రేమలో ముఖ్యమైనభాగం.

ఇదివరకంతా నేను కవిత్వ మనుకున్నదీ, ఎక్కడో వున్నాయో లేదో వాస్తవంగా అని అనుమానపడ్డవీ, ఇప్పుడు నా అనుభవంలోకి వచ్చాయి. భగవాన్ మాతో చెప్పారు మీతో వున్నానని సందేహించకండి.

Ford man ఇక్కడవున్నారు. ఆయనని భగవాన్ పోకిరి స్వామి అనేవారట.

౨౨౯

అరుణాచలం

31-5-54.

Dear despir,

నాకు- నాకేకాదు- రుక్మిణినాథశాస్త్రిగారికీ మీ మీద ప్రేమ అని ఇప్పటికీ కనుక్కన్నారా? మాకే కాదు,

మిమ్మన్ని ఎరిగినవారిలో మీమీద ప్రేమలేనివా రున్నారా? అనుకుంటాను.

భగవాన్ అనుగ్రహం మీపైని పూర్తిగావుంది. మీరు నిరాశపడకండి. మీకు గొప్ప భవిష్యత్తు వుంది. అది మీ పైన రమణానుగ్రహం. ఎట్లా తప్పించుకోగలరు?

చ ల ం ర చ న లు

మ్యూజింగ్స్ 3 భాగాలు	వ్యాసాలు	9 0
ప్రేమలేఖలు 2 భాగాలు	,,	4 0
చలం ఉ సరాలు	,,	4 0
ప్రీతి	,,	3 0
బిడ్డల శిక్ష	,,	2 8
ఆనందం	,,	1 4
విషాదం	,,	1 8
దైవమిచ్చిన భార్య	నవల	1 4
జీవితాదర్శం	,,	1 4
హంపీకన్యలు	,,	1 4
అరుణ	,,	1 0
అమీనా	,,	1 0
మైదానం	,,	1 0
వివాహం	,,	1 0
బ్రాహ్మణీకం	,,	1 0
విడాకులు	నాటకం	1 8
మంగమ్మ	,,	1 8
త్యాగం	,,	1 8
పురురవ	,,	1 8
శశాంక	,,	1 8
చిత్రాంగి	,,	1 8

కొండడు	నాటికలు	1 8
సత్యక, శివం, సుందరం	,,	1 8
పద్మరాణి	,,	1 8
హరిశ్చంద్ర	,,	1 8
సాన్తి	,,	1 8
చుక్కమ్మ	కథలు	2 8
ఓపువ్వు పూపింది	,,	1 8
కళ్యాణి	,,	1 8
పాపం	,,	1 8
కర్మమిట్టా కాలింది	,,	1 8
కన్నీటి కాలవ	,,	1 8
వంటిట్లో భగవాన్	,,	1 0
చలం సంపుటాలు :		
చలం నవలలు :	2 భాగాలు	
	భా 1కి	5 0
చలం వ్యాసాలు :	5 భాగాలు	
	భా 1కి	5 0
చలం లేఖలు :	1 భా 1కి	5 0
చలం కథలు	4 భాగాలు	5 0
చలం నాటికలు	4 భాగాలు	5 0

వి వ రాలకు :

దేశికవితా మండలి, విజయవాడ-2.

